

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ד' בתמוז תשפ"ד (10.7.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 10:00

שעות סיום הוועדה : 16:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

אפשר להפעיל את ההקלטה?

יוסי חביליו:

רגע, לא היה הפקעות גם בהתחלה?

אליעזר ראוכברגר:

תן לפתוח את השיבה, יוסי.

יוסי חביליו:

בסדר, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא צריך ללכת?

יוסי חביליו:

נשאר פה, לוודא שלא תעשו לי פה איזה קומבינה, אני סומך על המילה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי,

יוסי חביליו:

רגע, יש לי שאלות על הפקעות.

אליעזר ראוכברגר:

ד' בתמוז תשפ"ד, 10.7.2024. נוכחים, יוסי חביליו, פרוידגר, אלדד רבינוביץ', צביקה אסולין, וייצמן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר, והדרג המקצועי, אמי, מיכל, ואילנית ואסף, ערן, וטליה, ומי הגברת?

אפרת עמוס:

אפרת עמוס מנהלת פרויקט של רחוב טהון.

אליעזר ראוכברגר:

את מנהלת הפרויקט של רחוב טהון.

טליה שוקרון:

כן, וגם צבי וינוקור מתוכנית האב פה, הוא כבר מגיע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, אנחנו בהפקעות, אנחנו בהפקעות, יש לנו, מי מציג? טליה, את?

טליה שוקרון:

כרגע ערן.

ערן מוטרו:

זה הראשון.

אליעזר ראוכברגר:

ערן בבקשה.

טליה שוקרון:

הנה אחד אחד.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, תבחרו אתם, מה?

טליה שוקרון:

לא משנה לי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

טליה שוקרון:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תחברו אתם, זה לא משנה.

הפקעות

ערן מוטרו :

אוקי, נתחיל זה בוועדה ב – 15.5 הייתה החלטה של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, מספר תיק,

ערן מוטרו :

1194, סליחה.

אליעזר ראוכברגר :

1194, אוקי,

ערן מוטרו :

זה היה החלטת הוועדה בפעם שעברה שבעצם, אני רק אזכיר לכם, אתם בטח תיזכרו שהיה כזה קטע אחד שהיה חסר בתשריט, אתם רואים זה היה פה היה חסר, הנה זה פה. אז עכשיו אנחנו מעלים את ההשלמה של זה, ועושים את זה,

אליעזר ראוכברגר :

אני ביקשתי שמה,

אלדד רבינוביץ :

זה יעלה ביחד.

אליעזר ראוכברגר :

הוועדה ביקשה שיעלה ביחד, כן,

ערן מוטרו :

בסדר, עכשיו זה הכול עולה ביחד, וזה החלק החסר שהיה חסר, הנה הוא פה בתוך בתשריט. ועכשיו אנחנו בעצם מאשרים את כל הוועדה, את כל ההפקעה בעצם, זה ה - ,

אליעזר ראוכברגר :

מה אתם אומרים? חברים.

ערן מוטרו:

זה מאוד פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שביקשנו,

אלדד רבינוביץ:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

ערן מוטרו:

מעולה.

אליעזר ראוכברגר:

חברים יש למישהו שאלה? אין, מאושר, תודה. הלאה.

ערן מוטרו:

אוקי, עכשיו ההפקעה הנוספת,

אליעזר ראוכברגר:

רק חברים, חברים, בבקשה,

ערן מוטרו:

הורדנו הפקעה אחת מסדר היום, כי גילינו כמה שהיא לא הייתה מוכנה אתמול בערב, ראינו שיש איזה תקלה, ואנחנו מורידים אותה מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

1349?

ערן מוטרו:

בדיוק.

טליה שוקרון:

כן,

ערן מוטרן:

1349.

טליה שוקרון:

אנחנו מורידים,

ערן מוטרן:

היא תעלה שוב פעם הבאה.

יוחנן וייצמן:

הורדנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

טליה שוקרון:

כן,

ערן מוטרן:

ואז אז נשארים פה עם טהון בבקשה טליה.

יוסי חביליו:

רגע, אני מסתכל על סדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

טליה שוקרון:

בוקר טוב לכולם, אנחנו מדברים על מספר תיק 23/1346, ברחוב טהון, הפקעה היא ע"פ תב"ע 101-
0268219,

יוסי חביליו:

אני לא רואה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טליה שוקרון:

מדובר על תוכנית של פינוי בינוי, כפי שאתם יודעים עדיין התוכנית של הקו הסגול עדיין לא אושרה, לכן אנחנו משתמשים בתוכנית הזאת, כדי לקדם את העבודות בשטח, ומפקיעים את זכות הדרך בלבד.

יוסי חביליו:

איפה זה? תשימי בתצ"א.

חיים כהן:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

טהון, טהון, אתה לא יודע איפה זה טהון?

יוחנן וייצמן:

היה בסדר היום,

טליה שוקרון:

תראה לו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גר באורה.

יוסי חביליו:

פה אני רוצה פה לראות,

צבי וינוקור:

בצד שמאל זה המפלצת.

טליה שוקרון:

בצד שמאל המפלצת.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

טליה שוקרון:

מה שאני רוצה, אני רוצה,

יוסי חביליו:

רגע, המפלצת זה פה, לא?

צבי וינוקור:

כן זה המפלצת.

טליה שוקרון:

כן,

יוסי חביליו:

זה הבניינים המגעילים שיושבים שם.

טליה שוקרון:

אני רוצה רק ליידע אתכם, שמדובר,

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לראות,

טליה שוקרון:

על בעלים פרטיים.

ערן מוטרו:

שנייה, נתקע, שנייה אחת, רגע,

טליה שוקרון:

זה נתקע, רגע,

ערן מוטרו:

שנייה אחת. מה קרה? מה קרה?

טליה שוקרון:

לא, הוא שלח את זה,

ערן מוטרן:

לא, הוא שלח בסדר. זה עלה בסדר בהתחלה, עוד פעם, נעלה שנייה. למה אני לא יכול לעשות זום פה?

טליה שוקרון:

למטה, אתה עושה פלוס, ערן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נו, טליה.

טליה שוקרון:

אוקי, אז אני רוצה, מדובר על בעלים פרטיים, אנחנו לוקחים את התוכנית הזאת מפקיעים את זכות הדרך, כי הרכבת הקלה תצטרך, כרגע אנחנו לא עושים פינויים,

יוסי חביליו:

הנה, הנה, תראי איפה זה.

אליעזר ראוכברגר:

שומע? יוסי,

טליה שוקרון:

על התוואי,

אליעזר ראוכברגר:

לא להפריע,

טליה שוקרון:

ישנם גשרים, יש כניסות, יש בתים, יש בניינים, אנחנו לוקחים רק את הדרך בלבד, בזמן שהיזם יבנה, ויממש את התוכנית פינוי בינוי, אז יהיה פינויים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא באמת עושים פינויים.

יוסי חביליו:

מה (לא ברור),

טליה שוקרון:

כרגע, לא,

יוסי חביליו:

כל השטח הכחול?

טליה שוקרון:

הירוק.

ערן מוטרו:

לא, הירוק.

טליה שוקרון:

הירוק.

יוסי חביליו:

כן, אז השאלה פה,

טליה שוקרון:

כן,

יוסי חביליו:

אם זה לא פוגע במפלצת, כי היום זה יותר רחוק.

ערן מוטרו:

לא, לא,

טליה שוקרון:

לא, לא,

יוסי חביליו:

הנה המפלצת, והנה הגינה.

טליה שוקרון:

לא,

יוסי חביליו:

הוא לוקח חלק מהגינה.

אליעזר ראוכברגר:

לא פוגע,

טליה שוקרון:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אמרו לך לא פוגע.

טליה שוקרון:

לא, זה ממש לא, וזה רצועה מאוד דקה,

יוסי חביליו:

הנה, הנה,

טליה שוקרון:

לא נכנסים.

ערן מוטרו:

אני אראה לך, אני אראה לך בתשריט,

יוסי חביליו:

תעלי קצת, תעלי קצת.

טליה שוקרון:

הנה.

ערן מוטרו:

לא, פה גס, אני אראה שנייה בתשריט,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) המפלצת.

ערן מוטרן:

אני אראה לך בתשריט, אני אראה לך בתשריט עצמו, אתה תראה.

יוסי חביליו:

זה לא קשור לפה, התוספת עצמה.

ערן מוטרן:

תסתכל פה, אתה רואה את ה - , אני אראה לך,

טליה שוקרון:

בוא תראה רגע, חביליו,

ערן מוטרן:

הנה פה, תסתכל,

טליה שוקרון:

פה המפלצת.

ערן מוטרן:

תסתכל,

טליה שוקרון:

פה המפלצת,

ערן מוטרן:

תסתכל עכשיו,

יוסי חביליו:

הוא רוצה להראות לי פה, כן,

ערן מוטרן:

זה המפלצת, אתה רואה זה המדרכה,

טליה שוקרון:

כן.

ערן מוטרן:

זה לא עולה, זה לא עולה על הגיון עצמו, זה על, איפה שיש כזה קיר, יש כזה קיר כזה, וזה מוריד את הקיר, זה מוריד את החלונות פה, זה לא, זה לא משנה את ה - , את (לא ברור) עצמו.

טליה שוקרון:

נכנסים פנימה, ומדובר על שטח, 3190 מרובע לדרכים.

אמנון ארבל:

(לא ברור) קטנות, זה לא,

צבי וינוקור:

יוסי, למעשה העבודות שם אמורות לשפר את הכניסה לפארק,

יוסי חביליו:

(לא ברור) זה קטן.

טליה שוקרון:

כן.

יוסי חביליו:

בגלל הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה? מה עוד? זהו? אוקי, חברים, יש למישהו הערה, שאלה? אין, מאושר. תודה רבה לכם. אנחנו עוברים לשוטף בסדר היום, קדימה. חברים, אמי.

אמנון ארבל:

כן, תיק 4,

תוכנית 1072545

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 4. תוכנית 6 תהיה בשעה 10:30, קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1072545, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, אורגוואי 44,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

קריית יובל, תוכנית שקבעה הרחבות דיור, הוגשו פה התנגדויות, אנחנו המלצנו בגדול לדחות את ההתנגדויות, יש פה סך הכול תוכנית מקובלת והגיונית, היה שמה איזה שהוא כמה דברים קטנים, שביקשו לגבי חוסר (לא ברור), בשלב היתר הבנייה, ויש גשרים שביקשו לבטל, כי אמת הם מפריעים, והם יש לנו דוגמא בבנייה ליד, שזה לא, שזה לא ראוי, ולכן ביקשנו לבטל, אבל כל השאר דחינו את ההתנגדויות, ואנחנו ממליצים לתת תוקף לתוכנית לוועדה המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוסי חביליו:

רגע דקה, אני רוצה לראות, רגע,

תוכנית 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה, אמי.

תוכנית 1218858

אמנון ארבל:

תוכנית 1218858, גם תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה דיון בהתנגדויות, זה מגרש שבמדרגות הבציר 2 בעין כרם, זה מגרש שהיום מיועד למוסד, ובעצם הוגשה שמה תוכנית למוסד, שביקש לעשות שמה שינויים בתוכנית, לעשות שם בניין חדש, התוכנית תואמה איתנו, הוגשו התנגדויות, גם של שכנים, וגם של, לא, אחת, רק של שכנים למעשה, יש להם כמה הערות, בעיקר, האמת שנראה שעל פניו זה הם לא כל כך מתנגדים לתוכנית, אבל חושב שנכון ולראוי ולעגן את מה שהתוכנית מציעה מבחינת הבינוי כי הקווי בניין למשל יהיו בה נרחבים, ניתנו הרבה מאוד גמישות, אז קיבלנו את הטענות בנושא הזה. היה להם טענות גם בנושא חנייה, שלא קיבלנו, התוכנית מציעה חנייה מלאה בתוך המגרש, והם טענו שזה יותר מידי, אנחנו חושבים בגלל המצוקת החנייה שיש שמה היום, דווקא נכון שמוסד שמגיע יותר חנייה בתחום המגרש, ולכן דחינו את ההתנגדות הזאת, ובגדול ונתנו, המלצנו לוועדה המחוזית לתת תוקף לתוכנית.

יוחנן וייצמן:

אמי, שנייה אחת.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים עם העמדה של החנייה, אפילו זה נגד המדיניות הקבועה שלי, שאלה,

אמנון ארבל:

זה עין כרם.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הבנתי אותך, עין הכרם, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד, מה שאני קראתי את ההתנגדות שלהם, קראתי את ההמלצה שלך, הייתי מנסה טיפה לחדד דבר אחד, שלכל יהיה ביטוי בהוראות. את הנושא של הקו בניין, את הנושא של השבירה, התיק הזה היה גם בשימור, סך הכול תוכנית יפה,

אמנון ארבל:

מה היית מוסיף,

יוחנן וייצמן:

חמודה.

אמנון ארבל:

מה היית מוסיף למה שכתבתי?

יוחנן וייצמן:

כמו שאתה כתבת, מה שכתב, רק שיהיה לזה ביטוי בהוראות.

אמנון ארבל:

ברור מה שכתבנו זה יהיה ביטוי.

יוחנן וייצמן:

את השבירה של הבניין, כאילו שלא, זה לא יהיה רק בנספח, שזה יהיה גם בתקנון, אתה מבין? אתה מבין מה אני מתכוון? שלא להראות כעת נספח בינוי, אלא ש - , לכתוב שמחייב, או לא מחייב לפי החוקים החדשים.

אמנון ארבל:

לא, זה תוכנית מופקדת כבר יש נספח, אני אראה הוא בחלק,

יוחנן וייצמן:

אז לכן, כן,

אמנון ארבל:

אז כתבנו, לקבל חלקית את ההתנגדות שיש לקבוע, נספח בינוי כמחייב בנושא הקומות, גבהים חתכים, שטחים, בתוכנית כתבנו שפה סעיף סטייה ניכרת ממספר קומות וגובה בניינים, אתה רוצה להגיד, להוסיף לעניין אופי הבנייה או,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ההצעה שלי, שלכל יהיה ביטוי בתקנון.

אמנון ארבל:

זה סטייה ניכרת אבל.

יוחנן וייצמן:

לפחות על השבירה.

אמנון ארבל:

אם אני שומר את קו הבניין, לפי הקונטור הקיים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

טיפה בפנים משחקים, אתה יודע בסוף צריך להגיש היתר בנייה, לא רוצים להוריד יותר מידי, כי פה מדובר בסטייה ניכרת, יהיה להם בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא, אם הקווי בניין, הם קווי בניין (לא ברור).

אמנון ארבל:

לכן אמרנו לפי הקונטור,

יוחנן וייצמן:

לפי הקונטור,

אמנון ארבל:

זה כן קיבלנו,

יוחנן וייצמן:

כן. שבירה? לא אכפת לי איפה תהיה השבירה, אבל זאת אומרת היא לא צריכה להיות,

אמנון ארבל:

צריך לשנות את קווי הבניין סביר בהתאם לקונטור של הבנייה המתוכננת, סעיף 1, לשנות את קווי הבניין ולסמן אותם בהתאם לקונטור של הבנייה המתוכננת, כדי להבטיח קווי הבניין בתחום המבנה המוצע, לא ע"פ הגמישות של קווי הבניין. אפשר להוסיף פה, ובאופי, ובאופי הבנייה המוצעת,

יוחנן וייצמן:

בנספח,

אמנון ארבל:

כיום, לרבות,

יוחנן וייצמן:

לרבות השבירה, איך שאתה רוצה,

אמנון ארבל:

השבירה, השבירה במסות של הבינוי.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אוקי, רשמתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא צריכים לעשות את זה סטייה ניכרת, זה תב"ע חדשה, זה בכל מקרה סטייה ניכרת.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

חיים כהן:

איזה עכשיו?

אמנון ארבל:

7.

יוסי חביליו:

פסגת זאב? רגע, מה עם,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

6 אחר כך.

יוחנן וייצמן:

6 קיבלנו החלטה לאשר,

אליעזר ראובברגר:

6 אם לא תפריע, יהיה ב – 10:30.

יוחנן וייצמן:

בהחלטה היא,

אליעזר ראובברגר:

אם תפריע יהיה אחרי כן,

יוחנן וייצמן:

החלטה לאשר כמבוקש.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

תוכנית 1108331

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1108331, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון בהתנגדויות, זאת תוכנית שכבר הייתה פה בדיון, שמענו את המתנגדים. למעשה הוועדה קיבלה החלטה בדיון הקודם, זה היה ב – 15.5, לא הקודם. בפני הוועדה הוצגה הסכמה של מתנגדים, והיזם לתקן את התוכנית באופן שהתוכנית תכלול הרחבות דיור למתנגדת, ולדיירים נוספים ככל הניתן. שתציג תוכנית מתוקנת למחלקת תכנון תוך 60 יום, התוכנית תובא להצגה בפני הוועדה, לצורך החלטה על המשך. קיבלנו תוכנית שלמעשה מוסכמת על המתנגדת. שלמעשה הוסיפה עמודה נוספת שלמה באגף, זה מקובל, זה מתואם יחד איתנו, וזה מקובל מבחינה תכנונית, ואנחנו בעצם מבקשים, לפרסם את התוכנית ע"פ סעיף 106/ב, למשך 30 יום לדיירים. כמובן להתנגד רק לשינויים שהיו בתוכנית ב –

106/ב ולא מה שכבר היה בתוכנית המקורית, אז כמו שאמרתי מתנגדת למעשה, זה היה מקובל עליה, היא דיברה איתי, ואנחנו מבקשים להמשיך פה ל – 106/ב.

עמנואל זלטס:

אני רוצה גם בתוכנית, אני רואה שבתקנון שלהם,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

הם כתבו נגיד הינף אחד כל בנייה, לא הגיוני, זאת אומרת, כל הדיירים עכשיו שמצטרפים גם כן הינף אחד. תבחן את ההינף של ה - , השלבויות.

אמנון ארבל:

עמודה אחת של 4 דירות, זה הכול.

עמנואל זלטס:

בסדר, אז שיהיה בצמיחה מלמטה למעלה, עכשיו לחייב את כולם ביחד, זה אחד. שתיים, הסטייה ניכרת בקווי בניין, יש פה מלא סטיות ניכרות, קווי בניין אפשר להוריד לדעת.

אמנון ארבל:

למה להוריד? אם התוכנית לא מציעה,

עמנואל זלטס:

כי אם ירצו, כי אם ירצו בעתיד מרפסת באיזה שהוא חזית, או לא יודע על מה, עכשיו נעלנו אותם. בשביל מה?

יוחנן וייצמן:

אפשר לכתוב (לא ברור) מרפסות,

עמנואל זלטס:

בוא נשאיר את זה, או אפשר למעט מרפסות גם זה, גם מקובל, גם אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

זה הבעיה שאנחנו, (לא ברור) להפקיד תוכנית,

עמנואל זלטס:

לא כתוב שקו הבניין גם סטייה ניכרת, כתוב שצמצום השטח בין (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, זה יותר גרוע. זה היה (לא ברור), מה שאתה אומר כעת.

עמנואל זלטס:

כל שינוי, כך כתוב.

יוחנן וייצמן:

הכי קרוב שהוצע בירושלים.

עמנואל זלטס:

גם השלביות, רגע למה לא רואים במסך פה את הקודם?

אמנון ארבל:

סליחה. בסדר?

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

מעולה.

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

אגב עבירות בנייה, לא, הסתכלתי אם יש, אבל בכל מקרה, עבירות בנייה תנאי לתחילת עבודות, לא הצלחתי לראות מה זה, הריסה, עבירות הם תנאי לתחילת עבודות. מוצע (לא ברור) משהו. תחילת עבודות יהיה.

יוחנן וייצמן:

לכן עשית סנקציות.

עמנואל זלטס:

בלי. 106/ב ואם לא, אז זה נגמר כאילו?

אמנון ארבל:

כן, אין התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמנון ארבל:

תנאי של. יש הרבה, זה ברבים.

עמנואל זלטס:

כן, בטוח.

תוכנית 1207158

אמנון ארבל:

מה? תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1207158, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מדובר למעשה על תוכנית שיזמנו באגף, תוכנית למעשה, הציעה שלושה נושאים לתיקון, אחד נושא של שינוי שלביות הריסה, התוכנית קבעה שכל מקום שכתוב,

יוסי חביליו:

אמי, איזה מספר?

אמנון ארבל:

7,

יוחנן וייצמן:

8.

אמנון ארבל:

8 סליחה.

מיכל כהן:

8.

אמנון ארבל:

התוכנית קבעה שכל, כל,

יוסי חביליו:

שנייה אני רוצה למקום את המקום, מה?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אז אתה לא צריך להגיד בקול, כל מה שיש לך בגרון.

יוסי חביליו:

(לא ברור) מוצא, אתה יכול לעשות לי טובה, להגיד לי?

יוחנן וייצמן:

ההמלצה ב – 62.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

43.

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, רגע, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין רגע, אמרתי לך, אני אקדים את זה ב – 10:30 אם תפריע.

יוסי חביליו:

זה נקרא להפריע?

אליעזר ראוכברגר:

כן, תסדר, כולם מסתדרים, תסתכל גם אתה, אתה לא בן חורג.

יוסי חביליו:

זה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

התוכנית, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית קבעה אמרתי שלושה נושאים, אחד נושא של הריסה, שקבעה שכל מקום שיש קבוע בתוכנית שתנאי להיתר בנייה זה הריסה, להעביר את זה לתנאי לתחילת עבודות, כמו שאנחנו עושים היום בתוכניות. הנושא השני היה השלמה של 5% השלמת קומת גג, היום יש מצב שלמעשה שמי שמבקש השלמת קומת גג, והוא לא בנה את התוספת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

הוא לא בנה את התוספת שלו, הוא צריך להוציא היתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

על התוספת, ואז יצא מעל 5%, וביקשנו שזה יהיה בהיתר בנייה אחד. והנושא השלישי להסדיר את הנושא של עוגנים,

אליעזר ראוכברגר:

עוגנים.

אמנון ארבל:

בבנייה בחפירה שיהיה מותר, להחדיר עוגנים בחלקות הסמוכות. התוכנית הופקדה, ושמענו פה את המתנגדים, וגם דיברנו על זה, שלתוכנית נקבעת שיהיה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מותר גם כשיש התנגדויות?

יוסי חביליו:

רגע, איפה זה? אתה יכול לספר לי?

יוחנן וייצמן:

בכל ירושלים.

אליעזר ראובברגר:

כל העיר, כל העיר.

יוחנן וייצמן:

תוכנית תקנונית.

אליעזר ראובברגר:

כתוב, למה אתה צריך לשאול כשכתוב. אתה עו"ד,

יוסי חביליו:

בכר הילה זה העובדת שלך.

ישראל קלרמן:

גם (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברור. מה חשבת?

יוחנן וייצמן:

זה הוועדה המקומית מגישה את התוכנית,

ישראל קלרמן:

ישמעו (לא ברור) הזה.

יוסי חביליו:

אני יודע, אבל אני רוצה,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול להתנגד גם? לא, לפני יומיים מראה פה שני,

יוחנן וייצמן:

עוגנים יוכלו לבנות.

ישראל קלרמן:

זהו.

אמנון ארבל:

יהיה, יהיה,

ישראל קלרמן:

לפני יומיים היה פה הרי שתי תוכניות,

אמנון ארבל:

יהיה, יהיה, לא, זה חלק מהמדיניות אגב, שלא יהיה אפשרות להגיש התנגדויות, אלא רק יידוע, לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:

יידוע,

ישראל קלרמן:

אבל אמרת,

אמנון ארבל:

זה אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

יגיש התנגדות, מה זה יידוע?

אמנון ארבל:

שתוגש התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. יידוע אם יש התנגדויות, גם דנים בהתנגדויות.

יוסי חביליו:

למה לעבור ליידוע?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אתה חייב לדון, אתה חייב לדון.

ישראל קלרמן:

אתה יכול לדון אם לקרוא או לא,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אמרתי שאתה חייב לזמן, אמרתי,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לדון,

ישראל קלרמן:

כן, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם כשאנחנו לא מזמנים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סמכויות, תוכנית יזומות וועדה מקומית, אתה חייב כן לזמן, הלאה.

יוחנן וייצמן:

הם מגיעים כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר. בהיתר, אז תחליט, נחליט, כמו כל ההיתרים.

יוסי חביליו:

תוספת בנייה בלי התנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה לא תוספת בנייה.

יוחנן וייצמן:

יוסי, אתה עושה את עצמך?

יוסי חביליו:

אני לא עושה את עצמי, אני רוצה שתסביר לי, אמי.

אמנון ארבל:

איזה תוספת בנייה? לא אמרתי שיש פה תוספת בנייה.

יוסי חביליו:

לא, התוכנית הזאתי בכל העיר, נכון? מה השינויים היא מכניסה?

אמנון ארבל:

אבל הרגע אמרתי, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מקשיב.

יוסי חביליו:

אז אני מקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

אל תצא החוצה, תשב.

יוסי חביליו:

לא יצאתי באתי לפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יצאת.

אמנון ארבל:

שלושה נושאים שהתוכנית מטפלת בהם.

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

אחד, זה כל תוכנית שרשום בה תנאי להיתר בנייה הריסה עבירות בנייה, זה לא יהיה תנאי להיתר בנייה, זה יהיה תנאי לתחילת עבודות.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כדי להקל למעשה ולעשות את זה בהיתר בנייה אחד, עם פועל אחד, עם קבלן אחד.

אליעזר ראוכברגר:

לא להפוך את זה,

אמנון ארבל:

הנושא השני,

אליעזר ראוכברגר:

לאתר בנייה פעמיים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

הנושא השני של השלמת 5% קומת גג, גם היום מי שיש לו תוכנית נגיד להרחבות דיור על הגג, והוא רוצה גם השלמת קומה, הוא צריך להגיש היתר בנייה להשלמת קומה, ואחרי זה היתר בנייה על ה- 5%, ההחלטה אמרה שזה יהיה בהיתר בנייה אחד וזה יותר, בלי תוספת זכויות, אלא רק בהיתר בנייה אחד, במקום לשניים. והנושא השלישי החדרת עוגנים וחפירה חדשה, בבנייה, בבניינים שחופרים תת-קרקעי. אז אני, שמענו את המתנגדים פה, בנושא אחד התוכנית נקבעה טעונה אישור שר, קודם כל אמרתי, אחד בנושא שלביות הביצוע של הריסה, המחוז או שר הפנים אומר, שהתוכנית למעשה לא בסמכות הוועדה המקומית, ולכן ביטלנו את הנושא הזה, התוכנית תגרע את הנושא הזה מהתקנון שלה,

אליעזר ראוכברגר:

יש את ה - ,

אמנון ארבל:

לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

יש שני נושאים,

יוסי חביליו:

רגע, מה, כי אני מתנגד לראשון, אני רוצה שיהיה בשלב ההיתר, לא בשלב תחילת עבודות, אז זה עדיין,

אמנון ארבל:

זה יורד.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו.

יוסי חביליו:

זה יורד?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אוקי,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שאתה צודק, אבל זה יורד.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שאתה צודק,

יוסי חביליו:

איך תפקח תחילת עבודות, איך תפקח, לפחות ההיתר יש לך משהו ביד,

אליעזר ראוכברגר:

יש פיקוח היום.

יוסי חביליו:

יש פיקוח, ראינו את הפיקוח,

עמנואל זלטס:

הוא לא יכול להתחיל,

אמנון ארבל:

לא משנה, יוסי, זה יורד, אז זה לא משנה אבל,

יוסי חביליו:

הדבר השני, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אשאל אותך,

יוסי חביליו:

דבר ראשון ירד. אמרת הדבר השני,

אמנון ארבל:

זה לא הרי,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ביני לבינך,

יוסי חביליו:

בסדר, אני חבר וועדה, אני שואל שאלה,

אמנון ארבל:

נכון, אבל שנייה, מדברים, אני רוצה שתקשיבו אבל.

עמנואל זלטס:

שאלה לגיטימית,

אמנון ארבל:

אתה שואל רק אותי, או גם את הוועדה?

יוסי חביליו:

אני שואל אותך,

אמנון ארבל:

אבל צריכים להקשיב, לא?

ישראל קלרמן:

בפרט, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, קודם נגמור את זה, גם על השני יש אותם בעיות, אבל אני מקווה,

אמנון ארבל:

עכשיו הנושא השני,

אליעזר ראוכברגר:

ה – 5%,

אמנון ארבל:

בנושא של ה – 5%,

יוסי חביליו:

רגע, אתה יכול בכל זאת, את הראשון הבנתי ירד. בוא תפרט על השני, לא הבנתי.

אמנון ארבל:

יוסי, אבל די, זה בלתי אפשרי ככה, כשאני אגמור לדבר, תשאל שאלות, לא תוך כדי שאני מדבר,

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

אני מסביר את מה שאני אומר, אבל אתה כל הזמן מפריע לי בשאלות, אז תקשיב בשקט לכל מה שאני אומר, בסוף אם יהיו לך שאלות, ותגיד - לא, אין לך שאלות, תשאל.

יוסי חביליו:

אז השני לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא לא יכול לשאול, יבקש רשות לשאול.

אמנון ארבל:

סבבה. בנושא השני של העניין של השלמת קומת גג גם על זה קיבלנו הערת השר, באמת חששו מזה, שהתוכנית מוסיפה זכויות בנייה, בכל העיר, וזה לא בסדר, וכולה, וכולה, הבהרנו בהחלטה כרגע שזה לא הכוונה, אין פה תוספת זכויות בנייה, אלא רק להקל על מי שמבקש היתר בנייה וזכאי ל –

5% ויאשרו את ה – 5% שזה יהיה בהיתר אחד, בהיתר בנייה אחד, או בשני היתרים, והבהרנו את זה, עכשיו מעבר לזה,

יוסי חביליו:

והשר לא מסכים.

אמנון ארבל:

השר אני מקווה שהוא יסכים.

עמנואל זלטס:

הוא לא הבין.

אמנון ארבל:

אם הוא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא הבין בהתחלה מה אנחנו רוצים.

אמנון ארבל:

אם הוא יבין את ההסבר שלי, אני מאמין שהוא גם יקבל את זה. מעבר לזה, לגבי התנגדויות אחרות, אז הכול מפורט היה פה התנגדויות גם של,

יוסי חביליו:

מה זה העוגנים? הקרישים?

אמנון ארבל:

רגע, אבל, נו,

יוסי חביליו:

אתה היית בשתיים.

אמנון ארבל:

אבל אני מסיים, שאר הדברים,

יוחנן וייצמן:

רצית להציג לנו, כי רצית שנתעכב ל – 10:30.

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה עוד שנייה אני מתחיל את הנושא.

יוסי חביליו:

לא, הוא הבטיח לי 10:30 אני רגוע, אבל אני יש לי שאלות,

ישראל קלרמן:

אז מה העניין?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

אי-אפשר לשאול שאלה?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא שאלה, תן לו לדבר, אתה יושב מולו.

יוסי חביליו:

בסוף אני אשאל אותו,

אמנון ארבל:

אאבל תן לי לסיים, אם בסוף יהיה לך שאלות, אז תשאל, שאני אגמור ואסביר. לגבי שאר ה - , שאר ההתנגדויות היו התנגדויות גם לנושא, נושא העוגנים, גם בנושא של חברות הדלק שלמעשה התייחסו לזה, שיש בעיה, חפירה ליד תחנות דלק להחדרת עוגנים, לכן גם עשינו את זה בהערת השר לגבי, לגבי זה, אנחנו מבקשים שב - , באתרים רגישים קראנו לזה, לגבי ההתנגדות מעל תחנות דלק, יש תשתיות תת-קרקעיות רגישות, ולכן אנחנו מבקשים שבמקרה של בקשה כוללת חדירה לתחום חלקה, כוללת תחנת דלק ומתקן אחר רגיש, עמדת מהנדס העיר, יש לקבל אישור של הבעלים, לעניין החדרת העוגנים, כנ"ל לגבי נושא של חברת החשמל שזה גם עלה בהתנגדות שלהם, וגם הנושא של, וגם, בהערת השר, וגם בנושא הזה ביקשנו שבקשה להיתר בנייה בתחום תשתיות חשמל, מתקן או מקרקעין של חברת חשמל, לרבות בקרקע הגובלת בהם, או מרווחי בטיחות מהם, ע"פ כל תוכנית

יידרש אישור שכבת חשמל, כדי שלא יחדירו עוגנים, מה שיכול להיות מסוכן. היה גם התנגדות גם לנושא העוגנים, לספציפיות של בעלים מסוים, שבא וטען שיש לו, התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

הוא טען את זה עוד פעם,

אמנון ארבל:

כן, שבתוכנית המאושרת שלו באופן ספציפי, הוחלט בוועדה מחוזית בהתנגדויות שלא יוחדר. אז חשבנו שאם יש כמה תוכניות כאלה ספציפיות לא יקרה שום דבר, נכבד את זה, ולהחריג אותם, לכן זה לא יחול עליהם,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שיש הוראה גורפת, אז זה לא,

אמנון ארבל:

ככל שיש, לא, ככל שיש הוראה ספציפית,

יוחנן וייצמן:

ספציפית, סליחה טעיתי.

אמנון ארבל:

וגורף, זה יכול להיות כולם,

יוחנן וייצמן:

טעיתי.

אמנון ארבל:

גם תוכניות מהיום והלילה. הייתה טענה גם של מינהל קהילתי בית צפפה, שזה לא נכון לאפשר את זה באזורים שהם בנייה היסטורית, או בנייה כמו גלעין הכפר, וחשבנו שלא נכון לקבל את זה, המטרה היא כן לסייע גם במקומות כאלה, ומתוך בדיקה, ויש קונסטרוקטור שבודק את זה ומהנדס העיר מאשר את זה, זה לא פוגע. לכן את זה לא קיבלנו, היה טענות לגבי עו"ד לומברוזו, יש כמה ניסוחים שצריך אם היועצת המשפטית אילנית לתקן אותה, כי למשל רשום שלא תהיה כל פגיעה, אז יכול לבוא משהו לטעון, להגיד לך יש חור בקרקע זה פגיעה, אז צריך להבהיר את זה שלא מדובר על פגיעה מסיבית.

אליעזר ראובברגר:

לא פגיעה על עוגנים,

אמנון ארבל:

לא פגיעה של עוגנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה פגיעה לכאורה אחרת בדיוק, והסעיף כרגע מנוסח קצת, באמת צריך לתקן אותו,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לחדד את זה,

אמנון ארבל:

לגבי פגמים בפרסום, גם התייחסנו לזה באופן, באריכות, למרות של, של קרמר, אבל התייחסנו לנושא של הפרסום, וכל השאר אין לו בעצם זכות להתנגד. ובגדול מעבר לזה, הייתה גם טענה של בקשה, לעשות פרסום נוסף של התהליך הזה, אמרנו שאנחנו לא חושבים שיש צורך בהליך נוסף כמו הקלה, כי זה התוכנית שעכשיו מופקדת, ולמעשה אומרת. מעבר לזה, המלצנו לדחות את כל שאר ההתנגדויות לתת תוקף לתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יש לי שני שאלות,

אמנון ארבל:

אם אין שאלות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

שני שאלות, אחד דווקא מקרמר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

והשני זה לגבי הנושא של ה - , היתר בנייה אולי נוכל לפתור את זה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה הצעה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד, ככה, הוא כתב, הוא כתב בהתנגדות שלו, ואני לא בטוח שהוא לא צודק, יכול להיות שלא,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ש – 638, נותן פרטים מה מותר, ו – א/א/19,

אמנון ארבל:

אתה מתייחס לאיזה שהוא סעיף או ש - ?

יוחנן וייצמן:

לא, עוגנים, עוגנים. אנחנו מגיעים היום לעוגנים 638, שאומר חיוב (לא ברור) או בניין, אבל ניסחו בהם, להעניק לציבור, אבל הקרקע, או זכות מעבר או זכות להעביר ביוב, וניקוז, מים,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ולתקין. עכשיו ב – אא/19, כתוב רק את המעברים, ולא כתוב את העוגנים.

אמנון ארבל:

אוקי, אז מה אתה רוצה להוסיף?

יוחנן וייצמן:

אז כאילו שאין לנו, הוועדה המקומית,

צביקה אסולין:

אתה רוצה שזה יהיה כתוב שזה יהיה גם עוגנים,

אמנון ארבל:

זה שאלה משפטית, אילנית אולי.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא משפטית,

אמנון ארבל:

אבל,

יוחנן וייצמן:

השאלה מתוך ההתנגדות של קרמר, אני אסביר מה הרציונאל שלו, הוא אומר ככה 638 נותן מפרט הרבה דברים שאנחנו יכולים לחייב בעלי הקרקע גובלים, ביוב, מים חשמל וכולה. וגם כן עוגנים. ב – 19, ב – אא/19 בסמכויות וועדה מקומית, לא כתוב בכלל עוגנים.

אליעזר ראובברגר:

אז מה? זה שותק. אם זה שותק לפי ה – 63.

יוחנן וייצמן:

לא, זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה? לא נכון,

יוחנן וייצמן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, אתה צריך,

יוחנן וייצמן:

לוועדה המקומית יש סמכויות ש - , הוועדה צריכה, אז צריך לגרוע את זה,

יוסי חביליו:

לא כמו בן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין אני צריך לגרוע את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, למה?

אליעזר ראוכברגר:

אז סעיף 19 צריך לגרוע את זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למעט זה וזה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סמכויות וועדה מקומית, כל מה שלא רשום ב - א'א' הוא לא בסמכויות וועדה מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם שהוא לא רשום, הוא גם לא,

יוחנן וייצמן:

את השיחה שלנו על חנייה השבוע אמי.

אמנון ארבל:

איזה סעיף אמרת?

יוחנן וייצמן:

63.8, ו – א'א'19 זה שני סעיפים שאנחנו,

אמנון ארבל:

בחוק התכנון הבנייה?

יוחנן וייצמן:

מה? ברור, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

63,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא מדבר רק על חוק התכנון והבנייה.

יוחנן וייצמן:

בתקנות לא,

צביקה אסולין:

אז אתה רוצה שזה יהיה כתוב?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא לא בטוח שיש לנו סמכות,

יוחנן וייצמן:

לעוגנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חלק מה - ,

יוחנן וייצמן:

שוב לעוגנים, אני מדבר על עוגנים נקודתית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל בשביל זה חייב,

יוחנן וייצמן:

להתקין, להתקין, להיכנס עוגנים, לא מעבר.

אמנון ארבל:

63 איזה?

יוחנן וייצמן:

8, 8 הראשון, 63.8 לפני א',

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפוך, שמה הוא אומר זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

63.8,

אמנון ארבל:

היו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה את אומרת? אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה צריך להיות חלק מהבקשה, חלק מהבקשה,

אמנון ארבל:

זמני, למה לא רשום?

יוחנן וייצמן:

יופי, זה רשום ב – 63.8.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שם רשום,

יוחנן וייצמן:

ולא רשום ב – 19.

אליעזר ראוכברגר:

ולא רשום ב – 19. אני חושב שזה,

יוחנן וייצמן:

זה לא רשום,

אליעזר ראוכברגר:

לא רשום ב – 19, זה לא גורע.

אמנון ארבל:

מה זה 19?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב.

יוחנן וייצמן:

זה לא רשום ב – א'א', בסמכויות וועדה מקומית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כי לא יהיה כתוב את זה במפורש.

אמנון ארבל:

הוראות בינוי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חלק מובן מאליו,

יוחנן וייצמן:

62/א,א,

אמנון ארבל:

הוראות בינוי מותר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיוק, זה נכלל,

אמנון ארבל:

צריך הוראות בינוי,

יוחנן וייצמן:

בחלקה שלי, מעבר, מה אומר 63.8?

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מה אומר 19?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יוחנן, זה,

אמנון ארבל:

קודם כל סעיף 62/א לא מדבר על, לא מדבר על קניין שלי שלך,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

הוא מדבר על (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

קביעת הוראות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חלק,

יוחנן וייצמן:

לא, זכות מעבר,

אמנון ארבל:

לא, לא בזכות מעבר רגע,

יוחנן וייצמן:

תיכנס,

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

תיכנס לסעיף קטן 19 תקרא אותו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חלק מהבקשה,

אמנון ארבל:

איזה 19?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה שואל,

אמנון ארבל:

א – א?

יוחנן וייצמן:

ל – א – א כן, בוודאי.

יוסי חביליו:

כן, הנה בוא נקרא.

אמנון ארבל:

א/62,

יוחנן וייצמן:

א/א/19 זה קצת מכוח ההסדרים. זה סעיף מעולה, אל תבין אותי לא טוב. אבל עוגנים לא כתוב בו.

יוסי חביליו:

זה 68, לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא, 62. 14. 19,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הלאה, הלאה,

יוחנן וייצמן:

זה 13 בטח חמוד, לייזר צריך לטפל בו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שזה מובן מאליו,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא צריך מובן כזה במפורש לדעתי. זה ברגע שזה מופיע,

יוחנן וייצמן:

לא, לצמצם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש את האפשרות הזאת, כחלק מהבקשה, אז אני לא רואה בעיה.

יוסי חביליו:

איפה פסקה 19?

אמנון ארבל:

מה זה 19? אני לא מבין מה זה 19? איפה 19? אין לנו 19.

יוחנן וייצמן:

א - א אתה,

אמנון ארבל:

זה א/א,

יוסי חביליו:

עושים את זה בצורה.

יוחנן וייצמן:

תגלול סעיף 13.

אמנון ארבל:

הנה 19.

יוחנן וייצמן:

הנה 19,

אמנון ארבל:

הריסת בניינים, זכות מעבר, זכות מעבר,

יוחנן וייצמן:

זכות מעבר, זכות להעברה ב – 63.8.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז 63.8,

אמנון ארבל:

אז יש סעיפים אחרים, כמו שינוי הוראות בינוי, חפירה, או (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה חלקה גובלת, לא,

אמנון ארבל:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

בא החוק, ונתן לוועדה המקומית עוד סמכות לעבוד חלקות גובלות, הוא לא נותן את זה לגבי עוגנים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הכול אם הדבר דרוש, אולי זה נופל שם,

יוחנן וייצמן:

המעבר הוא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להבין אותה ואתה יכול להבין אחרת.

יוחנן וייצמן:

מבחינתי קיבלתי,

אמנון ארבל:

ראינו (לא ברור) נוספות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

והכול זה כל מה שדרוש.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הסמכות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מפרטים דברים.

יוחנן וייצמן:

קיבלתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחד אחד.

יוחנן וייצמן:

קיבלתי, עכשיו השאלה השנייה, אני ניקח בכיוון השני, השאלה של השר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא (לא ברור) שלך,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ביקשתי ממנה הסבר.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה אמת אז לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז תודיע שאתה מייצג אותה פה.

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי.

יוחנן וייצמן:

אני לא מקבל כסף.

ישראל קלרמן:

מה זה קשור עם כסף, בלי כסף? אתה מייצג אותו. גם בלי כסף.

אליעזר ראוכברגר:

תודיע לפרוטוקול שאתה מייצג פה את קרמר, תודיע,

אמנון ארבל:

הוא צריך לצאת.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הוא צריך לצאת, הוא הגיש התנגדות.

יוחנן וייצמן:

לא, את קרמר אני מייצג רק בבורג' חליפה. עכשיו בתנאי בהיתר, תנאי להיתר לייזר, תהיה איתי זה קצת (לא ברור). אני אומר בואו, בואו נקבל את העמדה של השר,

אליעזר ראובברגר:

תנאי בהיתר, תנאי להיתר עכשיו הייתה וועדת ערר בעניין, עם ה – ב' וה – ל', הלאה נו.

יוחנן וייצמן:

כן? לא מכיר אותה.

ישראל קלרמן:

ומה היא אמרה?

אליעזר ראובברגר:

אתמול שלחו לי.

יוחנן וייצמן:

לא מכיר אותה.

ישראל קלרמן:

מה היא אמרה?

יוחנן וייצמן:

אבל אני אומר,

אליעזר ראובברגר:

לגופו של עניין, אחד הצדדים הוא אומר שהוא לא מבין מה ההבדל בין,

יוחנן וייצמן:

בין ב' ל – ל', אז אני מציע כזו הצעה, תגיד לי אם זה מתיישר, שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא מצביע.

יוחנן וייצמן:

אם זה מתיישר על דעתך. אני אומר שזה תנאי להיתר, זה תנאי ש - , כמו שקראנו לזה תנאי שיירשם בהיתר,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

לא כתוב לי תנאי לביצוע,

ישראל קלרמן:

לא תנאי לתחילת עבודות, אני גם מסכים לזה.

יוחנן וייצמן:

לא תנאי לנתינת הדף הכחול, לא תנאי להיתר, לא תנאי,

ישראל קלרמן:

תנאי בהיתר, ששם יהיה כתוב,

יוחנן וייצמן:

אל תעזוב את הבא, עזוב את הבא, בוא לא נתמקד.

ישראל קלרמן:

אתה לא מתקדם.

יוחנן וייצמן:

אני מתכוון מה שאתה אומר, אני אומר את זה במילים אחרות.

ישראל קלרמן:

מה המילים?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להיכנס ל – ב', ול – ל' ואז אני מתחיל להסתבך עם שר הפנים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? הצעה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה חושב שאתה מסבך עם שר הפנים? זה לא נתן לנו הערה.

אמנון ארבל:

זה כן נתן הערה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רק על ה - , על העוגנים הוא לא נתן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר כעת על,

ישראל קלרמן:

הוא נתן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר על ה - ,

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר, תנאי לתחילת עבודות תנאי להיתר.

יוחנן וייצמן:

עברתי נושא.

אליעזר ראוכברגר:

את זה הורדנו אבל,

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להחזיר את זה.

יוחנן וייצמן:

על זה דיברתי,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא אמרת שאתה מדבר על,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי, התכוונתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא הקשבתי.

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו אני הבנתי,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה במחוזית, למה זה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר פה,

ישראל קלרמן:

וועדה מחוזית?

יוחנן וייצמן:

בוא,

ישראל קלרמן:

מה אתה מציע, למה זה לא מחוזית?

יוחנן וייצמן:

אני מסביר למה זה עדיין, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שינוי שלביות.

יוחנן וייצמן:

אין לנו, אין לוועדה, אין למוסד תכנון סמכות לשנות שלביות, רק מוסד תכנון,

ישראל קלרמן:

אתה לא רוצה לשנות, אלא מה?

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר לא לשנות, שזה עדיין יישאר תנאי להיתר, אבל לא תנאי נתינת ההיתר, תנאי (לא ברור), מה שאתה אמרת, אבל במילים אחרות,

ישראל קלרמן:

הוא צודק.

יוחנן וייצמן:

לא לעשות את הביצוע, בהיתר הבנייה,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא משנים את השלביות, לא משנים את השלביות,

יוחנן וייצמן:

לרשום,

ישראל קלרמן:

תנאי בהיתר.

יוחנן וייצמן:

לרשום את הצבע הצהוב, במלל כמובן, כן?

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תנאי בהיתר,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

נפל לי בלילה בחלום.

ישראל קלרמן:

למה? מה זה? תנאי להיתר? לא, פה, שלביות בבנייה. השלביות זה בבנייה, מה זה שלביות?

אמנון ארבל:

לא הצלחנו לשכנע אותם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרתי לו, לא שמעת מה ששאלתי אותו? למה לא הלכת לשרית, לפני שבאת לפה?

יוחנן וייצמן:

אני לחמתי על זה הלילה, אני מודה.

ישראל קלרמן:

לשרית?

אמנון ארבל:

אין סיכוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רק לשכנע את שרית.

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שרית החדשה.

אליעזר ראוכברגר:

שרית היועצת המשפטית של הוועדה המחוזית, שרית בן ארוש,

יוחנן וייצמן:

שר הפנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אז זה היא? איתה היא הלכה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא השר, היא השר, השר זה היא.

יוחנן וייצמן:

היושב ראש השר, לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, היושב ראש לא עושה בלעדינו,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) שר?

אליעזר ראוכברגר:

השר זה היא,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הסמכויות שלו לאשר, יש חוזר, מה בסמכויות שלהם מה לא, אני אומר נשאיר את זה תנאי להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא באתר?

עמנואל זלטס:

תכתוב בהחלטה שמבקשים כן לשקול את זה, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה הוא אומר לך, זה לא בסמכות בכלל.

עמנואל זלטס:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

לא תגיד עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא יעבור.

אמנון ארבל:

לא יעבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, נו בחייכם. נשקול מה.

אמנון ארבל:

אין בעיה נחליט תיקון החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? בוא קח חצי שעה, לך תדבר איתם, ואנחנו נחזור, שעתיים,

ישראל קלרמן:

שעה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה שאתה רוצה.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה בלי יוסי?

אמנון ארבל:

בלי יוסי, קח את יוסי איתך.

יוחנן וייצמן:

כמה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, תשלח את יוסי כשליח לך,

ישראל קלרמן:

מה? מה? מה אמרתם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) לוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

תשלח את יוסי כשליח לך לשכנע אותה.

יוסי חביליו:

את מי?

אמנון ארבל:

אפשר להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אנחנו בעצם מאשרים את זה בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

אני מתנגד.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד.

יוחנן וייצמן:

מה אתה מציע?

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתנגד. לא, מה אתה שואל מה?

יוסי חביליו:

אל תשאל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא מתנגד. מה אתה שואל?

עמנואל זלטס:

איזה תוכנית?

אמנון ארבל:

איזה תוכנית? יוסי.

יוסי חביליו:

הכוללנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הלאה.

יוסי חביליו:

תשאל מה אני מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא שואל, הוא לא שואל, כי זה ברור שאין. קדימה, אמי,

יוחנן וייצמן:

מה ההצעה שלך? יוסי.

אליעזר ראובברגר:

אמי,

יוסי חביליו:

קודם כל אני כועס עליך, אני ביקשתי לדחות,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

אליעזר ראובברגר:

בכעסים ביניכם תעשו את זה אחר כך בחוץ, לא פה בוועדה, הלאה.

יוסי חביליו:

כי זה לא הוגן, שאני ביקשתי לדחות,

אליעזר ראובברגר:

הלאה, יוסי, אתה מפריע לנו.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום.

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1287861

אמנון ארבל:

תוכנית 1287861,

אליעזר ראובברגר:

כמה פעמים אני אומר שאתה מפריע לנו, הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 1287861, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רש"י 61, מקור ברוך, דיון להפקדה, התוכנית מציעה תוספת 3 קומות על מבנה פינתי, שימור, ושתי קומות וגג רעפים,

יוחנן וייצמן:

הבניין הוא לשימור?

אמנון ארבל:

המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

בניין לשימור?

אמנון ארבל:

יש פה החלטת שימור,

יוסי חביליו:

מה העמדה של השימור?

יוחנן וייצמן:

היה וועדה?

אמנון ארבל:

רגע, רגע, החלטת וועדה בעמוד 71.

יוחנן וייצמן:

אז שנייה אחת, אז בוא נבדוק מה, אני רק רוצה לראות, בסדר.

עמנואל זלטס:

יש לי פה גם את התקנון אם אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, הכול בסדר, אני אגיד לך מה, כעת נזכרתי,

צביקה אסולין:

אמי (לא ברור).

יוסי חביליו:

מבחינת הגובה זה מקובל עליכם?

צביקה אסולין:

העוגנים והזה.

עמנואל זלטס:

יש פה גם סטייה ניכרת לצמצום קווי בניין,

צביקה אסולין:

אני רואה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה מקובל? תקרא את המלצת מהנדס העיר, מה שהמלצת מהנדס העיר, מקובל עליו, לא?

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

כן? תאמין לי הרבה לא מקובל עליו,

אליעזר ראוכברגר:

הכול מקובל עליו,

אמנון ארבל:

לא אמור להיות בתקנון, הוראות בעניין הזה.

עמנואל זלטס:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, דקה.

עמנואל זלטס:

זה לא אמור להיות, מה?

אמנון ארבל:

לא, מה שקורה שם,

צביקה אסולין:

דיברנו על העוגנים,

יוחנן וייצמן:

מה השאלה?

אמנון ארבל:

לא, הוא מדבר משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

תראה מה שאנחנו ביקשנו, מה שביקשנו בשימור,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

השימור רק לשני החזיתות לרחוב, הבניין הזה יושב על נכון, דרך (לא ברור), ועל רש"י.

אמנון ארבל:

תפנה אותי לסעיף, תגיד לי מה הבעיה.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איזה סעיף, אני לא, לא ביקשנו, לא את המבנה לשימור, יש לקבוע בהוראות התוכנית, את החזית החיצונית,

צביקה אסולין:

ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אני רוצה להיצמד להחלטת הוועדה, כן,

צביקה אסולין:

תדגיש.

אמנון ארבל:

למה? רשום בהחלטת וועדת שימור יש לסמן את המבנה ההיסטורי לשימור. איפה רשום שתי חזיתות? חזית דרומית אין לסתום את הפתחים המוצעים בקומת הקרקע, עיצוב הנדסי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביקשנו, נספח הבינוי, הנה, תסתכל בסעיף נספח בינוי, זה מראה לך למה לא טוב שנתתי ל - , לממונה החדשה לכתוב את ההחלטות, ולא אני, הנה, כי קיבלנו החלטה, תסתכל בהחלטה בנספח הבינוי, אבל אתה כבר מצאת סעיף אחר, בסדר, כל דבר כתוב 7 פעמים, אני לא מתקן את כל ה - 7,

אמנון ארבל:

אתה לא חותם על ההחלטות?

יוחנן וייצמן:

אני חותם, אבל אחרי שנחתם, אני לא משנה.

אמנון ארבל:

אתה לא קורא את ההחלטות?

יוחנן וייצמן:

אני קורא, אני צ,

אמנון ארבל:

לא, בוועדת שימור, לא פה.

יוחנן וייצמן:

אני צריך לקום על הקיר להסתכל מה כתוב, ומראה, מה?

אמנון ארבל:

למה אתה (לא ברור). אז תתקרב, מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, לפעמים אני קם. בכל אופן ההצעה שאני אומר,

אמנון ארבל:

תקנה משקפיים,

יוחנן וייצמן:

יופי, ההצעה שאני אומר, נספח הבינוי, רק הצפונית והמערבית.

אמנון ארבל:

אבל זה סותר את הסעיף שאמרו לגבי המבנה לשימור, לא?

יוחנן וייצמן:

עם כל הכבוד לך. זה הכוונה,

אמנון ארבל:

אז מה נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון הצפונית והמערבית.

אמנון ארבל:

נצמד להחלטת וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני מסביר הוועדת שימור דנה, והחלטה צפונית ומערבית בלבד. סליחה,

אמנון ארבל:

בשלב ההיתר,

יוחנן וייצמן:

דרומית,

אמנון ארבל:

שימור לאלמנטים נוספים,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון.

אמנון ארבל:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

השימור, הסגול הוא על שתי החזיתות הראשיות,

אמנון ארבל:

יבחן בשלב היתר בנייה אחר כך?

יוחנן וייצמן:

נדבר, אם ירצו, נדבר.

אמנון ארבל:

אז אתה אומר,

יוחנן וייצמן:

תסתכל,

אמנון ארבל:

שנייה, אני חוזר רגע על ההחלטה, סעיף 1, (לא ברור) המבנה לשימור זה לא, זה לא סותר, ואז אתה אומר, יש לשמר,

יוחנן וייצמן:

אז אני מסביר, יש לסמן את,

אמנון ארבל:

לשימור את החזיתות, איזה?

יוחנן וייצמן:

את החזיתות, הצפונית והמערבית.

אמנון ארבל:

צפונית ומערבית.

יוחנן וייצמן:

שתי החזיתות לרחוב, זה בסדר, החלטה של הוועדה היא הגיונית,

אמנון ארבל:

המערבית.

אליעזר ראוכברגר:

ממתי ההחלטה?

יוחנן וייצמן:

שבוע שעבר,

אמנון ארבל:

ממש כעת.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית שם?

יוחנן וייצמן:

הייתי ולא, ניסיתי לזכור מי זה הבניין. מדובר ברעפים, מה רשמנו? תכתוב את גג הרעפים, תרשום ככה,

אמנון ארבל:

רגע, רגע. זה החלטה של הוועדה לגבי זה, מה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אז לא את המבנה לשימור, את החזיתות לשימור, תשנה בשורה העליונה את החזיתות,

אמנון ארבל:

למה? זה מפרט את זה, הבניין מסומן לשימור, אבל ברגע שאתה גם, שאתה שומר חזיתות זה בניין לשימור, ואז את המפרט מה לשמר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אפילו יש לנו משמעות לגבי רחל אימנו, אני לא יודע אם יעשו את זה פה, כן?

אמנון ארבל:

יעשו תמ"א.

יוחנן וייצמן:

כן, נניח, אז אם המבנה יסומן לשימור, אז המבנה סגול, המבנה לא סגול, שתי החזיתות סגולות,

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

יש לי כבר (לא ברור),

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

עשינו ככה, בסדר. עכשיו ככה גם כן, (לא ברור) מוצדק. למה לא הבאנו את ההיבטים של פתחים היסטוריים,

אמנון ארבל:

כן, כתבנו. את הפתחים בקומת הקרקע.

יוחנן וייצמן:

לא זוכר דבר (לא ברור) רש"י. זה פחות חשוב. את הגג, אז אני לא מוכן שהגג יהיה במחלקת שימור, ממש ממש לא.

אמנון ארבל:

ניתן לשלב וגם לחדש הגג רעפים ההיסטורי הקיים, מבוקר, זה החלטה שלכם.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

הגג יהיה בשיפוע תקני, מה לא בסדר?

יוחנן וייצמן:

תמיד מבקש להוריד את זה. אבל,

צביקה אסולין:

אתה רוצה להוריד את זה?

יוחנן וייצמן:

לא, את הסעיף הזה של שימור רעפים, אני נגדו. זה גועל נפש, ברוב המקרים,

אמנון ארבל:

מה שרשום בצורת הגג, בהתאם למחלקת שימור בנוסף הגג יהיה בשיפוע תקני לכל הגובה, חלק שטוח, דרישה שתבוא, מה לא בסדר?

יוחנן וייצמן:

לא מקובל עלי,

אמנון ארבל:

מה לא בסדר בסעיף הזה?

יוחנן וייצמן:

צורת הגג מול מחלקת שימור, לפעמים,

אמנון ארבל:

התוכנית תתואם,

יוחנן וייצמן:

לא, אז יופי, אני לא רוצה שהיא תתואם, יותרו מרפסות. יותרו נסיגות לצורך מרפסות.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

הם לפעמים לא מאפשרים את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב גם וגם.

אמנון ארבל:

בגג?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מרפסות בגג?

יוחנן וייצמן:

בטח. אם הגג הוא בשימוש,

אמנון ארבל:

הגג לא יהיה מלא אז,

יוחנן וייצמן:

נכון, לא יהיה מלא.

אמנון ארבל:

למה זה טוב?

יוחנן וייצמן:

סוכות.

אמנון ארבל:

בגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

לא מרפסות זיז, לפתוח את הגג רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

לפתוח את הגג רעפים כמו איזה, כמו איזה חלון כזה.

אמנון ארבל:

למה? כי יש דירה שיהיה לה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

בצורה כזאת,

אמנון ארבל:

יש דירה,

יוחנן וייצמן:

כשאני הולך ברחוב זה יראה ככה,

אמנון ארבל:

אני יודע הבנתי, אבל יש דירה שיהיה לה מרפסת, שצריכה גם?

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

אמנון ארבל:

יש תוכנית, מה זה לא יודע?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה, תפתח את התוכנית, אני לא זוכר, לכן אני אומר גורף, הסעיף הזה הוא לא טוב.

אמנון ארבל:

גורף, לא טוב להגיד שום דבר גורף, בתוכניות כאלה ספציפיות, מה זה גורף? תסתכל, אם זה הגיוני או לא הגיוני.

מיכל כהן:

1287861.

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה, שיהיה סוכות בגג, זה טוב לכולם.

אמנון ארבל:

סוכה באופן כללי, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן. תשמע, דבר שהולך להיות לנו, (לא ברור) כי יש לנו זמן עד שאת המעלה אדוני היו"ר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

על הגגות.

אמנון ארבל:

לבטל את סוכות?

יוחנן וייצמן:

לבטל את סוכות, לא, לבטל את העבירות בנייה בגגות, הנחייה מרחבית שהם הולכים לעשות,

אמנון ארבל:

יש עבירות הבנייה בגגות?

יוחנן וייצמן:

שתי קומות עד שלוש בממוצע,

עמנואל זלטס:

לא, מתכוונים,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, תמשיך הלאה, נו.

אמנון ארבל:

הנה פתחנו את זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

תסתכל איך נראים הדירות,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך תצ"ר? גבראל.

גבראל:

לא.

מיכל כהן:

כן, תצ"רים.

גבריאלי:

איפה?

אליעזר ראובברגר:

אני לא רואה תצ"ר.

גבריאלי:

אני לא רואה תצ"ר אין, לא מספר, לא שום דבר,

אמנון ארבל:

יש פה שתי דירות בקומה, אבל להם יש שתי מרפסות זיז, אין בכלל שימוש בגג הרעפים.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

אבל אין.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. בסדר. קיבלתי, אני יודע גם להגיד שאני לא צודק.

תוכנית 1259399

אמנון ארבל:

בסדר. 10, תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1259399, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מדובר על דיור מוגן ברמת מוצא, יש ברמת מוצא היום, נבנה שם היום דיור מוגן, מי שמכיר בסיבוב שמה בצד ימין, הם למעשה,

אליעזר ראובברגר:

רוצים עוד אגף.

אמנון ארבל:

מבקשים להוסיף אגף נוסף, הדיור מסתבר שהוא, חבר'ה, חבר'ה.

אליעזר ראוכברגר:

מיכל, גבר'אל, בבקשה.

אמנון ארבל:

מסתבר שהדיור שמה מוצלח, ויש ביקוש, והם רוצים להוסיף שם עוד אגף, ביקשנו שיהיה בגובה של האגף השני, בסך הכול אישרנו התוכנית להפקדה, המלצנו לוועדה המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

מה הגודל?

אמנון ארבל:

של הקומות?

אליעזר ראוכברגר:

של האגף שהם רוצים לבנות? כמה מטר?

אמנון ארבל:

כמה מטרים? רגע. הם מוסיפים 170 עבור דיור מוגן, לא רשום לי מטרים, אני מסתכל בתקנון.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה חשבון כמה לכל יחידה כזו, 30? 40?

אמנון ארבל:

40, או 50 יכול להיות גם.

אליעזר ראוכברגר:

50?

אמנון ארבל:

היום יש להם סך הכול 40 אלף מטר, זה בניין גדול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תוכנית 1251628

אמנון ארבל:

טוב. תוכנית 11, בסדר היום, תוכנית 1251628, תוכנית, זה נורא מקשה, כי המבא"ת שינה את התקנון, פעם היה רשום בתקנון, קיים ומוצע.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

וזה שונה, והיום אין,

עמנואל זלטס:

היום (לא ברור).

אמנון ארבל:

לך תחפש מה מוצע, ומה לא מוצע, בטח גם אצלנו, גם בהיטלי השבחה,

עמנואל זלטס:

גם הרישוי, גם הרישוי.

אמנון ארבל:

כן, קצת

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1251628, תוכנית בסמכות הוועדה מחוזית, דיון להפקדה, בבית חנינה, תוכנית שמבקשת תוספת בנייה מעל מבנה קיים, הקמת שני מבנים חדשים, במרחב בית ספר פרייר, מתחם שהוא בינוי למעשה של בית ספר פרטי, מגרש מאוד גדול. מוסיפים שם בינוי,

שמתואם ומקובל. בבית חנינה זה מאוד מקובל שיש מוסדות פרטיים של בתי ספר פרטיים, אנחנו בעד שגם הם יגדלו ויינתנו מענה לבית ספר,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום,

אלדד רבינוביץ:

שאלה, לעירייה אין שמה מענה פרוגרמאטי לחינוך?

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש פרטי.

יוחנן וייצמן:

כמו החרדים.

אלדד רבינוביץ:

זה מסומן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מוסדות פטור.

אמנון ארבל:

שטח חום בייעוד פרטי.

אלדד רבינוביץ:

שטח חום שלא הופקע?

אמנון ארבל:

כן, לא מיועד להפקעה גם.

אלדד רבינוביץ:

שטח חום שלא מיועד להפקעה?

אמנון ארבל:

כן, הבניין בנוי, העירייה לא מפקיעה בניינים בנויים, היה הרבה שנים שהיו גם חומים פרטיים שלא הופקעו, כי העירייה, גם היום אגב הכתום בוטל, גם היום כשמישהו עושה חום,

אליעזר ראוכברגר:

כתום הוא חום,

אמנון ארבל:

הוא חום, הוא לא כתום יותר, אין יותר כתום, לפי המבא"ת, לא יודע למה, גם זה הם שינו, אז אין להם גם היום מגרשים פרטיים למעשה, כולל דיור מוגן, כולל בתי ספר, כולל כל מיני דברים זה חום, באופן תיאורטי,

אלדד רבינוביץ:

היא בעצם, היא, זה נשאר פרטי, וזה לא מיועד להפקעה.

אמנון ארבל:

באופן תיאורטי, אני לא יכול להפקיע כל שטח חום שהיא רוצה, אבל להפקיע שטח לבית ספר שבנוי אלפי מטרים, זה יעלה לה מיליונים.

אלדד רבינוביץ:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני,

עמנואל זלטס:

יש פיצוי שאין כסף.

אמנון ארבל:

אין סיבה שהיא תפקיע, גם כן זה חלק מהמערך, שכן נותן תמיכה למוסדות ציבור, גם ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

הציבור הזה.

אלדד רבינוביץ:

מה זה זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לא יודע, מבחינת מה? התוכנית הלימודים?

אליעזר ראוכברגר:

לה, הוא מדבר מה התוכנית הלימודים?

יוסי חביליו:

יש דברים כאלה כן,

אמנון ארבל:

לא, זה לא שאלה תכנונית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תוכנית 1006162

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1006162, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, חכמי לובלין 37 בית ישראל, התוכנית מציעה,

צביקה אסולין:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה יש פה טעות, זה לא,

ישראל קלרמן:

בבית הכרם, יש פה החלקה, זה בבית הכרם.

אמנון ארבל:

בהתחלה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

להמשיך לקרוא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

מיכל כהן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

קורה.

אמנון ארבל:

כן, לא יודע למה,

ישראל קלרמן:

כן, הוא אמר את זה,

מיכל כהן:

מנסים לשדרג אז,

יוחנן וייצמן:

ב – 12 יש לי גם,

אמנון ארבל:

נכון, נכון,

מיכל כהן:

בית הכרם.

אליעזר ראובברגר:

זה בית ישראל, הלאה.

אמנון ארבל:

זה בית ישראל, חכמי לובלין 37, תוכנית שמציעה תוספת קומה וחלל גג רעפים, הרחבות דיור, ואנחנו המלצנו להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

מה יש לו שמה?

ישראל קלרמן:

יש פה סעיף 1 ו – 2,

אמנון ארבל:

מה לא?

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

הם לא ביקשו להגביה, הם ביקשו רק שימוש בחלל גג רעפים, נתנו שימוש בחלל גג רעפים.

אמנון ארבל:

השימוש, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

, תראה, אני לא מכיר, אפשר לתת להם 1.20 מטר.

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מדלפות.

אמנון ארבל:

הוא אמר שהם לא צריכים אבל,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

תסתכל גם 3 מטר.

יוחנן וייצמן:

את הסעיף הזה 3,

אמנון ארבל:

אמרתי אין הגבהה, יש שימוש,

ישראל קלרמן:

אבל זה לא הגבהה.

אמנון ארבל:

זה הגבהה.

ישראל קלרמן:

3 מטר זה הגבהה.

אמנון ארבל:

לא, 3 מטר זה קומה מלאה.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

נכון, אתה אמרת ב – 3 מטר. אבל גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

למה לא לתת להם (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

1.20 מטר, 80,

ישראל קלרמן:

1.20 מטר זה לא בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הבעיה עם ה - ? יש פה שימוש ואין הגבהה.

ישראל קלרמן:

אבל 1.20 מטר, לא, הוא צודק, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לפי המוצע.

ישראל קלרמן:

שיהיה ברור.

עמנואל זלטס:

אם כבר יש שימוש בגג הרעפים, מה זה משנה אם זה יהיה ככה או ככה?

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

1.20 מטר.

עמנואל זלטס:

לא, לא ב – 3 מטר, אם 3 מטר, אז זה קומה.

אמנון ארבל:

אז תקרא לילד בשמו.

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין בתוכנית הצעה של, של הגבהת גג רעפים.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין הגבהת גג רעפים.

ישראל קלרמן:

הם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

יש שימוש,

ישראל קלרמן:

שנייה, הוא אומר שיש, ולהנמיק. אני אומר בשביל להנמיק עד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהתאם למוצע, ולתת שימוש,

ישראל קלרמן:

אז בוא נראה שבטח הם צודקים, זה מה שהוא אומר,

עמנואל זלטס:

כן, תראה את הגג,

אמנון ארבל:

מה זה כל הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה מדלפות, והגבהה, זה בסדר. זה לא יהיה 4, זה יהיה 4.5 מה שאנחנו רואים,

עמנואל זלטס:

לא, לא, יהיה גג רעפים זה יהיה בתוכו.

ישראל קלרמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

זה שימוש בחלל גג רעפים.

עמנואל זלטס:

עדיין זה יהיה בתוך הגג רעפים.

אמנון ארבל:

יש שם מרפסת מכוערת אגב.

ישראל קלרמן:

המרפסת גם,

יוחנן וייצמן:

מה מכוערת?

ישראל קלרמן:

אתה אומר (לא ברור). בהתחלה חשבתי,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

ראיתי בית הכרם אמרתי מה הם רוצים.

יוחנן וייצמן:

המרפסת הזאת,

ישראל קלרמן:

אתה בלבית פה.

אמנון ארבל:

אתה לא (לא ברור) בבית הכרם? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

המרפסת,

ישראל קלרמן:

זה לא, אזור חרדי, מה? אזור חרדי בבית הכרם?

יוחנן וייצמן:

המרפסת,

אמנון ארבל:

שהם עושים פה פשוט, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתעסק גם בבית הכרם, אתה מתעסק גם עם בית הכרם.

ישראל קלרמן:

כשזה חרדי.

יוחנן וייצמן:

בית הכרם שכונה חרדית.

ישראל קלרמן:

כשאומרים בית הכרם.

אליעזר ראוכברגר:

כשעורך הבקשה הוא חרדי, אתה מתכוון.

ישראל קלרמן:

לא, לא קשור,

יוסי חביליו:

איזה מספר זה? אמי.

יוחנן וייצמן:

לא, זה אותו (לא ברור).

יוסי חביליו:

אמי,

אמנון ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

איזה מספר?

מיכל כהן:

12.

יוסי חביליו:

איזה עמוד?

אליעזר ראוכברגר:

עמוד 12 למטה.

יוסי חביליו:

איזה עמוד?

אליעזר ראוכברגר:

12 למטה.

יוחנן וייצמן:

המלצה ב – 96, המלצה - 96, יוסי.

אמנון ארבל:

ביטלתי את סעיף 1. מה הבעיה עם סעיף 2?

ישראל קלרמן:

המרפסת,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

תפסיק לענות לי?

אמנון ארבל:

מה הבעיה עם המרפסת? מעל שצ"פ.

יוחנן וייצמן:

אז לא, תראה אני מנסה להבין את סעיף 2, אתה מאשר לו את המרפסת, כי אתה רוצה שהוא לא יציג,

עמנואל זלטס:

לא, הוא כותב שלא.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה? הוא כותב לקבוע הוראה שתותר.

עמנואל זלטס:

תקרא מה כתוב.

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

יש לתת מרפסת מוצעת.

יוחנן וייצמן:

תסתכל על המילים האחרונות של סעיף 4.

ישראל קלרמן:

מעל דרך, אבל לא מעל שצ"פ.

עמנואל זלטס:

זה משהו אחר, אבל זה מקום משהו אחר.

ישראל קלרמן:

איפה יש דרך?

עמנואל זלטס:

יש מעל שצ"פ.

ישראל קלרמן:

יש דרך? במקום אחר?

עמנואל זלטס:

המרפסת שאמי דיבר עליה, היא מעל שצ"פ, בגלל זה הוא לא רצה.

ישראל קלרמן:

אז אני שואל ומה כן יש?

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאפשר,

יוחנן וייצמן:

למה? המתאר נותן.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

המתאר נותן.

ישראל קלרמן:

בתב"ע נתנו.

יוחנן וייצמן:

המתאר נותנת.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

למה כן?

אליעזר ראוכברגר:

משפחה גדולה והם צריכים את זה,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

שיצמצמו את הבינוי ויעשו מרפסת, מה? כל הזמן מדברים, אין הבדל בין הבניין,

יוחנן וייצמן:

המתאר אבל נותנת,

אליעזר ראוכברגר:

9 נפשות, מה? למה לא? זה לא מרפסת גדולה, 1, 2,

אמנון ארבל:

זה מרפסת קטנה מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

ישראל קלרמן:

1.20 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 1.20 מטר, מה קרה?

ישראל קלרמן:

מה ההבדל בין זה לשצ"פ?

אליעזר ראוכברגר:

מה ההבדל? זה דרך ושצ"פ, זה אותו דבר.

עמנואל זלטס:

אם גם (לא ברור).

אמנון ארבל:

תסתכל הדירה הזאת, זה הדירה, דירה מספר 2, שזה גם מרפסת שלהם מעל שצ"פ, יש לדירה, כל המרפסת הזאת,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את השצ"פ?

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לי תצ"א? איפה השצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

זה מאוד, בשביל סוכה, זה מאוד מאוד מצומצם ל – 9 נפשות. הוא אפילו לא יכול להזמין אורח אחד.

אמנון ארבל:

למעלה בוא זה.

עמנואל זלטס:

אגב,

יוחנן וייצמן:

אמי, אפשר לראות את השצ"פ?

עמנואל זלטס:

מה יש פה? מה הם מבקשים פה?

אמנון ארבל:

כלום.

אליעזר ראוכברגר:

זה השימוש.

עמנואל זלטס:

לא, מה יש פה?

אמנון ארבל:

הנה פה, פה בצד שמאל, פה פה, זה.

עמנואל זלטס:

בשביל זה הם עושים את זה, כדי שיהיה דירוג.

אמנון ארבל:

בצד השני,

עמנואל זלטס:

שיהיה סוכה לא לפה.

אמנון ארבל:

אבל גם להם יש מרפסת בצד השני.

עמנואל זלטס:

קטן מאוד. אין פה, אין פה לסוכה.

אמנון ארבל:

4.20 על 1.20 מטר,

עמנואל זלטס:

לא, אבל לא הכול סוכה, תסתכל, לא הכול סוכה, לא הכול סוכה, זה כלום.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

מבחינת סוכה.

אמנון ארבל:

טוב, יללה, אז תאשרו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

9 ילדים יש להם.

אמנון ארבל:

טוב, ביטלתי. יללה.

עמנואל זלטס:

מה לגבי השימור?

יוחנן וייצמן:

השימור, אני מציע, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, רגע, פה יש משהו מאוד מאוד חריג,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש פה משהו מאוד מעניין,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שאתה, תכנון הולך נגד שימור,

אמנון ארבל:

למה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כי אמרת לשרון, ביקשת ממנה ללכת נגדה?

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה להעביר פה נגדה.

אמנון ארבל:

תסביר לי שאני אדע איפה.

אליעזר ראוכברגר:

על התנאי לטופס 4.

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הריסת העבירות.

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

הריסת העבירות, תהיה תנאי ל - ,

עמנואל זלטס:

מה השימור כתבו?

יוחנן וייצמן:

תראה, אני לא יודע מה השימור כתבו, היות וזה לא עבר דרכי, אני מבקש להיצמד להוראות השימור שבתוקף, ותוקף,

אריה:

לא, הם מדברים עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש בהוראות לטופס 4, תנאי לטופס 4,

יוחנן וייצמן:

מה תנאי לטופס 4.

עמנואל זלטס:

זה תוספת יחידת דיור פה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

זה תוספת יחידת דיור פה, לא? אמי, פה תוספת יחידת דיור?

אמנון ארבל:

תנאי לטופס 4 הריסת עבירות בנייה (לא ברור) חוזר.

עמנואל זלטס:

יש פה, יש פה יחידות דיור? תנאי לתחילת עבודות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

עמנואל זלטס:

אתה אמרת, נו, מה?

אמנון ארבל:

לא תנאי לתחילת עבודות,

עמנואל זלטס:

יש פה יחידות דיור חדשות?

אמנון ארבל:

לא, לא הבנתי רגע, מה הבעיה בשימור?

עמנואל זלטס:

השימור אומר להם, קחו תעבדו, ואז אחר כך תהרסו גם לפני טופס 4, אתה אומר לו - אני רוצה בהתחלה.

אמנון ארבל:

אומר שאחריותם,

עמנואל זלטס:

ואז אומר שאתה נגד השימור אבל.

אמנון ארבל:

(לא ברור) את השימור? לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי, אמרת (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך שזה יהיה כתוב?

עמנואל זלטס:

יש יחידת דיור נוספות? יש פה יחידות דיור נוספות? יש פה יחידות דיור נוספות?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

אם יש יחידות דיור אז באמת אפשר לתפוס אותם שם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא משנה, זה לא חשוב, אם זה השימור, הם היא מסכימה זהו.

עמנואל זלטס:

אבל זה רק (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, אם היא מסכימה, עם שרון,

אמנון ארבל:

אם אתה בונה, כבר תהרוס,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בסדר, היא אומרת, כנראה שהוא בונה, זה מתאפשר לו גם להרוס את זה אחר כך,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני מציע,

אלדד רבינוביץ:

אז אנחנו לא מקיימים.

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

עמנואל זלטס:

לא זה, לא זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) את מבני ציבור,

עמנואל זלטס:

בסעיף,

יוסי חביליו:

איזה מספר אנחנו?

עמנואל זלטס:

בדיוק, כן,

אמנון ארבל:

מה הגיוני? אליעזר, (לא ברור) לא מצליח להבין.

יוסי חביליו:

רגע, בביקור חולים אתה יוצא?

אמנון ארבל:

איך הוא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, אמי, קיבלתי.

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

קיבלתי, בסדר, טעיתי, קיבלתי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה ההוראות שלה? אני מציע, בהוראות שימור אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברגע,

יוחנן וייצמן:

להיצמד להוראות תב"ע של המרפסות.

ישראל קלרמן:

לא, החזיתות, היא צודקת, היא מתנגדת על זה של (לא ברור). על הדברים של הניקוי חזיתות וזה, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז היא תעשה את זה, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הנושא לא עבירה, זה בבנייה.

יוחנן וייצמן:

את יודעת שהיא לא צודקת פה, בעוד דבר אחד מאוד חשוב.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

יש פה תב"ע שאושרה, זה מכבר, מחלקת השימור,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא יש לנו עוד שתי דקות, בוא, בוא נרוץ טיפה.

ישראל קלרמן:

יש תב"ע מאושרת כבר, לייזר, אז למה לעשות את זה?

אמנון ארבל:

אז למה להוסיף זכויות אם יש תב"ע מאושרת? זה יכול משני הצדדים, חבר'ה.

ישראל קלרמן:

הבנתי,

אמנון ארבל:

מאושרת תב"ע,

ישראל קלרמן:

קיבלתי.

אליעזר ראובברגר:

אמי, 13.

ישראל קלרמן:

תחלק את זה, בסוף זה, תוך כדי עבודה.

אמנון ארבל:

הם משותפות.

ישראל קלרמן:

תנאי בהיתר,

אמנון ארבל:

מעל השצ"פ, מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

זה נפקא מינה, זה יכול (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

בחיד, אנחנו לא יכולים מפגרים עד כדי כך, קדימה.

תוכנית 995332

אמנון ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 995332, תוכנית שמקודמת ע"י העירייה, מתחם מי שמכיר בפינת עזה, בית ספר אוולינה דיון הבא רוטשילד ופולה בן גוריון, יש פה תוכנית שאנחנו מקדמים למעשה אוריאל אלבז להעצמת זכויות. מבקשים פה לעשות 6 קומות, 240%, תוכנית ש - , עם שורת תוכניות

שאנחנו מקדמים, להעצים שטחים חומים, וגם כאן, הצרכים כרגע הם לא כאלה גדולים אבל אנחנו כן מבקשים שהשטחים כן יטופלו וכן תאפשר הגדלה של זכויות בנייה משמעותיות.

חיים כהן:

השאלה,

אמנון ארבל:

רק ייבנה בשלביות הביצוע לאורך השנים,

אליעזר ראוכברגר:

אמנון ארבל:

זהו.

אלדד רבינוביץ:

כמה קומות יש שם עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

3,

אמנון ארבל:

2, 3, זה בניין מדורג כזה,

יוחנן וייצמן:

בניין מדורג לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

הוא לא לשימור, הוא לא לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה, קדימה, נו, הגענו ל - ,

אמנון ארבל:

14 בסדר היום,

יעל צור:

רגע, אמי, אני שולחת, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני לא ראיתי אז תגידי, לא ראיתי אז,

יעל צור:

גם על,

אליעזר ראוכברגר:

רק תגידי את שמך לפרוטוקול, בבקשה.

יעל צור:

יעל צור איכות סביבה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יעל צור:

אין פה תוכנית בינוי, אבל רעש ואיכות אוויר לא נבחן, נושא של נגר, זה יושב על 12 דונם לא נבחן, זה דברים להשלמה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

כן, אבל אני לא בטוח אגב,

אליעזר ראוכברגר:

תוסיפו את זה בהחלטה.

אמנון ארבל:

לא, אבל אני אומר, התוכנית, התוכנית קובעת למעשה זה תוכנית בלי נספח בינוי שרק מאפשרת זכויות בנייה, תשריט ותקנון,

יעל צור:

בסדר.

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה הגשת תוכנית בינוי, זה על יסודי.

יעל צור:

לא, לא, בסדר, אני לא מבקשת עכשיו בינוי, אני אומרת,

אמנון ארבל:

אמרת עכשיו.

יעל צור:

אבל צריך לדעת מה קורה עם של איכות אוויר, הם עכשיו,

אמנון ארבל:

אנחנו לא יודעים מה הולכים לבנות, אם עכשיו החליטו לצורך העניין אחרי שהתוכנית אושרה, הגישו היתר בנייה להוסיף אגף אחד קטן, א קומה נוספת או, לא בהכרח יעשו את כל ההריסות של כל הפרויקט.

יעל צור:

כן, אבל זה צריך להיות תלוי גם בחיווי ובתוצאות, זאת אומרת, אנחנו צריכים,

אמנון ארבל:

היתר הבנייה יוגש עם תוכנית בינוי, ושמה נוכל לבחון את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שאמי אומר, שזה יהיה בשלב ההיתר בנייה.

אמנון ארבל:

יהיה תוכנית בינוי בשלב ההיתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי אז ידעו בדיוק,

אליעזר ראובברגר:

בנייה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הולכים לבנות.

אמנון ארבל:

ואז נוכל לבחון בדיוק מה הם בונים.

יעל צור:

השאלה אם תהיה גמישות אחר כך בנספח הבינוי, הם יבינו.

אמנון ארבל:

כן, כי אין נספח בינוי. אז בוודאי שיגישו.

יוחנן וייצמן:

עם ההתנגדויות ילכו.

יעל צור:

מי נגר.

חיים כהן:

את יושבת באיכות הסביבה? גם פה?

אמנון ארבל:

אם לא רשום שתי התוכניות שצריך לעשות ניהול נגר, את לה עושה ניהול נגר? את עושה בכל מיני בהיתרי בנייה.

יעל צור:

אבל חייבים לעשות את זה גם בתב"ע, לפי תמ"א/1,

אמנון ארבל:

אבל אם התב"ע היא כללית שרק אומרת, איכות סביבה כמאגר של זכויות, ומתן זכויות בנייה פה זה 40 אלף מטר, הם לא הולכים לבנות 40 אלף,

יעל צור:

אבל הם נותנים קו בניין על כל המגרש.

אמנון ארבל:

ואז צריך להגיש תוכנית בינוי, לוועדה המקומית, באישור הוועדה המקומית.

יעל צור:

בסדר, אבל אם התוכנית בינוי, גם על כל הקו מגרש,

אמנון ארבל:

אז נבקש לעשות. זה מוקדם בשלב הזה.

יוסי חביליו:

רגע, זה הבית ספר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

במסגרת התוכנית בינוי,

יוסי חביליו:

אתה יכול להראות את זה רגע פה? מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר לכתוב שזה ייבחן במסגרת התוכנית בינוי? אמי.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו עוברים לאפשטיין,

יוסי חביליו:

רגע, דקה, אני רוצה לראות את זה,

אליעזר ראובברגר:

אין דקה עכשיו.

יוסי חביליו:

מה? התוכנית של,

אליעזר ראובברגר:

אתה רוצה תצביע נגד, יוסי, אנחנו לא (לא ברור) את הוועדה.

יוסי חביליו:

איזה וועדה? רציתי לשאול שאלה, התוכנית עכשיו שנדונה.

אליעזר ראובברגר:

אז תשאל שאלה,

יוסי חביליו:

של הבית ספר, שיראה לי את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר לך שזה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא (לא ברור), אתה נמצא פה חצי שעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הסביר לך, זה לא התוכנית עם נספח בינוי, זה תוכנית כללית שמאפשרת את השימוש ואת הזכויות.

ישראל קלרמן:

14 אתה חוזר.

אליעזר ראובברגר:

414 נחזור אחר כך, בוודאי.

יוחנן וייצמן:

אחרי ההתנגדויות.

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

שייגמר מהר.

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל הוא רוצה להוסיף שמה שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

3 קומות.

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את זה רגע, לא, אמי, תראה לי.

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך, זה ישיבות? מה אתה עושה מזה עסק?

יוסי חביליו:

לא, אני סתם רוצה לראות שזה לא פוגע באזור שמה, זה אזור רגיש.

אליעזר ראוכברגר:

נו, באמת.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, אתה מראה לי.

אליעזר ראוכברגר:

גם אחרי שהוא יראה לך, אתה תצביע נגד, אז מה זה משנה?

יוסי חביליו:

לא, לא אמרתי שאני מצביע נגד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר, אני אמרתי.

אמנון ארבל:

זה כל המתחם הזה, שיש בו שני בתי ספר, הפינה של עזה, זה תחילת עזה, הופה רגע,

יוסי חביליו:

זה מגיע עד עמק המצלבה, זה מקום רגיש מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

איזה עמק המצלבה?

דובר לא מזוהה:

זה עמק המצלבה.

יוסי חביליו:

מה? איזה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מול עמק המצלבה.

יוסי חביליו:

זה לא מול? אמי, זה מול או לא מול?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא מול, זה הפינה.

יוסי חביליו:

תראה את המנזר.

אליעזר ראוכברגר:

זה בפינה.

אמנון ארבל:

זה,

יוסי חביליו:

כשאתה מביא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה בפינה של עזה,

יוסי חביליו:

אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

טשרניחובסקי, ואיך קוראים לרחוב הזה?

אלדד רבינוביץ:

להוריד את כל המנור, שנוריד את המנור,

יוסי חביליו:

הנה המנור פה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בצד השני,

יוסי חביליו:

לייזר.

אלדד רבינוביץ:

זה שהוא מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להעביר את זה,

אלדד רבינוביץ:

זה מה שהוא מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

אני מוכן.

עמנואל זלטס:

אם זה קו הבניין.

יוסי חביליו:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כו,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא (לא ברור) עמק המצלבה.

אמנון ארבל:

מעלה את זה, רגע, יוסי, שנייה.

יוסי חביליו:

בסדר, רגע טוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרבה יותר מול איפה שעושים שמה, של התנועה, נו, איך זה נקרא?

אמנון ארבל:

צופים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הצופים.

אליעזר ראוכברגר:

הצופים, ויש שמה את ה - , מה שעושים את ה - , קורס הכשרת תנועה, איך זה נקרא? בהמשך למעלה.

יוסי חביליו:

לא, אתה מדבר באזור של הבטיחות בדרכים?

אליעזר ראוכברגר:

בטיחות בדרכים.

אמנון ארבל:

הנה זה,

יוסי חביליו:

זה יותר קרוב,

אליעזר ראוכברגר:

עמק המצלבה יותר למעלה.

אמנון ארבל:

זה הזהירות בדרכים,

אליעזר ראוכברגר:

הנה זה בצומת, שם, שם.

יוסי חביליו:

אבל תראה את המנזר, תקטין טיפ טיפה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, המנזר רחוק,

יוסי חביליו:

לא רחוק, הנה, הנה עצור, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה נקרא מול?

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה קודם כל, הנה המנזר הוא קרוב, ופה זה הרבה יותר רחוק פה זה איפה שאתה מדבר, אבל עזוב את זה, זה לא משנה, שנייה, אמי, השאלה היא, בדיוק תעשה רגע, אתה יודע, השאלה אם 3 קומות, איפה אתה רוצה לשים אותה?

אמנון ארבל:

6 קומות הם רוצים, איזה 3 קומות? אנחנו יש שם מגרש חום גדול, אנחנו רוצים לטווח הארוך, בשלב הקרוב, כנראה לא יצטרך להרוס פה את הבתי ספר, לא את זה, ולא את זה. אנחנו כן רוצים

לאפשר שכל השטח חוס הזה, יאפשר בינוי של עד 6 קומות, 240%, זה אומר שאם העירייה היום תצטרך להרוס את,

יוסי חביליו:

זה לא מתאים,

אמנון ארבל:

מה לא מתאים?

יוסי חביליו:

הוא עושה 4, 5.

אמנון ארבל:

למה לא מתאים?

יוסי חביליו:

אתה יודע הכול פה נמוך, יש לך את המנזר,

עמנואל זלטס:

4, 5,

אמנון ארבל:

כל הבניינים פה,

יוסי חביליו:

אני בעד חינוך, וזה חילוני,

אמנון ארבל:

כל ה - , תקשיב, תקשיב, יוסי, כל הבניינים פה מעבר לכביש בין 6 ל - 7 קומות, והבתים האלה לפי תוכנית רחביה, ל - 5 קומות, אין שום בעיה ב - 6 קומות בטופוגרפיה, 6 קומות ממפלס הקרקע, בערך 3 קומות ממפלס העליון של השכונה, זה בסדר גמור. יוסי, זה בסדר גמור.

יוסי חביליו:

סעיף 5,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שזה משנה.

יוסי חביליו:

רגע, עכשיו מה, (לא ברור). אני אומר לך את האמת, זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו עוברים,

יוסי חביליו:

אני נמנע בתוכנית הזאת. רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אתה נמנע, חברים,

יוסי חביליו:

אין לי התנגדות להרחיב, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כולם בעד.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לנמק, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לנמק, אתה כבר חצי שעה מנמק.

יוסי חביליו:

לא, שזה, 4 או 5 קומות כן, אבל לא 6, אמנם זה לא דרמטי, אבל יש שם מנזר, ויש שם כל האזור מאוד,

חיים כהן:

מה מפריע למנזר?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה רוצה שאנחנו נעשה את זה, רגע, יש פה הצעה של אלדד, אולי תהיה בעדה, לעשות את זה במקום המנזר.

יוסי חביליו:

מה?

אלדד רבינוביץ:

זה הצעה בשמו,

יוסי חביליו:

אנחנו בעד כל העדות בירושלים,

חיים כהן:

לא צריך זה, מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה.

יוסי חביליו:

רגע,

תוכנית 681288

אליעזר ראוכברגר:

לרשום שיוסי נמנע, ואנחנו מאשרים, תודה רבה. אנחנו עוברים לתוכנית 6 בסדר היום, 681288, אמי, בבקשה. כן.

צביקה אסולין:

הוא רוצה לצאת.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיצא. מה? אני מונע ממנו? הוא כבר יצא 50 פעם.

צביקה אסולין:

לא, אתה לא יכול להתחיל.

יוסי חביליו:

לא, אם אתה מבקש ממני לצאת.

אלדד רבינוביץ:

אתה חייב לצאת.

ישראל קלרמן:

חייב.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא לא מבקש ממך.

יוסי חביליו:

אני כל היום להציג את ההתנגדות שלי פה.

יוחנן וייצמן:

אם המבקש לא פה, אתה לא יכול,

יוסי חביליו:

הוא פה, רגע, אני יכול להציג את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, קדימה, לא, אתה לא יכול להציג התנגדות,

יוסי חביליו:

שנייה,

אלדד רבינוביץ:

צד אחד, זה צד שני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול, להציג את ההתנגדות, אתה לא יכול.

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אם להישאר או לא, יש פה יועצת משפטית היא תחליט, גם לא יכול,

אלדד רבינוביץ:

לא, מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש לך פה מלא מקום, נאמן אני בטוח שיעשה עבודה נאמנה.

יוסי חביליו:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אני בטוח שהוא יעשה את עבודתו נאמנה.

חיים כהן:

חוץ מזה שלחת לו,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, חברים, אמי, בבקשה.

חיים כהן:

יוסי, חוץ מזה שלחת כבר 300 מיילים עם ה - ,

אמנון ארבל:

כן,

אלדד רבינוביץ:

טענה מקדמית, כמו שכבר עלה בעבר, אם יוסי הגיש את ההתנגדות, והוא ממלא המקום שלו, אז גם יהונתן לא יכול לשבת. טענה בדיני ניגוד עניינים.

יונתן פלג:

אז מה העניין של ממלא מקום? אם ממלא מקום לא יכול להציג את דעתו, למה יש ממלא מקום?

אלדד רבינוביץ:

אם הוא לא יכול להגיע, אתה נכנס בנעליו.

יונתן פלג:

למה?

אלדד רבינוביץ:

אתה מייצג את המתנגד, אתה לא יכול לשבת בוועדה, כי מייצג שם.

יוסי חביליו:

כל חבר, אז אני רוצה לענות מצוין, לפני שהלכתי, מצוין לפסול את כל הדיון הזה, סבבי בבי.

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

יוסי חביליו:

אין שום בסיס לזה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה,

יוסי חביליו:

כל חבר מועצה עצמאי בדעותיו.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

אני לא חייב את יהונתן, זה דברי הבל, שפה אנחנו סתם רואים את הבן אדם הזה, שחשבתי שאולי לשתף איתו פעולה. ואי-אפשר לשתף איתו.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יוסי חביליו:

לי אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, יוסי.

יוסי חביליו:

הבל הטענה הזאת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי, מי שיכריע זה אלי מלכה.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, אילנית, בואי, אנחנו רוצים להתקדם.

יוסי חביליו:

הלוואי תקבלו את זה, לפסול פה את כל הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מבקשים,

ישראל קלרמן:

חביליו,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, לך לבית משפט, תפסול, תעשה תלך, תבוא קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק אלי מלכה יכריע.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. אמי, אמי, בבקשה.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אלי מלכה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

תוכנית 681288, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, מדובר על מתחם אפשטיין בקריית יובל, אתם רואים פה את ה - , זה מצגת שהוצגה בדיון להפקדה בוועדה מחוזית, זה המתחם, מי שמכיר, כן שדרות קריית יובל, יש פה את הבניין שמשמש היום שכירות של מבנה ציבור, הפסל האדום, והכביש שיורד לעין כרם. התוכנית המופקדת למעשה, הציעה אחרי הרבה מאוד חלופות שנבחנו, הציע למעשה בניין אחד, שהוא מגדל, שיושב בפינה, במקום שנמצא הבניין,

יוסי חביליו:

אני מבקש להקריא את ההתנגדות שלי, מה שבכל מקרה מחויב.

אלדד רבינוביץ:

אתה לא יכול לשבת עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא יוסי,

אלדד רבינוביץ:

אתה לא יכול להיות כאן,

צביקה אסולין:

תוציא אותו.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, די.

יוחנן וייצמן:

זה המלצה, זה לא מחויב. זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, נו, אנחנו דנים בכל ההתנגדויות, בכל הזה נו, די.

יוחנן וייצמן:

קראנו את החומר.

אמנון ארבל:

נבחנו הרבה מאוד חלופות בשלב התכנון.

אליעזר ראובברגר:

כל אחד חייב לענות, כל אחד חייב לדבר, כן, אמי בבקשה.

אמנון ארבל:

נבחנו הרבה מאוד חלופות בשלב התכנון, לרבות שני בניינים, כמו שמוצע פה, ובסוף החלטה הייתה גם של הוועדה המקומית בדיון להפקדה, וגם של הוועדה מחוזית, עכשיו במיקום הספציפי הזה, כן נכון וראוי שלמעשה לנצל את הפרשי הטופוגרפיה, בין כביש עין כרם לשדרות קריית יובל, לעשות בינוי, מייצר 5 קומות מסד, שבתוכנית מיועדים חלק למלונאות, וחלק לבניין ציבורי, ומעל זה תהיה למעשה רחבה וכיכר גדולה, ובניין יהיה בפניה למעשה, כמו שרואים בערך כאן, ויהיה בהפרעה הכי קטנה מבחינת הפרעה לנוף, יש פה למעשה פתיחה מאוד יפה, לכיוון מערב ירושלים, לכיוון השטחים הפתוחים של ירושלים, למרות שזה לכאורה במרכז, (לא ברור) העיר. התוכנית המופקדת למעשה ייצרה בסופו של דבר את הרעיון הזה, שמגדל אחד, וכיכר שפתוחה לנוף, מעבר לזה, גם התוכנית קבעה למעשה ש – 20 מטרים הראשונים, שזה כמה קומות יהיו יותר מצומצמים, יהיו עבור לובי בלבד, כדי לשמור כמה שיותר פתיחות. התוכנית למעשה מציעה בניין של, זה גם לפי החלטה של הוועדה, 42 קומות, שכמו שאמרתי 240 יחידות דיור מעל פני הקרקע, ובקומות מסד שמתחת, בחלק שמתחת למגדל, זה החזית של שדרות הרצל למעשה, או קריית יובל, ובחזית האחורית, זה התצפית לנוף אגב, למי שלא מכיר, זה תצפית מאוד יפה.

אליעזר ראובברגר:

תראה את זה עוד פעם.

אמנון ארבל:

זה התצפית, פתיחת נוף למעשה, לכל מערב ירושלים.

אליעזר ראובברגר:

תראה את השקף הקודם רגע,

אמנון ארבל:

זה מכיוון איפה שהמגדל נמצא למעשה והרחבה, וזה לצד המגדל מימין בעצם הרחבה שצופה מערבה, ככה נראה התוכנית, מבחינת הפיתוח שלה, שמבחינת הקומות שמתחת, תיכף אני אראה גם כן, מבחינת כיוון עין כרם נקרא לזה, הנה יש אחד יותר טוב. זה החזית לכיוון למטה, ושהם מתקרבים למעשה, זה משדרות קריית יובל, מגדל אחד תמיר, ומהחזית התחתונה, למעשה רואים פה את הקומות האלה, שלמעשה קומות שהם (לא ברור) טופוגרפיה כמו שאמרתי, בקטע הזה של

המגדל, בדירה של המגדל זה מוצע עבור מלונאות, ובקטע הזה זה בניין ציבור משמעותי של כמה אלפי מטרים, הוגשו פה,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור רגע שנייה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תחזור רגע שנייה, מה? המלונאות עד לאיפה הוא מגיע?

אמנון ארבל:

כל הקטע הזה,

אליעזר ראוכברגר:

רק עד מפלס הכניסה מכיוון שדרות הרצל?

אמנון ארבל:

כן, כן, משדרות הרצל, למעשה לא רואים זה זה, הופה זה זה. כל הקומות האלה מתחת, וזה רק מעל שדרות הרצל, זה רק המגדל, הנה רגע לפה.

חיים כהן:

כמה אחוז?

אליעזר ראוכברגר:

אין מלונאות מעל שדרות הרצל?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, כמה קומות זה?

אמנון ארבל:

הנה זה הקומות שרואים מלמטה, אתם רואים זה המלון למעשה כרגע שנמצא עם איזה שהוא חזית מסחרית, וקומות האלה, קומות המסד, וזה בניין הציבור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה המפלס, זה המפלס העליון, שזה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הלובי, ומעליו רק מגורים?

אמנון ארבל:

רק המגדל, והמגורים, כן, יש בקומת כניסה, אמרתי שהלובי למעשה של המגדל, מותר גם 200 מטר מסחר, ולובי, זה כל מה שמותר עד פני הקרקע, זה מעל פני הקרקע של שדרות הרצל.

חיים כהן:

יואל, אני רוצה לשאול אותך שאלה, למה? שאלו אותי, זאת אומרת זה לא, זה לא שאלה שלי. במקום בית מלון, למה לא עושים דיור להשכרה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, בוא, עוד לא, אבל עזוב, בוא עוד לא הגענו לזה. המילים דיור להשכרה עוד לא הוזכרו פה בכלל, אז מה אתה שואל? בוא, תן לו,

חיים כהן:

בית מלון.

אליעזר ראוכברגר:

בית מלון כן, אבל בוא, תן לו, תן לו להציג, תן לו להציג את הכול, ואחר כך נעשה שאלות.

יונתן פלג:

כל הסיפור פה הוא לא השכרה, זה מכירה של נכס לאומי. עזבו דיור להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עזוב, אתה עכשיו מדבר דברים, אבל חכה עוד לא הגענו לזה. תן לו קודם להציג את הכול, את כל ההמלצה, ואחר כך יהיה שאלות, כל אחד לפי דעתי.

יונתן פלג:

בזמן שהוא מציג, אחרי זה כשאומרים שיש עוד מגדלים, ועוד זה, חלקם כבר מופיעים, שימו לב לפערים ביניהם.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, כל זה תוכנית כלכלית להגיד אחר כך, אחרי שיגמור להמליץ, בוא נעשה סדר לדיון, אגב, אני סתם שואל, מישוהו מכם,

יונתן פלג:

(לא ברור) עם דמעות.

אליעזר ראובברגר:

מעולה. אני אתן לך טישו. יש פה, יש פה, חברים, אני עכשיו סתם שואל, יש פה חברים שפעם אחת האזינו להקלטה של הוועדה? הכמות תמלול, אי-אפשר לתמלל, אי-אפשר להקשיב, זה נראה כמו, גן חיות, כל אחד זה גיונגל, בוא נכבד אחד את השני, גם אם יש מחלוקות, גם אם יש דעות אחרות, וגם יש כאב גדול, ואני רואה שיש לו כאב, אני לא אמרתי, לא מתעלם מזה. אבל עדיין בוא נעשה דבר דיון, שאחר כך כשאנשים מאזינים לדיון, אומרים, חבר'ה זה וועדה מכובדת, ולא גיונגל, זה הכול. אני כבר לא מדבר על זה, שבתמלול אי-אפשר, ואתה אחר כך אתה לא יכול לא להשתמש בזה, ולא להבין מה אמר פלוני, מה אמר פלמוני, גם אתה כשאתה אומר, אתה רוצה שבתמלול ישמע אותך, ויבינו בדיוק מה אמרת, כדי שידעו שזה העמדה שלך, של מה שאתה מייצג.

יונתן פלג:

מצד שני, אני מגיע לדיון, ואני מבין שנערכו דיונים מחוץ לדיון, כדי שהדיון הזה,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי שיש דיונים מחוץ לדיון, בכל דיון יש דיונים מחוץ לדיון, אין מקום בעולם שאין דיונים מחוץ לדיון.

יונתן פלג:

להעלות את מה שלא הצליח להגיע לפה.

אליעזר ראובברגר:

הכול בסדר, אבל תעשה את זה בתוכך אחרי שיגמרו להציג את זה, זה הכול, אני אין לי התנגדות שאתה תעשה זה ברור. אני אתן לך, כמה זמן שתרצה לדבר, מה השאלה בכלל? אז בוא ניתן קודם כל לדרג המקצועי, להשלים את ההצגה של התיק, זה הכול. כן,

אמנון ארבל:

אוקי, אני רק אגיד לגבי, לפני ההתנגדויות, בגלל שנשאל לגבי, חיים, לגבי המלונאות, אז התוכנית בעצם מקודמת לכאורה לפי מדיניות רק"ל שנמצא פה כמדיניות רק"ל ומאפשר את זה, כמוש אמרתי היו פה חלופות שהציעו שני בניינים, לכאורה מדיניות רק"ל זה 30 קומות, הבניין הוא באמת יותר גבוה, במסגרת החלופות שהוצעו שני בניינים שיותר, של 18 או 30 קומות, ההחלטה בסוף הייתה לעשות בניין יותר גבוה, עדיין כן רצו להרחיב גם בהחלטה את המדיניות שאומרת, ש – 25% שימושים לא יהיו מגורים, ומזה נובע השטחים של המלונאות, לכן התוכנית מציעה למעשה 25% שטחים שהם לא מגורים, שזה מלונאות מתחת לקומות המסד. עכשיו התוכנית הופקדה בסמכות מחוזית ולמעשה הוגשו פה 11 התנגדויות, פלוס 155 התנגדויות שהם סוג של סטנסלים איתמר שחר הגיש התנגדות, בשם עצמו, הוא מדבר על גודל המגרש, השכונה צעירה,

יונתן פלג:

שנייה גם להגיד את זה שגזרות הכאב של,

אמנון ארבל:

אבל זה לא מתוך זלזול אבל.

יונתן פלג:

שנייה, את ההתנגדות והכאב של,

אמנון ארבל:

כן,

יונתן פלג:

סיגלית בצלאל היא על ביתה (לא ברור), זה לא זהה להתנגדות של אלה סודאי, עם הכאב על אחיה איתמר זיכרונו לברכה, שנפל בשכם, (לא ברור) זה לא התנגדויות זהות.

אמנון ארבל:

טענות,

יונתן פלג:

המטען שכל אחד מגיע איתו, הוא מטען על כולם שהלך, אני אומר,

אלדד רבינוביץ:

סבירה שלא ידועה,

אמנון ארבל:

טוב מתייחס,

אלדד רבינוביץ:

קונקרטית.

אמנון ארבל:

שנייה, אני עונה, אני עונה אבל, פחות מתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

חבר'ה, שנייה, שנייה, אלדד, אלדד,

יונתן פלג:

שגם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בוא זה לא דו – שיח ביניכם,

יונתן פלג:

קודש הקודשים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא שואל את אמי, אמי יענה לו, אתה רוצה אתה יכול,

אמנון ארבל:

החוק מתייחס לזה,

אליעזר ראוכברגר:

כשהם יסיימו תיקח רשות דיבור.

אמנון ארבל:

החוק מתייחס לזה שיש התנגדויות דומות, או זהות, לצורך העניין אפשר להתייחס אליהם כמקבץ התנגדויות, זה לא אומר, שלא מופיעות כל אחד הטענות שלהם, וזה לא מזלזל, באף אחד מהם. הטענות, זה לא משנה רגע מה הסיבה להתנגדות, הטענות בהתנגדויות הן דומות. ולכן אמרתי שהן דומות, אין פה שום כוונה לזלזל בטענה של אף אחד מהמתנגדים, אם זה ככה הובן, אז אני מתנצל.

יש פה טענות לגבי העובדה שהבניין, אני רגע אעבור כל על ההתנגדויות, איתמר שחר דיבר על מגדל יוקרה, מחירים גבוהים, היקף מסחר מינימאלי, מסחר שלא פונה לרחוב, מגדל שלא מייצר ציר הולכי רגל, לא תורם לאקלים העירוני, פוגע בנוף העירוני, חריגה ממדיניות רק"ל, התוכנית מציעה בינוי של 193 מטר (לא ברור) גובה של כמעט 60 קומות, שזה כפול מהמדיניות. חריגה בנושא, תכסיות, ניצול קרקע לא מיטבי, והוספת קומות מסד בקומות אפס כמו שמקובל בדרך כלל מדיניות רק"ל, התוכנית מוצעת בית העלמין הצבאי הר הצל, לכן מפעילה ופוגעת במקום דמות של בית העלמין שהוא מקום רגיש מכובד, שיש עליו פה (לא ברור) קודש, רחבה שמוצעת לא נצרכת, ויש רחבה של הפסל האדום בסמוך, ותוכנית, לא כוללת את דופן הרחוב. זה העיקרי של הדברים שלו. 20 דיירים שמתגוררים ברחוב אפשטיין, יש (לא ברור), 2 עד 4, הם גובלים בתחום, שלמעשה את הפרויקט הזה, במתחם של ה - , הבתים שנמצאים פה, המקבץ הבתים האלה כאן למעשה,

אלדד רבינוביץ :

יש להם פינוי בינוי גם?

אליעזר ראוכברגר :

לא,

אמנון ארבל :

הם לא מציעים פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא,

אמנון ארבל :

שאני מכיר, הם מסומנים,

אליעזר ראוכברגר :

הם דיברו, הם היו פה הרי אז, הם דיברו, אמרו שיש דיבורים אצלם, אבל, אין משהו מעשי.

אמנון ארבל :

היא לא התקדמה לצורך העניין. הם מדברים על זה שהם, הם גובלים בסמיכות מיידית לפרויקט והם עלולים להיפגע באופן מידי, יש בעיה של נצפות משמעותית וחוסר רגישות לסביבה, התוכנית חריגה לבינוי שקיים באזור, הם מבקשים שייאסר בתוכנית, יש היום פה כביש, כמו שאתם רואים, הכביש שסימנתי כאן, למעשה זה כביש משמש היום, לכאורה יכול לשמש גם לפרויקט הוא בייעוד דרך, מבקשים שלא תהיה שום גישה לפרויקט מתוך הכביש הזה כאן, גם בתקופת העבודות, וגם בתקופה

שאחרי זה, וכל הגישה תהיה מכבישים למעשה, ולא מהגישה הזאתי. הם מדברים על, העברה לגבי
כניסות לחניונים, גם כן לא לכיוון הזה. הם טוענים שיש פה,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

הם רוצים שהכניסה תהיה לצורך העניין מהכביש,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

שמשרת אותם, שזה הכניסה לבית שלהם.

ישראל קלרמן:

הם לא יכולים, זה לא נכון.

אמנון ארבל:

הם מדברים בהתנגדות שהם רוצים,

ישראל קלרמן:

ההתנגדות כן, אבל אני שואל אותך.

אמנון ארבל:

היום הכניסה רק מלמטה, כן,

ישראל קלרמן:

למטה?

אמנון ארבל:

רק מפה,

ישראל קלרמן:

מה שהם הגישו זה מלמטה.

אמנון ארבל:

היום הכניסה היא משותפת, למעשה הכניסה לחניון יש פה את הכניסה לחניון, חנה וסע מי שמכיר,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

פה נכנסים פונים שמאלה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה.

אמנון ארבל:

תהיה פנייה ימינה, דרך, מתחת למגרש החום לפרויקט שלהם, אבל כמובן שמהרחוב העליון זה לא הגיונית תכנונית, וגם זה רחוב,

ישראל קלרמן:

זה שדרות הרצל,

אמנון ארבל:

זה רחוב ראשי. וזה לא הגיוני. הם מדברים ש - , ביצוע התוכנית יגרום למטרדים (לא ברור) באזור, שיהיה מחייב, גם בשלב ההתארגנות, דוח סביבתי שנותן מענה להשפעה על הבתים הסמוכים, החפירה תגרום להם נזק, קווי בניין בעייתיים, שמוצע בעצם קו בניין אפס לכיוון החלקה שלהם, של קומות המסד, וגם יש פה איזה שהיא נקודה שהוא קרוב מאוד לקו בניין אפס. משנה מהותית את הסביבה, משנה רעפים, ומוסדות הציבור החשובים, ערך נכסיים. יש התנגדות של, התאחדות האדריכלים בוני ירושלים, התוכנית חורגת ממדיניות רק"ל המאשרת 30 קומות, (לא ברור) מגדל של 42 קומות בגובה של 64 מטר, 194 מטר שזה כפול בגובה, התוכנית מייצרת מרחב ציבורי למעשה של, לטענתם לא יעיל, ולא בהכרח ימלא תפקידו, ימשוך קהל, התוכנית לא מייצר דופן כלל (לא ברור) ההצעה שלהם המינהלית שלנו שלושה מגדלים שתואמים למדיניות רק"ל ע"י גבי קומות מסד, שיעשו מסחר, תעסוקה, מלונאות ושטחים ציבוריים מבונים ואז זה יגרום לתנועה יותר גדולה, כיכר עירוני ללא דפנות, ואין לו צל, התוכנית למעשה סותרת את מתאר 2000 שסומן כאזור לא לציפוף. התנגדויות של תושבת טל סוסייה, שמדברת על, שהתוכנית למעשה לא תורמת מעבר לכביש גישה, כניסה למלון, במפלס הכניסה מציע, שוב תכסיות נמוכות, היה עדיף לעשות בניין נמוך של 6 קומות עם תכסית מאוד גבוה ואז מייצר דופן לרחוב, ולא חריג בגובה, התוכנית לא מייצרת (לא ברור) לסביבה. אישור התוכנית תאפשר ליזמים נוספים לבנות מגדלים בגבהים אלה באזור. השאלה אם השכונה צריכה עוד אייקונים, ויש די והותר שהינם פוגעים במרחב, כמו מבנה זה,

תוכנית שפוגעת בסביבה, ולייצר בנייה נמוכה. מינהל קהילתי יובלים, הוא מדבר על פרויקט שממוקם בסמכות להר הרצל, אתרי מורשת חשובים במדינת ישראל, חלקה גדולה, בית קברות הצבאי, ויד ושם, זה מגדל, תעלה בגובה, בסמיכות תפגע בכבוד האתרים, בתכנון העומד מאחוריהם. חריגה ממדיניות רק"ל, לא תואמת לתוכנית האב יובלים גנים, בהסתכל על המתחם אפשטיין דומה למתחם הנטקה של מתחם 6, באגן עין כרם שהייתה שמה, הוראות בתוכנית האב שהן אחרות. לתת עדיפות לקידום שטחים אדומים וכתומים לפינוי בינוי בתוכנית יובלים גנים, שהם מצב פיזי ירוד, התחדשות עירונית. שוב לגבי הגובה, מעל 1000 מטר, המגדל בגובה 865 מטרים, פה זה 1000 מטר, 140 מטר זה, יהיה חריגה בקו העיר של העיר, לא קשורה לתוכניות שיש מסביב, לא פינוי בינוי, ולכן זה לא רלוונטי לתקן 121, ולכן אפשר להפחית את הבינוי, רגישות בסמיכות לשכונת עין כרם, ויער ירושלים, שלא מתכתב עם האופי שלהם, הנושא של תחזוקת מבנים לטווח ארוך. לקבוע ש – 20% יחידות דיור יהיו קטנות ל – 55 מטר כמו שנקבע בתמ"א/35. זהו, לגבי ההתנגדות שלהם. פרופסור ערן פייטלסון.

אליעזר ראובברגר:

עוד שנייה, עוד שנייה, תיכף הוא יגיד מה המלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

לגבי ערן פייטלסון, הוא פרופסור באוניברסיטה, במחלקה לגיאוגרפיה, הוא חוזר על דברים, ליד הר הרצל, יש ושם, מוסדות זיכרון והנצחה לאומיים, הקמת מגדל שתינשא לגובה 200 מטר תעפיל על הר הרצל ויד ושם, חדירה פוגענית באזור, שיש להגביל את גובה הבניין, לא (לא ברור) האתרים הנ"ל, כמו שנעשה בקרבת העיר העתיקה, הקמת המגדל מהווה פגיעה מהותית ביסודות תכנון מרכזי של תכנון מערב ירושלים, מאז קום המדינה, נושא של תחזוקה מבנים, זהו. תושבי העיר וסביבתה, זה קצת חוזר, הפגיעה באינטרס הציבורי, גובה המגדל, פגיעה במורשת ואתרים לאומיים, פגיעה באופי צביון האזור, מצוקת דיור בירושלים, שהקמת המגדל לא תפתור את מצוקת הדיור, ועלויות התחזוקה פה תהיה מאוד גבוהה, זה מכוון לאנשים עשירים בלבד, ולא תיתן מענה לזוגות צעירים משפחות במעמד סוציו – אקונומי בינוני או נמוך. המגדל יהפוך לדירות רפאים, פגיעה סביבתית, פגיעה באזורים (לא ברור). תושבים נוספים, נציגים מפורומים אורבאניים קצת חוזרת על עצמו, תכנון נקודתי פסול, תוכנית הדברים לא ברורים, לגבי הפרשות, לגבי הגובה, לגבי השימושים, שוב אתרי זיכרון לאומיים, גובה המגדל, המגדל עלול אתר עוין וסכנה ביטחונית לרבות כיבוי אש, בגלל המיקום שלו. מטלה ציבורית היא זניחה ביחס למה שהיזם מקבל, (לא ברור) לגג, שלא ידעו מתי ייבנה, ומה יהיה השימוש הסופי. פוגע בעין כרם, בקריית יובל, יוצר סביבה מנוכרת מסחרית, כבישים. זה התושבים. ודירות יוקרה לא ישתמשו ברק"ל לכן אין מענה תחבורתי ראוי. מינהל קהילתי יובלים למעשה חוזר על ההתנגדות שקראתי המינהל הקהילתי השני, וזה התנגדות זהה. יש התנגדות עצמית לחברה אפשטיין שלמעשה מדברת על זה שהתוכנית לטענתם לא כלכלית, ומבקשים למעשה להוסיף כ – 11,000 מטר תוספת זכויות בנייה, צפיפות לא כלכלית שלטענתם

שמאית, למעשה לאור המטלות הציבוריות יש שם פרויקט מבנה ציבור שהם צריכים לבנות, זה פרויקט לטענתם לא כלכלי, וצריכים עוד היקפי בנייה משמעותיים של כ- 11 אלף מטר.

אלדד רבינוביץ:

מה שצורף,

אמנון ארבל:

חלקם, הם הגישו התנגדות בתקופת ההפקדה.

אליעזר ראובברגר:

יש לי בשפע, קניתי מחסן, מחסן של טישו קניתי.

אמנון ארבל:

הם מפרטים את הכול, אבל בגדול זה מה שהם מבקשים. תוספת של שימושים, גם הגדלה של, הם מבקשים תוספת של 8000 מטר למגורים, מתוכם 3000 עבור מרפסות, ו- 5000 מטר תוספת יחידות דיור וקומות, ותוספת 700 מטר למלונאות, בקומות שמתחת. כמו שאמרתי, הם צירפו חוות דעת שמאית, הם מבקשים תוספת של 2100 מטר בנוסף לטובת התחזוקת טווח, להקמת קרן תחזוקה למגדלים לטווח ארוך. להגדיל את פרק הזמן למימוש התוכנית, ל- 7 שנים במקום 5. ירושלים שקופה, יש פה התנגדות מאוד ארוכה ומפורטת שחוזרת על הרבה מאוד מהטענות, שחוזרים מטענות אחרות, וגם חוזרת על טענות גם תכנוניות, משפטיות, לגבי ההתנהלות, לגבי הוועדה, לגבי, העובדה שאין תוכנית מתאר בירושלים, אין תכנון סטטוטורי שמכוחה עובדת הוועדה, לגבי רוחות, השפעה על הסביבה, ועוד כהנה וכהנה דברים שבגדול די חזרתי עליהם, גם אין סמכות לוועדה גם להפקיד את התוכנית. יוסי חביליו הגיש התנגדות גם כן, די דומה, התוכנית עומדת בניגוד לאינטרס הציבורית, ופוגעת במורשת הייחודית של ירושלים, התוכנית מציעה מגדל של 42 קומות, אבל בגובה של 200 מטר, שווה לגובה של 60 קומות, יהיה גבוה מאוד באופן קיצוני מהבניינים שמסביבו, הקרבה לאתרי הזיכרון והנצחה (לא ברור) החשובים ביותר בעיר,

אליעזר ראובברגר:

אמי, ה- 200 מטר זה ממפלס הרצל,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

או מהלמטה?

אמנון ארבל:

197 מטר מעל הרצל, יורד,

אליעזר ראוכברגר:

לא כולל את ה - ,

אמנון ארבל:

16 מטר מתחת.

אליעזר ראוכברגר:

לא כולל,

אמנון ארבל:

עוד 16 מטר מתחת. התוכנית חילול הקודש, בכל שהיא מוכרת,

אליעזר ראוכברגר:

מהבית מלון מה זה למטה? זאת אומרת בירידה לעין כרם, אנחנו מדברים על 200, כמעט 200, טוב.

אמנון ארבל:

גם 15,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

אמנון ארבל:

חילול הקודש, בכך שמוכרת את הערכים הבסיסיים, המרכזיים של העיר והמדינה עבור רווח של יום פרטי, האתרים הלאומיים,

חיים כהן:

זה קטע שלא הבנתי, מה זה חילול הקודש, שמישהו יסביר לי את זה.

יונתן פלג:

אני אשמח להסביר, זה הזמן?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יונתן פלג:

נשאל שאלה, אני יודע שקשה, אני אשמח להסביר את העמדה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, יהונתן, יהיה לך את כל הזמן שתמצא.

אמנון ארבל:

הפגיעה באתר עין כרם, שהוא בעל חשיבות תרבותית דתית, ותיירותית, ופגיעה בסיכוי להכריז אתר מורשת עולמית, צופה על בית הקברות בהר הרצל, לכן יפגע ברגשות של משפחות שכולות, יפגע של הטקסים וזכויות של פרטיות, סיכון ביטחוני,

יוחנן וייצמן:

מה התשובה לביטחוני?

אמנון ארבל:

אני לא כל כך מבין את הטענה, הוא טוען, המגדל מהווה סיכון ביטחוני בשל כך שבטקסים בהר הרצל, אנשים מגיעים (לא ברור) של המדינה, ישראל אישים רבים מעל מחו"ל.

יוחנן וייצמן:

אם אתה זוכר את התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי שהשב"כ הגיש התנגדות.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אם אתה זוכר את התב"ע שעליה,

יונתן פלג:

השב"כ עושה דברים אחרים ב – 9 החודשים האחרונים.

יוחנן וייצמן:

משרד ראש הממשלה.

יונתן פלג:

אומר לך בכנות.

יוחנן וייצמן:

הבניין ההוא לשימור,

אליעזר ראובברגר:

התוכנית הזאתי מתגלגלת כבר 3 שנים, לא שלושה חודשים.

יונתן פלג:

מתי היא נפתחה להתנגדויות?

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, אם היו התנגדות היה,

יונתן פלג:

הערת הערה, והתשובה עליה כן משנה, זה נפתח להתנגדויות בעיצומה של מלחמה קשה שאנחנו נמצאים בתוכה,

אמנון ארבל:

כן, אבל,

אליעזר ראובברגר:

עדיין, בוא נאמר, שזה שאחראי על הבינוי בשב"כ והאדריכלים של השב"כ ואלה, לא עושים את העבודה מה שאתה אומר,

צחי ברים:

אני חושב שהשב"כ לא גוף מזלזל, ואם הם היו רוצים להגיש התנגדות, הם לא מגישים את זה ביום, אלא כבר כשתוכנית הייתה עולה לאוויר.

יונתן פלג:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם השב"כ היה חושב, שזה פוגע במנהיגי המדינה שמגיעים, להר הרצל, או ללוויות, או לאזכרות, או לטקסים של יום העצמאות, יום הזיכרון, לא משנה מה, הוא היה, משמיע את דעתו. וגם משרד ראש הממשלה היה משמיע את דעתו. בגלל כשהיה לנו את הנושא של בית ראש הממשלה בתוכנית הידועה, הם השמיעו את דעתם, אמנם מאוחר קצת, ולכן זה גם ירד.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אחרי שהתוכנית אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

אחרי שהתוכנית אושרה, אבל הם השמיעו את דעתם.

אליעזר ראוכברגר:

שם דרך אגב הם שיקרו.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא שיקרו, הם פישלו.

יוחנן וייצמן:

שיקרו.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא שיקרו, הם פישלו.

יוחנן וייצמן:

הם היו בדיון להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אבל אני יכול לשלוח לך את התמליל ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

שהשב"כ יושב גם בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, הם פישלו, אמרתי הם פישלו, לא משנה, זה היסטוריה, לא, לא הנושא כרגע.

יוחנן וייצמן:

מה? לא חדשות.

אליעזר ראוכברגר:

אשכול, איך קראו לתוכנית? אמי, איך קראו לזה? לא אשכול, לוריה, לתוכנית של בית ראש הממשלה.

אמנון ארבל:

לשם שלה?

אליעזר ראוכברגר:

היה לה משהו שם כזה.

דובר לא מזוהה:

שירה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

שירה.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא שירה.

אמנון ארבל:

לא זוכר.

אליעזר ראובברגר:

לא משנה.

אמנון ארבל:

טוב בוא רק נמשיך, בנייה הקבועה שעומדת בסתירה לעקרונות של בנייה באזור, מאפשרת לבנות 4 עד 6 קומות, יש פה מדיניות רק"ל במסגרת תוכנית סטטוטורית תאפשר לציבור להביע את עמדתו בנושא של מדיניות רק"ל. הבניין המוצע חריג משמעותית בנפח, גובה, העצימות של המרקם הקיים, לכן המגדל יפגע באופי ובצביון האזור, תחזוקה גבוה, ישפיע על בתים סמוכים, וישנה את משטר הרוחות. מעבר לזה, היו עוד טענות נוספות שעלו בהתנגדות צפות, כמו של לורה ורטון, המגדל יחסום את הנוסף של האזור ואחרים, התוכנית תייצר כמויות גדולות של זבל, יחד עם (לא ברור) של תושבי, תושבי המדינה. תיצור כשל תחבורתי, יעמיס על תחבורה בעין כרם, שכבר היום היא עמוסה מאוד, ימשוך אוכלוסיה מבחוץ שתצצה להשקיע ותפגע במרקם החברתי של השכונה. ואחרון ההתנגדויות של דרור פייטלסון, "התוכנית אמורה להיות תואמת לתוכנית מתאר המקומית שאמורה לעבוד שיתוף ציבור, ישיבת התנגדויות, לפי תוכנית מתאר 2000, האזור סומן כאזור לא לציפוף. מדיניות רק"ל צריכה להיות בכפוף לבחינה של מדיניות. חריגה בגובה, בתכסיות, של המגדל ביחס (לא ברור) על ה – 600 מטר. לא משתלב במדיניות הציפוף העירוני, ולא יתרום לפתרון מצקות הדיור", זה עולה בהרבה מאוד התנגדויות של לתת, איזה שהוא פתרון לדירות נקרא להן רגילות, ונושא אחרון, מגדל מסוכן אם תפרוץ בו שריפה אין כיבוי אש מתאים, המגדל עושה צל לכל צדדיו, זה עיקרי כל ההתנגדות, כמובן שזה לא משקף את הכול, כמו שאמרתי, ולא מזלזל באף אחד, וכל ההתנגדויות גם נשלחו אליכם, אני מקווה שראיתם.

אליעזר ראובברגר:

כן.

אמנון ארבל:

המלצת מהנדס העיר?

אליעזר ראובברגר:

בוודאי.

אמנון ארבל:

אוקי, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה, התייחסות של החברים יהונתן במקרה דיבור, אז יהיה הראשון, ואם יש עוד מישהו שרוצה לדבר אז שיגיד.

ישראל קלרמן:

אמרת הכול, לא,

אליעזר ראוכברגר:

ברים. אם יש עוד מישהו, גם אלדד, אוקי,

אמנון ארבל:

כל ההתנגדויות, הסיכום של ההתנגדויות, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

ברור נו, זה.

אמנון ארבל:

מבחינת, מבחינת המלצת מהנדס העיר.

צחי ברים:

(לא ברור) רשות דיבור פה, זה איזון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מתחיל,

ישראל קלרמן:

ההתנגדויות של לפי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שהוא ביקש כבר. אם היית אתה המבקש, הייתי אומר, גם אתה ביקשת,

צביקה אסולין:

אני ביקשתי.

יוחנן וייצמן:

כל עוד אתה שם פה, אז דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא שמעתי.

יהודה פרוידגר:

זה מה אמרתי.

צביקה אסולין:

אני ביקשתי כמו כולם.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע ממני ביקשת. אתה תקבל. אני שמעתי, אני לא חירש, תאמין לי, אתה מכיר אותי, כבר יוחנן איזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רבע שעה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי בבקשה.

אמנון ארבל:

תראו, אנחנו, המלצת מהנדס העיר בחנו באריכות את כל ההתנגדויות, אתם מכירים את החלופות שהיו, אבל עדיין חשבנו שנכון להתייחס בצורה רצינית ועניינית לכל ההתנגדויות שהוגשו. וענינו על זה בצורה מאוד מפורטת, מי שקרא את ההתנגדויות. כמה נושאים שחשבנו שנכון לקבל ולהתייחס אליהם, וכמה דברים שחשבנו, לא מעט דברים שלא חשבנו שנכון לקבל. נתחיל אולי עם הנושא המרכזי שעולה פה מבחינת המיקום של הבניין מול כל האתרים הלאומיים שהתייחסו אליהם, יד ושם הר הרצל וכל הנושאים האלה. אני חייב לציין שבמסגרת התוכנית, במסגרת מדיניות רק"ל שאושרה בוועדה, אני רגע רוצה כן לפתוח את זה, דווקא את המפה, במסגרת המפה של מדיניות רק"ל ונכון שנעשתה בקנה מידה מאוד גדול, וקנה מידה של כל העיר, אבל המדיניות של הרק"ל שאושרה בוועדה מחוזית, פעם ראשונה נדמה לי זה היה ב – 2016 ואחרי זה ב – 2019, למעשה סימנה את הקווים של הרכבת הקלה, שנייה אני אפתח את זה, במסגרת התוכנית, במסגרת המדיניות למעשה נקבע בצורה מאוד ברורה, רואים את זה כאן, כאן תסתכלו, זה למעשה הקו האדום ואתם רואים סימון של הר הרצל, אפשר לראות שבדיוק כאן באמת, גם אנחנו חשבנו שימור המוסדות הלאומיים האלה, שיש פה, ואנחנו לא מזלזלים, כי הוא זה בכל המוסדות האלה, צביקה, סליחה רגע,

צביקה אסולין:

בבקשה.

אמנון ארבל:

אתה רואה שסומנה במדיניות בעצם קטע שבו למעשה אנחנו נקבע במדיניות שבו לא יותר למעשה בנייה של מגדלים, ולא את הכול מדיניות רק"ל. הבניין למעשה נמצא כאן בנקודה אדומה, אז אפשר לבוא ולטעון שזה סטייה מקנה מידה, וזה לא נכון, ועדיין היה נכון גם פה, אנחנו חשבנו שכן נכון במיקום הזה ספציפית כן ללכת על מדיניות רק"ל, וכן לאפשר בנייה של מגדל, ולכן התוכנית כן קודמה,

צחי ברים:

איפה שזה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

שכן נכון היה למקם מבחינת החלופות שהוצגו לנו, כן לאפשר כמו שמסומן פה כן לאפשר פה בנייה גבוהה, כמו שמסומן פה באדום הנקודה הזאתי, זה יותר משולב, זה לא בדיוק מול, בסוף אפשר להסתכל, אני מסתכל מול, ומול, ומול, השאלה באמת מה הפתיחה, בעצם ההחלטה שלנו הייתה גם של הוועדה המקומית אגב בהפקדה, שהמיקום הזה כן מתאים למגדל, המגדל למעשה הוצע בחלק הכי, הכי דרומי, שיש לו היום את הבניין, והכי קרוב לשכונה, ואפשר לראות גם במיקום ב – GIS למעשה, שהמיקום הספציפי הזה, בתוך כל הנקודה שזה בעצם נמצא כאן, באותה נקודה למעשה מעבר לכביש כבר קיים מגדל, זה המגדל הזה, וגם פה כבר קיים מגדל, וגם פה אושרה תוכנית

למגדל, ואולי גם בעתיד אולי יגישו פה, לכן המיקום הזה ספציפית רואים בשוליים שכבר קרוב לכל המרקם הבנוי, ורחוק מכל המוסדות הלאומיים,

יואל אבן:

רואים את המגדל ההוא שיושב, עם הזה? רואים מגדל,

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

גבוה ליד,

אמנון ארבל:

כן, הנה.

יואל אבן:

הנה זה הירוק.

נפתלי לוי:

נכון, הוא פה, פה,

אמנון ארבל:

כן, למעשה, רואים את המגדל כבר, זה לא רק ירוק, ורואים שכבר למעשה פה בנויים שני בניינים, ופה כבר אושרה תוכנית לבניין נוסף, זה נקרא (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

גם מימדים (לא ברור).

אמנון ארבל:

תיכף נדבר על הגובה שנייה,

יואל אבן:

זה בני ביתך.

אמנון ארבל:

זה בני ביתך.

אליעזר ראוכברגר:

זה בני ביתך, כן.

אמנון ארבל:

אני מדבר רגע שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בנייה מרקמית.

אמנון ארבל:

אני מדבר רגע לא על הגובה, כי זה תיכף יתייחס לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

זה 18 קומות, אבל המגדל הוא אומר 32, 34, כן,

אמנון ארבל:

אני כרגע מדבר לא על הנושא של גובה,

אליעזר ראוכברגר:

בלי הצ'ופצ'יק,

אמנון ארבל:

לא נושא של הגובה, תיכף אתייחס לגבי המיקום למעשה של ה - , או העמדה של מגדל בנקודה הזאתי, שאנחנו חשבנו שבפתיחה של כל המוסדות האלה, המיקום של המגדל פה הוא בשוליים, וקרוב כבר לבניינים אחרים, למגדלים אחרים, לכן אפשרי לקיים פה את המגדל, ומבחינת החלופות, ואמרתי הרעיון היה לשמור כמה שיותר על פתיחה של הנוף, ולכן המיקום של מגדל אחד, יחסית צר ולכן וכל השאר היה פתוח, אז זה לגבי הנושא הזה, והפגיעה באתרים, לעצם הקמת המגדל. לגבי הגובה, אמרתי, היו פה המון חלופות שהוצגו במסגרת הוועדה, כולל שני מגדלים, כי לפי מדיניות רק"ל, זה מגרש גדול ואפשר היה למקם פה שני מגדלים, גם הייתה חלופה כזאתי שהוצגה במסגרת הדיונים, של הוועדה, אני אסגור את זה רגע, ונפתח את זה בחזרה. היו במסגרת החלופות, גם, גם מחשבה שני מגדלים, זה הוצג ע"י הצוות, אותו צוות התכנון, והוועדה חשבה, גם אנחנו, גם מהנדס העיר, גם הוועדה המקומית, גם וועדה מחוזית שנכון במקרה הזה ללכת לחלופה שמציעה מגדל אחד ולא שניים, המשמעות של השניים למעשה היה זה, ואנחנו חשבנו שהפגיעה למעשה, והרצון לשמור על כמה שיותר מבטים, הוא יותר נכון במקרה הספציפי הזה, ולכן הוחלט על חלופה אחת, שמייצרת

בעצם את הדבר הזה, מגדל אחד, הסכמה, מגדל אחד, וכל השאר פתוח, עם מקומות (לא ברור) מתחת.

אליעזר ראוכברגר:

תכסית יותר קטנה.

אמנון ארבל:

עם יותר קטנה, גם בתכסית ה - , של הקומות למטה, ולכן הייתה החריגה בגובה. עכשיו הוועדה גם בדיון שהוצג מגדל של 40 קומות, גם בדיון להפקדה, גם בוועדה מקומית וגם בוועדה מחוזית, זה 40 קומות למעשה מעל שני קומות, שהם הקומות היותר מצומצמות בתכסית, התייחסנו לזה גם בהמלצה שלא היה אפילו לא מספיק, אולי אפשר לצמצם יותר, אבל הרעיון היה לייצר 40 קומות ולא 30 לפי המדיניות, כאילו מעל המסד הזה של ה - 20 מטר שהוא בניין, כדי לשמור על נצפות יותר גבוה, לכיוון הנוף, וגם משולב בבניין, בדרך כלל מה שלא נעשה במגדלים אחרים, הקומות הטכניות, אתם רואים את כל המגדלים בונים בירושלים, יש להם קומות טכניות בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

3, 4 קומות,

אמנון ארבל:

בדרך כלל מכוערות ולא יפות,

אליעזר ראוכברגר:

היה צ'ופצ'יק מה שהבנתי מקודם אל הצ'ופצ'יק של המעל 32, 34,

אמנון ארבל:

נכון, ולכן הרעיון היה שהקומות הטכניות במקרה הזה ישולבו בתוך הבניין, ובאמת זה נעשה, הקומות האלה כוללות בעצם בניין של 40 קומות מגורים, מעל אותם 20 קומות שאמרתי שהן יותר מצומצמות, פלוס הקומות הטכניות. אבל הבניין באמת יצא באמת בגובה שלו גבוה, ואחת הסיבות שהוא יותר גבוה ממה שאולי גם התכוונו, זה בעצם גם הקומות יחסית שכל קומה במגדל יחסית גבוה, כמובן לא של ה - 20 מטר אמרתי, אבל גם ה - 20 מטר האלה, גם כל קומה היא בעצם 3.80 שזה יחסית גבוה באמת למגדל, וגם מעבר לזה הקומות הטכניות, וגם התוכנית שהופקדה למעשה היא, 4 קומות, אנחנו אומרים במגדל, למעשה קומות כפולות, למעשה 4 קומות בתוך ה - 40, וכל אחת בגובה של 7.20 מטר, לכן אנחנו ביקשנו כן קצת גם להתחשב בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) כאלה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

סוג של,

אמנון ארבל:

ממש קומות כפולות.

ישראל קלרמן:

עם גלריות או?

אמנון ארבל:

לא גלריה,

ישראל קלרמן:

סתם גבוה?

אמנון ארבל:

ממש קומות גדולות, ממש,

אליעזר ראוכברגר:

פנטהאוסים,

אמנון ארבל:

פנטהאוס,

אליעזר ראוכברגר:

סלון בגובה של זה, בשביל ה - , בשביל היוקרה.

אמנון ארבל:

זה לא רק קומה אחת, זה 4 קומות כאלה.

יואל אבן:

7.20, בדרך כלל מקובל לעשות פנטהאוסים רק בקומה העליונה, פה הם עשו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שתי קומות, שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

הם (לא ברור) פנטהאוסים,

ישראל קלרמן:

לא, השאלה אם בשביל לעשות אחרי זה גלריה.

אמנון ארבל:

זה לא גלריה, זה ממש קומה מלאה גבוה, לצורך העניין שכל קומה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מעניין אותו לא גלריה.

יוחנן וייצמן:

לא ישלמו שמה 100 אלף שקל למטר, בסדר?

אמנון ארבל:

נכון, 7.20 כפול 4.

יואל אבן:

100 אלף דולר,

ישראל קלרמן:

לא, כמה מטר ה - , הדירה שמה?

אמנון ארבל:

תכסית קומה?

ישראל קלרמן:

דירה.

אליעזר ראוכברגר:

160, 180.

אמנון ארבל:

החלוקה פה לא מחייב, אתה עושה דירות גדולות,

אליעזר ראוכברגר:

בין 160, 180.

אמנון ארבל:

אנחנו חשבנו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא דירה כזאתי תעלה כמה עשרות מיליוני דולר, מה? מה השאלה בכלל?

אמנון ארבל:

לכן חשבנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. מה אתה חושב? שקל, לא משנה,

אמנון ארבל:

לכן חשבנו שכדי,

אליעזר ראוכברגר:

אין מחיר לדבר כזה, נו, מה? או ברגיל ימכרו פה ב – 100 אלף למטר, שמה, אני לא יודע כמה, יכול להגיע,

צחי ברים:

עוד דברים,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע לכמה,

יונתן פלג:

זה יהיה מגדל יוקרה, הוא יעמוד ריק רוב הזמן, יכול להיות שלטקסים יגיעו חלק מהאנשים, לבוא לראות את הטקסים,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

יונתן פלג:

בטח שהם יראו אותם.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חולק עליך, אני לא חולק עליך.

יונתן פלג:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד, אני לא חושב שיש פה מישהו חולק עליך, ודרך אגב זה הסיבה של הרעיון של הדיור
להשכרה שלפחות יהיה כמה, כמה קומות, כמה קומות מוארות,

יונתן פלג:

דיור להשכרה בכמה?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

אמנון ארבל:

אתה לא קראת את ההמלצה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא,

יונתן פלג:

את הדירות של,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין, אבל עדיין אף אחד לא ייקח שם דיור להשכרה,

יונתן פלג:

בלי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אף אחד עדיין לא ייקח שם דיור להשכרה, בשביל לבוא רק לחג, או רק לטקס.

יונתן פלג:

לא, לא בהכרח, זה מה שקורה בהרבה מקומות יש אנשים בשבילם לשלם 50 אלף,

ישראל קלרמן:

מה כתוב ב - ,

אמנון ארבל:

יונתן פלג:

50 אלף דולר שכירות, שזה, מה,

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון, אתה צודק, אבל אותו אחד כזה כבר יקנה. אם אין לו בעיה, אז הוא גם לא יהיה לו בעיה גם לקנות.

יונתן פלג:

לא, לא בהכרח.

אליעזר ראוכברגר:

בגדול,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא ראית.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך, אני מסכים איתך,

יונתן פלג:

בעולם, שום שכירות (לא ברור) בעולם.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר בגדול, כן, בגדול.

ישראל קלרמן:

מה זה? נכון, זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמנון ארבל:

בנושא הגובה, למרות כל מה שאמרנו, למרות הרצון לשמור את כל הערכים, חשבנו שעדיין זה קצת מוגזם מבחינת גם הקומות הכפולות, וגם קומה, ולכן אנחנו בעצם ביקשנו לשמור אותם, על 40 קומות מגורים, לצמצם לגובה סטנדרטי של 3.5 מטר, פלוס הקומות הטכניות, פלוס הביטול של הקומות הכפולות בעצם להוריד,

ישראל קלרמן:

לכמה?

אמנון ארבל:

כ – 30 מטר, זה להגיע ל – 170 מטר,

ישראל קלרמן:

כמה יהיה אז, כמה יהיה בקומה 7.20?

אמנון ארבל:

תהיה קומה רגילה לצורך העניין,

ישראל קלרמן:

רגילה?

אמנון ארבל:

אנחנו קבענו שזה מגדל,

יואל אבן:

בקומה עליונה או ה – 2, לא ה – 5 קומות.

אמנון ארבל:

אתה אומר גם, תקשיב עד הסוף, ואז תבין. בסדר? אנחנו ביקשנו כרגע לצמצם את הגובה, ל – 170 מטר, ואנחנו קבענו שמבחינתנו מה שעשו כדי לשמור על 40 קומות, אם הקומות למטה של המסד של ה – 20 מטר, קומה טכני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא מוכן לעשות במשחק שלו.

אמנון ארבל:

ורשמנו גם, שאם הוא יבחר לעשות משחק אחר בקומות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוא יכול לעשות משחק אחר,

אליעזר ראוכברגר:

עניין שלו,

אמנון ארבל:

או להשאיר את ה – 4 קומות כפולות למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

ולהוריד שמה, במקום לעשות 3.5, שיעשה 3.20,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין שלו.

יוחנן וייצמן:

30 (לא ברור) בקומה, יש לו את זה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

ישראל קלרמן:

אין לו את הכול,

יוחנן וייצמן:

למה? יש לו 12,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, הוא יכול, בוא ברגע שאתה,

אמנון ארבל:

פלוס הטכני למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, אנחנו קובעים את הקופסא, אנחנו קובעים את הקופסא.

ישראל קלרמן:

כן, כן, זה הבנתי, זה הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יחליט.

ישראל קלרמן:

הבנתי, אני רוצה לדעת כמה הוא לוותר בקומות בשביל להגיע.

אמנון ארבל:

זה יכול,

ישראל קלרמן:

קומה,

אמנון ארבל:

מעל, והוא יכול לבטל,

יואל אבן:

ברגע שקבעת את הגובה של הקופסא, אפשר לשחק עם זה אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יואל אבן:

כן, זה לא בעיה.

ישראל קלרמן:

נכון, אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הלאה.

אמנון ארבל:

לכן מה שביקשנו לצמצם מבחינת הגובה. אנחנו דחינו את ההתנגדות לגבי החלופות האחרות שהוצגו בהרבה מאוד התנגדויות, לייצר דופן, ותכסית גבוה, ובנייה נמוכה, ולכסות למעשה את הכול בבנייה, כמו שהסברתי למה היה חשוב לנו לשמור על הדברים האלה. לגבי הקומות דיברתי, לגבי הנושא של מגדל יוקרתי וכולה, אנחנו חשבנו שכן נכון לשלב פה בדירות, גם להתייחס לדירות, נקרא לזה אולי זולות, או יותר זולות, כן לשלב פה דירות להשכרה בפרויקט, שלא יהיה, אנחנו מקווים שלא יהיה רק דירות יוקרה שלא יהיה מאוכלס, לכן ביקשנו למעשה להוסיף פה, לשנות, לא להוסיף, ולקבוע ש – 12 קומות מתוך הקומות של הבניין, להשכרה, תקופה של 10 שנים לפחות, וההוראות כן ייכתבו בתחום התוכנית, אנחנו מקווים שדירות כאלה, שכן יהיו להשכרה, זה הולך יוקרתיים, וחלקם גם יוכלו לאפשר מי שירצה לשכור פה דירה, כן ישכור דירה.

צביקה אסולין:

אבל איך אפשר,

יואל אבן:

(לא ברור) יותר.

אמנון ארבל:

אפשר לקבוע,

צביקה אסולין:

אפשר, אני רוצה לקבוע,

יואל אבן:

אני חושב שקיבלנו, זה גם דירות קטנות יותר,

צביקה אסולין:

כן, אבל איך אפשר להשיט,

יואל אבן:

לאפשר לאנשים.

צביקה אסולין:

איך אפשר להשיט,

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

על היזם, גם מלונאות, וגם השכרה. עזבו,

אלדד רבינוביץ:

גם (לא ברור),

צביקה אסולין:

לא, בסדר, אתה לא, שזה יהיה,

אלדד רבינוביץ:

מבחינה כלכלית.

יונתן פלג:

הגורם האחרון שצריך לדאוג לו פה זה היזם.

צביקה אסולין:

אני רוצה לעשות שכירות, את המלונאות, אבל אתה לא יכול להגיד לו גם מלונאות, גם שכירות, ככה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

ישראל קלרמן:

חצי חצי.

צביקה אסולין:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה עשית תחשיב כלכלי?

צביקה אסולין:

מה זה?

צחי ברים:

לפני שאתה עונה,

צביקה אסולין:

קיבלתי פנייה, אני קיבלתי פנייה,

אמנון ארבל:

אני עונה לך, שנייה,

יונתן פלג:

הדאגה שלך היא לזום. אני מסכים שהוא לא,

צחי ברים:

אמי,

אמנון ארבל:

בדיוק,

צביקה אסולין:

לא,

יואל אבן:

אני מזכיר, זה מתחם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא הולך לכאן, הוא מדבר שמה על מלונאות לא של חמישה כוכבים, 7 כוכבים, אני לא רוצה להגיד
לך כמה יש שמה, יעלה שם לילה, זה יהיה מקום נוף,

ישראל קלרמן:

כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

מקום מבוקש גם למלונאות,

ישראל קלרמן:

כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

עד לכאן.

ישראל קלרמן:

כמה קומות מדובר?

צביקה אסולין:

אם הוא ירצה לעשות,

ישראל קלרמן:

כמה מלונאות? כן,

אליעזר ראוכברגר:

כל הלמטה.

ישראל קלרמן:

כמה?

צביקה אסולין:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כל הלמטה, לא ראית?

צביקה אסולין:

אבל אם הוא ירצה,

אליעזר ראוכברגר:

יש קומות מלונאות,

ישראל קלרמן:

5 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

6, כמה?

אמנון ארבל:

5 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

5 קומות,

ישראל קלרמן:

5 קומות,

צביקה אסולין:

כמה? (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אם הכול מרפסות, לכולם יהיה מרפסות יפות לנוף, בוא, המלונאות להיות רווח נהדר בשבילו. עכשיו בהשכרה, א', לנו יש עניין לדאוג לעיר קצת, אחד. שתיים, הנושא של דיור להשכרה, פעם היום, פעם כל היזמים היו מתחננים אלינו לדיור להשכרה, היום בגלל הריביות, לא.

צביקה אסולין:

אז תן לו אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

עד שהוא יבנה, ועד שזה, זה משתנה.

צביקה אסולין:

תן לו את האפשרות, אם הוא רוצה, אם הוא לא רוצה,

ישראל קלרמן:

הוא נותן את הקופסא, הוא יחליט אם הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

צביקה אסולין:

בדיוק.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

זה פה,

צביקה אסולין:

לתת לו אפשרות.

יואל אבן:

טוב, אולי שישלם את הזה, ואז, תשלימו.

אמנון ארבל:

אני מענה לך אבל תראה,

צחי ברים:

(לא ברור) משהו שלא קשור מבחינת היזם. אני חושב שאם אנחנו, זה להשכרה שעושים, שהמקום יהיה פעיל.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרעיון.

צחי ברים:

זה הרעיון, למה? כי (לא ברור) בירושלים, ואין כבר מישהו כבר כמה שנים פה זה גם, הוא יישאר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא רוצים מגדל רפאים, נו.

צחי ברים:

הצורך, האי – צורך במלון, בעיני, תמורת זה לקבל יחידות דיור להשכרה, היא בעיני יותר חשוב, מאשר להיות מלון שאנשים, מאילת, או,

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא חולק על זה, אף אחד לא חולק על זה,

צחי ברים:

אז למה לא להעמיס לו שמה יחידות דיור? של השכרה.

אליעזר ראוכברגר:

מה גם, גם לעשות דיור להשכרה על חשבון המלון?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

ככה הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל, המלצה שלהם היא גם וגם,

צביקה אסולין:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

אני מציע לא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה מה שהציע אסולין אותו דבר,

צביקה אסולין:

אני אומר,

צחי בריס:

לא, אני אומר,

ישראל קלרמן:

מה שהוא אמר, מה אתה אומר שאתה רוצה להוסיף, מה?

צחי בריס:

הוא צריך לחדד לא מבחינת ה - ,

יואל אבן:

מה היתרון של מלון,

ישראל קלרמן:

לא יזם.

יואל אבן:

אני אגיד לך מה היתרון של מלון, יש לו שתי יתרונות, קודם כל המלון עצמו זה צורך בעיר, לא יעזור, בתי מלון היום בעיר, צריך,

אליעזר ראוכברגר:

כמה חדרים מדובר?

יואל אבן:

כל המלונאות בעיר נחטפים ממש ובצדק. דבר שני,

יוחנן וייצמן:

הוא הולך להתחרות באכסניית בית וגן?

יואל אבן:

המלון מה שטוב במלון,

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

שנורא עוזר לתחזוקה של המתחם,

אמנון ארבל:

משכירים, כן.

יואל אבן:

שנייה, המלון עוזר נורא לתחזוקה של המתחם, ברגע שאתה נותן רק לשוק הפרטי, לנהל את זה, דיור להשכרה ודיור זה, אז התחזוקה, בסדר זה של האנשים שנמצאים שם, אבל מלון יש לו אינטרס התחזוקה תהיה ברמה הגבוה ביותר, כי זה מלון, אתה יודע מה זה מלון, הוא ידאג שכל השטחים הציבוריים מנוקים כל הזמן, שהכול יהיה ברמה הגבוה ביותר, מספיק שיקרה משהו צריך לתקן, הוא היה מתקן, כי זה מלון כמו שאמר לייזר של 7 כוכבים, הוא מחויב לתחזוקה ברמה הגבוהה ביותר, וזה היתרון של שימוש מלונאי במתחמים מהסוג הזה. הורדת את זה, נתת את זה רק לציבור, לדירות להשכרה, שאני רוצה עוד דירות להשכרה, אני חושב שחבל שזה במקום המלון, כי המלון,

צחי ברים:

למה לא?

צביקה אסולין:

לא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

5 קומות, אז שיעשה שתיים, תן לו ממוצע, שיחליט,

צביקה אסולין:

לא, תן לו את האפשרות, לא,

ישראל קלרמן:

לא,

צביקה אסולין:

תחייב אותו.

צחי בריס:

כמה יחידות דיור אנחנו לוקחים ממנו?

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, אני רוצה, אני לא השבתי שנייה רגע, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

תן לו להשיב,

יואל אבן:

15 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא לוקחים לו כלום, הכול שלו.

אמנון ארבל:

אני רוצה רגע להשיב רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא לוקחים לו.

אמנון ארבל:

תראו,

אליעזר ראוכברגר:

למה דיור להשכרה לוקחים לו? זה הוא,

יואל אבן:

אם הוא רוצה מלון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא, הוא עושה את הרווח על המלון.

יואל אבן:

ואם אתה רוצה מלון ברמה גבוה, אתה צריך שהוא יהיה מספיק חדרים, כדי שיהיה ברמה גבוה, מלון.

ישראל קלרמן:

כמה חדרים? שאל אותך לייזר, כמה חדרים?

יואל אבן:

אם תצמצם את המלון לחצי, אז המלון לא יהיה כלכלי ברמה כזאת שיש להביא איזה חברה זה, זה מלון שלושה כוכבים, אבל אם אתה רוצה להביא מלון ברמה גבוה, אתה צריך כמות יחידות כאלה של מלונות, שיהיו כלכליות, ולכן להוריד את זה, זה גם בעיה. לכן אני אומר חבל, זה דבר שהוא, המלון הוא נכון, כי צריך מלון, והוא יעזור בתחזוקה, וגם קומות יחידות דיור צריכות כלכליות למלון, אומרים את זה כל הזמן, כשמגיעים כמות קטנה של, חדרי מלון,

צביקה אסולין:

אתה צודק, זה,

יואל אבן:

מחלקים את זה, עם המסעדה עם הכול,

צביקה אסולין:

אתה צודק,

יואל אבן:

זה כבר לא,

צביקה אסולין:

בשביל להחזיק את המקום, אתה צריך למעלה מ- 100 חדרים, בוא.

אמנון ארבל:

בדיוק.

יואל אבן:

ולכן,

צביקה אסולין:

כדי להחזיק הזה, אבל מה, אבל מה, אני אומר, תנו לו את האפשרות לדיור, שהוא יחליט אם הוא רוצה,

צחי ברים:

הוא יחליט או זה או זה,

צביקה אסולין:

אבל אנחנו קובעים לו.

יואל אבן:

אנחנו רוצים,

צביקה אסולין:

אנחנו רוצים,

ישראל קלרמן:

בסדר,

צביקה אסולין:

להשכרה.

יואל אבן:

אבל אם אנחנו,

צביקה אסולין:

אנחנו רוצים דיור להשכרה, אנחנו רוצים דיור להשכרה, הרי אתה מחייב אותנו, לא,

אמנון ארבל:

אני יכול לענות לך?

צביקה אסולין:

לא רוצה, כן, בבקשה.

אמנון ארבל:

קודם כל לשאלה הקטנה, אין, לא כתוב כמה חדרים, אולי יש פה בערך 11,000 מטר 11,580 עבור המלונאות, הוא אגב הגיש התנגדות עצמית.

יוחנן וייצמן:

כמה מטר לחדר?

אמנון ארבל:

זה תלוי איזה גודל חדרים,

יוחנן וייצמן:

100?

אליעזר ראוכברגר:

זה 110 חדר, זה 110 חדר.

ישראל קלרמן:

יהיה 80, הוא יהיה 70.

צביקה אסולין:

זה מה שאמרתי, כן,

ישראל קלרמן:

70 זה גם יפה.

אליעזר ראוכברגר:

זה 110,

ישראל קלרמן:

שיחליט.

יואל אבן:

פחות מ – 100 חדרים,

ישראל קלרמן:

יואל,

אליעזר ראוכברגר:

זה 110 חדרים.

ישראל קלרמן:

שישחק עם השכירות ואז,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

סוויטות, יהיה חדרים יותר גדולים,

יוחנן וייצמן:

אפשר בשלב ההיתר,

אמנון ארבל:

שנייה רגע, שנייה, נראה לי שאתם קצת מבלבלים פה. בסדר? עם כל הכבוד ליזם, שטוען שזה לא כלכלי. אנחנו הרבה מאוד מדברים פה גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, היזם לא טוען שזה לא כלכלי, אני לדעתי.

אמנון ארבל:

הוא טוען, הוא טוען.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל טוב, נו. נצא להתייעצות.

אמנון ארבל:

אבל חבר'ה, תנו להשלים משפט אחד, נו, אתם כל כך הרבה ואני אחד. טיפה סבלנות. אני עונה לך, אבל תקשיב, קודם כל נראה לי אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מייסר.

אמנון ארבל:

בניגוד לתוכניות פינוי בינוי שיש פה היום, אנחנו מכירים הרבה מאוד תוכניות שזה תקן שמאי, ובדיקה ומכפילים, ועניינים, ושמה אנחנו לא מצליחים לייצר בדרך כלל דירות להשכרה, כי זה לא

באמת כלכלי, גם ככה המכפילים שלהם נורא גבוהים. המגרש הזה הוא מגרש ריק, יש פה בניין אחד שמועד להריסה, ויש פה 80 יחידות דיור מאושרות שלא נבנו, כל מטר שהוא מקבל פה, זה מטר חדש, לכן להבנתי אין פה שום שאלה כלכלית, למרות הדו"ח השמאי שהוא צירף, עדיין התוכנית נובעת פה, לכאורה ממדיניות רק"ל. מדיניות רק"ל אומרת בצורה מפורשת, אנחנו לא רוצים רק מגורים, רוצים גם שימושים נוספים, ולכן כמו שאמרתי, 25% מהשימושים פה, זה מלונאות,

צביקה אסולין:

מצוין.

אמנון ארבל:

עכשיו באותה מידה אפשר לקבוע, שהשימוש משרדים, או משהו אחר. פה עכשיו,

צביקה אסולין:

אבל הוא (לא ברור).

אמנון ארבל:

רגע, עד הסוף, לכן אני חושב שמבחינת השימוש המתאים, אחר שהוא לא מגורים, לא מתאים למיקום הזה, לכן קבענו את זה. עכשיו מעבר לזה, אנחנו רוצים לעודד גם מעבר לעובדה שלא רוצים פה רק מגדל יוקרתי, ורק דירות יקרות, ודירות רפאים, אנחנו רוצים לעודד, ורוצים מאוד, כמו שאתם רואים גם בתוכנית של רמ"י היום, בהמשך הוועדה, ביקשנו דירות להשכרה, אנחנו רואים בכל הפרויקטים, של מגרשים ריקים, ומגרשים של כן זכויות בנייה משמעותיות, מבקשים דירות להשכרה, זה סביר, זה הגיוני, זה לא מטלה בלי סבירה, כמו שאמרו בריביות, עד היום זה היה שוס גדול, וכולם מאוד רצו את זה, ואפשרו את זה, הבניין בסוף הוא כן בניין חריג מעבר למה שמוצע במדיניות,

אלדד רבינוביץ:

אבל איך (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מבחינת החוק, אין בעיה.

אמנון ארבל:

שנייה, אז לגבי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בשביל להגיע לכמות דירות מסוים.

ישראל קלרמן:

גובה, הוא רצה לעשות שתיים. נגיד זה,

אמנון ארבל:

אני גם בקטע הזה, גם ההתנגדות שלו נראה לי שהוא התבלבל, מדיניות זכויות רק"ל זה לא מדיניות סטטוטורית, ולא מאושרת.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל הוא לא רגיל,

אמנון ארבל:

לא, הוא אומר מגיע לי 1200%,

ישראל קלרמן:

הוא מבקש, הוא מבקש,

אמנון ארבל:

אז אני חושב שהוא טועה במה שהוא מבקש,

ישראל קלרמן:

לא, למה? אם הוא יעשה שתיים שלוש, הייתי נותן לו.

אמנון ארבל:

לא הייתי נותן לו,

ישראל קלרמן:

שתיים, שלוש,

אמנון ארבל:

לא הייתי נותן לו.

יוחנן וייצמן:

אם הוא בא שני בניינים,

ישראל קלרמן:

אם הוא היה בא עם שתי בניינים הייתי נותן לו.

אמנון ארבל:

לא נתנו לו.

ישראל קלרמן:

למה? כי אתם רציתם.

יוחנן וייצמן:

כי הוא הציע (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

אבל,

ישראל קלרמן:

לא, אז הטענה שלו,

יוחנן וייצמן:

בשתי האוזניים.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

תמשיכו לצעוק, ותקשיבו גם בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אחרי זה תעשו מה שאתם רוצים, אני, הנטייה,

ישראל קלרמן:

לא משנים אתכם, לא, מה שהוא אומר בהתנגדות הוא צודק,

אמנון ארבל:

הוא לא צודק לחלוטין.

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

ישראל, עוד הפעם,

ישראל קלרמן:

אני אסיים את השאלה, אסיים את השאלה,

אמנון ארבל:

תסיים את השאלה,

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה אחת, אם הבן אדם בא היום, אם היית כן היית מקבל בשתיים, שלוש בניינים, הוא היה מקבל 1200%, כן,

יוחנן וייצמן:

למה לא?

ישראל קלרמן:

מה לא?

אמנון ארבל:

אני הייתי בוחן את התוכנית, הסימון של מדיניות רק"ל,

ישראל קלרמן:

היית רוצה לקבל,

יוחנן וייצמן:

מה היית עושה?

אמנון ארבל:

עכשיו אני אענה,

ישראל קלרמן:

בסדר, טוב.

יוחנן וייצמן:

אמי, לפני שאתה עונה, אני שואל שאלה של טיפוש, מגרש אחר,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני טיפוש. מגרש אחר במקום אחר כזה גודל, היית נותן בו 1200%? ציר,

אמנון ארבל:

סביר להניח שכן, במיקום הספציפית,

יוחנן וייצמן:

לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, אבל זה אתה לא מקשיב לתשובה,

יוחנן וייצמן:

במיקום הספציפי הזה לא היית נותן,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

במיקום הספציפית הזה, לא תפריע לי יותר?

ישראל קלרמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

אני עונה, אני מנסה, במיקום הספציפי הזה, חשבנו כולנו, גם אתם בהפקדה, וגם בוועדה מקומית, וגם הוועדה מחוזית, וגם הציבור כנראה, שזה לא אוטומטי, ולא נכון לעשות פה מדיניות רכבת רגילה, ו-5 קומות מסד, ומעל זה מגדלים, להגיד 1200% קדוש, לא, אנחנו בוחנים את זה לגופו של עניין, במיקום, בהשלכות, בסביבה, בנצפות, בנוף זה – 1200%,

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא אוטומטית.

ישראל קלרמן:

חשבתי שזה,

יואל אבן:

אני אוסיף,

ישראל קלרמן:

לא, אצלנו זה אחרת. דיברנו על זה,

יואל אבן:

אני אוסיף על מה שאמי אמר, אנחנו בדרך כלל חושבים שבניין אחד, מגדל אחד מתאים אבל לא שתיים, נתחיל מהסוף. מגדל אחד מתאים, בגלל כל,

ישראל קלרמן:

זה דיברנו.

יואל אבן:

זה גם מכבד לפי דעתי את המקום,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בהפקדה.

ישראל קלרמן:

אבל את זה קיבלנו, נכון.

יואל אבן:

רגע, אז מאחר שאנחנו אמרנו מגדל אחד, זה לא אומר שעכשיו ניקח את כל הזכויות שאני יכול,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל אבן:

מגדל של 70 קומות,

ישראל קלרמן:

גם מסכים,

יואל אבן:

זה לא מתאים לירושלים.

ישראל קלרמן:

אבל להגיד, לא,

יואל אבן:

בהנחה שאמרנו מגדל אחד מתאים מצד אחד, מצד שני מבינים שאני לא רוצה פה לעשות מגדל של 70 קומות,

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך.

יואל אבן:

1200% יכול לקבוע לאפשר, אז צריך להוריד את אחוז, את האחוז מהמקובל,

ישראל קלרמן:

יואל,

יואל אבן:

מגדל אחד, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

קיבלנו, רק היה לנו דבר אחד, שהוא לא, הוא לא הלך כזה, גם ההתנגדות העצמית שלו הוא לא, הוא לא השתגע.

אמנון ארבל:

הוא השתגע.

ישראל קלרמן:

בסדר, זה אני יכול,

יואל אבן:

אני,

ישראל קלרמן:

לא, אחרי שאמרת, שדיברת על זה, לא, לפי מה שיואל אמר, הוא לא השתגע.

יואל אבן:

מי? היזם?

ישראל קלרמן:

כן,

יואל אבן:

היזם,

ישראל קלרמן:

כי ההתנגדות שלו אומרת,

יואל אבן:

הוא היה אצל לייזר, ושנינו אמרנו לו,

ישראל קלרמן:

באחוזים, את מה שביקשתי.

יואל אבן:

ישראל, הם היו,

ישראל קלרמן:

השקעתי בשביל מה שאתם אמרתם לי,

יואל אבן:

ישראל,

ישראל קלרמן:

השקעתי,

יואל אבן:

היום היה,

ישראל קלרמן:

כולל סוכות,

יואל אבן:

מה שאמי אני מסכים מה שהוא אמר, זה שטח ריק, לא כמו הפינוי בינוי שאנחנו עושים, אתה יודע אתה לוקח יזם רגיל, שהוא התעסק עם פינוי בינוי, הוא צריך עכשיו להחזיר 80 דירות,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, סליחה, גברתי, כן.

יואל אבן:

הוא צריך, הוא צריך להחזיר 80 דירות למצב, זה הרבה יותר משמעותית כלכלית, פה יש לו מגרש ריק. עכשיו אנחנו צריכים לעשות מה שנכון, וצריכים לתת לעיר את מה שחסר לה, מלונאות, זה טוב, שטח פתוח הוא מכבד מאוד את המקום, אתה תשמע בטח את ההתנגדות של חביליו וזה, ואני אומר לכם שזה הרבה יותר מכבד במקום ככה,

אליעזר ראובברגר:

לא, רגע, רגע, הוא לא בא לפה,

ישראל קלרמן:

הוא לא (לא ברור), וזה.

אליעזר ראוכברגר:

את ההתנגדות, לא, חביליו הוא בא להציג את עמדתו,

ישראל קלרמן:

אל תזכיר את שמו.

אליעזר ראוכברגר:

בעניין, הוא לא מייצג (לא ברור), כי אנחנו לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא בעל (לא ברור) עצמי.

אלדד רבינוביץ:

שמייצג,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מייצג את עמדת,

יונתן פלג:

כולם מדברים עלי, אולי אני אציג את הדברים שלו?

ישראל קלרמן:

עוד רגע, עוד רגע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יציג יהונתן.

יואל אבן:

אוקי, ובסופו של דבר,

אליעזר ראוכברגר:

יונתן (לא ברור).

יואל אבן:

המגדל האחד הוא,

יונתן פלג:

זה גם לא חביליו, אל תעשו את זה חביליו, זה יום הזיכרון לאומי. זה הזיכרון הלאומי. תבוא לאתר הזה, קודש הקודשים.

ישראל קלרמן:

תסיים,

אמנון ארבל:

שמה?

ישראל קלרמן:

בסופו של דבר, אמרת,

יואל אבן:

בסופו של דבר,

אמנון ארבל:

לא, גם באיזונים שעושים,

יונתן פלג:

בשבילי זה קודש הקודשים,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים,

ישראל קלרמן:

דבר אחד אני אומר לגבי ה - , כמו שעשית בגובה.

אליעזר ראוכברגר:

חיים,

ישראל קלרמן:

לא, של השכירות והמלונאות.

אמנון ארבל:

לא אכפת לך,

ישראל קלרמן:

הוא גם רוצה, תן לו את זה,

אמנון ארבל:

מי זה גם רוצה? לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

לא, הוא גם רוצה מלונאות, וגם רוצה שכירות, הוא מוכן, אבל הוא אומר, תן לו את הקופסא, והוא יעשה,

צביקה אסולין:

בדיוק,

ישראל קלרמן:

למה פה, (לא ברור).

צביקה אסולין:

בדיוק, אתם רוצים לקבוע לו את זה, תן לו להחליט.

אמנון ארבל:

אבל הוועדה קובעת כל דבר,

ישראל קלרמן:

בוא נשמע מה הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר,

אמנון ארבל:

נעשה אפס מלונאות, ואפס דירות להשכרה,

ישראל קלרמן:

לא,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה מה שהוא יחליט?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

מה אתה אומר?

דובר לא מזוהה:

אנחנו רוצים מלונאות,

ישראל קלרמן:

אני אגיד לך, אני אגיד לך,

צביקה אסולין:

שייתן את הזכויות,

ישראל קלרמן:

תב"ע למלונאות 5 קומות, 12 (לא ברור). זה מה שאמרת,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא נתון, כי זה מהמפלס התחתון, זה נתון, זה המלצה שהחלטנו.

דובר לא מזוהה:

הם רוצים גם וגם.

אמנון ארבל:

שמה קיבלתי את ההתנגדות שלהם, ולהוסיף מתחת למלונאות, אמרתי אפשר, נתתי לו.

יוחנן וייצמן:

למעט אגף ב'?

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

אני לא חושב,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

שכתבי,

ישראל קלרמן:

לא, לא, רגע, אמי, נו.

אמנון ארבל:

וזה נתון, אין בזה שיקול.

ישראל קלרמן:

אי-אפשר לגעת בזה, זה מה שאתה אומר לי?

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך 106/ב,

אמנון ארבל:

לא צריך 106/ב,

ישראל קלרמן:

אפשר רק בזה?

אמנון ארבל:

אפשר להחליט הכול, אפשר להחליט שאין פה מלונאות והכול מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

12 קומות שאתה אומר לי,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה שואל אם אפשר לגעת? אחרי,

ישראל קלרמן:

לא, בפער,

אליעזר ראוכברגר:

בהיתר, מה אתה שואל אותי?

ישראל קלרמן:

לא, פה, אז זהו,

אמנון ארבל:

זה יהיה נתון לצורך העניין, כי זה הקומות,

ישראל קלרמן:

הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

נתון מבחינת, הוא מדבר מבחינת הטופוגרפיה,

אמנון ארבל:

לא לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

אין טעם לעשות,

ישראל קלרמן:

זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

דיור להשכרה, מה אתה רוצה לומר?

ישראל קלרמן:

אתה אמרת? כמה אמרת?

אמנון ארבל:

12.

ישראל קלרמן:

על חשבון המגורים? נכון, אז איך אתם עושים פה את זה?

אליעזר ראובברגר:

כי יש פה, ישראל, זה המגורים.

אמנון ארבל:

דירות, שנייה, אבל לא, זה חשוב. המינוחים שאתה אומר הם פשוט לא נכונים, זה לא על חשבון שום דבר, דירות להשכרה זה מגורים לכל דבר ועניין,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

וזה גם כל 10 שנים,

ישראל קלרמן:

מסכים.

אמנון ארבל:

זה אומר שעוד 10 שנים, הוא עוד יכול למכור אותם.

ישראל קלרמן:

מסכים.

אמנון ארבל:

אז זה לא במקום, ולא במקום שום דבר אחר,

ישראל קלרמן:

לא במקום.

אמנון ארבל:

זה בתוך המגורים, ביקשנו שמתוך השטחים של המגורים, יש להשכרה.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

מקובל, שכל זה במקום, במקום כמו שהוא הגיש, הוא הגיש מגורים, אתה אומר לו תן להשכרה.

אמנון ארבל:

הוא עדיין נשאר מגורים.

ישראל קלרמן:

אני מסכים עוד פעם, אני חוזר, מגורים שקבועים להשכרה.

אמנון ארבל:

דיור להשכרה,

ישראל קלרמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

עכשיו מה אתה מציע לתת לו לבחור? תסביר.

ישראל קלרמן:

אז זאת אומרת, מההגשה שלו אתה מוריד 12 קומות,

אמנון ארבל:

לא מוריד שום דבר,

ישראל קלרמן:

אתה עושה את המגורים להשכרה ל – 12 קומות. הוא אומר לך לא, אם אתה רוצה 12 קומות להשכרה, הוא הולך איתך, ואז תוריד שתי קומות מהמלונאות. עוד יהיה 3 מלונאות (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה הקשר? תסביר אתה מדליק אותו. מה הקשר?

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה,

דובר לא מזוהה:

ישראל, אנחנו רוצים גם וגם,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה 17.

אמנון ארבל:

הוא מוכן 10 קומות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שלו.

אמנון ארבל:

מי רוצה?

ישראל קלרמן:

הוועדה רוצה לעזור לו בזה. מה אכפת לך?

יואל אבן:

אנחנו רוצים גם מלונאות,

ישראל קלרמן:

הוועדה רוצה

יואל אבן:

וגם דיור להשכרה.

צחי ברים:

לשאול את היזם, מה הוא רוצה.

אמנון ארבל:

לא, תסביר.

ישראל קלרמן:

אני פונה לוועדה, (לא ברור) היזם.

אמנון ארבל:

רגע, תסביר מה לא, להגיד שאם אני נותן לו,

צחי ברים:

אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע, רגע, כולם להשלים, אחרי זה יונתן, בוא נעשה, אמי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שימוש הוא לא למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תמשיך עם המלצת מהנדס העיר בבקשה, ותסיים יונתן, ונעשה את זה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) ירד, דיברנו,

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך אתה לא אפילו לא נרשמת שאתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

אז אני נרשם,

אליעזר ראוכברגר:

אז אוקי, אז אתה אחרי,

יוחנן וייצמן:

תרשום אותי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

דיברנו על הנושא של הפרוגראמה שטחים ציבוריים,

צביקה אסולין:

את המקום הקדוש.

חיים כהן:

אני רוצה להבין את המקום הקדוש,

ישראל קלרמן:

אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חיים, די, נו, באמת. בבקשה. כן,

אמנון ארבל:

בנושא של שימושים עלו טענות לגבי הפרוגראמה, וגם מתייחס להחלטה של הוועדה המקומית, אם אתם זוכרים בהחלטה להפקדה שדיברה על זה שרוצים שם חינוך עבוד בית ספר, אנחנו ביקשנו בנושא הזה כל להרחיב את השימושים, היום בתוכנית כתוב, מבני הציבור יהיו בעל אופי כלל עירוני תרבות, מוזיאון, מרכז תרבות, תיאטרון, גלריות אומנות, מרכז קונצרטים, אנחנו ביקשנו להוסיף פה שימושים גם חינוך עבוד בית ספר, ושימושי קהילה, כדי לאפשר מגוון שימושים ומענה לצרכים של השכונה.

יונתן פלג:

אבקש לשאול,

אמנון ארבל:

להוסיף את השימושים,

יונתן פלג:

אבקש לשאול על שימושי הקהילה ומה מדובר?

יוחנן וייצמן:

קהילות.

אמנון ארבל:

כל שימוש קהילה, מועדון לצורך העניין.

אלדד רבינוביץ:

תב"עי.

יונתן פלג:

האם שימושי הקהילה האלה מכוונים עבור מטרז' מסוים לכל יד לבנים? תשובה פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

התשובה היא שלי, אנחנו לא וועדת הקצאות, וועדת הקצאות תחליט, כשזה יגיע לוועדת הקצאות, תשאל אל יושב ראש וועדת הקצאות, את מנכ"ל העירייה, איציק לארי, לחדד.

יונתן פלג:

מי מיושבי השולחן בשיחותיו עם ארגון יד לבנים, דיבר על מתן מטרז' או מתן שימושים אחרים, בשטח התוכנית, בתמורה להסרת התנגדות, לתוכנית, זו השאלה.

צביקה אסולין:

שנייה, אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

מי שדיבר איתם?

צביקה אסולין:

אני רוצה להעיר, אני רוצה לענות, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

למה זה בדיון פה?

צביקה אסולין:

אתה יודע מה אתה עושה? אתה יודע מה אתה עושה? אתה מקלקל להם. אתה עכשיו מקלקל להם.

אמנון ארבל:

אני אענה,

צביקה אסולין:

אתה מקלקל להם.

אליעזר ראובברגר:

מי אמר לך שהוא לא רוצה לקלקל את זה? דרך אגב מי אמר שהוא לא רוצה לקלקל להם?

יונתן פלג:

תלך לקנות סוסים, (לא ברור), אתה מלמד אותי לקנות סוסים? זה מה שחשוב עכשיו?

צביקה אסולין:

אתה מקלקל להם.

יונתן פלג:

לגנוב סוסים בזמן מלחמה?

צביקה אסולין:

מגיע להם ליד ובנים,

יונתן פלג:

תלמד אותי איך (לא ברור) סוסים.

צביקה אסולין:

מגיע להם ליד הבנים,

יונתן פלג:

אתה שם לב מה אתה עושה?

צביקה אסולין:

- מגיע להם,

יונתן פלג:

שיהיה לפרוטוקול,

צביקה אסולין:

מה שאתה עושה עכשיו, אתה מקלקל להם.

יונתן פלג:

שיהיה לפרוטוקול,

צביקה אסולין:

מגיע להם,

יונתן פלג:

חבר המועצה אסולין,

צביקה אסולין:

מגיע להם. אתה מקלקל להם, מה אתה עושה.

יונתן פלג:

(לא ברור) סוסים.

יואל אבן:

אני, אני ברשותכם, אני יכול לענות.

צביקה אסולין:

אתה מקלקל להם.

יואל אבן:

אני יכול לענות ברשותך צביקה, וזה צודק. כמו שאמר לייזר, זה לא וועדת הקצאות,

ישראל קלרמן:

זה לא פה,

יואל אבן:

אתה לא בוועדת הקצאות?

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

יונתן פלג:

אני מקלקל להם? אני בונה להם 200 מטר (לא ברור),

צביקה אסולין:

לא נכון,

יונתן פלג:

אני מקלקל להם.

צביקה אסולין:

לא נכון. אתה רוצה שהם יגיעו לוועדת הקצאות ויגידו להם,

חיים כהן:

אתה הולך לענות משהו.

צביקה אסולין:

בגלל שהייתם בניגוד עניינים.

חיים כהן:

מאיפה (לא ברור).

צביקה אסולין:

לא, מגיע להם, והם יקבלו את זה חוקית. אבל אתה לא צריך להתנות את זה, כי אתה מקלקל להם.

יואל אבן:

שנייה, אני אסביר ברשותכם, אני אגיד ליונתן, את השאלה בינתיים, כמו שלייזר אמר, ובאמת מאחורי כל מה שהוא אמר, זה לא וועדת הקצאות, אין כאן שום דבר פרטי, וגם שום דבר למישהו. יש כאן שטח ציבורי שחלק ממכלול שימושים, יכול לשמש את החברה, ואת הצרכים העירוניים, הכלכליים. הנושא של מועדון לטובת משפחות שקולות, אם אתה מתנגד לו, תרשום בפרוטוקול - אני מתנגד למועדון עבור משפחות שכולות, שבאים לבקר את היקרים שלהם בהר הרצל, בוא תגיד, לפרוטוקול רק שיהיה רשום.

יונתן פלג:

אני אגיד,

יואל אבן:

שאתם מתנגדים, אני אומר לך, זה לא,

יונתן פלג:

אם אתה מצהיר לפרוטוקול,

יואל אבן:

אין לי בעיה,

יונתן פלג:

אז אני אגיד לפרוטוקול, אני מציע מועדון משפחות שכולות,

יואל אבן:

מועדון זה דבר, לטובת ציבור, לא כהקצאה, לא לגוף, זה לא וועדת הקצאות. אבל האם השימושים הקהילתיים יכולים לאפשר דבר כזה, אני חושב שכן. הם הדבר הזה הוא משמש את האזור, כמו שאנחנו נותנים היום מענה שלם, בית ספר לצורכי הקהילה, מועדון לצורכי הקהילה, יש שם צרכי תרבות לצורכי הקהילה, גם נושא כזה יכול להיות, וזה בסדר גמור.

יונתן פלג:

אז זה,

יואל אבן:

זה בסדר גמור, הם דיברו,

יונתן פלג:

להגיד לפרוטוקול, אני רוצה להתנגד לפרוטוקול, למהות של הדבר הזה. התנגדות לפרוטוקול, היא שהוגשו באמת הרבה מאוד התנגדויות לדבר הזה. מתוך ההתנגדויות, ישבת, עם יד לבנים, את זה אני מבין, לא הקדשת את הזמן הזה כדי לשבת, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתה חייב.

יואל אבן:

אני חייב לשבת.

יונתן פלג:

שנייה, שנייה, זו ההתנגדות שלי. שלא יושבים עם אסף אשרי, משפחה שכולה, שלא יושבים עם סיגלית בצלאל, אם שכולה, שלא יושבים עם שחר יור, מחלקה 7, משפחה שכולה, שלא יושבים עם איילה ביטון, משפחה שכולה. הולכים וסוגרים דברים מאחורי הגב, עכשיו חבר'ה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מייצגים (לא ברור)?

יואל אבן:

מאחורי הגב, שום מאחורי הגב, איזה מאחורי הגב?

אליעזר ראוכברגר:

יד לבנים לא מייצגים את כולם?

יונתן פלג:

יד לבנים הם ארגון יציג, יש משפחות שכולות שהגישו לדבר הזה, ההתייחסות הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא,

יואל אבן:

לשבת בן אדם בן אדם?

יונתן פלג:

אני מציע,

יואל אבן:

ישבתי אתכם ושמעתי אתכם, אני מבחינתי יושב עם כל מי שאני חושב ודרך אגב ביוזמה לחלוטין כדי לבוא ולהציג את הפרויקט שוב, וזכותו של כל בן אדם להגיש או לא להגיש, או להתנגד או לא להתנגד מעולם לא, מעולם לא מסרנו התנגדות של משהו ככה סתם. הוא רצה ללמוד פרטים, למד את הפרטים, אני חושב שמועדון ציבורי, ציבורי כחלק מצרכי הציבור לאזור הזה, זה מכבד את המקום, אני אגיד גם בסוף אולי, שאני חושב שמגדל אחד, כזה מכבד את המקום יותר מלבנות שני מגדלים, אם זה מה שאתם אוהבים, זה בסדר, אני לא אוהב את זה,

חיים כהן:

לא, אל תעשה,

יואל אבן:

לא, רגע,

חיים כהן:

אל תסטה.

יואל אבן:

בסדר.

חיים כהן:

אני, אני מבקש ממך, אני כיושב ראש וועדת הקצאות, אומר לפרוטוקול שהלואי שיהיה לי את הזכות לתת כמה שיותר לארגון הזה במקום הזה.

יונתן פלג:

בשביל זה לא צריך לבנות 200 חברים,

חיים כהן:

בסדר, אז מה?

יונתן פלג:

חברים,

חיים כהן:

אז מה?

יונתן פלג:

ארגון יד לבנים ראוי.

חיים כהן:

נכון,

יונתן פלג:

אף אחד לא אמר שהמקום הזה צריך להיות בקומה 16, או 42.

אלדד רבינוביץ:

משפחות השכולות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בסדר, בסדר, אמרת לפרוטוקול.

יונתן פלג:

זה למשפחות השכולות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי אנחנו סתם עכשיו מתווכחים על דבר, כל אחד אומר את דעתו, וזה בסדר, הרי זה כבר דבר מעשה עשוי בכלל, הוא כבר נפגש, זה לא שהוא הולך להיפגש. ועכשיו אנחנו דנים האם ראוי שהוא ילך או לא, זה כבר אחרי, כל אחד אמר את דעתו, תמשיך בבקשה.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

לייזר, אני רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? את זה? שנייה, אתה אפילו לא נרשמת בכלל.

צביקה אסולין:

בדיוק. תרשום שהוא הגיע. תרשום שהוא הגיע.

יהודה פרוידגר:

תרשום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

רק מילה אחת, אין אני אומר לך, אין מתנגד שלא פונה אלי, בטלפון או במייל, או למהנדס העיר, שלא מקבל פגישה, אין דבר כזה. וכל מי שהיה פונה, כולל (לא ברור), היו מקבלים פגישה באותה מידה, זה לא משהו לא תקין, אלא גם מהנדס העיר, וגם אנחנו לא חברי הוועדה,

אלדד רבינוביץ:

כי זה חובה שלכם.

אמנון ארבל:

אנחנו קוראים את כל החומרים לפני, אנחנו מדברים לפעמים עם מתנגדים, ואנחנו שומעים, ואנחנו שומעים מתנגדים, אנחנו שומעים חברי הוועדה, התפקיד שלנו,

יונתן פלג:

יואל, אני לא יוסי חביליו, ואני מבקש להעיר הערה אחרונה,

ישראל קלרמן:

לא, מה שעכשיו,

יוחנן וייצמן:

למה? מותר לשבת.

ישראל קלרמן:

מה הוא רוצה?

יוחנן וייצמן:

לרוחמה מותר לשבת?

ישראל קלרמן:

רוחמה,

אמנון ארבל:

היא לא.

אליעזר ראוכברגר:

היא (לא ברור) של יואל.

יוחנן וייצמן:

נכון, זה מה שאני התכוונתי.

יואל אבן:

אני לא יושב בן אדם בן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

רוחמה, רוחמה,

ישראל קלרמן:

לקרוא למתנגדים.

צביקה אסולין:

לייזר, יש מלא מתנגדים בחוץ, זה לא יפה לעכב אותם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. רק עכשיו הגיע הזמן שלהם. דרך אגב אנחנו יכולים לעצור, ולחזור אחר כך לדיון, אבל בואו נמשיך. כן,

אמנון ארבל:

עוד לגבי, אני אמשיך לגבי ההתנגדויות, היו טענות לגבי הכיכר, שהיא יותר גדולה מידי, לא תהיה מפותחת, לא יהיה צל, אז ביקשנו כן, כמו שאמרתי, אנחנו כן חושבים שנכון, שיהיה פה את הכיכר הזאתי, אבל אנחנו כן חושבים שנכון לפתח אותו בשלב, היתר בנייה וביקשנו בשלב היתר הבנייה לעשות תיאום עם אגף שפ"ע מהנדס העיר, ולגבי השלמת הכיכר, זה גם תנאי בתוכנית, ויש לקבוע במסגרת הפיתוח של הכיכר, רוצים פתרונות הסדרה, ישיבה, פיתוח ברמה הגבוהה, שהבטיחו איכות גבוהה של השטחים. המטרה היא באמת שיהיה פה משהו פעיל, שיהיה פה מגדל אחד נכון, אבל יהיה פה באמת הרחבה משמעותית וגדולה, שתהיה, תהיה פעילה, עם כל הפתרונות שאנחנו רוצים, מקומות ישיבה, זה מה שבדיוק מה שאמרתי, אמרתי.

אלדד רבינוביץ:

לא, אמרת שזה יתואם לעת,

אמנון ארבל:

יש לקבוע במסגרת הפיתוח של הכיכר, יוצעו פתרונות הצללה וישיבה ופיתוח, ברמה גבוהה שיבטיחו איכות גבוהה, יש פה תנאי בתוכנית שתנאי להיתר בנייה זה הגשת תוכנית בינוי בכל מקרה לאישור הוועדה מחוזית, אז זה גם כמובן יכלול גם את זה, ואני רק מזכיר, שגם מעבר למה שאמרתי, בהצללה וכל זה, יש פה גם 200 מטר מסחר, וגם מסחר, בניין ציבור שכולו מתחת לפני הקרקע, אז ההחלטה כן אמרה, וזה היה, וזה נאמר בהתנגדות העצמית, כי זה איכשהו נשמט מהמסמכים של התוכנית, שכן יהיה מבנה של 250 מטר ממפלס העליון, מעבר למגדל, שכן יאפשר גם מסחר של 200 מטר, וגם ירידה לכל מבני ציבור, וזה גם ייצור חיים בכיכר הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הבנתי.

אלדד רבינוביץ:

לא הבנתי.

אמנון ארבל:

בכיכר עצמה, הוועדה, החלטנו גם בהפקדה שמעבר ל - , יש את הסכמה של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

יש את המגדל, ויש ליד את המבנה ציבור,

אמנון ארבל:

לא, לא, אין בניין, זה לא באותו מפלס, שנייה אני אסביר רגע. הנה למעשה בסכמה הזאתי אנחנו אמרנו שמעבר למגדל ולכל הכיכר, אז פה איפה שהוא במיקום של הכיכר יהיה מבנה של 250 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

למעלה?

אמנון ארבל:

כן, קומה אחת של 250 מטר בכיכר, כאילו נורא גדולה ומאושרת, שיאפשר גישה לכל מי שבא על הציור הראשי, והרכבת הקלה לרדת במעלית, וסוגרת במדרגות, לתוך המבנה ציבור, יש פה מבנה ציבור בהיקף של כמעט 6000 מטר, ומסחר מקומי קטן, שיכול לאפשר גם פעילות בכיכר הזאתי.

אליעזר ראוכברגר:

זה רק רום כזה של מעלית בלי,

אמנון ארבל:

אמרנו, חשבנו שנכון לעשות מבנה קטן, 250 מטר, חשבנו שזה נכון, ואנחנו חשבנו שזה נכון וראוי, קומה אחת של 250 מטר, כיכר של כמה דונם,

אלדד רבינוביץ:

בשטח הפתוח, הדברים על הכיכר,

אמנון זה יתרום, להיפך, זה יתרום. אמרתי כי אחד הטענות הרבות שיש פה, שהכיכר גדולה מידי, ואין לה פעילות. וכדי למשוך פעילות, א' אני רוצה שאנשים שבאים מהרכבת הקלה, יוכלו להגיע לכיכר, ולרדת למבני ציבור זה אחד, ושניים, כן, יש שם בית קפה קטן ונחמד, שיכול להשקיף לנו, בעיני זה נכון, נכון ואפשרי, זה לא היקפים משמעותיים, זה היקפים נורא קטנים, בית קפה קטן בבסיס של המגדל, וגם בפינה השנייה אולי, בפינה השנייה, לדעתי זה ייצור חיים על הכיכר ויותר

עניין בכיכר. לגבי, לגבי התחזוקה לטווח ארוך, אנחנו חושבים שהעמדה שלנו, של עיריית ירושלים, ומהנדס העיר, שנכון לחייב את הבנייה, את הקמת קרן לטווח רחוק, וכמו שאמרתי גם, פה זה לא סיפור של תקן 21, אני חושב שנכון לחייב את זה, אבל לא להוסיף זכויות בנייה כדי להציג את הדבר הזה מעבר למה שיש בתוכנית. לגבי השכנים בחלקה הצמודה שדיברתי עליה, הבניינים הצמודים, אנחנו בהחלט חודשים, שלא נכון להיכנס, או להשתמש במעבר שיש שם היום פה בכביש הזה, כדי לעשות גישה לתוך ה - , לתוך הפרויקט, זה יושב על רחוב בתחתון, ומשם צריכה להיות כל הכניסה לפרויקט המשמעותי הזה. ולכן כתבנו זה בצורה מפורשת בתקנון. היה פה איזה טענה קצת צודקת שיש פה איזה שהוא שצ"פ קטן, ולא אפקטיבי שהוא במסגרת התוכנית באמת נראה מיותר, וביקשנו להסב אותו גם, הוא גם מופיע בתוכנית כחלק מהשטח והפיתוח של המגרש החום, אז בוא נקרא לילד בשמו, למעשה לצרף את זה לשטח החום הכללי, אני אראה לכם את זה שנייה,

ישראל קלרמן:

לא יהיה פיתוח?

אמנון ארבל:

לא, זה לא באמת שצ"פ, תראו זה כאן. השטח הזה סומן, אני לא יודע למה, המשולש הזה סומן כשצ"פ זה בפועל בפיתוח, חלק מהמגרש החום, והכניסה למגרש החום, אז אין סיבה שלא יהיה חלק מהמגרש החום, והייעוד יהיה, השימוש יהיה כניסה למגרש החום.

ישראל קלרמן:

אז למה סימנו את זה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע. היה התנגדות לגבי הסביבה, יש פה דו"ח של יועצת הסביבתית של וועדה מחוזית שבחנה את השפעות של הסביבה, הוטמעו המלצות שלה בשלב התוכנית, זה גם איזה שהיא השלמות שהוא צריך לעשות בנושא של בדיקת דוחות בשלב ההיתר. לגבי ההתנגדות העצמית, לפני, לזה, לגבי ההתנגדות יש באמת, כתוב בתקנון שתנאי לבניית התוכנית, תנאי לאכלוס הבנייה של המגדל יהיה בניית מעטפת בלבד, המבנה ציבור, אנחנו לא חושבים שתוכנית צריכה להיכנס לרמה של המעטפת, ויש להסיר את התנאי הזה, כי אנחנו רוצים בסוף שבשלב אכלוס בין יהיה בניין ציבור, ולא יהיה רק בשלב מעטפת, וכנ"ל לגבי המלונאות, התוכנית משום מה קובעת, שגם, גם המלונאות צריכה להיבנות במעטפת בלבד, ואנחנו רוצים שכל הבניין ייבנה בהינף אחד, יתאכלס בהינף אחד, לא להשאיר דברים ברמה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

כולל המבנה ציבור.

אמנון ארבל:

כולל המבנה ציבור, אמרתי, לחלוטין, התחלתי במבני ציבור. לגבי ההתנגדות העצמית אמרתי, אנחנו לא חושבים שנכון להגדיל פה זכויות מעל הקרקע, כבר התוכנית היום היא חורגת, כמו שאמרנו בגובה, (לא ברור) להוסיף פה מעל הקרקע, זכויות בנייה, לא ע"י הגבהה של הבנייה נוספת, כי הרי ביקשנו להנמיך אותו, ולא (לא ברור) של הבניין למעשה, ולכן לא קיבלתי את ההתנגדות בהיבט הזה.

יוחנן וייצמן:

למה? מציק לנו (לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן. כבר היום זה, זה,

יוחנן וייצמן:

600,

אמנון ארבל:

היום המדיניות זה 600, היום בפועל הבניין, כתבי את זה, אי-אפשר להגיד לך כרגע, התכסית היום של המגדל היא, אני אגיד לך, 470 מטר.

יוחנן וייצמן:

כן, 470, ואם נעשה זה 810, 820?

אמנון ארבל:

אני חושב שזה לא נכון, ככל והבניין יותר שמן, זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל הוא כזה תמיר, ש - , עם כזה גובה.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש הצדקה פה, אני לא, אני לא מצאתי שום הצדקה להוסיף פה זכויות בנייה, כי זה המבקש. אני לא חושב.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר את ה - , אני ההצעה שלי, אני אגיד לך מה אני מציע לעשות את ה - ,

אמנון ארבל:

בסוף תגיד, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר, סליחה.

אמנון ארבל:

בסדר? תודה. אז אנחנו כן חשבנו הוא הציע גם מתחת לקרקע תוספת של 2700 מטר מלונאות, אני חושב שאפשר, בשינוי של הצורה, יש תכנית מסוימת של הקומות מלמטה, שאפשר לשנות אותם, ואין לי בעיה שיוספו 2700 מטר מלונאות מתחת למפלס הכניסה ע"י ניצול יותר נכון של קומות המסד, ולכן את זה כן קיבלנו. לגבי המימוש של התוכנית, הוא ביקש להגדיל את זה מ-5 שנים ל-7 שנים, דחיתי גם את זה, כי יש, הסעיף אומר שיש סמכות לוועדה המחוזית להאריך את זה מעבר, ולכן דחינו גם את זה, ודחינו את יתר ההתנגדויות הכול מפורט במסמכים, זהו, זה ההמלצה שלנו לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יהונתן, בבקשה.

יונתן פלג:

תודה. אומר דבר בא לפה אדם, אמוציונאלית, ולא רק רציונאלית. אני מנסה להיות רגוע, חלק מהדברים אני מבין שאני אגיד, אני כבר אומר מראש, הם יהיו קשות, אבקש לשמוע, גם ממש מבקש שנייה רגע את העיניים, אני רואה כולם פה בפלאפונים. אני אומר בכנות, אני מדבר פה מדם ליבי, אני חושב שגם מדם ליבם של הרבה אנשים אחרים. בסדר? אני מוכן גם לחכות שנייה, שכולם יסיימו את הוואטסאפים החשובים. כשאניע יושב פה ושומע, את הדיון, על 200 מטר, 170 מטר, מה יהיה ב-200 מטר האלה, מבחינתי זה כמו התחושה שדנים, האם נבשל אותך ב-200 מעלות צלזיוס, או ב-170 מעלות צלזיוס. במקום לדבר, חבר'ה, כל הדבר הזה, כל הפרויקט הזה, כמו שהוא, הוא פסול, הוא לא צריך לתת מטר, יותר ממה שכבר מאושר, וקיים. אנחנו נמצאים פה, מי שלא יכולים להיות פה, זה אמיתי שהם לא נמצאים פה, ושלא נמצאים פה, זה משפחות שכולות, שלא יכולות להיכנס לאולם הזה, ומי שלא נמצא פה באירוע הזה, זה גם הציבור שעסוק בתשעת החודשים האחרונים, במלחמה, והדבר הזה נוכח. אני באתי לפה בתחושה שבחוץ יש מלחמה, הסוסים בורחים מהאורווה. ואז התחילו לדבר איתי פה על סוסים אחרים. בית הקברות של הר הרצל ומוזיאון יד ושם, זה נבנה שם, דוד בן גוריון תכנן את המקום הזה, כהר הזיכרון הלאומי. המקום הזה הפך להיות מוקד עלייה ציוני לרגל, כששואלים אותי, איך חילול הקודש, אני אומר אני כציוני, המקום הזה בשבילי הוא קדוש, אני אומר באמת, בשבילי זה, זה, קודש הקודשים. בן דוד עודד כהן קבור שם, חברי שנלחמו איתי קבורים שם. חברי ילדות שלי קבורים שם. וכמוני עוד אלפים. וזה החלק של הר הרצל. ביד ושם חרוטים השמות של כל המשפחות של סבא וסבתא שלי,

(לא ברור) אחרון. המקום הזה הוא קודש הקודשים להמוני בית ישראל, אמיתי. לא ציני, לא פוליטיקה, שם את זה בצד, אומר לכם באמת, בשבילי ואני יודע מה זה קודש הקודשים, באה משפחת דתית יודע מה זה חילול הקודש, בשבילי זה חילול הקודש, בשבילי המקום הזה הוא הכי קרוב שיש, לקודש הקודשים, ואת המקום הזה, את הר הזיכרון, תסלחו לי, משווקים בתור אקססורי, הייתי במצגת, השתתפתי בזום, זה היה עוד בזום. עכשיו זה היה שלחי הקורונה של היזום, זה היה באנגלית, לא זוכר את התאריך,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אתה צודק,

יונתן פלג:

חבר'ה, הציגו את הדבר הזה בהר הרצל ביד ושם, הפכו להיות אקססורי, אמצעי לשיווק דירות יוקרה מודדים לי מרחק 500 מטר לקבר הרצל, 650 או 700 מטר לקרון הרכבת של יד ושם. איך הגענו למקום הזה? באמת, שמונומנט, זה גם לא היסטורי, חבר'ה, זה רגשי, כמה פעמים הייתם בהר הרצל בתשעת החודשים האחרונים. המקום הזה חי סביב המתים. אנשים חיים בין המתים שם, ברמה יום יומית. המקום הזה, חשבו עליו בתור מקום שצריך לשמור על הנראות שלו, ראינו את זה גם, זה הרבה לפני ציר הרכבת הקלה, זה הרצל, זה הנטקה, היה חשיבות גדולה לשמור על הנראות של ההר הזה, כהר הזיכרון, כאתר עלייה לרגל ציוני, באמת עלייה לרגל, כמו עלייה לרגל הדתית, אני גם אומר את זה כמי שהדריך שנים תיירות חינוכית של בני נוער, והיינו עולים לישראלית ברגל למקום הזה, בגלל החשיבות שלו. כל העיניים נשואות להר הזה, ולא כל העיניים נשואות לפה, כי הקשב הציבורי הוא על מקומות אחרים, אבל יש לוועדה הזאת, למוסדות התכנון לעיריית ירושלים, לוועדה המחוזית, יש תפקיד והתפקיד הזה לא רק 12 מטר לפה, 12 מטר לשם, מרפסת כזאת מרפסת אחרת, יש גם תוכניות שהדיון עליהם צריך להיות אחר, ואם יש תוכנית שהדיון עליה צריך להיות אחר, זאת תוכנית כזאת של (לא ברור) במישורין, ואתם לא יכולים לשכנע אחרת, שהיא לא נוגעת במישורין, כי הייתי במצגת הזאת, אני זוכר את ההלם שלי מאיך שהיזום הציג את המגדל, וההתכתבות שלו (לא ברור), עם הר הרצל ויד ושם, זה לא מנותק, זה לא קריית יובל, חבר'ה, זה מגדל של הר הזיכרון, למען הסר ספק. אם יש לכם ספק, מה היה כתוב בפרוספקט של היזום, ללקוחות הפוטנציאליים, ולכן בשבילי שאלו אותי פה למה זה חילול הקודש, לכן זה בשבילי חילול הקודש, דבר כזה יש רכבת קלה שעוברת גם צמוד לחומות העיר העתיקה, זה לא היה נבנה שם. יש בית הקברות, אני לא יודע אפשר להתווכח עם בית הקברות היהודי הכי חשוב בעולם, זה הר הזיתים, או הר הרצל זה נתון לויכוח מבחינתי, אבל בוא נגיד שהר הזיתים, איפה שסבא וסבתא שלי קבורים לוקח, זה לא יקרה שם. וזה לא יקרה בצמוד אליו,

יוחנן וייצמן:

זה כבר קרה שם.

יונתן פלג:

לא, זה לא קרה, לא קרה מגדל של 200 מטר מגורים, ומלונאות ויוקרה ודברים האלה, וזה לא קרה במשמרת הזאתי.

אליעזר ראוכברגר:

אל תפריע, אל תפריע לו בבקשה, גם לי היה משהו לומר, ולא הפרעתי.

יונתן פלג:

עכשיו הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

תן לאדם לדבר,

יונתן פלג:

עכשיו הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר מליבו,

יוני חס וחלילה, הדבר הזה יאושר, ויתממש, אני אומר לכם מלא על מלא, אני מגיע לשם, ואני חושב שכמוני, עשרות אלפים, וכל מי שיגיע לשם, הדבר הזה הוא בעיני ותסלחו לי, על המילים הוא מתפרש כמו אצבע משולשת מול הר הזיכרון. זאת התחושה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, די.

חיים כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אז אחר כך נשאל אותו בשקט, טוב.

יונתן פלג:

זה ברמה של עילבון למורשת שלנו, זה אתר מורשת מהמעלה הראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים,

עמנואל זלטס:

הוא יגיד לך באוזן.

יונתן פלג:

ודבר, ודבר נוסף, האצבע הזאת, היא גם אצבע שגם היום באיזה שהוא מקום תקועה בשכל. כי אם יאשרו על קודש הקודשים הזה 200 מטר, אף אחד פה, אף אחד פה לא יעמוד בלחצים לבנות 200 מטר בכל מקום אחר בעיר הזאת, לא יהיה לכם סיי בכלל, לא יהיה לכם על מה להסתמך. אם במקום האסטרטגי הזה, אסטרטגי חברתית, אסטרטגית היסטורית, אסטרטגית מורשת, וגם לאנשים, ואפילו ברמה דתית, אם המקום הזה ייבנו 200 מטר, נפרץ השכל. זה יגיע לכל מקום ומקום, וזה לא מתאים לכל מקום ומקום. ואם תצאו מפה בתחושה של טוב, נעשה משהו, נוריד את זה מ – 200 ל – 170, כולנו יודעים מה קורה במחוזית, כולנו יודעים שאם לא תצא מפה, מהחדר הזה התנגדות מלאה, לדבר הזה, אז נוריד ל – 170, יחזירו ל – 200 מטר. המחוזית זה בסמכותה, היא יכולה להחליט מה שהיא מחליטה, אבל יש משמעות למה שעיריית ירושלים, בירת ישראל, עירייה שהופקדה על הר הזיכרון הלאומי. זה תפקידנו, ומה שנחליט פה, עם מגדל כזה זה רלוונטי לא לדור, ולא לשני דורות, זה רלוונטי דורות קדימה, והדבר הזה צריך להיות בלב שלכם, הוא צריך גם להגיע אל הראש שלכם, ולקבל ההחלטה הפה, אני ממש ממש ואין לי מה להפסיד, אני מתחנן. אני לא יודע אם באתם לפה עם מחשבה, או באתם לפה, ואתם אומרים מה שהחליטו גורמי המקצוע, תלך. קראתי את המלצת מהנדס העיר, יש מקום לחרוג ממנה, זה פה. אם יש מקום לפסול פרויקט על מכלולו, זה פה, זה קודש הקודשים של כל כך הרבה אנשים. ועוד עשרות, ודבר אחרון אולי, תסלחו לי לסיום.

אליעזר ראובברגר:

תן לו לסיים.

יונתן פלג:

שהדבר הזה קורה,

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

יונתן פלג:

בזמן מלחמה זה, זה כאילו אחדות בפצע. שהציבור לא מסוגל, לא מסוגל, להתגייס לדבר הזה, כי הוא מגויס בחזיתות אחרות, וכי תשומת הלב שלו נתונה במקומות אחרים. אני ממש מתחנן, תדחו את הדבר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. תודה.

יונתן פלג:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה שנייה, שנייה, אני רוצה דבר אחד, שלא השתמע מדברך, כאילו אתה היחיד שהיית
בהר הרצל, בשמונה תשעה חודשים אחרונים,

ישראל קלרמן:

לא, היינו מלא פעמים.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי פעמים, לא, אתה אמרת שאתה היית, ואתה לא יודע כמה היו פה.

יונתן פלג:

לא, שאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אני גם הייתי, הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהייתי שם.

יונתן פלג:

אני את כחלקם פגשתי בהר.

ישראל קלרמן:

הוא אמר, הוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהייתי שם לפחות, לפחות ב – 15, 20 לויות, אם לא יותר.

יונתן פלג:

חשוב לי להבהיר,

אליעזר ראוכברגר:

וכמובן בניחומי אבלים, וכדומה.

יונתן פלג:

חשוב לי להבהיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שגם חברים אחרים פה.

יונתן פלג:

האמרה הזאת נאמרה אך ורק בגלל שיושבים פה בשורה הזאת, אנשים שפגשתי בלויות בהר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יונתן פלג:

חד-משמעית.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יונתן פלג:

על אחת כמה וכמה, בגלל שפגשנו, העליתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לכן אמרתי שלא ישתמע, כאילו אתה היחיד שהלכת ללויות, ואנחנו,

יונתן פלג:

ממש לא הכוונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשורים לזה, אז אני, אני לא יודע אחרים, כל אחד יגיד פה על עצמו, אבל אני מניח שגם אחרים, אבל אני, כסגן ממלא מקום ראש העיר הלכתי גם פעם אחת כשראש העיר לא היה, והלכתי בתור מייצג, וגם לפעמים הלכתי גם מעצמי. חוץ מזה יש גם אנשים שאתה מכיר, יש פה גם אנשים ש - , היו עובדי עירייה, עדיין עובדי עירייה ששיכלו את ילדיהם, יש גם אנשים, אדריכל שעובד איתנו פה ושיכל את בנו, וכולנו היינו אצלו, גם בהלוויה, וגם בשבעה,

יונתן פלג:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש לנו,

יונתן פלג:

זה בדיוק הנקודה, הלוואי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, לא מדברים,

יונתן פלג:

הלוואי והאבל והצער היו מנת חלקם של מעטים. אבל המצב הוא הפוך.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יונתן פלג:

האבל והצער הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, רק רציתי להבהיר. האם אתה מסכים, אז אנחנו אומרים אותו דבר, יואל, אתה רוצה לומר?

יואל אבן:

כן, אני אשמח.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן,

יואל אבן:

אין ספק אמיתי הקשבתי, ממש למה שאמרת, ואין ספק מהזווית שאתה מציג את זה, זה נשמע נורא ביותר לעשות, אני גם מבין, אני גם הייתי כל הזמן בדילמות, וכל מיני דילמות לגבי האם נכון, או לא נכון, ומה נכון לעשות במקום הזה. אני חייב להגיד אני מאוד מכבד את מה שאמרת, וברור לי זה הגיע מהלב, באמת אמיתי זה אכן לא הייתי סולח לעצמי, אם הייתי עכשיו הולך להגיד דברים שפוגעים במה שאתה אמרת. אני חושב שהניסיון לקחת את הפרויקט הזה, ולהדביק אותו להר הרצל ויד ושם, אם זה היה נכון, אני וכל הצוות המקצועי שלי, היינו אומרים דברים אחרים. הסיבה שאנחנו לא אומרים את זה, כי אנחנו חושבים שזה ניסיון אולי מחוסר היכרות אמיתי של ה - , של האירוע, כי שנייה דקה, אני הקשבתי, אני רואה שאתה מת להגיד, אבל שאתה בגלל זה לא מקשיב.

יונתן פלג:

אני מקשיב לגמרי.

יואל אבן:

אוקי, סליחה, אז אני אומר הניסיון להדביק אותו, אם אני הייתי מרגיש שאני והצוות שלי, שהדבר הזה מודבק באיזה שהיא צורה באופן כמו שהצגת, לא היינו תומכים בזה בחיים, אני כמוך, הייתי בצנחנים, יש לי חברים שנפלו, אני אומר לך אני כמוך. שנייה אני חושב שזה ניסיון לא נכון, בגלל שלא מבינים את ההקשר הכללי של הפרויקט הזה, ואיפה הוא ממוקם. כמו שאמי הציג, מעבר לכביש, מעבר לכביש, יש בניין מגדל גבוה, כי זה כתוצאה מהתחדשות עירונית שקיים שם, שאושר שם, שנמצא בהיתרים, כל הרכס הזה זה רכס שעולה לגובה. אנחנו לגמרי לא (לא ברור) לבנות מגדלים מול הר הרצל, אתה יודע יש את האזור של שערי צדק, שם מדיניות רק"ל אמרה בפירוש, אמי, כמה זה? 8 אוקי? למרות שזה על הרכבת הקלה יש הגבלת גובה, ואנחנו כמובן לא נותנים, היה אצלי יזם שרצה שם לבנות משהו בקומה מעל,

אמנון ארבל:

כולל בשערי צדק.

יואל אבן:

כולל בשערי צדק, הגבלה מוחלטת לגבי הגובה. כשהיה אצלי יזם ורצה, זרקנו אותו, אני ואמי, שתינו, זרקנו אותו מכל המדרגות אמרנו לך מפה, זה הר הרצל. כשזה משהו שפוגע בהר הרצל או במוסדות הלאומיים, בכל אין לי בכלל ספק. רק אני חושב, שלקחת את המתחם הזה ולהדביק את זה לכיוון הזה, זה או שלא מכירים, או שמכירים ורוצים לעשות איזה שהיא מניפולציה, ואני מאמין לך, שאתה חושב שזה נכון, אני באמת שלי אני חושב, שהעובדה שהורדנו, בהמלצה שלנו, על מה שהוועדה תקבל את זה, ב - 30 מטר, למרות כל הבכיינות של ה - , כמות הבכיות שאני שומע פה מהיזם על הדבר הזה מפה עד אירופה, אמרתי אין דבר כזה. הורדנו ב - 30 מטר, בדיוק מהסיבה

הזאת. הכנסנו פה דיור להשכרה, אני חושב שהדבר הזה הוא נכון, להדביק את זה לאיזה משהו אצבע בעין זה, אני אומר לך, אני חושב שההחלטה שנתנו במכלול השיקולים, היא החלטה, החלטה, סליחה, ההמלצה שלנו היא המלצה שנכונה שמביאה לידי ביטוי את מה שאתה אומר, אני חושב שהחלופה השנייה, ודרך אגב זה פחות מאחוזי הבנייה שמותר לו ע"פ המדיניות, המדיניות רק"ל שנכתבה לקחה בחשבון את הר הצל, ואמרה פה - אפשר לעשות מגדלים, כי היא הביאה בחשבון את מה שאתה אומר, המדיניות רק"ל כן אפשרה במקום הזה, כי היא לא ראתה, ובצדק, לא הייתי בתקופה הזאת, ובצדק את הפגיעה בהר הצל וביד ושם, כי כמובן לא היו נותנים את זה גם. ולייצר פה שני מגדלים, ולמחוק את כל ה - , לקחת את המתחם הזה, זה פחות מכבד. אני חושב ששתי מגדלים, באזור הזה, שזה החלופה השנייה, פחות מכבדת, את הזיכרון הלאומי, אני חושב שיש מגדל אחד, שטיפה הגדלנו אותו, כי בסופו של דבר אין ברירה כי זה, עם 1200% הוא יכול לעשות פה שני מגדלים של 60 קומות, אז לא נתנו מגדל אחד של 60 קומות, נתנו הרבה פחות בגלל זה הוא בוכה, לי לא מפריע אישית, שהוא בוכה. אז עשינו מגדל אחד, נתנו רחבה פתוחה, ציבורית, שמאפשרת דווקא את הזיכרון בצורה טובה יותר, הבאנו את זה, אני אומר לך כשאשרנו, אני אומר לך לפני 3, 4 שנים עשינו סיורים בשטח, חשבנו על מה שאתה אומר, ראינו שדווקא הרחבה הפתוחה, והמונומנט בצד מאפשר דווקא את כיבוד הזיכרון, זה שהתכסית שלו היא מאוד מאוד צרה, גם על זה הוא בוכה, זה נובע בדיוק מהסיבה הזאת, אין קשר לזה, עוד פעם, צריכים לזכור, אין קשר, לא צריכים להדביק את זה (לא ברור) אתה יכול להגיד הרבה סיסמאות בהקשר הזה, אני לא יודע אם זה נכון, כי זה לא קשור לזה, ויש כאן ניסיון באמת לעשות את זה, ניסיון להדביק את זה, אני אומר לך שאם אני, הצוות המקצועי שלנו היינו חושבים אחרת, היינו אומרים את זה, אין לנו שום כוונה לפגוע בזיכרון הלאומי שתיארת, שמעתי את מה שאמרת, ולכן אני חושב שההמלצה שלנו היא לאזן בדיוק את הצרכים בין המיקום הספציפי, בין הצורך העירוני החשוב לדירות להשכרה, וזה דבר שהוא חשוב, הוא קריטי לעיר. אני חושב שהמלונאות שנכנסה פה היא נכונה, אני חושב שזה דבר נכון לעשות.

יונתן פלג :

אתה אומר הניסיון להדביק, אני אמרתי את זה ואני חוזר על זה שוב,

יואל אבן :

לא בציניות, אלא לחבר את (לא ברור).

יונתן פלג :

בצורה הכי רצינית, אני לא מדביק את זה, אני הייתי נוכח בזום של היזם. אפשר לחזור אחורה, אני בטוח שיש הקלטה של זה, ולשמוע את היזם מדבר, לא אני הדבקתי את זה, היזם לא מדבר, קריית יובל טהון.

יואל אבן :

אני לא יודע איך הוא הציג, אני לא הייתי בזום הזה.

יונתן פלג:

אז אני,

יואל אבן:

אני יודע איך אני מסתכל על, אני, היזם יכול להדביק מה שהוא רוצה, אני לא היזם, ואני אומר, ואני חושב שהאמת המקצועית שלי, בוא האמת המקצועית שלי.

יונתן פלג:

אתה מדבר על ניסיון להדביק,

יואל אבן:

האמת המקצועית שלי אומרת,

יונתן פלג:

להדביק את זה זה היזם,

יואל אבן:

שזה לא,

יונתן פלג:

היזם הציג את זה, ואני זוכר.

יואל אבן:

אז הוא טועה בהרבה דברים.

יונתן פלג:

כי המתווה שאני אומר (לא ברור), ואני אומר למי אתה מתכתב?

ישראל קלרמן:

יכול להיות (לא ברור) עליו.

יונתן פלג:

עונים לך, עם מי אתה מתכתב,

יואל אבן:

אם היזם החליט להגיד כמו שהוא הגיד, אז הוא השתבשה דעתו.

יונתן פלג:

להגיד ולהציג, במצגות שלו,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא זוכרים היום,

יונתן פלג:

במצגות שלו, אני יכול להראות לך צילום מסך שצילמתי, זה לכיוון הר הרצל ויד ושם.

יואל אבן:

יכול להיות שמדיניות,

ישראל קלרמן:

אז גם מה שהוא אמר את זה באנגלית, אתה יודע שיש פה חברה שלא למדו ליבה.

יואל אבן:

אם אנחנו, לא סתם, לא סתם מול הר הרצל, מדיניות הגבלת גובה מחמירה, ולא, אין שם התחדשות עירונית בגלל זה. יש שם את רחוב, איך נקרא הרחוב? שרוצים התחדשות.

צחי ברים:

(לא ברור).

יואל אבן:

לא ניתן לעשות בגלל הגבלת הגובה, כי אנחנו מכבדים את זה, לא צריך להגיד, אין כאן מישהו אחד שיושב פה על השולחן הזה, שלא מכבד את הערכים שאמרת, זה ברור ומובן מאליו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יואל אבן:

אבל אני אמרתי שוב,

יונתן פלג:

אבל התוכנית לא מכבדת אותם, לבין התוכנית הזאת, להר הרצל,

צביקה אסולין:

לייזר,

יונתן פלג:

יש רק וואדי, כמה גדול שהוא יהיה, הוא לא מספיק גדול להכיל את ה - , (לא ברור) שתהיה לנו, אם נאשר את זה, יואל.

יואל אבן:

עכשיו תראה,

יונתן פלג:

התוכנית לא מכבדת את ההר.

יואל אבן:

אני אומר לך וזה יצא אתמול בזה, אז אני אומר, זה שהם ביקשו ממנו, אין לי, (לא ברור) שביקש ממני לעכב את התוכנית, ולהיפגש איתי, ועשינו את זה ונפגשתי. זה לא (לא ברור) את ההתנגדות. שיבין מה קורה ויחליט את דעתו. הוא מסתכל על זה והוא אמר, וואלה זה לא קשור להר הרצל, הוא אמר לי את זה, זה לא שהוא עכשיו עשה את זה, הוא באמת הבין שהקשר בין החלקה הספציפית הזאת, בחלופה הזאת, לבין הר הרצל הוא קשר שלא קיים, נראה לך, נראה לך שארגון יד לבנים, שמכבד את הזיכרון, והוא גם כאב שכול בפני עצמו, יחשוב ויגיד את זה? הוא אומר לכם בדעת עצמו אמר - תקשיב, אני מבין, זה באמת לא קשור, אסור לקשור, הוא אמר, לא אני, אני מצטט אותו, הוא אמר - אסור לקשור את זה. ואני אומר לך נפגשתי איתו, ותאמין לי זה היה פגישה של 10 דקות, ותאמין לי, היה אומר לי, אני חושב שזה פוגע, הייתי חושב, אבל גם כשהוא אמר לי את זה, זה עוד יותר חיזק את מה שאמרתי עכשיו, שזה באמת לא קשור. אפשר לקשור כל דבר. אני יכול גם לקשור את עין כרם בהר הרצל, מה אפשר לקשור? אבל במקרה הזה גם הוא (לא ברור), בשיחה שהוא אמר לי, שאני רואה את זה, אני מבין מה קורה בקריית יובל, אני רואה את ה - , וזה לא קשור, וזה מה שהוא אמר וזה הסיבה שהוא הסיר, הוא כאב שכול, תאמין לי לא היה שוקל לרגע, אפילו לא לרגע, לחשוב ככה.

יונתן פלג:

חבל שלא הייתי שם, והייתי (לא ברור) על זה, והייתי מראה לו את צילומי המסך שעשיתי.

אליעזר ראובברגר:

אגב, יהונתן,

יונתן פלג:

שכל מי שחושב,

אליעזר ראוכברגר :

יהונתן, הזכרת יד ושם, גם יד ושם לא הגיש התנגדות. למה?

יונתן פלג :

שיהיה פה לפרוטוקול אני ממש מזמין את יושב ראש יד ושם דיין, להגיד מה הפחיד אותו מהגשת ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר :

לא הפחיד אותו.

יונתן פלג :

הזדעזע.

אליעזר ראוכברגר :

לא נראה לי שדיין הוא כזה לפלף.

יואל אבן :

עובדה, עובדה, החיבור הזה, אני אומר לך, החיבור,

אליעזר ראוכברגר :

שהוא לא הגיש.

יואל אבן :

אני יכול להבין, אין ספק בתכנון יש הרבה דברים. אין (לא ברור) התכנון, ואני יכול גם להבין את התחושה שאתה מרגיש, אבל אני אומר לך שאני מרגיש,

אליעזר ראוכברגר :

דיברתי עם דייר, ולא שאלתי,

יואל אבן :

לא, אין לי את הכוונה כזאת.

אליעזר ראוכברגר :

אני רואה את העובדות,

יואל אבן:

אני (לא ברור) את החיבור, וגם הוא חשב את זה,

יונתן פלג:

היזם הגיש לך מצגת עם החיבור הזה, כל הרווח,

יואל אבן:

זה יזם, לא יודע מה, בסדר.

יונתן פלג:

היזם זה שהגיש את התוכנית,

יואל אבן:

זה לא עיר אחרת, והרצל בסמוך, אני לא יכול להגיד שאין קשר, כל שוב אתה הוזה משהו, אני מבין מה שאתה אומר, אתה לא הוזה דברים, רק אני חושב, שהקשר הזה ברמה כזאת,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

יואל אבן:

הפרויקט הזה מכבד את הקשר הזה,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, יואל, יואל, תודה, יואל תודה. תראו חברים, אנחנו באיחור של חצי שעה עם המתנגדים. מה שאני מבקש להציע, אנחנו הפסקה בדיון של הנושא הזה, נלך למתנגדים, נשמע, נעשה את כל השלוש תוכניות של ההתנגדויות, ואחרי זה נחזור לזה, ונמשיך את השוטף.

ישראל קלרמן:

אז עכשיו אתה עוצר?

אליעזר ראובברגר:

לא, כן, בסדר, טיים – אווט, וכמובן, מה?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו שלוש תוכניות שמוזמנים הראשונים ב – 11:30, עכשיו כבר 12:00 יש 11:30, 12:00 ו – 13:00.

יונתן פלג:

מה שקורה אחרי זה, זה המשך דיון או הצבעות?

אליעזר ראוכברגר:

המשך דיון, המשך דיון, מה זה נקרא, הוא מדבר,

ישראל קלרמן:

לא סיימנו לדבר, יש לי רשימה, אחרי יהונתן דיבר, יש ברים, אלדד וייצמן, חיים ופרוידגר,

ישראל קלרמן:

גם אני.

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה רוצה, אני ארשום, אין לי בעיה.

צביקה אסולין:

גם צביקה.

ישראל קלרמן:

צביקה רשום.

אליעזר ראוכברגר:

ואסולין, בסדר.

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אסולין לא רשום.

ישראל קלרמן:

לא רשום, אסולין גם?

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, הכול בסדר, מי שרוצה,

עמנואל זלטס:

אחרון חביב, אחרון חביב.

אליעזר ראוכברגר:

ידבר, יקבל, זכותו המלאה. טוב, אתה רצית משהו? פרוידגר, או שתדבר בתורך? תודה. אנחנו הולכים, איפה אמי? אמי.

יואל אבן:

אני אחזור כשיחודש הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו נקרא לך, כן, איפה אמי? אם אפשר, מיכל, מיכל, אפשר לקרוא לאמי?

אלדד רבינוביץ:

אבל לקבל את ההצעה של,

אליעזר ראוכברגר:

שירותים?

אלדד רבינוביץ:

אני מציע לקבל את ההצעה של צחי, שמגיעים (לא ברור) כנהוג כמקובל בישיבות.

אליעזר ראוכברגר:

ועד עכשיו בכירי העירייה לא היו?

אלדד רבינוביץ:

לא יודע, אני לא רואה כאן איזה שהוא דברים.

ישראל קלרמן:

לא ראית פירות.

אליעזר ראוכברגר:

כל היום יש פה בכירי העירייה, כל וועדה בכירי העירייה.

אלדד רבינוביץ:

אני רואה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו צניעות ועוונה. אמי, קדימה. אנחנו עשינו הפסקה בדיון הזה, נחזור אחרי התנגדויות, עכשיו אנחנו ב - , בתיק מספר 1 בסדר היום, הראשון של ההתנגדויות ברמת שלמה, קדימה. כן,

צביקה אסולין:

לא, אמרתי לו ש - , הוא לא רשום, אז שידבר איתו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא רשום, הוא השני הוא הבא בתור. קדימה.

תוכנית 1126135

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 1 בסדר היום, תוכנית 1126135,

ישראל קלרמן:

איזה מספר?

מיכל כהן:

1.

אמנון ארבל:

1 בסדר היום. תוכנית ברמת שלמה, רחוב גולדקנופף 39 ו - 41, תוכנית שמציעה תוספת והרחבות דיור, הוגשה פה התנגדויות בשם עו"ד יעל אזולאי, בשם בלוי מאיר, בעל הזכויות בחלקה 34, ויש פה גם התנגדות, שלוש התנגדויות, סליחה, 1 ו - 2 הוסרו ונשארנו עם התנגדות אחת למעשה, הם מדברים בהתנגדות על מבנה אחד, זה כבר תוכנית שכבר,

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שהיה פה בדיון,

אמנון ארבל:

והם הלכו להסתדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיעו?

אמנון ארבל:

ישבו עשינו בהחלטה בתיאום עם היושב ראש ינסו להסתדר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

ואיתנו כשדיברנו איתם זה כבר היה לפני הרבה מאוד זמן, הם בעצם אמרו, שהם הלכו לבית דין תורה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לכן אני גם אין לי מה להתערב.

אמנון ארבל:

27.12,

אליעזר ראוכברגר:

בית דין תורה, מה שהם פסקו שם, שזה מה שיהיה.

אמנון ארבל:

27.12 כבר אמרה הוועדה לדחות את ההכרעה לצורך ניסיון להגעות להסכמות, בין המתנגד, לצורך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חצי שנה, כן,

אמנון ארבל:

אבל באמת כל פעם ששאלנו אותם מה קורה, אם יש תיאומים, אמרו ש - , מנסים להגיע לפרשות, הפרשות באמת ששניים הסירו את ההתנגדות, נשארה רק התנגדות אחת, שהיא די דומה, כמו שאמרתי עו"ד אזולאי, בוא נשמע אותם.

מיכל כהן:

לקרוא לה ?

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני אעלה את זה בינתיים.

עמנואל זלטס:

הם רצו הינף אחד. שהוא רוצה שם הינף אחד, ככה אני זוכר.

אליעזר ראובברגר:

יש לנו עכשיו של 11: 30, 12 יחכו טיפה, ויש לנו את אחד ואחרי אחד. אנחנו עכשיו נעשה הפסקה אוכל, ואחרי זה, (לא ברור). מי שלא, לא רוצה להישאר (לא ברור), אנחנו נודיע, אנחנו לא נעשה, אין פה מחטפים חלילה, אנחנו נעשה נודיע מי שרוצה, נצלצל אליו נגיד לו. לא, לא עושים מחטפים.

דובר לא מזוהה:

לקבוצה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

תשלח לקבוצה.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אין בעיה, לקבוצה, אפשר גם להתקשר, מי שרוצה לצאת, ללכת,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ולא מעניין אותו הדיונים האחרים, אנחנו,

יונתן פלג:

יוסי יחזור ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר על הדיון של אפשטיין, אנחנו לא נעשה את זה בלי להודיע, אם מישו רוצה לצאת, אנחנו נודיע לו, לא עושים,

ישראל קלרמן:

מתי אתה עושה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

או בקבוצה או טלפון, אם מישו נמצא פה, לא צריך להודיע לו, מי שרוצה ללכת, ולחזור, אז אני אומר, אנחנו נודיע לו, זה יהיה בשתיים, באחת, בשלוש, לא משנה מתי זה יהיה,

יונתן פלג:

חוזר לעבודה, אני אשמח,

אליעזר ראוכברגר:

שיעדכנו אותך. מאה אחוז. יש לכם הבנות? נהדר, קדימה, תציגו לנו,

עו"ד יעל אזולאי:

אז רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול בבקשה.

עו"ד יעל אזולאי:

לעשות מסודר.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בתיק 1126135, ברמת שלמה, כן,

עו"ד יעל אזולאי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ואת מייצגת את?

עו"ד יעל אזולאי:

עו"ד יעל אזולאי, אנחנו פה מטעם המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי:

מר בלוי.

אליעזר ראוכברגר:

מר בלוי, אני רק אציין שההתנגדות האחרות הוסרו.

עו"ד יעל אזולאי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד יעל אזולאי:

אני אגיד למקרה שאתם לא, תאשרו את מה שהגענו להסדר אני מקווה שכן, אני אגיד שכמובן אנחנו חוזרים על כל מה שנטען בהתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

קודם תגידי לנו את ההסדר, ואז נוכל.

עו"ד יעל אזולאי:

מה שחשבנו,

אליעזר ראוכברגר:

להתייחס,

עו"ד יעל אזולאי:

בזמן שהמתנו בחוץ, שלפעמים.

אלדד רבינוביץ:

טוב שהתעכבנו.

אמנון ארבל:

כאילו בסוף בחוץ,

יהודה פרוידגר:

מהמאני – טיים.

עו"ד יעל אזולאי:

חשבנו ככה, חשבנו, אני אזכיר לכם מה הבעיה.

דובר לא מזוהה:

את יכולה להציג שם על המסך, הנה יש לך את זה על המסך.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי:

זו הקומה שלהם,

אמנון ארבל:

מה הקומה שלכם?

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

עו"ד יעל אזולאי:

קומה,

אמנון ארבל:

איזה קומה? שנייה?

עו"ד יעל אזולאי:

אם אנחנו מסתכלים על הדירה של מר בלוי, אם אתם זוכרים הייתה בעיה, שהשכן למטה ביצע את ההרחבה של ה - , בחזית המזרחית הוא עשה בנייה קלה, אז אי-אפשר להרחיב מעליו, בחזית המערבית,

נעמי זוננפלד:

אם אפשר לפתוח את ה - GIS,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואז אמרתם שהוא לא רוצה לבנות, זה לא ייתן, כן,

עו"ד יעל אזולאי:

ובעצם אנחנו נשארנו עם מצב שהמקום היחידי שאנחנו יכולים להרחיב זה את התוספת הזו, שהיום יש לנו במרפסת, שזה מרפסת יחידה, וזה מרפסת סוכה, אז אנחנו לא יכולים להרחיב את זה, אז חשבנו,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הדירה של בלוי?

עו"ד יעל אזולאי:

פה, 34, אני לא רואה את המספר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה אוקי,

עו"ד יעל אזולאי:

עכשיו בעצם יש לו כאן מרפסת מכוח התב"ע הקודמת, שהוא לא יכול לבנות, כי זה הינף אחד. יש לו כאן את המרפסת הזאת, שהוא לא יכול לבנות, שוב זה הינף אחד. אם אפשר יהיה לוותר, לוותר על הסעיף של השלביות לעניין, לעניין המרפסות, כך שמי שיכול לבנות מרפסות זיזיות בגבול מה שמותר,

מאיר בלוי:

2 מטר, 2 מטר.

עו"ד יעל אזולאי:

אז הוא יוכל לבנות גם כאן, וגם כאן.

מאיר בלוי:

פה 2, ופה 2, אז נסבול רק מכאן.

עמנואל זלטס:

זה מכוח 14,000?

מאיר בלוי:

כן, זה מכוח 14,00.

עמנואל זלטס:

אבל תוקן 14,000.

מאיר בלוי:

אבל זה מיועד לחדר שם למטה, הוא צריך לבנות שם למטה חדר של 9 מטר.

עו"ד יעל אזולאי:

מבחינת השלביות,

עמנואל זלטס:

השלביות של 14,000 תוקנה.

עו"ד יעל אזולאי:

הוא מדבר על התוכנית של רמת שלמה, נכון אנחנו רוצים שפה התוכנית הזו לא תגביל אותנו מלעשות את זה, סליחה.

ישראל קלרמן:

נוספת,

אליעזר ראוכברגר:

שינוי ספציפי כאן,

עו"ד יעל אזולאי:

לגבי השלביות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

מאיר בלוי:

ושגם לא יתחשבו בו, שאנחנו 2 מטר בשתי קומות,

עו"ד יעל אזולאי:

לא יכול להיות,

אמנון ארבל:

המרפסת הזאתי לדעתי היא לא מרפסת זיז המרפסת הזאת.

עו"ד יעל אזולאי:

לא,

מאיר בלוי:

לא, זה מיועד לו לחדר, נכון,

אמנון ארבל:

המרפסת הזאתי שאני מסמן פה,

מאיר בלוי:

שניהם מרפסות, פה מאושר גג, ופה מאושר גג בשתי המקומות.

עו"ד יעל אזולאי:

אבל אם אפשר יהיה לבנות אותם כמרפסות זיז,

מאיר בלוי:

אם התחתון לא יהיה מעוניין לבנות.

עו"ד יעל אזולאי:

מה שקורה כרגע, אין,

מאיר בלוי:

שניהם גג,

עמנואל זלטס:

איך אתה עושה יז?

עו"ד יעל אזולאי:

אמי, אנחנו ביקשנו הינף אחד לכל המבנן, כדי שגם זה לא יבנה, יסגור לנו פה את ה - ,

אמנון ארבל:

ואז כולם מפסידים.

עו"ד יעל אזולאי:

מפסידים, בדיוק. אז אמרנו,

אמנון ארבל:

רגע, אז מה אני רוצה לראות את המפלס שמתחת, זה המפלס שמתחת,

מאיר בלוי:

נכון,

אמנון ארבל:

לא, רגע, לא,

עו"ד יעל אזולאי:

לא, זה שניים מתחת.

אליעזר ראוכברגר:

אולי זה לא אתם.

עמנואל זלטס:

זה כן נראה זה,

עו"ד יעל אזולאי:

אנחנו 34,

נעמי זוננפלד:

למטה.

עו"ד יעל אזולאי:

לא, זה המבוקש במחסנים באמצע,

אמנון ארבל:

זה מינוס 2 וזה,

עמנואל זלטס:

נכון, זה מחסנים, יש לך עוד כניסה.

עו"ד יעל אזולאי:

יש קומת קרקע,

עמנואל זלטס:

יש לך עוד כניסה קרקע,

אמנון ארבל:

זאתי הקומה, זאתי הקומה מתחת, הנה זה החדר שהם מקבלים, שאתם מקבלים את הגב של המרפסת, אני מבין.

עו"ד יעל אזולאי:

גם וגם,

אמנון ארבל:

וגם פה.

עו"ד יעל אזולאי:

פה בנייה קלה,

אמנון ארבל:

לא, בסדר, אני שואל בקול רם, אני לא יודע, השאלה אם אפשר לבנות פה את המרפסות האלה בזיז, כי הם עמוקות,

מאיר בלוי:

2 מטר למה לא?

אמנון ארבל:

אתם,

מאיר בלוי:

אז תן לי 2, מה שאני,

עמנואל זלטס:

עושים את זה,

עו"ד יעל אזולאי:

הם לא יוכלו לבנות.

עמנואל זלטס:

אגב גם,

עו"ד יעל אזולאי:

כשהוא ירצה לבנות למטה, אנחנו (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה עושים את זה,

מאיר בלוי:

אין לי בעיה, בסדר.

עו"ד יעל אזולאי:

עושים את זה.

עמנואל זלטס:

כן,

עו"ד יעל אזולאי:

זה קצת משחרר את ה - ,

אליעזר ראובברגר:

זה בעצם על תנאי,

עו"ד יעל אזולאי:

על תנאי,

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד יעל אזולאי:

כמו שעשיתם בתוכנית אחרות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בכפוף לזה, אתם מסירים את כל ההתנגדות שלכם?

עו"ד יעל אזולאי:

לא,

עמנואל זלטס:

בשניהם? בשניהם.

עו"ד יעל אזולאי:

יש לנו טענות קנייניות, והוא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

בעצם יש לנו הסרת התנגדות. אפשר לאשר את זה?

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שהיא אומרת,

יוחנן וייצמן:

יש הסרה.

אמנון ארבל:

שיהיה מותר בלי (לא ברור).

עו"ד יעל אזולאי:

וגם לא רוצים לעכב.

עמנואל זלטס:

שתי אלה שיהיה מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

זה מקובל עליכם?

עו"ד יעל אזולאי:

הבניין היה נראה יפה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, אמני, שנייה, מקובל עליכם? סליחה, זה מקובל עליכם?

עו"ד יעל אזולאי:

מקובל עליך.

מאיר בלוי:

אם בזה מסתיים הסיפור, ההתנגדות,

עו"ד יעל אזולאי:

הסיפור התכנוני,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, היא אמרה שהיא, אם זה הם מסירים את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

לא, לא, יש פה עוד משהו,

עמנואל זלטס:

לא ללכת לערר היא אמרה.

ישראל קלרמן:

מה זה נושא תכנוני? (לא ברור) תכנוני. אתה יודע מה הכוונה מה שהיא אומרת.

אליעזר ראובברגר:

היא מסירה את ההתנגדות.

נעמי זוננפלד:

הכוונה, הכוונה באופן, וועדת ערר,

עמנואל זלטס:

היא אמרה, היא אמרה את זה,

ישראל קלרמן:

לא, וועדת ערר לא, כי זה לא אצלנו לא וועדת ערר,

נעמי זוננפלד:

אני, אנחנו,

ישראל קלרמן:

תלכי בית משפט,

נעמי זוננפלד:

אנחנו מודעים לכך, שהם צריכים לקבל את ה - ,

עו"ד יעל אזולאי:

מאה אחוז קניינית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו מדברים תכנונית, זה וועדת תכנון ובנייה, תכנונית היא מסירה את כל ההתנגדויות, זה מה שהיא אמרה לפרוטוקול, נכון? יעל, יעל, מאשרת?

עו"ד יעל אזולאי:

מאשרת.

אליעזר ראובברגר:

גמרנו, הנה. אוקי,

ישראל קלרמן:

לא? אמי. לא צריך.

עמנואל זלטס:

אולי משהו להוסיף,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

בוודאי שלא.

יוחנן וייצמן:

יללה.

ישראל קלרמן:

מצוין, מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, עוד משהו עו"ד אזולאי, עוד משהו?

עו"ד יעל אזולאי:

בהקשר שזה (לא ברור).

מאיר בלוי:

אז לא 2, 3 מאשרים,

עו"ד יעל אזולאי:

כשתוגש בקשה להיתר השכן יתנגד, כן, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

אז נשמע אותו.

עו"ד יעל אזולאי:

אם אתם תאשרו, אם אתם תאשרו, אז לפחות את זה נשחרר. יכול להיות כשאחר כך שכן יבוא ויתנגד.

ישראל קלרמן:

הוא לא יודע מזה?

עו"ד יעל אזולאי:

השכן מתחת לא פה, הוא לא צד.

ישראל קלרמן:

הוא בהתנגדות גם?

עו"ד יעל אזולאי:

הוא לא היה בהתנגדות.

ישראל קלרמן:

מרפסת הוא מתנגד לה, מה?

מאיר בלוי:

יש לו היום שמה חלון,

אמנון ארבל:

(לא ברור)?

עו"ד יעל אזולאי:

כן.

עמנואל זלטס:

בחזית השנייה?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, לא, מתחת למרפסת.

ישראל קלרמן:

מתחת לזה, השכן מתחתיה, הוא מתנגד, זה מה שהיא אומרת.

עמנואל זלטס:

אבל כבר יש לו בינוי בתב"ע שמה.

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא לא בונה אותו.

ישראל קלרמן:

הוא לא בונה.

עו"ד יעל אזולאי:

אבל הוא יכול לבנות.

אמנון ארבל:

השאלה אם הוא יסכים לזה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), לא הבנתי. הוא לא יכול להתנגד.

אמנון ארבל:

נכון, הוא לא יכול,

ישראל קלרמן:

בסדר, הבנו הוא לא, מה שאנחנו נוהגים תמיד,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני אסביר לך,

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

התב"ע מאושרת?

עמנואל זלטס:

כן, כן, לבינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה הוא לא יכול להתנגד?

עמנואל זלטס:

למה הוא לא יכול להתנגד?

ישראל קלרמן:

שיבנה.

אליעזר ראוכברגר:

יבנה, הוא לא רוצה לבנות, הוא רוצה לבנות מלמעלה.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

זה מה שאנחנו תמיד עושים.

אמנון ארבל:

לא נכון, התוכנית כרגע קובעת שהוא בונה חדר מעל זה הם מקבלים מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

הם עכשיו אומרים, החדר לא ייבנה, ואני עדיין רוצה מרפסת,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

המרפסת שלו כרגע מקרה את החצר שלו.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

ואולי הוא לא מסכים.

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא יודע על זה אבל.

ישראל קלרמן:

שידע.

אמנון ארבל:

לא, זה לא עובד ככה ישראל,

עמנואל זלטס:

אמי, אני אומר אחרת, אני אומר אחרת,

אמנון ארבל:

תתחיל.

עמנואל זלטס:

אני אומר שהשכן יבנה למטה, לכן אנחנו לא רוצים לתת תלות, שהוא התחייב לו.

אמנון ארבל:

בוא נשאיר את זה לדיון הפנימי.

עמנואל זלטס:

למה? הוא התחייב לו שהוא יהרוס,

אמנון ארבל:

בוא נשאיר את זה לדיון פנימי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מאיר בלוי:

עד שבע בערב, גם כשבית הדין רצה לבוא מקום.

ישראל קלרמן:

נסיים, נסיים.

עו"ד יעל אזולאי:

בכל מקרה,

אמנון ארבל:

איפה זה כאן? תראה לי, איפה זה כאן?

עו"ד יעל אזולאי:

לעשות פה 106/ב,

נעמי זוננפלד:

זה שייך למרפסת (לא ברור).

עמנואל זלטס:

איפה זה כאן?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח,

עו"ד יעל אזולאי:

קבעתם ש -

אליעזר ראוכברגר:

אולי משלוח הודעות.

עו"ד יעל אזולאי:

שלא פורסם ל - ,

עמנואל זלטס:

יש דברים שהוספנו (לא ברור)?

נעמי זוננפלד:

המרפסת פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

נעמי זוננפלד:

הוא קיבל בתב"ע לסגור את זה, את הרחבה הזאת, בלוי.

אמנון ארבל:

כן,

נעמי זוננפלד:

והשכן למטה קיבל פה תוספת, ופה תוספת.

אמנון ארבל:

אבל שתי המרפסות זה לקומה,

יהודה פרוידגר:

זה מרפסות גג,

נעמי זוננפלד:

לו יוצא,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, שנייה,

נעמי זוננפלד:

שמחה מרפסת גג פה ומרפסת גג פה,

אמנון ארבל:

רגע, מתנגד אתם במפלס הזה?

מאיר בלוי:

כן,

נעמי זוננפלד:

כן,

אמנון ארבל:

פה יש לכם מרפסת, אין לי בעיה מה אתה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה להגדיל אותה.

מאיר בלוי:

לפי התב"ע, להגדיל לצרף לסלון.

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להגדיל,

מאיר בלוי:

למה? כמו הוא,

נעמי זוננפלד:

של הסלון עד לפה.

מאיר בלוי:

להשלים עד פה.

דובר לא מזוהה:

לא, עבירת בנייה, זה עבירת בנייה מכשירים אותה.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי.

אמנון ארבל:

יש פה קו.

עמנואל זלטס:

אמי, בתב"ע נותנים לו פה חדר, מפה יש הרחבה.

אמנון ארבל:

הנה זה החדר.

עמנואל זלטס:

גם הוא,

מאיר בלוי:

כן, כי התב"ע נתנו.

עו"ד יעל אזולאי:

אמי, הוא לא עושה היום חדר, כי אין לו מרפסת,

מאיר בלוי:

נתנו פה, בתב"ע נתנו,

עמנואל זלטס:

בטח שכן, זה מה שמופיע שם.

נעמי זוננפלד:

14,000 נתנו.

עמנואל זלטס:

תפתחי את התשריט.

מאיר בלוי:

בהמשך.

אמנון ארבל:

אתה רוצה לבנות עם זה עוד?

מאיר בלוי:

עוד ופה, (לא ברור) נכון, כן,

אמנון ארבל:

העומק של, מה העומק של המרפסת היום?

דובר לא מזוהה:

1.80 מטר.

אמנון ארבל:

תוספת את זה,

מאיר בלוי:

לא, אני עושה את זה חלק,

עו"ד יעל אזולאי:

הוא רוצה לסגור.

אמנון ארבל:

ואז יש לך את זה באוויר אבל.

מאיר בלוי:

למה באוויר? יש פה למטה חדר.

עו"ד יעל אזולאי:

זה מעליו, אין בעיה,

מאיר בלוי:

זה יושב מעליו.

אמנון ארבל:

לא הבנתי, אתה אמרת שאתה רוצה שתי מרפסות, עכשיו אתה רוצה חדר?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

מאיר בלוי:

תסתכל את הקומה מתחת,

עמנואל זלטס:

אמי,

מאיר בלוי:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

לזה אין התנגדות בכלל.

אמנון ארבל:

עמנואל, די, (לא ברור) שלא, הוא פה אבל.

עמנואל זלטס:

התב"ע אבל.

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שתצביע לי, הוא פה,

מאיר בלוי:

הנה אני אביא לך את התוכנית,

אמנון ארבל:

די,

מאיר בלוי:

אני אביא לך את התוכנית.

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית, אני אראה לך אותה,

מאיר בלוי:

הם נביא לך תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

לא, פה אין בעיה בכלל.

אמנון ארבל:

אני רוצה להבין מה הוא רוצה אבל.

אליעזר ראובברגר:

כן, זה לא,

עו"ד יעל אזולאי:

אני חושבת שקבעתם שבכל מקרה צריך להחליט.

צחי ברים:

פה זה מדובר על מרפסת אחת.

אמנון ארבל:

איפה המרפסת?

מאיר בלוי:

תסתכל,

נעמי זוננפלד:

היום יש לו פה, היום, אמי, היום יש לו פה מרפסת גג,

עו"ד יעל אזולאי:

רגע, זה לא הדירה שלו.

נעמי זוננפלד:

זה הדירה מתחת, בלוי היום זה, מרפסת גג. זה המרפסת גג.

אמנון ארבל:

פה המרפסת גג? פה?

מאיר בלוי:

כן, כן,

נעמי זוננפלד:

פה.

אמנון ארבל:

אוקי,

נעמי זוננפלד:

תב"ע 14,000 נתנה לו פה, ולכן, זה מרפסת,

אמנון ארבל:

עכשיו הקומה שלו, בוא נחזור אליה רגע,

עו"ד יעל אזולאי:

קומה א'.

מאיר בלוי:

קומה א' נתנו לנו פה (לא ברור) את זה,

עו"ד יעל אזולאי:

הוא לא עשה את זה, כי,

מאיר בלוי:

כי זה המרפסת היחידה.

אמנון ארבל:

ואתה רוצה לסגור עכשיו את המרפסת שלך פה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה להפוך אותה לחדר.

מאיר בלוי:

להפוך אותה לחדר.

אמנון ארבל:

יש לו חדר, זה חדר פה.

עו"ד יעל אזולאי:

הרחבה שלו,

אמנון ארבל:

זה הגינה של המרפסת שלך כרגע,

מאיר בלוי:

זה מרפסת גג היום, כן,

אמנון ארבל:

אתה רוצה להוציא מרפסת עם בנייה חדשה.

מאיר בלוי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מעל החדר שההוא אמור היה לבנות למעלה.

אמנון ארבל:

יפה, אז אני עדיין אומר, לצורך העניין, (לא ברור) הוועדה בסוף, אבל כן כרגע אתם מציעים למעשה, לקרות עם מרפסת לצאת גם פה,

אליעזר ראוכברגר:

לקרות את לו את הפרגולה הזאת.

אמנון ארבל:

לקרות לו את החצר שלו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא חלק מה - , נכון,

אמנון ארבל:

הוא לא יודע, כי הוא לא רואה את התוכנית.

עו"ד יעל אזולאי:

אז אנחנו אומרים, אבל כן אנחנו אומרים שאם,

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד יעל אזולאי:

אם תחליטו לפרסם חברה, וכן יתנגד, אז אנחנו כמובן נצטרך לחזור ולטעון.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד יעל אזולאי:

אם ההסכמה לא מתבצעת,

נעמי זוננפלד:

את יכולה להתנגד.

עו"ד יעל אזולאי:

אז אנחנו (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא דיברתם על השכן?

אליעזר ראוכברגר:

יחזור לפה.

אמנון ארבל:

לא דיברתם איתו?

נעמי זוננפלד:

זה הצעה שלו עכשיו,

אמנון ארבל:

מה הוא לא?

נעמי זוננפלד:

זה לא, עכשיו יהיה היתר בנייה, במסגרת ההיתר יהיה הקלה עם פרסום ויכוח שלו זכות להתנגד.

עו"ד יעל אזולאי:

אבל אנחנו לא נצטרך הקלה, למה?

ישראל קלרמן:

לא הקלה, למה הקלה?

עו"ד יעל אזולאי:

למה הקלה?

נעמי זוננפלד:

את רוצה שזה יהיה הקלה,

ישראל קלרמן:

תהיה הקלה.

נעמי זוננפלד:

עדיין יש לו זכות להגיד התנגדות,

עמנואל זלטס:

זה משלוח הודעות, זה לא קשור. בתב"ע,

ישראל קלרמן:

ממש לא, זה תב"ע, תב"ע מאושרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מוכן לבנות, להוציא מרפסת,

מאיר בלוי:

אנחנו מחכים לפסק בית הדין, בית הדין עוד לא ספק, הוא אמר שהוא יבוא לפה.

אליעזר ראוכברגר:

מה העומק שאתה רוצה לבנות?

מאיר בלוי:

אני רוצה מינימום 2, אמנם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בעצם יהיה לך,

מאיר בלוי:

יש לו 2.87.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך 1.80 מטר, שתהפוך אותו לחדר, ואז יהיה לך מרפסת של 2.

צחי ברים:

תודה, אמי.

מאיר בלוי:

למרות ש - , ואז אני אתמודד עם קיר של 87 שלו, אבל אני אתמודד היום עם 1.80 מטר, או 2.87, עם 5 מטר, מול הפרצוף, אני לא יכול.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? קצת יותר, תעשה זה מטר וחצי, זה,

מאיר בלוי:

למה? זה מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לפחות יגרה אותו מבחינת ההתנגדות.

עמנואל זלטס:

אגב לפי התוכנית,

אמנון ארבל:

או שהפוך, נשאר 2. חצי,

עמנואל זלטס:

כן, לייזר, לפי התיקון של 14,000 אבל לפי התיקון של 14000 הוא יכול מרפסת זיז.

מאיר בלוי:

אבל זה מיועד לחדר.

עמנואל זלטס:

לא,

מאיר בלוי:

המקום הזה, זה לא מיועד למרפסת,

עמנואל זלטס:

לא נכון,

מאיר בלוי:

המקום הזה מיועד (לא ברור).

עו"ד יעל אזולאי:

בסדר, אנחנו לא רוצים, רוצים לדעת שזה עובד,

עמנואל זלטס:

נכון, שינינו את זה.

נעמי זוננפלד:

הוא רוצה שיהיה,

מאיר בלוי:

אני רוצה שזה יהיה גם בתוכנית,

נעמי זוננפלד:

אפשר לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, הבנו.

עו"ד יעל אזולאי:

אבל כן שיירשם, אם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד יעל אזולאי:

התוכנית, (לא ברור) מכל סיבה שהיא.

אליעזר ראוכברגר:

אם יהיה התנגדות וכל זה, אז, (לא ברור), כן, בסדר. הבנו.

נעמי זוננפלד:

איך יהיה התנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

מה? אנחנו עושים 106/ב,

צחי ברים:

כן,

נעמי זוננפלד:

לעשות 106/ב?

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

או משלוח הודעות, לא משנה, מה שלא נעשה,

יוחנן וייצמן:

סוג של,

אליעזר ראוכברגר:

סוג של, הוא יכול להגיש התנגדות,

עמנואל זלטס:

או שתביאי את החתימה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

או שתביאו חתימה, לא משנה.

אמנון ארבל:

אני לא פוליטיקאי, אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

מה אפשר לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה שאנחנו נכריע עכשיו?

עו"ד יעל אזולאי:

לא בטוח ששכן,

נעמי זוננפלד:

אז אני אגיד לי היה עוד רעיון, אני, לי יש פה עוד רעיון, אם הוועדה מוכנה להקשיב, ואם אתם מוכנים להקשיב, רעיון שלא עלה, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

כל רעיון אנחנו מוכנים לשמוע, בואי.

נעמי זוננפלד:

רעיון שונה לחלוטין, שאולי לא צריך אותו, ולא תעשו (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אבל לא מקובל מעכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שנייה,

נעמי זוננפלד:

(לא ברור) את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

יעל, תראי, יש לה עוד הצעה אולי.

נעמי זוננפלד:

לי יש הצעה, שאולי חוסכת לנו בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי קדימה,

נעמי זוננפלד:

את הבעיות שלו. אנחנו פה (לא ברור), אנחנו מדברים פה על החצר שלו, שפה הוא קיבל תוספת, וכבר אנחנו הגענו איתו להסכמה, אנחנו על חשבוננו, הופכים לו את זה לבטון, ואז לא יכול לבנות מעל. עכשיו אני מציעה דבר כזה, פה יש מעבר ציבורי, קווי הבניין פה הם חיצוניים לכל החלקה הגדולה, אולי שיתנו לבלוי, כהמשך לבנייה שהוא בונה פה, לתת פה מרפסת זיז שמקרה את המעבר הציבורי, מרפסת זיז כזאת בעומק של 2 מטר.

ישראל קלרמן:

אבל מה הגובה? אם אין לך גובה מספיק.

נעמי זוננפלד:

בטח שיש לי גובה,

עמנואל זלטס:

כמה הגובה?

נעמי זוננפלד:

יש לי גובה קומה,

ישראל קלרמן:

הוא קומה ראשונה,

נעמי זונפלד:

לא, הוא פה,

עמנואל זלטס:

הוא מעל, הוא מעל.

נעמי זונפלד:

זה קומה, זה בעצם כבר קומה, שתי קומות פה, לתת פה מרפסת זיז,

אמנון ארבל:

רגע, בלוי בתוכנית, יש לו גם מעל הבתים שמה?

נעמי זונפלד:

כן, כן. יש פה בינוי.

עו"ד יעל אזולאי:

כרגע הוא בבנייה קלה, ולא (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, בלוי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אפילו.

נעמי זונפלד:

יש הסכם בין הרב בירנבוים לבין השכן, שהשכן מוכן שהרב בירנבוים בונה לו את זה בבטון,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהפוך להיות רצפה, בשביל,

ישראל קלרמן:

בסדר,

צחי ברים:

הוא מדבר על (לא ברור).

נעמי זוננפלד:

אני מבקשת אם אפשר, להוריד מפה,

אמנון ארבל:

על המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על הבטון שמה, שהופך להיות חדר, לא,

נעמי זוננפלד:

זה לא מפריע לשכן, זה לא,

מאיר בלוי:

לא, היא מדברת על הרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי,

נעמי זוננפלד:

אני מדברת על הרחבה, הרחבה, שזה לא מפריע, אין פה בעיה בקווי בניין, אין פה בעיה, בגבול המגרש, אין לי צורך בהסכמות, לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

הצעה לא טובה.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

מקרה מעבר ציבורי, למה?

עו"ד יעל אזולאי:

בסדר.

אמנון ארבל:

למה ישראל.

עמנואל זלטס:

היום כן היה,

ישראל קלרמן:

היום.

עמנואל זלטס:

היום היה תוכנית, זהו.

נעמי זוננפלד:

תקטין שנייה רגע את כול הדבר הזה.

עו"ד יעל אזולאי:

כל הדברים צריכים, עוד לא ראינו הסכם.

אמנון ארבל:

זה מעבר אבל,

עו"ד יעל אזולאי:

אפשר להעלות,

ישראל קלרמן:

זה דרך, אבל דרך, מעל דרך.

נעמי זוננפלד:

זה לא דרך,

ישראל קלרמן:

מעל דרך.

נעמי זוננפלד:

הכול מוגדר כמגורים.

ישראל קלרמן:

לפני זה.

נעמי זוננפלד:

אין, שנייה, כל החלקה הזאת,

ישראל קלרמן:

מעל דרך,

נעמי זוננפלד:

מוגדרת כמגורים. ישראל, זה הכול מוגדר כמגורים. אפשר להקטין את זה רגע, לקבל תמונה?

ישראל קלרמן:

אמי, אני אגיד לך ציונים פה בוועדה, אני עשית נכון, לא ביקשת כבר.

אמנון ארבל:

הקפצת לי ציונים, ע"י ציונים.

נעמי זוננפלד:

אמי,

ישראל קלרמן:

אל תגיד בניגוד, ואל תגיד לא בניגוד.

אמנון ארבל:

אני אגיד מה שאני רוצה,

ישראל קלרמן:

תגיד מה שאתה רוצה, תגיד מתי שאתה רוצה,

אמנון ארבל:

בסדר.

ישראל קלרמן:

אבל שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

להפסיק לריב, מה קרה?

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אמנון ארבל:

די, ישראל תקשיב עכשיו.

נעמי זוננפלד:

אפשר טיפה להגדיל?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

נעמי זוננפלד:

אתה יכול טיפה לתת לי מבט יותר מלמעלה?

אמנון ארבל:

כן,

נעמי זוננפלד:

כן, יש פה חצר משותפת, שמוקפת ב – 4 בניינים, לא נראה לי ככל נורא ואיום לעשות פה מרפסת,
של 2 מטר, לאורך הדבר הזה.

יוחנן וייצמן:

ונאפשר את זה לכל השכנים,

נעמי זוננפלד:

זה גבוה מאוד מהמפלס למטה, זה מקרה חלק, הרי יש להם רחבה פתוחה, שהיא מפלס יותר גבוה,
קראתי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ולא יהיה התנגדויות של שכנים?

נעמי זוננפלד:

איזה שכנים זה יכול להזיק?

ישראל קלרמן:

גם לה.

אליעזר ראוכברגר:

לכל הריבוע הזה.

מאיר בלוי:

כולם ירצו גם,

אליעזר ראוכברגר:

יגידו זה לא יפה, זה מקרה דרך, זה מקרה מעבר ציבורי.

נעמי זוננפלד:

אז תתנו.

צחי ברים:

למה אני רואה?

נעמי זוננפלד:

למה סעיף של מרפסות הזיז מכוח, מכוח 14,000 זה לא סותר.

צחי ברים:

אז שיאשרו את זה,

נעמי זוננפלד:

הרב ראוכברגר,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע, אני שומע,

נעמי זוננפלד:

זה לא,

עו"ד יעל אזולאי:

לדעתי שזה קורה.

יוחנן וייצמן:

בהיתר רגיל,

אמנון ארבל:

הבנו, שמענו הבנו את ההצעה. מה אתם אומרים על ההצעה?

עו"ד יעל אזולאי:

כמה בעיות, בעיה ראשונה, אנחנו לא יודעים איך (לא ברור), לא ראינו, לא ראינו שהוא בונה, לא ראינו זה, שבאוויר, ואם ממנו עושים 106/ב פה, אז נעשה כבר 106/ב שם.

עמנואל זלטס:

את לא יכולה יש לה שם חצר אנגלית,

עו"ד יעל אזולאי:

לפחות שם רק הוא יכול להתנגד.

ישראל קלרמן:

מי?

נעמי זוננפלד:

זה שלוש קומות,

עו"ד יעל אזולאי:

זה לא ריאלי, זה לא,

נעמי זוננפלד:

הפוך.

עמנואל זלטס:

הצעת כאן מרפסת?

נעמי זוננפלד:

לא, לא יוצאת עם מרפסת, זה היום מרפסת, הוא היום יש לו בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו את כל הריבוע הזה,

יוחנן וייצמן:

כל הריבוע לכל הקומות, לכל אחד יהיה, השני מקבל, אז הוא יגיד - למה אני לא?

נעמי זוננפלד:

קיימת, (לא ברור) הוא קיבל.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב את הנראה, בוא נראה,

ישראל קלרמן:

רק אם ההתנגדות, זה בתוך הזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא,

צחי ברים:

קלרמן, המרפסת שלו הולכת לזה, במקביל לגשר.

אליעזר ראוכברגר:

אין לזה היתכנות.

נעמי זוננפלד:

מסומן בירוק, תוספת מאושרת, תב"ע 14,000.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו נחזור להצעה הקודמת, חברים, איך אומרים? אם יהיה התנגדות, ניפגש עוד הפעם.
תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי תודה. תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

ההצעה השנייה,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה, היא אמרה,

דובר לא מזוהה:

הראשונה, אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הראשונה היא אמרה שאם זה מקובל, היא מסירה את ההתנגדות,

צחי ברים:

אני שואל אם ההצעה הראשונה, הם יודעים עכשיו שהוא הולך להתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא יודעים,

עו"ד יעל אזולאי:

דיברנו על זה,

אמנון ארבל:

אמרו שלא כל כך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אמרו שהוא, הוא לא פרטנר כל כך, אבל לך תדע. יכול להיות שהוא יסכים.

עו"ד יעל אזולאי:

יכול להיות שהוא לא, לא יתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לבנות, אני לא בונה, אבל אתה אל תשים לי מרפסת 2 מטר, 1.80 מטר, לא יודע כמה, מעליו אנחנו אבנה את זה, בסדר, זה לא, הוא לא רוצה שיכריחו אותו לבנות.

צחי ברים:

20 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

ברים, ברים, אם אני הבנתי נכון, הבעיה המרכזית שלו הוא לא רוצה שיכריחו אותו לבנות.

צחי ברים:

למה אתה לא (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

זה הבעיה המרכזית שלו.

צחי ברים:

אמרנו את זה ברור, זה לא,

עמנואל זלטס:

השאלה כמה,

צחי ברים:

אני, מה שאני מבין, שהתוצאה היא, שהוא הולך להתנגד, כי הוא אומר 20 שנה, הוא כבר בתום הליכים.

מאיר בלוי:

אבל הוא בעבירות, הוא 20 שנה עבריין.

עו"ד יעל אזולאי:

הוא לא מוכן לבנות משהו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא יתנגד, אם הוא יתנגד, אנחנו נדון בהתנגדות,

אמנון ארבל:

נזמין אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא יתנגד, נדון בהתנגדות.

נעמי זוננפלד:

לכן ההצעה שלי אולי קצת מוזרה, אבל היא פותרת,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נבדוק את זה, אבל נבדוק את זה בדיון הפנימי, בשביל זה אמרתי, נדון. נדבר גם על זה, וגם על זה.

עו"ד יעל אזולאי:

אם מזמינים אותו,

אמנון ארבל:

רוצים שיציגו משהו, אז שיציג.

עו"ד יעל אזולאי:

הסכמה שלנו היא בתנאי שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שהרב בלוי יידע שיש דיון.

עו"ד יעל אזולאי:

אנחנו לא ניקח צ'אנסים, רק, רק,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, תודה, בואו חברים.

עו"ד יעל אזולאי:

רק שיירשם שאם ההצעה מתקבלת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד יעל אזולאי:

הסרנו, אם בסוף מאיזה שהיא סיבה, הצעה לא מתקבלת,

ישראל קלרמן:

הראשונה.

עו"ד יעל אזולאי:

שומרים על ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

הראשונה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

צחי בריס:

הראשונה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, גם השנייה.

עו"ד יעל אזולאי:

הראשונה, רק הראשונה.

ישראל קלרמן:

באחת מהן.

אליעזר ראוכברגר:

מה? על השנייה היא,

מאיר בלוי:

השנייה היא בנייה בכל החצר.

עו"ד יעל אזולאי:

לא, אנחנו תלויים בשכנים.

מאיר בלוי:

השנייה זה לא,

עו"ד יעל אזולאי:

מבחינתנו רק (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה. גמרנו די.

עו"ד יעל אזולאי :

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר :

תודה.

עמנואל זלטס :

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

היא לא ריאלית,

עמנואל זלטס :

למה? אבל היא,

אליעזר ראוכברגר :

היא לא ריאלית.

ישראל קלרמן :

בחצר.

אליעזר ראוכברגר :

כל הריבוע צריך נו,

עמנואל זלטס :

לא, אני אגיד לך למה זה כן פותר. יכול להיות שהשכן יבוא להגיד להם, אם אתם בונים את כל היציקות, השכן מבקש ייבנה לו, אולי השכן יגיד לו - אם תבנה את כל היציקות, אני מסכים, ואז הוא יסכים.

ישראל קלרמן :

גם שמה לא יסכימו.

עמנואל זלטס :

זה משהו אחר, אחרי יציקות.

אמנון ארבל :

זה נושא אחר.

עמנואל זלטס:

יציקות, למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני חוזר על ההצעה, ההצעה שלהם,

ישראל קלרמן:

למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה ישראל, הצעה שלהם זה לבנות בחדר את מה שיש היום, להוציא משם מרפסת של 2 מטר,

אמנון ארבל:

שתי מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

שתי מרפסות בשנייה גם כן, בשנייה הבאה פחות מבחינת השכן למטה, ככה אני הבנתי.

אמנון ארבל:

מקרה אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פחות חצר שימושית שמה יש לו סוכה, יש לו שמה ראית פרגולה, יש לו שמה, זה, ואנחנו נצטרך לפרסם את זה 106/ב, להתנגדויות, נכון? אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ואם יבואו,

אמנון ארבל:

סליחה, שאני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לי להשלים, אם יבואו,

יוחנן וייצמן:

לצורך הזה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

ויתנגד, צריך יהיה להזמין גם אותם לאותו דיון, זהו, ואז נכריח לא תהיה ברירה.

צחי ברים:

במידה והם מקבלים, במידה והם,

אליעזר ראוכברגר:

במידה ואין התנגדויות, והכול מקבל תוקף, הם מסירים את כל ההתנגדויות.

צחי ברים:

של ההוא מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נדון בה.

צחי ברים:

ונחליט, שלא קיבלנו את ההתנגדות, והוא יכול לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

צחי ברים:

אתה צריך להגיע אליו?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי ברים:

לבניין?

אליעזר ראוכברגר:

למה הוא צריך להגיע אליו?

צחי ברים:

זה מעל החצר שלו,

עמנואל זלטס:

אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה? ואנחנו נדון בהתנגדות, ואנחנו,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

אם נחליט, אם היא תוגש, מה זה מתי?

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו נפרסם 106/ב,

ישראל קלרמן:

יפרסם?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

אין ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אין ברירה, אילנית גם אמרה, אם יהיה התנגדות, נדון בהתנגדות, והם יהיו בדיון, אם אנחנו נקבל את ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי בריס:

לא להחליט.

אליעזר ראוכברגר:

נצטרך להכריע גם בהתנגדות שלהם. אם לא נקבל את ההתנגדות, אז נשארה ההחלטה הזאת, שהם מסירים את כל ההתנגדויות, ובא לציון גואל, מקבל תוקף, זה הכול. ואז הוא יוכל גם ללכת לערר, הכול בידו.

עמנואל זלטס:

אגב רק צריך להכניס שהמרפסת,

אמנון ארבל:

אם אנחנו רוצים להיות הגיוניים,

ישראל קלרמן:

אבל היא לא,

אמנון ארבל:

אנחנו כן בסוף נפתור את זה, עם כל הכבוד שהוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא רוצה שתי מרפסות, ושתייהן מקורות, גם מרפסת הזאתי שהוא מציע כאן, גם המרפסת שהוא מציע כאן, הולכים לקרות את החצר. בוא ניתן לו מרפסת אחת, למה שתיים?

עמנואל זלטס:

כי התב"ע נותנת לו.

אמנון ארבל:

אז מה? אז השנייה הוא יחכה שיבנה, מה?

עמנואל זלטס:

אבל הוא לא בונה, כי יש לו עבירת בנייה,

אמנון ארבל:

אז לא יבנה.

צחי ברים:

למה?

עמנואל זלטס:

כי השכן למטה מונע ממנו היום,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אתה מקרה את שתי (לא ברור). יהיה לו מרפסת אחת.

צחי ברים:

עמנואל, שהוא אומר מבחינה תכנונית את הדברים שלו, הוא לא יבנה, אתה יודע למה? בגלל השכן לא ייתן לו.

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא מסכים, שנייה, אבל אני רוצה להגיע למצב (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני אומר שאני מבין את הצורך ההיסטרי שלך למרפסות סוכה, אחת, למה שתיים?

ישראל קלרמן:

מה יהיה הגודל שלהם? מה הגודל?

אמנון ארבל:

הגודל, בוא נראה מה הגודל.

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו צריכים לראות,

אמנון ארבל:

אבל זה פוגע בשכן, השכן לא פה, מה? כולה מרפסת.

ישראל קלרמן:

הפגיעה שלו, מה שאמרתי, השכן שלו לא בונה.

אמנון ארבל:

אבל אתה מקרה לו את המרפסת, הוא לא יוכל לבנות סוכה למטה,

ישראל קלרמן:

כל הזה, אני שואל אותו,

אמנון ארבל:

הוא לא יוכל לבנות סוכה למטה בחצר, זה לא פחות, מה?

ישראל קלרמן:

מה גודל החצר שלו?

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? ואתה בונה מעל (לא ברור) עכשיו,

עמנואל זלטס:

מעל החצר בצד השני, הוא סגר אותה.

אמנון ארבל:

בסדר, מה לעשות?

צחי ברים:

אמי,

אמנון ארבל:

רוצים לעזור למישהו שנמצא פה, (לא ברור). אני חושב,

ישראל קלרמן:

מה הגדלים של המרפסת, מה הגודל של המרפסת?

צחי ברים:

אני אומר שאני מתחבר לזה, אבל אני אומר, שלא, שלא תהיה התנגדות. מה שאתה מציע עכשיו,

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

אם כן הוא היה מציע את זה. הבן אדם ירצה להיגרר. אני חושב גם מבחינה פרקטית.

אמנון ארבל:

זה מספיק הוגן.

אליעזר ראוכברגר:

אני כבר באיחור, אלה של 12, ואני כבר ב- 12:00. יש לי פה מוזמנים ב- 12:00. דשא הם הגיעו המוזמנים?

יוסי חביליו:

אז הוא רגוע שלושת רבעי שעה לפני.

אליעזר ראוכברגר:

בעזרת השם.

יוסי חביליו:

זה מילה.

עמנואל זלטס:

בעזרת השם.

ישראל קלרמן:

למה?

עמנואל זלטס:

בעזרת השם מה?

יוסי חביליו:

בעזרת השם זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יללה, חברים.

יוסי חביליו:

זה התחמקות גם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם סובל הפרעות נלך לקראתו.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

2 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

רק לרשום שאם ההוא מתנגד צריך להזמין אותו גם לדיון,

אמנון ארבל:

בסדר. רק לדייר הזה. רק הדייר הזה.

עמנואל זלטס:

אמי, צריך התחייבות שההוא יביא את התב"ע, אז צריך להתאים את זה.

אמנון ארבל:

ואם אני רואה פה בונה חדר.

עמנואל זלטס:

יסתדר, לא יסתדר.

יוסי חביליו:

נכון, אני גם ראיתי האמריקאי הזה דיבר.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, עוד לא (לא ברור), אנחנו באמצע דיון.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, (לא ברור). יללה חברים, אנחנו עוברים לתוכנית הבאה, תוכנית 2 בסדר היום, 12, חברים, יוסי,

יוסי חביליו:

טוב, אני הולך, מה קרה?

תוכנית 1239078

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תוכנית 2 בסדר היום, 1239078, בסנהדריה, בבקשה אמי.

אמנון ארבל:

חברים, חברים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תציג את התוכנית.

אמנון ארבל:

תוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית 1239078, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון בהתנגדויות, רחוב הרב בלוי 37 בסנהדריה, תוכנית שמציעה הרחבות דיוור, התוכנית מול העיניים, יש פה למעשה, 1, 2, 3, 5 התנגדויות, הם מתנגדים לבנייה על רכוש משותף, הכחשה, פגיעה בשכן, תוספת שכבר היה בעבר לפני 4 שנים, אין, אין חניון לבניין, אין פחי אשפה לבניין,

צביקה אסולין:

אני ניסיתי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

אני ניסיתי בחוץ, הפגשתי ביניהם, בין המתנגדים לבין הזה.

אליעזר ראובברגר:

הגיעו המתנגדים?

צביקה אסולין:

אמרתי ש - , ואמרתי להם שינסו זה, זה נראה לי, כדי להעלות את זה, נראה לי שהם לא יודעים בכלל, מה הוא עושה באמת, מה הוא בונה, מה לא בונה, טוב בסדר, מצוין.

עמנואל זלטס:

יש כאלה שלא יודעים לקרוא את זה, אמי.

צביקה אסולין:

זה גם נכון.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עמנואל.

צביקה אסולין:

כן, שאלתי אותו תגיד - אתה יודע מה הוא עושה? את יודעת מה הוא עושה? הוא אומר - לא יודע, בכלל לא זימנו.

עמנואל זלטס:

אני מתנצל, מתנצל.

צביקה אסולין:

לא, הוא אמר לי בחוץ, לא קיבלתי זה.

מיכל כהן:

(לא ברור)?

צביקה אסולין:

הוא אומר השכן אמר לי. לא יודע.

מיכל כהן:

למה הוא אמר ש - ? איך קוראים לו? מי זה אמר לך?

צביקה אסולין:

אפשר לשבת, אתם יושבים פה, ואתם יושבים פה, אתה פה. אתם פה בצד הזה.

אליעזר ראובברגר:

כן. כולם נכנסו, תפסו את מקומותיהם? אהרון כהן נמצא פה? אהרון כהן לא נמצא, הוא מתנגד לבנייה על גג בניין משותף, בטענה שיש לו גם זכות בגג. יעקב ישראל קיסטר? גם לא נמצא, הוא כותב שהשטח מיועד לאשפה של הבנייה, הפך לשימוש הדיירים, מאז שימושי אשפה של בניין, מגיע בכלל, (לא ברור) מתנגד, בהתחלה הם ביקשו להוסיף בחצר בית המתנגד, וכך לפגוע בחצר השנים, ככל ולא יאותר מקום אשפה ייעודי עבור בניין, אני מתנגד לתוכנית בכל תוקף. יצחק משעלי? בבקשה אדוני, תציג את ההתנגדות.

יצחק משעלי:

כמו שכתוב בדף.

אליעזר ראובברגר:

אתה רוצה שאני אקריא מהדף?

יצחק משעלי:

לא, אתה רוצה אני אגיד בעל פה, אין לי בעיה, מה שנוח לך.

אליעזר ראובברגר:

מה שכבודו מחליט, אני, אתה, אתה הזכות היא שלך.

יצחק משעלי:

אין בעיה, לא, אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

אתה גר בבניין?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יצחק משעלי:

(לא ברור) אני גר ב – 37.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא גר בבניין, אתה גר ממול.

יצחק משעלי:

לא,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא גר בבניין, אתה גר ממול.

יצחק משעלי:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יצחק משעלי:

זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

זה משנה רק לדעת את המיקום, זה הכול. רק בשביל להבין.

צחי ברים:

תמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, קדימה נו.

יצחק משעלי:

הבניין שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק משעלי:

הם תיחמו את הבניין שלהם, סגרו מקומות שמיועדים לאשפה, מיועדים לחנייה. ועכשיו מה שקורה שהם באים (לא ברור) האשפה, ולא רק שזורקים לתוך הפח, גם הפח לפעמים הוא חצי ריק, הם זורקים מסביב לבניין, ברגע שאנחנו רוצים לצאת מהחנייה, אין אפשרות לצאת מהחנייה. אנחנו בניין 12 דיירים, הם למעלה 10 דיירים כמעט, להם אין שום פח בכלל. עכשיו זה דבר ראשון. דבר שני, החנייה אצלנו הם באים לבניין שלנו חונים אצלנו, הם הוסיפו שמה בבניין שלהם תוספות שהאדריכלית שפעם שעברה היא ייצגה אותם, ואמרה לי, אני מרגישה שיש פה משהו מריח לא טוב, מה שהיא אמרה אחרי זה אני יכול לומר אחרי זה, זה לא משנה, זה לא קשור. הם הוסיפו תוספות לא ייאמן מה שקורה שמה, נכנסים ממש לחלונות שלנו, אנחנו לא יכולים לחיות עם זה, שאנחנו צריכים לשים וילון בשביל לסגור את החלונות שלנו, יראו את (לא ברור) בתוך הבית שלנו, זה לא, זה לא קביל בכלל.

אמנון ארבל:

אז מה אתה מבקש?

יצחק משעלי:

אני מבקש שידאגו בנייה בלתי חוקית שיטפלו בזה, בחלקה שלהם, התוספות בוודאי שלא שייך,

אמנון ארבל:

לא, אבל השאלה אם אתה מתנגד לתוכנית, התוכנית מציעה כרגע תוספת על הגג, השאלה אם אתה מתנגד לתוספת על הגג.

יצחק משעלי:

בסדר, תוספת על הגג, זה תוספת על, זה תוספת של זה, תוספת של דברים, אנחנו לא רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

למה? זה על אותה דירה, זה לא,

יצחק משעלי:

זה תוספת זבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרחבות דיור, למה תוספת זבל? אם היום שם, סליחה אני שואל, אם היום גרים לצורך העניין משפחה עם שישה,

דובר לא מזוהה:

חמישה.

אליעזר ראוכברגר:

עם 6 נפשות, לא משנה, אני נותן את זה כדוגמא, 6 נפשות גרים בשלושה חדרים, והם מרחיבים להם שהם עכשיו חמישה חדרים, זה אותו מספר נפשות. הם לא אוכלים יותר בגלל זה, רק יש להם לישון ולשחק, ולהסתובב יותר מרווח. אבל זה לא בגלל זה הם אוכלים יותר ומייצרים יותר אשפה.

יצחק משעלי:

בסדר, עכשיו הם צריכים לטפל בזבל, אתה מסכים איתי?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יצחק משעלי:

הם צריכים לטפל בפח זבל שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

זה אמרתי, אני רק אומר מה שאתה אומר,

יצחק משעלי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

שהם מייצרים יותר זבל בגלל ההרחבה, זה לא מדויק.

יצחק משעלי:

אתה מסכים איתי,

אמנון ארבל:

צריך לטפל.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר שלא, אני רק מדבר עכשיו, ההרחבה ללא קשר לזבל, צריך,

יצחק משעלי:

זה גם,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לטפל בזבל, ללא קשר לבקשה שלהם, הם מבקשים הרחבה. הם לא אומרים נביא עוד משפחה, אם היו אומרים, יש פה יחידת דיור נוספת, ואז אתה אומר אני מביא עוד משפחה, אז אתה צודק, מייצרים עוד זבל. אבל אותם מספר נפשות, יהיו רק בכמה מטרים יותר, זה הכול. לגבי הזבל, צריך לטפל, ללא קשר, זה אתה צודק, אני לא, אם הטענות שלך נכונות, אני לא יודע, אני שומע אותך.

יצחק משעלי:

(לא ברור) תתנו לי עוד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, לא אמרתי שכן, אני שומע את מה שאתה אומר.

יצחק משעלי:

לא, גם ההרחבה שלו בקומה ראשונה, שנייה, יש שמה דברים שצריך להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, יש פה, דוד מסגדיאן?

דוד מסגדיאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני. יש לך מה להוסיף, או שזה אותו דבר? פחות או יותר.

דוד מסגדיאן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה אסולין:

תקריא לו את ההתנגדות.

דוד מסגדיאן:

אני גר בקומה איפה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא נראה לי יודע לבד, מה אני צריך להקריא לו מה?

דוד מסגדיאן:

אני גר בקומה ממול איפה שהוא בונה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, באיזה מספר בניין? גם 40?

דוד מסגדיאן:

בבנין של,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 40 אוקי,

דוד מסגדיאן:

בבנין ממול,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דוד מסגדיאן:

עכשיו יש שמה מרפסות לכיוון הבית שלי, לכיוון החלון, הבנייה לגובה היא תחסום לי את האוויר, ואור, שזה הצד של השמש,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק בין ה - ?

דוד מסגדיאן:

הנה בדיוק מראה לי,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק בין ה - ?

דוד מסגדיאן:

הנה זה המרחק, אני גר בקומה רביעית ב - ,

אמנון ארבל:

פה?

דוד מסגדיאן:

בחלק, לא,

אמנון ארבל:

פה?

דוד מסגדיאן:

כן. זה החלונות של הבית,

אליעזר ראוכברגר:

זה החלונות של הבית שלך.

דוד מסגדיאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

דוד מסגדיאן:

עכשיו תראה איפה הוא הולך לבנות.

אמנון ארבל:

יש פה מרחק (לא ברור) יותר.

דוד מסגדיאן:

אם תסתכל על קו הבניין, הבניין הזה הוא כבר התרחב יותר מידי,

יצחק משעלי:

יותר מידי התרחבו,

דוד מסגדיאן:

לכיוון הזה, היום מה שקיים זה כבר לא חוקי, או לא בסדר, זה אתם יודעים. המטרז' מהקו בניין עד איפה שקיים הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

10 מטר.

דוד מסגדיאן:

מהגדר,

אליעזר ראוכברגר:

8 מטר.

דוד מסגדיאן:

מהגדר שלו עד הזה, יל שאני ארצה להוסיף, מה יקרה? מה יגידו לי?

יצחק משעלי:

הוא גם לא בונה שמה.

דוד מסגדיאן:

אין לנו ממ"ד, אנחנו רוצים, יש לנו עוד תכנון להוציא ממ"דים, אין לנו לאיזה כיוונים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יהיה לך את זה.

מיכל שער:

אבל יש איזה הערה קטנה, לגבי התוספת שהוא מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, בואי רק שישלים את הדברים, ואחר כך, תרשמי מקסימום, כן,

דוד מסגדיאן:

אין לנו ממ"דים, אנחנו עוד רוצים להוציא ממ"דים, זה דברים שבעבר יכולים להגביל אותנו. איך?

אמנון ארבל:

בעתיד.

דוד מסגדיאן:

כן, משהו בעתיד.

אמנון ארבל:

רואים שהוא קרוב לגבול החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי. הוא טוען, הוא טוען שאחר כך יהיה יישאר בעצם לא 9.8, אלא יישאר אם הוא יוסיף ממ"ד 3 מטר, יישאר 6, 5, ואז לזה לא ייתנו.

דוד מסגדיאן:

ואז הם יגידו, תשמע, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

כאילו אתה מתקרב ואתה בעייתי, הבנתי,

דוד מסגדיאן:

מרפסות בצד הזה, זה היזק ראייה לצד שלנו. ועוד שכנים שהם לא הזמינו אותם, לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה לא הזמינו אותם? הם לא הגישו התנגדות. מה?

יצחק משעלי:

הגישו התנגדות, אבל לא הזמינו.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה, כולם קיבלו הזמנה.

מיכל כהן:

דיברת איתי בטלפון.

אליעזר ראוכברגר:

אז איך הגעת לפה?

יצחק משעלי:

הזמנת אותי.

מיכל כהן:

דיברנו בטלפון כן,

יצחק משעלי:

איתי דיברת? יש לך טעות גברת.

מיכל כהן:

אתה היית אצל בעמדה.

יצחק משעלי:

אמרת לי את התאריך היום?

מיכל כהן:

בטח, ענית לי - בטח.

יצחק משעלי:

לא אמרתי, ממש לא.

אליעזר ראובברגר:

אתה פה.

מיכל כהן:

הכול טוב, בטח, אני אראה לך את המייל.

יצחק משעלי:

תראי לי. אוקי, אני אראה את זה אחרי זה.

נפתלי לוי:

לא משנה, אתה פה.

אמנון ארבל:

אבל התוכנית כרגע לא מוסיפה תוספת בנייה מעבר של מרפסות ומתקרבת, אתם רואים כאן,

דוד גנץ:

הפוך, אנחנו הולכים אחורה,

מיכל שער:

יש נסיגה.

דוד גנץ:

הולכים אחורה.

אמנון ארבל:

אתם תענו אחר כך, אמרתי.

דוד גנץ:

סליחה,

אמנון ארבל:

אין כרגע תוספת של מרפסות,

דוד מסגדיאן:

אתה יכול להראות לי ב - ?

אמנון ארבל:

כן, אני אומר פה, זה הנקודה הקרובה, זה האגף שקרוב לגבול החלקה ואתם פה, ויש את החצר, הבניין שלכם פה, אין פה כרגע בנייה חדשה, נכון שעולה לגובה, אתה צודק, אבל אין פה תוספת מרפסות או מעבר לקונטור הבניין הזה, לא מתקרב. הגובה אתה מוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

מעבר לקוב של הבניין, אין,

אמנון ארבל:

הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

עולים לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אין יציאה. אוקי, יש פה התנגדות נוספת של המגיש מר גנץ דוד. זה שלכם, אז בואו גם תשיבו, וגם בעצם התנגדות עצמית, אז גם תשיבו וגם תציגו את הדברים, בבקשה כן, אתה רוצה, הוא?

מיכל שער:

לא משנה, לגבי הפחים.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

מיכל שער:

מיכל שער.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיכל שער:

מיכל שער,

אליעזר ראוכברגר:

מיכל שער בבקשה.

מיכל שער:

לגבי הפחים, כבר יצרנו קשר עם מונאל כץ, הוא היה צריך להיות שמה, אבל בגלל שאבא שלו נפטר, זה נדחה ל - , לאיזה תאריך אמרת?

דוד גנץ:

17 לחודש.

מיכל שער:

ל - 17 לחודש. הוא יעשה שם סיור, אנחנו מנסים ככה, כמה שיותר לעבוד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

17 לחודש סיור, מה?

מיכל שער:

סיור של מונאל כץ באזור.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי האשפה.

מיכל שער:

לגבי האשפה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מיכל שער:

זה דבר אחד. לגבי מה שהוא דיבר על התוספת למעלה, יש שם בדיוק באזור הזה, אם תסתכלו יש שמה מרפסת שאנחנו בעצם נסוגים קצת.

אמנון ארבל:

זה?

מיכל שער:

כן. אז גם מהבחינה הזאת שהוא אומר, שזה מתקרבים אליו, גם התוספת שאנחנו מציעים פה, אין פה, קרבה יותר ממה שקיים היום.

יצחק משעלי:

אם התוספת לגובה, זה יסתיר את השמש עוד פעם.

דוד מסגדיאן:

זה הצד היחיד של השמש.

יצחק משעלי:

זה הצד של השמש.

דוד מסגדיאן:

זה הצד של השמש של הבניין.

דוד גנץ:

זה לא יפריע לשמש, סליחה.

יצחק משעלי:

אתה אמרת,

דוד גנץ:

הוא לא סוגר, כי זה כבר סגור היום, היום אני שם הצללה, כדי שהשכן לידי הוא לא רוצה שיראו את הבית שלו, בסך הכול בונה קיר לפי ההיתר עכשיו, כזה לבן כזה, אין שום שינוי, השכן מעלי, לא ידעתי לא מוכן שאני אבנה עוד קומה, לכן אני רק מוסיף בקומה התחתונה. אני בעצם לא עושה שום שינוי בשמש, ו - , האזור הזה כלום, תראו בתוכנית, אני לא אומר,

מיכל שער:

(לא ברור).

דוד מסגדיאן:

לא, ברגע שאתה עולה לגובה, הבניין,

דוד גנץ:

אני לא עולה בגובה, פה אני לא עולה,

יצחק משעלי:

יש שמה,

אמנון ארבל:

הבניין עולה לגובה,

דוד גנץ:

לא, בחלק הזה שהוא מדבר, במרפסת,

אמנון ארבל:

גם ברגע שאתה בונה פה גם בנסיגה,

יצחק משעלי:

ברגע שאתה בונה,

אמנון ארבל:

כל בנייה, גורמת להפרעה מסוימת,

דוד מסגדיאן:

את הצורת שמש, ברגע ש - ,

יצחק משעלי:

היום עכשיו במשך היום, היום אין שמש.

אליעזר ראוכברגר:

רק האשפה.

דוד מסגדיאן:

וזה התמונה של בוקר, זה השמש של בוקר עוד,

יצחק משעלי:

זה הזמן היחיד שמגיע שמש לבניין, אחרי זה כבר אחרי צהריים, אין שמש.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה? אז יש לכם סיור לגבי האשפה, ב - 17 בחודש עם מונאל כץ.

מיכל שער:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה לגבי החנייה?

מיכל שער:

לגבי החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהאדון טען.

מיכל שער:

תראה לגבי החנייה, המגיש ניסה לסדר, לפני כן הוא אמר שידאג לו זה שאושר חנייה, באמת יפתור את הבעיה הזאת של אנשים נכנסים לחניות, אבל פה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

זה חנייה פרטית שלכם?

דוד מסגדיאן:

זה חנייה פרטית שלנו.

מיכל שער:

חנייה פרטית שלהם, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה אתם לא שמים מחסום?

יצחק משעלי:

שמנו פעם מחסום, הוציאו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה הוציא?

יצחק משעלי:

הוציאו אנשים, לקחו את זה, שברו את זה. אז אנחנו כל פעם נתקן, ונעשה חדש וזה, זה לא,

דוד מסגדיאן:

אפשר לשאול שאלה רגע, אם מותר לנו לדחות,

צחי ברים:

רגע, רגע, הוא מנסה להבין.

מיכל שער:

אנחנו גם לא משנים את העניין של החניות פה, אין פה, התוכנית פה לא מציעה.

אמנון ארבל:

לכן יש חניות היתר, שלא מסומנות בתוכנית?

מיכל שער:

יש חניות בהיתר המקורי,

אמנון ארבל:

והן קיימות?

מיכל שער:

לא כולם קיימות, כי אחר כך הוצא גם עוד תב"ע שאושרה ב – 2008, אם אני לא טועה, תב"ע שאושרה וביטלה פה חלק מהחניות.

אמנון ארבל:

המצב הסטטוטורי שיש היום, כמה חניות אמורות להיות?

מיכל שער:

היום, יש שם 6 חניות,

אמנון ארבל:

יש היום 6 חניות?

דוד גנץ:

החניות האלה ל – 20 דיירים,

מיכל שער:

6 חניות קיימות.

אמנון ארבל:

קיימות 6 חניות היום?

מיכל שער:

כן,

דוד גנץ:

ל – 20 דייר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בנספח הבינוי?

מיכל שער:

אני חושבת ראיתי את זה כן,

אמנון ארבל:

איפה?

מיכל שער:

בקרקע הנה 5 חניות סליחה,

אמנון ארבל:

יש פה 1, 2, 3, 4, 5, הם קיימות היום בפועל?

מיכל שער:

יש עוד אני חושב אלכסון, יש עוד אחד אלכסון, שצריך פה.

אמנון ארבל:

איד מגיעים לחניות אבל?

מיכל שער:

זה באמת לוליינות מיוחדת,

אמנון ארבל:

איך החניות האלה מגיעים? איפה?

מיכל שער:

סליחה מהצד הזה. פה מלמעלה.

אמנון ארבל:

פה מלמעלה, דרך החלקה שלהם?

עמנואל זלטס:

יש פה עמודים, אמי.

מיכל שער:

יש פה,

צביקה אסולין:

רגע, זה אנשים מחנים שם.

אמנון ארבל:

אבל יש פה עמודים, איך הוא יוכל להיכנס?

צביקה אסולין:

(לא ברור) את ה – 5 האלה?

מיכל שער:

את הדבר בעבר,

דוד גנץ:

לא, לא, אני אסביר לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה מה שהיא אמרה להיכנס,

דובר לא מזוהה:

לא רוצה שניכנס, אז מה שהוא בא לעשות.

אמנון ארבל:

לא, גם אחרי זה יש עמודים, איך אתה יכול לעשות?

דוד גנץ:

עוברים, עוברים, אפשר לעבור.

אמנון ארבל:

איפה עוברים? מה יש שמה מטר, איך עוברים? מה זה עוברים?

אליעזר ראוכברגר:

תעשה מדידה בין העמודים.

אמנון ארבל:

אבל מטר,

נפתלי לוי:

אבל יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מטר?

נפתלי לוי:

פה יש,

אמנון ארבל:

פה, בין העמוד הזה לגבול חלקה פה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

נפתלי לוי:

פה יש גדר?

אמנון ארבל:

איך אתה יכול לעבור פה?

נפתלי לוי:

יש גדר?

עמנואל זלטס:

תראה תצ"א, תראה תצ"א.

דוד מסגדיאן:

פה אני נכנס עם אוטו ישירות.

עמנואל זלטס:

בוא נראה תצ"א שנייה,

דוד מסגדיאן:

בכל הבניינים נכנסים כל העמודים, באמת זה קשה, אבל נכנסים, זה מה יש.

יצחק משעלי:

מצד שני. כן, פה הנה.

דוד גנץ:

כן, אתם יכולים לראות, הנה יש לך יותר ממטר.

עמנואל זלטס:

הנה, זה, כן,

דוד גנץ:

פה חונים, בדיוק נכנסים.

אמנון ארבל:

כן, זה לא סימון של החנייה שאתה מציג, אולי יש פה מקום אחד, שניים, אולי.

דוד גנץ:

יש שמה שתיים.

אמנון ארבל:

איפה?

דוד גנץ:

איפה שאתה מראה עכשיו, זה שתיים.

אמנון ארבל:

נו. זה לא מה שמסומן, אבל זה לא מה שמסומן בתוכנית בינוי. תוכנית בינוי מסומנות חניות ככה, אתה עכשיו,

מיכל שער:

התוכנית בינוי,

אמנון ארבל:

מראים שיש חנייה אחת כאן, וחנייה אחת, כאן.

עמנואל זלטס:

גם החניות הם ככה, ולא ככה.

אמנון ארבל:

זה מה שאני אומר נכון,

עמנואל זלטס:

זה לא שוכב, אלא עומד.

אליעזר ראוכברגר:

למה? יכול להיות שנכנסים, אמי ככה, או משהו.

עמנואל זלטס:

לא, חנייה צריכה לצבת ככה, היום זה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, יכול להיות שנכנסים ועושים ככה. ויש בפנים מתחת.

אמנון ארבל:

אם אתה יודע עם אוטו,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אמר כנראה צריך לתרמן, זה מה שהוא אמר שצריך לתמרן, אני לא יודע. לא, יכול להיות שנכנסים מתחת.

אמנון ארבל:

ואיך הם מגיעים לשתי החניות האלה פה אגב?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אני לא יודע,

אמנון ארבל:

איך מגיעים לשתי החניות האלה?

אליעזר ראוכברגר:

שלוש החניות האלה אני עוד יכול להבין.

אלדד רבינוביץ:

אני מאמין שהם לא יהיו חניות (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל שואלים אותם, הם לא עונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, השלוש יש,

אלדד רבינוביץ:

שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

ה – 3 האלה, למה?

אמנון ארבל:

מוסיפה,

עמנואל זלטס:

כן, זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה נכנס.

אלדד רבינוביץ:

הם נכנסים ככה.

אליעזר ראוכברגר:

נכנסים פה, נכון, נכנסים, לא, לא מפה.

צביקה אסולין:

אמי, אמי,

חיים כהן:

למה?

צביקה אסולין:

באים עם רחפנים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

אמנון ארבל:

אליעזר, 5 מטר. זה בוודאי שלא.

מיכל שער:

זה מסומן ממש לפי היתרים שהיו, אני,

אמנון ארבל:

השאלה שנשאלת שאלה פשוטה, בפועל אם קיימים פה חניות כן או לא?

מיכל שער:

בפועל קיימות, יש כמה נכנסים,

דובר לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר לא?

מיכל שער:

כמה אנשים חונים, תגידו לי.

דוד גנץ:

כמה חונים היום בפועל?

אמנון ארבל:

כן,

דוד גנץ:

סך הכול 3 בבניין אני חושב,

מיכל שער:

לא, כמה חניות אתה רכבים פרטיים,

דוד גנץ:

אם אתה מתמרן, לפי דעתי,

אמנון ארבל:

ברוטו או נטו.

דוד גנץ:

לא, אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הבנו את הדברים תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי,

דוד מסגדיאן:

אפשר לשאול שאלה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה עוד משהו, כן בוודאי.

דוד מסגדיאן:

אני לא יודע אם היא קשורה לוועדה, אפשר לעשות רגע את אומרת התמונה של ה - ,

אמנון ארבל:

כאן?

דוד מסגדיאן:

של הרחוב מבחוץ, של בניין?

אמנון ארבל:

כן.

דוד מסגדיאן:

כאן, לגבי החניות זה, היום זה נקרא חנייה של הבניין פה.

אמנון ארבל:

כן,

יצחק משעלי:

התוכנית בנייה של הבניין,

דוד מסגדיאן:

כי אחד יש לו בטאבו חנייה, וזה החנייה. עכשיו מה שקורה גם הפח זבל הוא בתוך המתחם של הבניין, רציתי לשאול אם זה אקטואלי, אם מבחינת החוק, לא יודע מה, אם אני שואל את האנשים הנכונים, לסגור את כל זה, ולעשות פה שער חשמלי.

דובר לא מזוהה:

אתה יכול.

אמנון ארבל:

אם זה מגרש פרטי, אז כן,

נפתלי לוי:

אתה יכול.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אותו, הוא אמר שהוא עשה ופירקו.

דוד מסגדיאן:

לא, הוא סגר עד לכאן,

צביקה אסולין:

לא, הוא רוצה לעשות, לייזר,

נפתלי לוי:

תביא הסכמה.

דוד מסגדיאן:

גדר כמו שצריך,

צביקה אסולין:

קומה קטנה,

דוד מסגדיאן:

שלא ייכנסו.

אמנון ארבל:

תסתכל,

צביקה אסולין:

(לא ברור) של חצי מטר.

אמנון ארבל:

האפור הזה, זה גבול המגרש.

יצחק משעלי:

על המדרכה עצמו הוא מדבר.

צביקה אסולין:

הוא שואל.

צחי ברים:

אתה רואה?

אמנון ארבל:

גבול הבניין שלכם,

דוד מסגדיאן:

זה?

צחי ברים:

כן,

אמנון ארבל:

זה הבניין שלכם, גבול חלקה שהיא פרטית, זה תוואי דרך, מותר לכם פה,

צביקה אסולין:

את כל הבעיה.

זה שטח שלכם,

דוד מסגדיאן:

אז מה? פה אני יכול לסגור?

אמנון ארבל:

זה מגרש,

דוד גנץ:

זה מדרכה שמה.

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

לא לבד, אתה לא בוילה, בעל הבית.

נפתלי לוי:

בהסכמת רוב הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

בהסכמת רוב הדיירים צריך להוציא היתר בנייה, צריך להוציא היתר לזה.

דוד מסגדיאן:

זה מתחת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רק בצידי, לא בקדמי.

צחי בריס:

אבל יש את הסכמת השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

רק בצידי, קדמי אני חושב.

אמנון ארבל:

בהסכמת השכנים בבניין,

דוד מסגדיאן:

לא, אבל מה שסימנת.

אמנון ארבל:

זה לא שטח ציבורי, זה שטח פרטי של הבניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שטח (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

לא לבד,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, עד מטר וחצי,

דוד מסגדיאן:

הבניין רוצה את זה, אבל מה שסימנתם לי פה, איפה שהמשאית חונה.

אליעזר ראוכברגר:

1.20 מטר, או בכלל?

דוד מסגדיאן:

אנשים לא יוכלו לעבור, אם יעשו את זה,

דובר לא מזוהה:

למה?

נפתלי לוי:

שטח המדרכה זה קצת נראה לי, אולי (לא ברור), חניות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אולי זה שטח, אם זה שטח משותף צריך את ההסכמה של השכנים.

יהודה פרוידגר:

הוא אומר מה שנראה לו,

דוד מסגדיאן:

מדרכה ציבורית.

צחי ברים:

זה לא שלך פרטית, זה נשמע מוזר.

צביקה אסולין:

זה זה כן, פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה? לפעמים זה לא, המגרש יותר נמוך.

אלדד רבינוביץ:

מי ששפך האספלט, שפך על הכול, אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדרך כלל יש לי שלושה (לא ברור).

נפתלי לוי:

ומה יצא לך מזה?

דוד מסגדיאן:

שלא יחנו לי פה, ולא ייכנסו לדרך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יכול להיות שזה חלק מהמגרש.

דוד מסגדיאן:

זה שייך רק לדיירים האלה, ואז הבניין הזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי בדרך כלל ה - ,

יצחק משעלי:

הכול נראה כאילו,

אמנון ארבל:

בניין זה קו בניין אפס, חלקה הרבה יותר גדולה,

דוד מסגדיאן:

לא, זה פרטי.

ישראל קלרמן:

אתה אומר שלא,

דוד מסגדיאן:

כן,

נפתלי לוי:

הוא אומר, יש רצועה ציבורית.

דוד מסגדיאן:

כן, יש רצועה ציבורית, אמור להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך לעשות גדר יפה, בקטע הזה.

ישראל קלרמן:

אומר חמישה כבר.

אמנון ארבל:

יכול להיות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

גדר, משהו קטן זה.

יהודה פרוידיגר:

תראה את השלט, הרב קלרמן, תראה את השלט.

ישראל קלרמן:

אני רואה, אני רואה.

דוד מסגדיאן:

צריך רישיון להוציא לעשות את זה?

נפתלי לוי:

זה גדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, אתה חייב להיות מתואם, אתה לא יכול לבוא ולהתחיל.

צביקה אסולין:

הוא יכול מפה, (לא ברור) את זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יכול להיות אבל, אמי,

צביקה אסולין:

זה לא קשור.

יהודה פרוידגר:

צביקה, גם העירייה סללה לו, ועכשיו הוא יסגור.

דוד מסגדיאן:

אם אני רוצה להמציא פתרון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברוב המקרים,

דוד מסגדיאן:

בכבוד, אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לשים הערת אזהרה או משהו?

יצחק משעלי:

כן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואז הוא לא יכול להשתמש.

דוד מסגדיאן:

ואם אני מוצא פתרונות, למה לא? שיבנה, שיהנה מה.

צחי ברים:

מי המגישים שלכם? את המגישה?

מיכל שער:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נתקשבו, אתם צריכים להיות מתואמים, אי-אפשר לעשות את זה.

נפתלי לוי:

צריך מפת מדידה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי. נפתלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עושים, רק הערת אזהרה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

נפתלי לוי:

בוא החוצה, בוא החוצה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דוד גנץ:

הוא אומר שהוא פתר הבעיה הוא יבנה גדר וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

פותר את הבעיה, תצאו החוצה, תסגרו ושיסירו התנגדות, אבל יש כאלה מילא התנגדות לא נמצאים פה, אז זה לא משנה.

צביקה אסולין:

לא, השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה חמישה מתנגדים, רק שניים נמצאים.

יהודה פרוידגר:

חמישה מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם אתה אחד, אז שניים לא נמצאים, אתה אחד, זה התנגדות עצמית,

אלדד רבינוביץ:

להקריא,

אליעזר ראוכברגר:

הקראנו כבר, הקראתי. אבל הם לא נמצאים, אז מילא זה לא יעזור הסרה, כל זה, אוקי, תודה רבה.
צביקה,

צביקה אסולין:

רגע, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, אז בחוץ נו.

צביקה אסולין:

לא, דקה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? מה? בוא אנחנו רוצים להתקדם.

צביקה אסולין:

רגע, יגיעו להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש לנו פה,

צחי ברים:

אבל יש בעיה עם הסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש לנו פה ממילא בהסכמות, אלה יש למתנגדים שלא נמצאים פה, אז הם לא יכולים להסיר,
אם איתם יגיעו להסכמות, זה בסדר, אבל יש את המתנגדים שלא נמצאים פה, איתם אתה לא יכול
להגיע.

צביקה אסולין:

ולא נקבל החלטה עכשיו?

צחי ברים:

החלטה, (לא ברור) הסיר התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור, נקבל החלטה ללא קשר.

צחי ברים:

אני גם הצעתי לו את זה, והוא אמר לי, והוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול, כי אין פה מתנגדים שנמצאים,

צביקה אסולין:

נביא אותם עוד פעם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו נקבל החלטה עכשיו.

נפתלי לוי:

סיימתם פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, תודה, ניכנס לדיון פנימי, תודה. תודה. תודה רבה. בסדר גמור. נו, עד שאמי יבוא, עד שאמי, הנה הוא הגיע. תראו, בנושא, לגבי נושא האשפה, לגבי הנושא האשפה,

אמנון ארבל:

שיפתרו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל אמרו שהם עושים סיור ב – 17 לחודש עם מונאל כץ, מצוין, שעושים סיור, אבל זה לא קשור. אני חושב יש כאן קצת חוסר, פיירות, זה בעיה שהיא קיימת, כבר לא מעט זמן, ומתמשך, זה בעיה, שמתמודדים איתה השכנים, לא מהיום, לא מאתמול, לתפוס טרמפ על בקשה של, אחד, שמנסה להרחיב את הדירה שלו, אלא לפתור בעיות ישנות, נראה לי לא הוגן, לא פייר. צריך לפתור את בעיות האשפה, ללא קשר, אבל לא צריך לתפוס אותו בן ערובה לעניין הזה, זו דעתי. לא נראה לי שזה פייר. בסך הכול הוא מרחיב דירה, בסך הכול הוא רוצה עוד קצת מטרים, בשביל המשפחה שלו. לא פייר לתפוס על זה טרמפ, זו דעתי, אם אתם חייבים כמוני.

צחי ברים:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה בסדר, גם היה נשמע מדבריו,

אמנון ארבל:

הם יוכלו לעשות שמה איזה מקום לפח אשפה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, זה צריך את מונאל כץ בשביל זה.

צביקה אסולין:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אז הם יציבו (לא ברור), אבל לא רוצה להתנות שום דבר בהחלטה.

צביקה אסולין:

צריך להתנות את זה, למה? כי היום הוא מטפל בזה. הבחור הזה שמבקש את הבקשה, הוא מטפל בזה, והוא מבנים את מונאל כץ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מצוין. אבל לא להתנות את ה - ,

צביקה אסולין:

כן, לא קיבלת, אם הבחור הזה שומע עכשיו שאושר,

יהודה פרוידגר:

הוא לא אכפת לו הוא,

צביקה אסולין:

הוא יזרוק אותם לים,

אליעזר ראוכברגר:

ואם אנחנו לא נאשר,

צביקה אסולין:

בלי גלגל.

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא נאשר לו?

צביקה אסולין:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר נדחה את התוכנית, אז מה?

צביקה אסולין:

לא, אתה לא דוחה אותו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, זה ייפתר בעיית האשפה? גם לא,

צביקה אסולין:

ייפתר, לייזר, אם אתה אומר תשמע, מקבלים החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם דחינו, לא, אם דחינו את התוכנית,

צחי ברים:

בערר הראשון הוא נופל.

עמנואל זלטס:

ככה, דיון,

צחי ברים:

אתה מתנה את התוכנית,

עמנואל זלטס:

יש תנאים לדיון של תברואה גם. בהיתר בנייה

אמנון ארבל:

לא נכון, זה הרחבות דיור.

צביקה אסולין:

זה הרחבה, זה לא,

עמנואל זלטס:

למה?

צביקה אסולין:

אין פה זה, לא, אין להם, הם לא צריכים להביא את זה, מה פתאום, מה פתאום.

עמנואל זלטס:

היום אין חדר אשפה?

אמנון ארבל:

לא, אין, זה בדיוק הטענה.

עמנואל זלטס:

אז צריך, (לא ברור) לבוא, אנחנו נוסיף לתוכנית משהו?

צחי ברים:

אבל יש המלצה של מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

אנחנו שמים בתוכנית, אפשר לא לחייב את זה לביצוע, אבל שמים בתוכנית חדר אשפה.

צחי ברים:

הוא לא מדבר על עצם לקבל או לא לקבל, האם זה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עם מונאל,

אמנון ארבל:

שמים פה איזה ריבוע,

עמנואל זלטס:

אפשר לכתוב, לבחון, לבחון,

אמנון ארבל:

יש פה את הציר לאורך הכביש.

צביקה אסולין:

גם חנייה גם זה, וגם זה. צריכים להיות,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לעשות תיאום עם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא בגללם,

אלדד רבינוביץ:

תיאום עם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בגללם, למה?

צביקה אסולין:

בגללם, הבניין הזה הוא המציג.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא הבן אדם הזה.

אלדד רבינוביץ:

זה לא הבניין,

אמנון ארבל:

אבל אפשר להסדיר את זה, למה לא?

צביקה אסולין:

גם אני חושב אם אפשר להסדיר את זה,

אלדד רבינוביץ:

תראה, אפשר לכתוב,

צביקה אסולין:

זה נהנה, וזה לא חסר.

צחי ברים:

אפשר (לא ברור).

צביקה אסולין:

והם ייהנו, חבל, למה?

צחי ברים:

אפשר להפקיד את זה,

עמנואל זלטס:

לפחות להשתדל.

צביקה אסולין:

אני, אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

תראו את סעיף 2,

צביקה אסולין:

ברגע שהאדם הזה ישמע ש – , שזה אושר, הם ילכו, חביבי,

צחי ברים:

אתה רוצה את זה כתנאי להיתר?

צביקה אסולין:

(לא ברור) אותם, תשמע, הם,

צחי ברים:

רוצה את זה כתנאי להיתר? צביקה.

צביקה אסולין:

באמת, באמת.

צחי בריס:

רוצה את זה כתנאי להיתר?

צביקה אסולין:

הם באמת, בוודאי, לא,

עמנואל זלטס:

אני אומר תציעו פתרון, זה לא קשור אליו.

צביקה אסולין:

שומע שמונאל, יבוא ב – 17, בשבוע הבא,

אמנון ארבל:

לכתוב שאנחנו (לא ברור)?

צביקה אסולין:

דחו לעוד שבועיים את ההחלטה, הם לא מתנגדים תכלס לתוכנית, אתה לא מבין? לבנייה הם לא מתנגדים.

צחי בריס:

אפשר להתנות את זה עם תנאי להיתר?

צביקה אסולין:

לא,

עמנואל זלטס:

לא כתוב, לא כתבו פה.

צביקה אסולין:

לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אתה יכול,

אמנון ארבל:

מסמכי התוכנית יתוקנו יציגו (לא ברור).

צביקה אסולין:

לייזר, תקשיב שנייה, לייזר, תקשיב שנייה, באמת באמת אתה רואה, אתה רואה מדבריהם,

עמנואל זלטס:

מה השלביות פה?

צביקה אסולין:

שהם לא מתנגדים תכלס לתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

צביקה אסולין:

אז אני אומר להם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל השאלה אם לתפוס אותו בן ערובה, אם זה בן ערובה.

צחי ברים:

אני חשבתי הוא מתכוון לדחות שבועיים את ההחלטה.

צביקה אסולין:

אני אומר החלטה היא כן לאשר להם, רק אני אומר בוא נחכה עם זה שבועיים, כי הוא אמר שבוע הבא יש להם עם מונאל, יכול להיות שבשבועיים האלה זה נפתר, הם אמרו תשמע,

אמנון ארבל:

1, 2, 3,

צביקה אסולין:

אנחנו לא מתנגדים לתוכנית, שיבנה לבריאות. אבל תשמע, חונים לנו פה, ומוסיף זבל.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ואם עם מונאל זה לא נפתר?

אמנון ארבל:

מה יש לא לפתור?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אני שואל,

צביקה אסולין:

אני בטוח שהוא יפתור את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ואם לא? אתה לא תאשר להם את התוכנית?

צחי ברים:

לא, מאשר עכשיו,

צביקה אסולין:

מאשר להם, אבל בוא, אבל בוא נדחה את זה לשבועיים.

צחי ברים:

תן את השבועיים האלה,

צביקה אסולין:

שבועיים האלה, יבוא מונאל,

צחי ברים:

נראה איך עושים את זה בעצם,

צביקה אסולין:

הם לא מתנגדים לתוכנית, לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בשבועיים,

צביקה אסולין:

הם לא מתנגדים, אתה דוחה את ההכרעה בשבועיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שבועיים, לדיון הבא פשוט.

צביקה אסולין:

לדיון הבא, אתה מביא את זה בזה.

עמנואל זלטס:

לא יודע, אין פה, אין פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נדחה לשבועיים, הוא מבקש, אין בעיה.

צביקה אסולין:

אני אומר בשבועיים, אתה מביא את זה לשוטף.

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי.

עמנואל זלטס:

תראה מה אמי כתב, זה גם פותר את הבעיה,

אמנון ארבל:

זה תסתכל, תקרא את זה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אני מוכן.

צחי ברים:

זה בכלל חבל על הזמן.

עמנואל זלטס:

למה? זה פתרון יפה.

צחי ברים:

זה יותר טוב מלדחות.

אמנון ארבל:

יש פה (לא ברור).

צביקה אסולין:

שמי?

אמנון ארבל:

שיציגו עכשיו בתוכנית,

עמנואל זלטס:

שיציגו,

אמנון ארבל:

מקום למתקן אשפה.

צחי ברים:

מתקן אשפה.

אמנון ארבל:

אין בעיה.

צחי ברים:

זה פתרון,

צביקה אסולין:

נשים את זה, בלי שום התחייבות זה כלום.

עמנואל זלטס:

לא, אבל כתוב שכן.

צביקה אסולין:

אבל,

עמנואל זלטס:

תקרא מה כתוב, צביקה.

צביקה אסולין:

התוכנית מציגה מקום,

עמנואל זלטס:

תקרא. מסמכי התוכנית יתוקנו ויציגו מיקום מתקן אשפה, בתחום החלקה.

צביקה אסולין:

כן, אבל על דעת מי זה? להעביר. אז זה על דעת מגישת הבקשה. פה אתה אומר לו - תשמע, שבועיים, יש לך, לדבר עם מונאל, להבין את הזה, תשמע, הוא ילך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

צביקה אסולין:

יביא את מונאל, תשמע זה רק יעזור להם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא צביקה, גמרנו, סגרנו. בסדר. גמרנו. לא,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לדחות את ההכרעה, כן,

יהודה פרוידגר:

לדחות את ההכרעה לשבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

לשבועיים, כן,

יהודה פרוידגר:

מה הוא אמר תוך כמה זמן מונאל?

אליעזר ראוכברגר:

17 לחודש.

צביקה אסולין:

עד ה – 17.

יהודה פרוידגר:

קבעו ל – 17?

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה הבא שלנו מתי? 24,

אמנון ארבל:

כן.

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עד ה – 17 שיביא.

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ממונאל יהיה לו פתרון, אם לא, נחליט ככה, בסדר. מקובל. תודה צביקה. הלאה, רגע מה השעה עכשיו?

עמנואל זלטס:

באחד המוזמנים הבאים.

מיכל כהן:

אחד.

אליעזר ראוכברגר:

מה השעה?

צביקה אסולין:

בדיוק.

מיכל כהן:

עכשיו אחד.

ישראל קלרמן:

עכשיו אחד.

יוחנן וייצמן:

יש תוכניות אפשר להתחיל לרוץ.

אליעזר ראוכברגר:

חמישה לאחד.

אלדד אבל לגבי החנייה כאן, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

אלדד רבינוביץ:

לגבי החנייה בתוכנית הזאת?

צביקה אסולין:

אין מה,

אמנון ארבל:

התוכנית לא מצליחה לייצר פה, היו לפי ההיתר, אין לנו משהו.

צביקה אסולין:

אין להם.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול להגיד, מה, אני יכול להגיד לאנשים איפה להחנות, מי להחנות, אתה בא תחנה שם, מה אתה רוצה שאני אעשה ?

צביקה אסולין:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שאני אביא לך משטרה, שאני (לא ברור) אותך בכיכר העיר?

צביקה אסולין:

נתת להם פתרון.

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין שלהם אבל, אבל הם אומרים שהם עשו, שברו להם, מה אני לא שוטר, טוב.

צביקה אסולין:

איך קוראים לו אמר שהוא יעזור להם לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה, את אפשטיין אנחנו לא עושים עכשיו.

יוחנן וייצמן:

13,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו 5 דקות, 6 דקות.

יוחנן וייצמן:

13, 14.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נעשה את 14,

אלדד רבינוביץ:

14 זה ייקח זמן קצת.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אלדד רבינוביץ:

יש לי מה לומר.

אליעזר ראוכברגר:

זה דחייה.

אלדד רבינוביץ:

שניהם לדחייה?

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, עד כמה שזכור לי.

צביקה אסולין:

אמי, זה לדחייה?

אמנון ארבל:

כן, כן,

צחי ברים:

אמי למד שזה

צביקה אסולין:

14, 15?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני בשוק, אתם לא קוראים את ההמלצות?

צביקה אסולין:

קראנו, אתה חושב שאני זוכר את כל ה – 100 תיקים בראש?

אלדד רבינוביץ:

האמת שעברתי על התוכנית, ולא קראתי את ההמלצה.

אמנון ארבל:

מה? אז 14?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לצביקה שהוא עובר על הכול,

צביקה אסולין:

בהיתרים אמי, בהיתרים כתוב פה.

עמנואל זלטס:

נכון,

צביקה אסולין:

בהיתרים כתוב לדחות במתכונת, למה אתה לא כותב? אמי, למה אתה לא כותב? בהיתרים כתוב,

עמנואל זלטס:

צביקה, איפה היית 5 שנים?

אמנון ארבל:

תגיד לי חיובי.

עמנואל זלטס:

צביקה, איפה היית 5 שנים? צביקה איפה היית 5 שנים?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, לא, אמי, אני אגיד לך מאיפה הטעות,

עמנואל זלטס:

איפה היית 5 שנים?

אליעזר ראוכברגר:

אני עכשיו סגור, תסתכל בעמוד 110,

אמנון ארבל:

110?

אליעזר ראוכברגר:

כן, ועכשיו סתירה בין הרישא לסיפא,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

איך אני מגן עליך? אלדד.

אמנון ארבל:

אם מה קורה ב – י', אתה צודק,

עמנואל זלטס:

איך צביקה שקרא לא ראה את זה,

אמנון ארבל:

צודק.

עמנואל זלטס:

צביקה לא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ברישא כתוב להמליץ להפקיד, ובסיפא כתוב לדחות.

צביקה אסולין:

בגלל זה התבלבלתי.

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהסברתי, נו.

ישראל קלרמן:

אמי, זה קרה כמה פעמים בזמן האחרון.

מיכל כהן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב ב – 15 אין טעות.

מיכל כהן:

זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

ה – 15 זה בסדר. ושתיים אותו דבר. ו – 14 היה טעות.

מיכל כהן:

הוא בדיוק שאל אותי, אם מי צריך לפטר. (לא ברור) להגיד.

ישראל קלרמן:

הוא אמר, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מי שבודק את הבוחנים שלו, מה זה את מי?

מיכל כהן:

לא, אבל אנחנו מוציאים קובץ, ואז הקובץ יוצא אחד, כבר לא כמו פעם אחת. ואז, לא מצליח.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, קדימה נו.

אמנון ארבל:

תוכנית 14,

אליעזר ראובברגר:

בשביל תוכנית שאנחנו ממליצים לדחות, זה כבר באמת אנחנו מדברים הרבה זמן,

תוכנית 523464

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 523464, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה ברחוב ויה דלורזה 1 ברובע המוסלמי. יש פה בקשה בתוך העיר העתיקה, לבנות בעצם להכשיר קומה שנבנתה מעל מבנה קיים לצורך הרחבת יחידת דיור, אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

באיזה גובה הבניין?

אמנון ארבל:

הוא חורג,

יוחנן וייצמן:

מה? הוא חורג מהגובה המקובל?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

חורג מהגובה המקובל?

אמנון ארבל:

הוא חורג, הוא חורג.

מיכל כהן:

איתמר מהדובר, נכון?

ישראל קלרמן:

אתה מהדובר?

אמנון ארבל:

כן, כן. אנחנו חושבים שצריך להיות לדחות במשנה זהירות תוספות בנייה בעיר העתיקה, בחנו פה את זה, גם מחלקת שימור, וגם אנחנו, וזה חורג ממה שניתן לאשר שמה, ולכן אנחנו ממליצים לדחות.

אלדד רבינוביץ:

מוסדות, לכאורה יש שמה חיסרון,

אמנון ארבל:

כן, אבל כתוב בתוכנית המאושרת שבשטח מוסדות מותר מגורים, למה זה קצת פה,

אלדד רבינוביץ:

כן, אני יודע, אבל בכל זאת צריך לקחת בחשבון.

אמנון ארבל:

כן, נכון, נכון, המלצנו לדחות.

תוכנית 426023

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 426023, זה גם בעיר העתיקה. תוכנית גם בסמכות הוועדה המחוזית שגם מבקשת הכשרת בינוי, גם פה תוספת זכויות בנייה להרחבות, וגם פה חשבנו שנכון לדחות, כי לא נכון, לא ראוי, לאשר פה הרחבה כמו שהם מציעים, אז שתי התוכניות האלה, אנחנו למעשה ממליצים לדחות. אני אציין שהוועדה המחוזית גם שבוע שעבר דנה בתוכנית,

אליעזר ראובברגר:

וגם דחתה.

אמנון ארבל:

בעיר העתיקה,

אליעזר ראוכברגר:

גם דחתה.

אמנון ארבל:

שדווקא אנחנו הוועדה המקומית אישרנו לפני, לפני 4 שנים, כי זה היה יחסית תוספת קטנה שמה.

יוחנן וייצמן:

קומה אחת.

אמנון ארבל:

שעשתה עבירת בנייה משמעותית, ולא היה תוספת קומה, אפילו זה היה רק השלמת קומה.

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה מחוזית דחתה.

אמנון ארבל:

ועדיין המחוזית דחתה אותה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אז לא כל שכן, תוספת קומות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1119049

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, 1119049, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, דרך חברון 156 בארנונה, בבניין שהוא בניין קטן שמבקש הרחבות דיור שרובם במסגרת הקונטור הבניין הקיים, התלבטנו פה קצת, כי זה אזור שכן היינו רוצים לראות פה התחדשות עירונית על ציר רכבת קלה

אבל התוספות הן לא משמעויות, ולא יסכנו לעינינו את האפשרות להתחדשות עירונית ולכן כן, אפשרנו להפקיד את התוכנית, המלצנו, לאמץ לוועדה המחוזית להפקיד.

תוכנית 1198399

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1198399, תוכנית בסמכות מקומית, דיון להפקדה, ברחוב כיסופים 801, ברמות. תוכנית שמציעה הרחבות דיור, תוספת קומה, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

שנייה, ב – 17 אני לא משתתף, יוחנן הוא,

אמנון ארבל:

17 לא משתתף.

יוחנן וייצמן:

ישראל,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

גם אני לא, אז, אני, בסדר.

מיכל כהן:

רגע, אז מי?

אליעזר ראובברגר:

גם ישראל לא.

אמנון ארבל:

צביקה, הוסמכת.

אליעזר ראובברגר:

כו,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה.

ישראל קלרמן:

לא משתתף או לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף.

ישראל קלרמן:

אני היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

אתה היושב ראש, אתה יכול להשתתף.

ישראל קלרמן:

אבל, זה (לא ברור) אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע. בסדר, לא משתתף.

אמנון ארבל:

אתה היושב ראש?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

אמנון ארבל:

אתה יושב ראש?

יוחנן וייצמן:

כן, אסולין, יש לך איזה הערה?

צביקה אסולין:

כן, כן, יש לי איזה הערה, הנה הוא יראה לך אותה.

אמנון ארבל:

הערה זה שהגיעה זה עתה. הגיעה. מה? דברו, אני לא מבין.

ישראל קלרמן:

מה זה?

עמנואל זלטס:

זה בשוטף.

ישראל קלרמן:

אז תראה לי, למה אתה לא יכול? להראות לנו בדיון אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

צביקה אסולין:

אין פה בעיה,

ישראל קלרמן:

הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף. אתה צריך להשתתף.

עמנואל זלטס:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה צריך להשתתף? תן להם,

ישראל קלרמן:

אז תן ליוחנן, מה הבעיה?

צביקה אסולין:

מצוין, מה? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הבנתי, בסדר לא תנאי להיתר, תנאי בהיתר, (לא ברור) שמה.

אמנון ארבל:

מה? מה? עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

4.2 יש שמה סעיף שאומר,

אמנון ארבל:

זה הריסות.

יוחנן וייצמן:

חריגות הבנייה המסומנות בצבע צהוב, (לא ברור).

אמנון ארבל:

17? זה בניין חדש.

יוחנן וייצמן:

אתה שואל אותי, איך בבניין חדש יש חריגות בנייה? זה באמת הפתעת המאה.

אמנון ארבל:

אתם יכולים להגיד מה אתם רוצים?

יוחנן וייצמן:

כן, יש שמה בקשה שזה, כתנאי להוצאת היתר.

אמנון ארבל:

מה התנאי, מה כרגע הסעיף שיש, ומה אתה חושב לשנות?

יוחנן וייצמן:

4.2.1 כנראה, י"א.

אמנון ארבל:

מה הוא קובע?

יוחנן וייצמן:

שהוא אומר גדר מבנה חריגות בנייה להריסה, אז כתוב שזה מיועד להריסה, תיהרס כתנאי להוצאת היתר בנייה הראשון, תנאי לתחילת עבודות,

אמנון ארבל:

פשוט, תגידו ככה.

ישראל קלרמן:

הריסות?

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר להעלות את הנספח.

אמנון ארבל:

מה אתה בשוק שיש לך עבירות בנייה? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

זה בניין חדש.

אמנון ארבל:

מה בנייה חדשה?

יוחנן וייצמן:

עכשיו תגיד לי, בתוכנית הקודמת היה גם סטייה ניכרת לקווי בניין וגובה,

אמנון ארבל:

שנייה, פרה פרה יש את סעיף ההריסה מופיע בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

בתוכנית שבתוקף.

אמנון ארבל:

בתוקף?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא בתוכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:

בתוכנית שבתוקף, במקום הזה, האם היה,

אמנון ארבל:

לגבי הסעיף,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, נגמור את זה, גמור,

אמנון ארבל:

לא, לעניין ההריסה זה סעיף בתקנון,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, חלילה, לא,

אמנון ארבל:

בתוכנית הזאת.

יוחנן וייצמן:

בתוכנית, בתוכנית הזאת, עכשיו אני שואל שאלה אחרת, עברתי נושא.

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, לפני שאתה עובר, (לא ברור) מופיע בתוכנית, ולקבוע כי זה, (לא ברור)

ישראל קלרמן:

לידו מולו, מה? אבל, מפורט פה, (לא ברור) מרפסות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נו, מה אתה רואה מחר שם טרקטור?

אמנון ארבל:

כן, מה הסעיף הנוסף?

יוחנן וייצמן:

הסעיף הנוסף, ביקשנו פה יש פה תוכנית שבתוקף, בסך הכול פה כל ה - , יש פה מלא שכנים בבניין, אז להתחיל כעת לעשות קווי בניין שיהיה סטייה ניכרת, וכל הדברים האלה, בשביל מה? בשביל מה להוסיף? יש פה עוד שכנים בבניין, למה להכביד עליהם? בסך הכול זה תוכנית (לא ברור) אחד.

אמנון ארבל:

אז בוא נדחה את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

7 דירות.

יוחנן וייצמן:

ה – 7 האלה,

ישראל קלרמן:

למה רק 7?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אל תוסיף הוראות סטייה ניכרת,

ישראל קלרמן:

מה זה (לא ברור)? הכול סגרו מרפסות זה הכוונה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לא להוסיף (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה? מה?

אמנון ארבל:

זה דיון משעשע, בסדר.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

למה.

ישראל קלרמן:

אמי לא (לא ברור) כאלה, אמי אומר, אבל הוא מבין את זה,

אמנון ארבל:

1, 1, בוא נבין איפה הבניין המעניין הזה סתם, בוא נראה, אני אראה לך איפה זה,

יוחנן וייצמן:

ליד הקניון,

ישראל קלרמן:

מול הקניון, זה בניין גבוה, שבנו לפני הקניון.

מיכל כהן:

399.

אמנון ארבל:

399. זה? נו, אז מה? מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

שמת פה סעיף של קווי בניין יהיו, וצמצום מרווחים. למה 5 דיירים מתוך 50 מוסיפים, עושים,

אמנון ארבל:

יש 50 דיירים?

ישראל קלרמן:

כן, בניין גבוה,

אמנון ארבל:

זה בניין נמוך אבל, אתם לא יודעים על מה אתם מדברים,

צביקה אסולין:

לא, זה הנמוך, זה מה ששאלתי.

אמנון ארבל:

זה הבניין הגבוה.

ישראל קלרמן:

תראה לי,

אמנון ארבל:

זה גם לא כזה חדש, גם אגב.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה. אולי זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

אז יכול להיות שאנחנו לא יודעים על איזה בניין מדובר?

צביקה אסולין:

זה מה ששאלתי, הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאנחנו לא יודעים על מה מדובר.

צביקה אסולין:

עשיתי פה ב – GIS עכשיו בשביל זה אני שואל, ליד קניון.

אמנון ארבל:

אבל אין לד, אין לד.

אליעזר ראוכברגר:

ובצד השני?

יוחנן וייצמן:

אז לא הבנו על מה מדובר.

צביקה אסולין:

זה בצד השני.

ישראל קלרמן:

בצד השני, אבל זה גבוה.

צביקה אסולין:

בצד השני, אבל זה בניין,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, ליד הבניין הגבוה יש,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה דיור מוגן.

צביקה אסולין:

לא, זה בניין בשתי קומות.

ישראל קלרמן:

אני יודע שזה זה, זה הכתובת לא נכונה פה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה שנייה, יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

אחרי התיק הבא.

עמנואל זלטס:

פיקוח.

אליעזר ראוכברגר:

נסיים את זה ונחזור למתנגדים.

אמנון ארבל:

זה הבניין, הבניין הנמוך הזה.

צביקה אסולין:

כן, הנה, אתה רואה בן שתי קומות, אתה לא רואה?

מיכל כהן:

המרכז המסחרי הקטן,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

ישראל קלרמן:

מה?

צביקה אסולין:

זה, זה 800,

ישראל קלרמן:

הגובה לידו.

אמנון ארבל:

לא הבניין הזה, זה לא זה, זה זה,

צביקה אסולין:

זה בכלל רחוק,

אמנון ארבל:

אתם חוזרים בכם מכל מה שאמרתם?

ישראל קלרמן:

לייזר, היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

לא מזה, לא מזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא באמצע תוכנית, אבל פה, אין לי בעיה, גם בהוא אין לי בעיה.

צביקה אסולין:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה את רוצה לשנות בזה? וייצמן?

יוחנן וייצמן:

לא לעשות סטייה, הצמצום,

עמנואל זלטס:

קווי בניין יהיו סטייה ניכרת.

אמנון ארבל:

מצוין.

עמנואל זלטס:

למעט מרפסות.

צביקה אסולין:

לייזר, לייזר,

יוחנן וייצמן:

לא, יש לך, יש פה צמצום מרווחים, צמצום מרווחים, אומר יש הנחיות, יש, אסור.

עמנואל זלטס:

יש פה, הרי בטח רק הוא נהנה מהתוכנית.

אמנון ארבל:

זה נראה שאתם נהנים.

אליעזר ראוכברגר:

גשר? הגשר הזה כבר קיים 20 שנה. מה הבעיה שמה?

חיים כהן:

14, 15 עשו.

מיכל כהן:

אי-אפשר לעבור, אני עושה שם קניות ביום שישי.

צבוי ניגשים ילדים, אותו דבר,

מיכל כהן:

עגלה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אישרתי.

אמנון ארבל:

מה? בגלל המסחר?

יוחנן וייצמן:

לא, זה לפני, מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צביקה אסולין:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה אצלי.

צביקה אסולין:

עכשיו זה היה אצלנו.

יוחנן וייצמן:

מה אישרנו?

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

את הגשר.

אליעזר ראוכברגר:

גשר? לא, 20 שנה,

צביקה אסולין:

לא, בטח. אתה יודע איזה קטסטרופה.

חיים כהן:

אתה רוצה בספרדית?

ישראל קלרמן:

תסתכל בגוגל, אמי, תגיד לו תסתכל בגוגל.

אמנון ארבל:

לא שמעת את זה?

צביקה אסולין:

אבל שלחתי לו,

חיים כהן:

בספרדית אומרים את זה אחרת.

אמנון ארבל:

לא יפה. טוב, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

בסדר, מספיק.

חיים כהן:

באמת, לא יודע, נו מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, בוא, בוא, עכשיו בוא נחזור למתנגדים האחרונים.

יוחנן וייצמן:

הם בחוץ בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש לנו עוד תוכנית 3, בשעה 13:00 מוזמנים.

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעמוד בזמן.

ישראל קלרמן:

הגעת ל – 18.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו סיימנו 17, ועכשיו אנחנו ב – 18,

מיכל כהן:

למה אתם? שיניתם משהו?

יוחנן וייצמן:

ב – 15: 13 צריך לתת הודעה ליהונתן בשעתיים.

אליעזר ראובברגר:

לא בטוח בוא נראה.

ישראל קלרמן:

הוא עושה הפסקה של אוכל יכול להיות.

תוכנית 1222645

אליעזר ראובברגר:

בוא נראה, חכה רגע, קדימה, תיק 3 בסדר היום, 1222645.

אמנון ארבל:

כן תוכנית בסמכות הוועדה המקומית רחוב הפלמ"ח 58 גבעת הורדים, תוכנית שלמעשה מציע תוספת קטנה אחרי תמ"א/38, זה הבניין, ההתנגדויות למעשה, התנגדות עצמית של היוזם, שמבקש לשנות, למעשה בתוכנית המאושרת, סליחה, לא בתוכנית המאושרת, בתמ"א/38, למעשה יש הוראה שאומרת שבבניינים שעושים חצי קומה, אז יש חובה לעשות דירות קטנות עד 80 מטר, לכן בתוכנית של התמ"א/38 היה שתי דירות קטנות של, של, 80 מטר, ההתנגדות העצמית אומרת, שלא יצליח למכור את הדירה, ומבקשים למעשה לשנות את התמהיל של שני החדרים, במקום שתי דירות של 83 מטר, ואחת דירה של 65, ואחד של 121 מטר.

אליעזר ראובברגר:

נו, אתה מה אתה חושב?

אמנון ארבל:

בוא נשמע אותם.

אליעזר ראובברגר:

טוב, תקרא להם.

אמנון ארבל:

אנחנו לא חשבנו שיכול לקבל את זה, אבל אמרנו בוא נשמע אותם, ונבין בדיוק מה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה הסיבה לזה.

אלדד רבינוביץ:

התנגדות עצמית?

אמנון ארבל:

כן, התנגדות עצמית.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הכלכליות.

אמנון ארבל:

דווקא דירות, לא יודע, זה לא דרמטי, אבל.

אליעזר ראוכברגר:

באמת משהו מינורי של מינורי.

אמנון ארבל:

זה תוכנית (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן. טוב, שבו בבקשה.

אמיר קלויזנר:

אהלן, אמיר קלויזנר.

אליעזר ראוכברגר:

אתם גם מבקשים, וגם מתנגדים.

אמיר קלויזנר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, בואו, בואו.

אמיר קלויזנר:

איפה לשבת.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אתה יכול לשבת רגל פה, רגל שם,

אמיר קלויזנר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עשיר, קדימה.

אמיר קלויזנר:

באמת,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם, שם לפרוטוקול,

אמיר קלויזנר:

אני אמיר קלויזנר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמיר קלויזנר:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אמיר קלויזנר, בבקשה.

אמיר קלויזנר:

אנחנו יש לנו פרויקט תמ"א/38 ברחוב הפלמ"ח 58, שאנחנו באמצע הביצוע, באמצע הביצוע שלו. ואנחנו גם הגשנו תב"ע שבמסגרתה למעשה ביקשנו, היה לנו לפני זה בנוי בקומת המרתף, חלק מדירה חדשה, וביקשנו להוסיף, בעצם לייצר שמה דירה נפרדת, גדולה יותר מהחלק, מהדירה שעשינו. ולהוסיף מתקן חנייה אוטומטי תת-קרקעי שבעצם יפתור בצורה הרבה יותר טובה את הנושא של ה - , חנייה, ייתן מענה גם לכל הדירות הקיימות, גם החדשות, ומבחינת העלויות זה דבר מאוד מאוד יקר, אבל לא רצינו, לפני זה אושר לנו שורה כזו של משלשלי חנייה שהם עומדים בטור, ואז יוצאים ברוורס, ולמען האמת זה מאוד הפריע לנו, שהפתרון של החנייה הוא כזה, שמבחינת (לא ברור) הוא טוב, אז החלטנו לשנות אותו, לעשות את המתקן הזה, ולממן אותו באמצעות הנושא הזה של הדירה למטה. עכשיו גם הגשנו את זה, אז עשינו שינוי בעצם קטן יחסית, אז להפוך מרפסות בקומה למעלה, עשינו שינוי בקומה העליונה, להפוך מטרז' מסוים של מרפסות, להגדיל את הדירות קצת. זה בעצם הדברים העיקריים, עכשיו אנחנו במהלך הפרויקט כמו שצינתי גם אנחנו סיימנו את כל החיזוק ואנחנו מתחילים עכשיו לבנות את השלד את הקומות העליונות, ואני חופרים, ואז את שתי הדירות בקומה 4, אנחנו הצלחנו למכור, זה דירות ארבעה חדרים, למעשה כל הבניין זה דירות ארבעה חדרים, חוץ מהקומה העליונה, וגם הגדלים הם מתאימים לדירות 4 חדרים, ומחר,

אליעזר ראובברגר:

איזה גדלים?

אמיר קלויזנר:

מה? הדירות הם בערך 100 מטר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמיר קלויזנר:

זה בעצם כל ה - , כל הדירות בבניין, הם בערך 100 מטר. עכשיו אנחנו למטה כרגע הדירות בהיתר הם 70 ומשהו מטר, אם אני זוכר נכון, לא זוכר, 73, 75, ואנחנו ביקשנו כמו שאמרתי להוסיף להם שטח של מרפסת בצד שהיא הייתה די חסרת שימוש, וזה יוצא 83 מטר. ואנחנו משווקים את הדירות האלה ממזמן, יש לנו משווק, לא אנחנו ישירות, ובעצם כנראה וזה דירות 3 חדרים, והדירות האלה אנחנו כנראה שהן גדולות יחסית, מקובל היום לעשות דירות 3 חדרים, אני לא, לא יודע בוודאות, אבל אנחנו נגיד לא מזמן סיימנו פרויקט שהיה לנו דירה שלושה חדרים, (לא ברור) שהיא הייתה 74 מטר, אז כנראה בגלל המטרז', והגודל של, וזה של שלושה חדרים, זה יוצא יקר מידי לאנשים. אפילו שהוריד את המחיר, ואין לזה, יש, בוא נגיד אין לזה כל כך ביקוש, ואז אני מנסה

בעצם להציג לאנשים, כל מיני וריאציות של גדלים אחרים בכוונה לנסות למצוא קונים, כי אנחנו צריכים גם למממן את הפרויקט, אנחנו מבצעים אותו, ורוצים לסיים, לסיים עם זה, אנחנו באמצע הביצוע. ואז אנחנו בעצם, ראינו שיש לנו בעיה, זה הגשנו בקשה בהתנגדות העצמית שלנו, לבוא ולאפשר לנו גמישות במטרז', כי יש בתב"ע הרי של 10038, יש איזה עניין, האמת הם בדרך, עד היום או עד לא מזמן כנראה לא עמדו עליו, שלמעלה לחלק את המטרז' ל – 80 מטר, שזה משהו שהרבה פעמים לא יוצא, וגם פרויקטים אחרים שלנו, אז איכשהו תמיד נמצאו פתרונות. ופה אנחנו, יש לנו מצוקה מסוימת, ואנחנו גם לא יודעים בדיוק, מבחינת הקונים, זאת אומרת היה לנו מתעניינים, הוא מציג וריאציה של, שאנחנו אני חושב כתבנו אותה בהתנגדות, של 120 ומשהו מטר, ו – 60 מטר, זאת אומרת דירה קטנה, ואז יש לנו דירת 4 חדרים בגודל רגיל של, הוא גדול יחסית אפילו יותר, של 120 מטר בערך, ודירה של 60 ומשהו מטר, זה שלושה חדרים, שזה גם מסתדר לאנשים יותר. מצד שני, אנחנו תוך כדי מאז ההתנגדות גם חשבנו שאנחנו לא, היות שגם אין לו קונים וודאיים לזה, זאת אומרת היה לו מתעניין, והוא ירד, אנחנו למעשה מבחינתנו היינו רוצים להגיע לתוצאה, כמה שיותר, אם זה בסדר, אני לא יודע שיש לנו חופש פעולה כמה שיותר גדול למכור את הנושא הזה, ואפילו מבחינתנו אם היה אפשר להציע את זה, גם כדירה אחת גדולה, אני לא יודע אם יש לכם התנגדות לזה, או וריאציה של,

אליעזר ראובברגר:

דירה אחת גדולה כן?

אמיר קלויזנר:

כן, אם זה יכול להיות,

אליעזר ראובברגר:

כן יש לכם ביקוש?

אמיר קלויזנר:

הוא מציג לכל מיני, לא הגיע אף קונה שאמר - אני רוצה לקנות. אוקי, היה לו לפני זה היה לו לפנטהאוס היה לו ביקוש לזה, ואז אנחנו בדקנו לפני כמה חודשים, ואז מיקי בדק עבורנו, ואמרו לו - תשמע, זה כבר הגשתם ככה, וזה מייצר פה בעיה מסוימת. וניסינו לראות מה, אנחנו מבחינתנו, אם זה משהו שהוא מקובל, אנחנו, אנחנו לפני כן, נפגשתי עם אמי ארבל לפני כמה זמן, הצגתי לו את העניין הזה של הגדלים של שתי דירות. מצד שני גם בינתיים היה לנו מתעניין, אבל ראינו שגם זה לא בטוח, אם היה מתאפשר לנו גמישות שגם תאפשר לנו או למכור את זה כדירה אחת, או למכור את זה, זאת אומרת שיהיה לנו, מבחינתנו כמה שיותר גמישות, זה משהו שמאוד יעזור לנו.

אליעזר ראובברגר:

מה אתה אומר? אמי.

אמנון ארבל:

תראה אמרתי, אנחנו המטרה של תמ"א/38 וההוראה הזאת, זה כן לייצר תמהיל של דירות, אנחנו לא כל כך בעד דירות גדולות ומאוד יקרות, אלא דווקא לייצר תמהיל של דירות מגוון, ולכן הגענו תמ"א/38 לעשות דירות קטנות, ו – 83 זה לא כזה קטן, היום אנחנו מדברים על דירות בכל הפרויקטים הגדולים, לפחות של 55 מטר, וכולה. אנחנו כן רוצים תמהיל של יחידות דיור גם יותר קטנות, השאלה אם בחנתם 3 דירות של 60 מטר למשל?

אמיר קלויזנר:

אי-אפשר, מאוד רצינו, הסתכלנו יש פה שתי כניסות אתה יודע לקומה ויש פה המון אילוצים, יש פה שני ממ"דים מאחורה, זה, לנו זה היה אידיאלי,

אליעזר ראוכברגר:

ההתנגדות שהגשת, לא, בהתנגדות שהגשת, הוא רוצה אחד של 60, ואחד של 120.

אמיר קלויזנר:

כן, זה מה שביקשנו, בין לבין.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אתה פתאום אומר, תן לי אולי 180 ומשהו.

דובר לא מזוהה:

מלאה.

אמיר קלויזנר:

168 זה יוצא, 2 כפול 83, אבל אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

למה? 65 ו – 121, בהתנגדות שלך ביקשת 65 ו – 121, זה 186.

אמיר קלויזנר:

אז אולי 101, כתוב 121?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמיר קלויזנר:

אז טעות קולמוס, זה 101, מתנצל, יש שמה,

אליעזר ראובברגר:

אז זה 166.

אמיר קלויזנר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

אמיר קלויזנר:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

עדיין זה דירה גדולה, 166.

אמיר קלויזנר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

דירה גדולה יפה.

אמיר קלויזנר:

תראה, אנחנו הצלחנו למכור שתי דירות של 4 חדרים בקומה רביעית של בערך כמו ה – 100 ו, כמו ה – 100 הזו, ודירה קטנה אנחנו מאמינים שנציע למכור. אבל אנחנו כרגע, אלה, כרגע אנחנו אין לנו קונים לשום דבר.

אליעזר ראובברגר:

הבנתי.

אמיר קלויזנר:

אתה מבין? עכשיו אנחנו מבחינתנו איפה שיכולנו סיימנו באמת בעוזה 13 לא מזמן, אנחנו בטופס 4 עכשיו, עשינו דירה של 74 מטר, אפילו עשינו במיוחד שינינו הגדלנו אחת, הקטנו אחת. יש לנו עוד

פרויקטים, יש לנו איפה שאנחנו יכולים אנחנו עושים, יש לנו קיבלנו אישור וועדה לא מזמן,
לפרויקט בציפורה, אנחנו עובדים על ההיתר, יש לנו שתי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאה אחוז,

אמיר קלויזנר:

שתי דירות קטנות שמה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמי, הבנו, נכון? אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה.

אמיר קלויזנר:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

אמיר קלויזנר:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, יום טוב, להתראות.

דובר לא מזוהה:

תודה רבה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

זה הכול?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, אני מציע לקבל את ההתנגדות שלו. זה לא מהותי, אני גם פתאום פה אמרו משהו אחר,
אז אני חושב באמת צריך לתת להם גמישות,

אמנון ארבל:

דירה אחת גדולה בטח שלא,

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצה?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה? אני רוצה שימכרו.

אמנון ארבל:

פירטנו כבר, אני לא רוצה שימכרו.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך? אבל בסוף אנחנו רוצים שימכור,

אמנון ארבל:

אנחנו לא רוצים שימכרו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה שלא יגורו?

אמנון ארבל:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מקום שיגורו, דירה של 160,

אמנון ארבל:

רחוב הפלמ"ח?

אליעזר ראוכברגר:

רחוב הפלמ"ח,

אמנון ארבל:

הייתי שמח לגור ברחוב הפלמ"ח אני לא יכול לקנות דירה, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל אני הייתי שמח.

אמנון ארבל:

השאלה בכמה הוא מוכר את הדירות.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני הייתי שמח, הוא לא יכול,

נפתלי לוי:

אני מכיר.

אליעזר ראוכברגר:

הנה הוא גר באזור, הוא גר באזור, והוא גר גר,

אמנון ארבל:

שלא מצליח למכור, יש לו בתוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הנה, אמי, הוא גר, הנה נפתלי כן גר באזור.

אמנון ארבל:

אבל הוא לא מצליח למכור את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

נפתלי לוי:

שתי דירות של 83?

אמנון ארבל:

כן, הוא אומר הוא לא מצליח למכור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל נפתלי כן גר באזור.

אמנון ארבל:

הוא כותב,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב מה שהוא מרוויח, לא, שנייה, נפתלי, בוא נשאל שאלה אחרת,

נפתלי לוי:

לא, 65 ל – 100.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שנייה, נפתלי, אני רוצה לשאול אותך שאלה אחרת,

נפתלי לוי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה דירות באזור של 160 שאנשים גרים או שבגדלים האלה זה דירות רפאים?

נפתלי לוי:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

יש.

נפתלי לוי:

יש.

אמנון ארבל:

יש ויש.

אליעזר ראוכברגר:

זה אזור כזה אנגלו – סקסי כזה, כיפות עור, כאלה אנשים שיש להם, יש להם יכולות.

נפתלי לוי:

יש הרבה קהילות שם.

אליעזר ראוכברגר:

מודרני, יותר חרדים, מודרניים, או דתיים לאומים, חרדלים, תקרא לזה איך שאתה רוצה, יש, כן,

נפתלי לוי:

ישיב היוניברסיטי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא יודע שמה.

נפתלי לוי:

יש שמה ישיב היוניברסיטי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, משהו כזה. וזה אנשים שיש להם הכנסה גדולה ויפה, והם יכולים לחיות בדירה. דרך אגב זה גם הרבה עולים מחו"ל שבאים שמה הם מגיעים, תשמע, עולים מחו"ל מגיעים, לגור ב – 300, ב – 400, אתה נותן להם דירה של 80, הם מרגישים זה כמו צינוק. כן,

נפתלי לוי:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

58, הוא עושה תמ"א/38,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אתה רוצה תעשה את זה ככה 101, ו – 165, אתה רוצה תן להם גמישות, אני חושב שאפשר לתת להם גם את הגמישות, לא נראה לי כזה קריטי.

אמנון ארבל:

יש, יש,

אליעזר ראוכברגר:

הנה הוא אומר גם זה, זה לא יהפוך לדירת רפאים.

נפתלי לוי:

יש דירה ש - ,

אמנון ארבל:

שיהיה שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה שתיים, בסדר, מקובל עלי.

נפתלי לוי:

יש דירות של 200 מטר אפילו.

אמנון ארבל:

טוב. יללה נחזור לסדר היום?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, רק שנייה, בוא נעשה ככה, יש לנו עכשיו, עכשיו אנחנו ב – 13:20, אנחנו נעשה סדר היום עד 13:30, 13:30 נעשה הפסקת צהריים, ומנחה, ואחר כך נחזור לשוטף.

ישראל קלרמן:

כמה זמן כאילו תקרא לזה,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים,

ישראל קלרמן:

שתיים ורבע.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים ורבע נחזור.

אלדד רבינוביץ:

אפשטיין, נתחיל מאפשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

נתחיל מאפשטיין, כן, נתחיל מאפשטיין בשתיים ורבע, אז בואו רק שנייה, מי שרוצה,

ישראל קלרמן:

עכשיו כמה דקות?

אליעזר ראובברגר:

רק שנייה נודיע למי, מה שנסיף, ואחרי זה נמשיך את כל השוטף מה שישאר, רק שנייה אדון פלג.

אמנון ארבל:

נמשיך 10 דקות שוטף, ואז הפסקה.

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה.

מיכל כהן:

נסיים את השוטף.

אליעזר ראובברגר:

אם נסיף.

מיכל כהן:

מה? אוקי,

אליעזר ראובברגר:

מה שנצליח.

אדיר שוורץ:

שעה חופשית. איפה אנחנו בשוטף?

מיכל כהן:

18.

אליעזר ראובברגר:

מי עוד צריך להודיע לו? חוץ מפלג ופרוידגר? לא, (לא ברור), אני לא מדבר, אני מדבר חברי הוועדה.

אלדד רבינוביץ:

יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

פרוידגר, יוסי לא צריך להיות בדיון, הוא לא משתתף.

מיכל כהן:

יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

יהונתן פלג, ופרוידגר. מי עוד? יוחנן פה. חיים פה, מי עוד היה לנו כאן? פרוידגר, ו - ,

דובר לא מזוהה:

בריס, בריס.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נשלח לו מייל אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

שלחתי להם לפרוידגר, ולפלג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה פעמים.

אליעזר ראוכברגר:

לפלג זה ולזה. אוקי, מאה אחוז קדימה. הודעתי לכל השלושה, פלג כבר כתב גם תודה רבה, זאת אומרת הוא ראה את זה, הוא לא יכול להגיד אחר כך לא ראיתי, לא קראתי, הכול בסדר.

אלדד רבינוביץ:

בוצע מסירה כדן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

בוצע מסירה כדן.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

יהונתן זה פלג?

אליעזר ראוכברגר:

יהונתן זה פלג, כן,

צביקה אסולין:

רגע, לאיזה שעה אתה מזמין אותם? 14: 30?

אליעזר ראוכברגר:

ורבע,

ישראל קלרמן:

ורבע.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים ורבע. אנחנו ב – 13: 30 עושים הפסקה אוכל ומנחה,

צביקה אסולין:

14: 15?

אליעזר ראוכברגר:

שתיים ורבע חוזרים.

צביקה אסולין:

יללה.

תוכנית 1242817

אמנון ארבל:

טוב, אז תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1242817,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, בוא בוא נשאיר את זה פתוח, כי זה ייקח קצת זמן,

ישראל קלרמן:

עד שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה הערות, אז בוא נרוץ אחר כך, נרוץ על מה שאפשר לרוץ.

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, טוב, זה גם תוכנית גדולה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

19.

צביקה אסולין:

אז בוא נעשה את 18.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה את 18. בסדר.

אמנון ארבל:

18?

צביקה אסולין:

הוא אומר 19 גדולה.

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1242817, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב זוננפלד בבית ישראל, יש פה בקשה לבניין הנחמד הזה פה, אתם רואים כאן, בניין, תסתכל, זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מול נחמה,

יוחנן וייצמן:

זה נחמה.

ישראל קלרמן:

לא,

צביקה אסולין:

ממול, ממול.

אליעזר ראוכברגר:

מעל נחמה.

ישראל קלרמן:

ממול,

אליעזר ראוכברגר:

מעל נחמה.

אמנון ארבל:

זה הבניין,

ישראל קלרמן:

זה מול,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם של נחמה, לשניהם נחמה.

ישראל קלרמן:

נחמה זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שמה זה גם וגם.

ישראל קלרמן:

מאפייה פה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לו שם את המשרד, והוא שם גם, אתה רואה יש פה חדר עגלות שלו, המאפייה היא פה, אבל פה (לא ברור) עגלות וקונים שמה.

פנחס:

התנורים הם פה, החנות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה, אתם רואים שיש פה בניין של קומה אחת, חלקו בניין היסטורי, חלקו כנראה תוספת מאוחרת יותר, זה של התוספת הזאת, לבנות מעל הבניין זה סך הכול להוסיף 3 קומות וגג רעפים, להוסיף שטחי בנייה, (לא ברור) מ – 1 ל – 3, בניית קומות מ – 1 ל – 4, סך הכול המדיניות פה מבחינת הגובה היא בסדר, והיא תקינה, אנחנו המלצנו להפקיד, אנחנו ביקשנו היה לנו מחלוקת שגם קיבלתי על זה פנייה, זה התוכנית למעשה מציעה לבנות בזיז מעל הבניין לשימור, לצאת על השטח הזה, ולעשות (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתה אומר בניין לשימור, לפי מה הוא לשימור?

אמנון ארבל:

החלטה של הוועדה, וועדת שימור.

אלדד רבינוביץ:

הם לא הופיעו?

ישראל קלרמן:

חיים אומר שלא, שאז אישרו את הדברים הזה.

אמנון ארבל:

ע"פ החלטת הוועדה,

צביקה אסולין:

אישרו את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

ע"פ החלטת וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, איזה סטטוטוריקה רק, זה הכול, בינתיים המלצת וועדת שימור.

אמנון ארבל:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עמנואל זלטס:

חיכיתי, חיכיתי לזה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני חשבתי שהחלטת וועדת שימור זה קדוש, אבל לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא, אין סטטוטוריקה לשימור, ובשלב זה אנחנו נמצאים בהמלצת וועדת שימור שהיא (לא ברור),
גם את זה,

אמנון ארבל:

אתה חושב שהבניין לא לשימור?

יוחנן וייצמן:

אם מבקשים להרוס אותו, לא אכפת לי.

ישראל קלרמן:

אתה חושב לשימור?

יוחנן וייצמן:

הם רצו לשמר אותו.

אמנון ארבל:

לא, מבחינת ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו מה הם מבקשים? מה הם מבקשים, בוא מה המלצה שלכם.

עמנואל זלטס:

מוסיפים מגורים מעל,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה בוא נראה מה הם מבקשים.

אמנון ארבל:

הם ביקשו מעל ל - ,

צחי ברים:

השימור,

אלדד רבינוביץ:

יש פה ערכים היסטוריים פה.

אמנון ארבל:

שנת בנייה 1889, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

איפה זה?

גבראל:

1869.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה לבנות בזיז מעל - מעל הבניין הזה, כי זה מקבל למעשה תוספת יותר גדולה של הקומות שמעל,

אלדד רבינוביץ:

זה הרחוב הזה,

אמנון ארבל:

כן בחזית הרחוב. אז זה בדיוק העניין, שאני פחות מטריד אותי העניין של הזיז, כן או לא, אבל מה שמטריד אותי, שהשטח שהם רוצים לבנות עליו, זה היום חלק ממדרכה.

צביקה אסולין:

אבל זה שלהם.

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה חלק ציבורי כבר,

צביקה אסולין:

תראה איזה יופי.

אמנון ארבל:

מ – 1889.

צביקה אסולין:

אבל תראה איזה יפה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה הם רוצים? מה, הם רוצים לעשות קולונאדה,

צביקה אסולין:

תסתכל איזה יופי.

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני בעד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) השימור,

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה אסולין:

לא פוגע במדרכה, ולא כלום.

אדיר שוורץ:

אתה יכול לשובב להראות?

אמנון ארבל:

למה (לא ברור) את המדרכה, למה לבטל את המדרכה?

צביקה אסולין:

מה?

אמנון ארבל:

למה לבטל את המדרכה?

יוחנן וייצמן:

הוא בקומת קרקע, או מעל?

צביקה אסולין:

שני העמודים האלה.

פנחס:

שאף אחד לא (לא ברור) ולא הולכים.

צביקה אסולין:

שני העמודים האלה,

פנחס:

אחד (לא ברור).

אמנון ארבל:

הכול זה (לא ברור), נכון, נו, אז באמת אני לא מצליח להבין,

אליעזר ראובברגר:

מה הבעיה? למה לא לעשות שם קולונדה?

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראובברגר:

הם מציעים קולונדה.

צביקה אסולין:

כן, אבל,

אמנון ארבל:

זה קולונדה בלי (לא ברור),

צביקה אסולין:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

זה קיר סתם.

צביקה אסולין:

אמי המדרכה פה,

אמנון ארבל:

כל העמודים במדרכה.

צביקה אסולין:

אמי, (לא ברור),

אמנון ארבל:

כל זה (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מתחת לעמודים.

צביקה אסולין:

אז הם לא בונים מעליה.

אמנון ארבל:

הם בונים עליה אבל.

צביקה אסולין:

שני עמודים.

יוחנן וייצמן:

הם בונים בזיז.

אמנון ארבל:

אני הייתי מפקיע את זה, ועושה את זה ייעוד דרך, כמו שזה קיים, 1889. מה ההבדל?

צביקה אסולין:

אין בעיה, אבל אתה לא, אתה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל קולונדה יהיה מעבר ציבורי,

צביקה אסולין:

אתה לא מונע את המדרכה,

אמנון ארבל:

מעבר מאיפה לאיפה?

צביקה אסולין:

איפה,

אליעזר ראוכברגר:

מעבר כמו היום, אותו מדרכה צרה יהיה מתחת.

אמנון ארבל:

יהיה בנוי מעל.

אליעזר ראוכברגר:

יהיה בנוי מעל.

עמנואל זלטס:

מעל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יהיה מכסה לגשם, מכסה לשמש.

צביקה אסולין:

כן, מה? למה? למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא רואים שם בעיה,

צביקה אסולין:

לא, תסתכל גם את זה איפה הבניין.

אמנון ארבל:

זה כמו הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להעלות את הדמיה רגע?

אמנון ארבל:

אני אעלה.

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע את ההדמיה.

עמנואל זלטס:

או תן נספח, או תן נספח בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר את זה מהשימור.

צביקה אסולין:

זה זה, אז איפה?

אליעזר ראוכברגר:

שלחו את זה, היה וועדת שימור על זה.

אמנון ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

מה וועדת שימור אמרה?

צביקה אסולין:

יפה מאוד, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה וועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

היא נכנסה,

אמנון ארבל:

וועדת שימור, אישרה.

יוחנן וייצמן:

לא נכנסה לבניין.

אליעזר ראוכברגר:

בניגוד לעמדת היושב ראש.

אמנון ארבל:

שלא רצה לאשר את זה?

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה? לא זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

בניגוד לעמדת היושב ראש.

אמנון ארבל:

לא זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

שהוא לא רוצה הוא לא זוכר. גם בבוקר היה משהו של וועדה משבוע שעבר, והוא לא זכר אותה.

יוחנן וייצמן:

מה זה היה?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך זיכרון סלקטיבי מאוד.

יוחנן וייצמן:

מאוד.

אמנון ארבל:

ממש.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מודה שאפילו לא, בוועדת שימור לא שמתי לב בכלל שמדובר בבניין לרחוב, וזה גם לא מעניין אותי, זה לא נושא שימורי.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) לשמר את הדברים הזה?

צביקה אסולין:

כן,

יוחנן וייצמן:

הנושא השימורי היה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל השימור היה בעד.

אמנון ארבל:

הוא לא התייחסות לזה אבל.

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

השימור,

יוחנן וייצמן:

לא דנו בנושא.

אליעזר ראוכברגר:

בהצבעה נציגת השימור שמה, הייתה בעד.

אמנון ארבל:

מה זה לא דנת בזה? אני סליחה שאני עוד לא, אני לא עובר פה.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה לא עובר?

צביקה אסולין:

עובר וחצי.

יוחנן וייצמן:

לא, אחרי דיאטה אבל כן,

אמנון ארבל:

לא, זה סתם.

צביקה אסולין:

אמי, אם אתה אוכל פה, אתה לא עובר פה, אבל.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל,

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

היה אוכל שמה בורקסים, אני זוכר שם בורקסים.

אמנון ארבל:

למה לצאת למרחב הציבורי? אני לא מצליח להבין.

צביקה אסולין:

אני אסביר לך,

יוחנן וייצמן:

ובלי עמודים, בלי עמודים.

צביקה אסולין:

לא, לא, רגע,

אמנון ארבל:

אז ייפול.

אלדד רבינוביץ:

איך יכולים קונסטרוקטיבית בלי עמודים?

אמנון ארבל:

אז זה ייפול.

יוחנן וייצמן:

שיפתרו את הבעיה שלהם.

צביקה אסולין:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

אסף שגיא:

לא (לא ברור).

צביקה אסולין:

לא, תשמע, תראה, הם ביקשו להגדיל פה קצת,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה להם קצת יותר,

אמנון ארבל:

זה החלטה שלהם, מה לעשות?

ישראל קלרמן:

מי אמר? האדריכלית כותבת את זה גם.

אמנון ארבל:

כל השטח הזה.

יוחנן וייצמן:

העמודים אני חושב אני איתך.

צביקה אסולין:

אין לך פה.

יוחנן וייצמן:

את העמודים אפשר להוריד.

אמנון ארבל:

אני לא בטוח שאפשר.

עמנואל זלטס:

שימצאו פתרון,

צביקה אסולין:

לא עמודים, ילכו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

על הכביש.

אליעזר ראובברגר:

ויעשה את ה - ,

ישראל קלרמן:

תראה את זה עוד פעם, אמי,

עמנואל זלטס:

באמצע.

אמנון ארבל:

יש תוכנית, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בטוח שאפשר לעשות?

עמנואל זלטס:

זה פתרון (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עם רלסים, מה?

עמנואל זלטס:

שהם יעשו כמו שגג, בלי עמודים, שיחזקו את העמודים.

יוחנן וייצמן:

זה לא עשה עומד (לא ברור).

עמנואל זלטס:

ואז נשאר אותו בינוי,

ישראל קלרמן:

אבל אין מדרכה.

אמנון ארבל:

היום זה הקיר, היום זה הבניין, וכל השטח הזה שהוא כן חלק,

אליעזר ראוכברגר:

אני מוכן לקבל את הפשרה הזאת.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש פשרה,

אליעזר ראוכברגר:

זה פשרה.

אמנון ארבל:

זה אפשרי?

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה רלסים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) עשו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רלסים.

צביקה אסולין:

בגלל הבית הישן?

ישראל קלרמן:

הם לא עשו.

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע פה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב זה פשרה טובה.

אמנון ארבל:

היום זה הקיר,

ישראל קלרמן:

לא סתם.

אמנון ארבל:

השטח הזה פה, חברים תסתכלו רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, רלסים חזקים,

עמנואל זלטס:

אפשר לקחת את זה לפה, כמה הפער? כמה הפער בין העמודים פה?

אמנון ארבל:

זה הקיר, וזה העמודים פה.

יוחנן וייצמן:

1.20 מטר, אי-אפשר לבנות בבניין, בונים.

עמנואל זלטס:

תעשה פה חיזוק משמעותי מהנדס,

יוחנן וייצמן:

שבוע הבא מגיע (לא ברור) זה כבר בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד הפשרה הזאת.

עמנואל זלטס:

מה הבעיה? צביקה,

צביקה אסולין:

לא, אני אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא מורידים מהבנייה כלום, רק מורידים.

צביקה אסולין:

אמי, זה פשרה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לא בונים בין ה - ,

אמנון ארבל:

הכול אפשרי מבחינה הנדסית,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

השאלה כמה זה עולה.

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

אין לי, מה זה אפשרי?

צביקה אסולין:

אז שיבחנו. אני חושב שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך עם יוחנן, אני חושב שההצעה של יוחנן היא טובה.

עמנואל זלטס:

יוחנן, הצעה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צביקה אסולין:

בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא מדרכה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה היום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא פוגעים ברלסים, הוא בונה רק את העמודים, ושילכו ולמהנדס, ושימצא להם פתרון.

אמנון ארבל:

זה צמוד לקיר פה.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל.

אמנון ארבל:

ממש צמוד לקיר.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שלא ימצאו, לא יבנו.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה שלא ימצאו, יש לכל דבר פתרון.

יוחנן וייצמן:

על הכביש מה?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול מסתובבים,

אליעזר ראוכברגר:

ישים עוד קצת.

ישראל קלרמן:

זה מדרכה,

אליעזר ראוכברגר:

ישים עוד קצת ברזל, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול הכול. אמר, תזיז רגע, יש שם מדרכה.

יוחנן וייצמן:

גם היום לא,

ישראל קלרמן:

עוד פעם, (לא ברור) מדרכה, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

גם זה,

יוחנן וייצמן:

על הזווית.

צביקה אסולין:

בטח שיש,

ישראל קלרמן:

יש שם מדרכה.

צביקה אסולין:

אמי,

ישראל קלרמן:

זה מדרכה,

אמנון ארבל:

איפה?

ישראל קלרמן:

הוא אומר חצי,

אליעזר ראוכברגר:

אז תתקן (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שמה לא שימושית בגלל הזווית.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, עזוב, אנחנו כבר אחרי, תקן את סעיף 1 בהמלצה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תתקן אותו.

אמנון ארבל:

בלי עמודים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אנחנו לא גורעים מהחדר כלום ולא שום דבר,

צביקה אסולין:

בדיוק,

עמנואל זלטס:

אגב לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

אבל זה אומר לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

פשרה טובה.

עמנואל זלטס:

לייזר, צריך לבדוק, שהשימור, שזה גובר על השימור, אם נגיד אמרו שלא ניתן להכיר,

אליעזר ראוכברגר:

השימור הסכים, העמודים לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אז אנחנו מורידים את העמודים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

רגע, אז הוא הצליח לעשות, דקה,

צביקה אסולין:

כן,

יוחנן וייצמן:

איפה הוא ישים?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

צביקה אסולין:

יש פה לזה.

יוחנן וייצמן:

דקה, הלאה בתוך ההמלצה, אז בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

את סעיף 1 הורדנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא הורדנו. מתקנים.

אמנון ארבל:

תיקנו.

יוחנן וייצמן:

מתקנים, כן,

אליעזר ראובברגר:

כן, מה בסעיף 5?

אמנון ארבל:

18,

יוחנן וייצמן:

תלך קודם לסעיף 4, לפני סעיף 5, כי זה חשוב, בשביל ה - , אמי, אתה מבין אותי?

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, אני מתקן רגע את ה - ,

עמנואל זלטס:

אגב הסעיף 5 יפתור גם את הסוגיה שאמרתי מקודם.

יוחנן וייצמן:

ברור, 4 ו - 5 ביחד.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר זה יפתור מה שקודם ששאלתי לגבי הקיר, אם אתה עושה חיזוק, אז צריך לדקק את הקיר. פה כתוב שלא ניתן.

יוחנן וייצמן:

זה ניתן, לדקק, מה?

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי.

יוחנן וייצמן:

מה יכול לקרות?

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי.

יוחנן וייצמן:

הקיר הקדוש, מה?

אמנון ארבל:

אני אעשה גם זיקת הנאה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט יהונתן פלג ויבכה על הקיר הזה.

אמנון ארבל:

לא יפה, ממש לא יפה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא במקום בכלל.

יוחנן וייצמן:

הוא עושה הצגה.

אמנון ארבל:

לא במקום בכלל.

יוחנן וייצמן:

הוא עצבן אותי היום,

אמנון ארבל:

לא במקום.

יוחנן וייצמן:

לא רציתי להגיד לו את זה בפנים.

אמנון ארבל:

וייצמן, לא במקום בכלל.

יוחנן וייצמן:

הוא עשה הצגה.

אמנון ארבל:

כולכם עושים הצגות כל הזמן. כי לא מכובד, ולא ראוי.

אליעזר ראוכברגר:

מה לא ראוי?

אמנון ארבל:

וייצמן יודע.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות הצגות?

יוחנן וייצמן:

אמרתי לו,

אמנון ארבל:

הוא עושה הצגות זה הראוי.

יוחנן וייצמן:

שיונתן יבכה על הקיר הזה גם, לשימור.

אמנון ארבל:

כן, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

עכשיו את 4 ו-5, הייתי מנסה לבנות בהתאמה להצעה החדשה של סעיף 4,

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה שנייה לפני, אמי, למה מרפסות לא נתנו לו דירוגים?

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

בסעיף 2. הכוונה למנוע סוכות כאילו? האם אם הוא רוצה מרפסת סוכה? מה הבעיה בדירוגים? זה תכנון נכון, הגיוני.

אמנון ארבל:

מה הם מציעים שם,

עמנואל זלטס:

לא יודע דירוגים.

צביקה אסולין:

לא, הפוך צריך להיות מדורג.

עמנואל זלטס:

זה מה שאני אומר, לכן לא הבנתי מה,

אמנון ארבל:

הם לא מציעים, מציעים היום אבל, לא,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

מרפסת סוכה היום,

עמנואל זלטס:

למה לבטל את הדירוגים?

צביקה אסולין:

השאלה היא אם זה לא, השאלה היא אם לא פתוח פה.

עמנואל זלטס:

לא, פה לא פתוח פה.

אמנון ארבל:

זה לא יכול להיות פתוח.

עמנואל זלטס:

לא, הוא שואל,

צביקה אסולין:

לא,

עמנואל זלטס:

אולי איזה קורת, אולי זה קורה,

צביקה אסולין:

דמה,

יוחנן וייצמן:

הגודל, אני משהו פה לא מסתדר.

צביקה אסולין:

יש דמה, בשביל היופי.

עמנואל זלטס:

מעל הסוכה, מה?

אמנון ארבל:

לא, זה מלא, תראה, זה הכול מלא אבל.

צביקה אסולין:

תחזור רגע לזה,

אמנון ארבל:

לא, כל הקומות זה מרפסות מלאות, אתם רואים.

צביקה אסולין:

זה אחד, בכזה מקום סוכה,

עמנואל זלטס:

תעשה סוכה.

צביקה אסולין:

לא, לעשות סוכה, מה מרפסות,

עמנואל זלטס:

שיהיה דירוגים, תכתוב שיהיה דירוגים,

צביקה אסולין:

יהיה דירוגים, מה? עזוב, מחפשים יופי? זה שכונה שצריכה סוכות.

עמנואל זלטס:

אם יעשו,

יוחנן וייצמן:

אם לא, אז כן,

צביקה אסולין:

אם לא, יעשו זה על,

עמנואל זלטס:

על הקולונדה.

ישראל קלרמן:

לא, כמו שהיה של הרבי הזה, ששם את זה על הכביש. הרי הם פירקו את זה,

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

נתנו רישיון בסוף.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כ.

עמנואל זלטס:

זהו, אתה יכול להשאיר את זה הפוך.

אמנון ארבל:

לא, מי שבונה מעל תחום דרך, או בתחום זה, שיעשה רק מרפסות זיזיות.

עמנואל זלטס:

לא, ברור שזיז, הכול היה פה זיז.

אמנון ארבל:

לא, רק מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

איפה הוא עושה זיזיות? אני לא תופס, איפה הוא עושה פה מרפסות?

עמנואל זלטס:

מעל הדרך.

צביקה אסולין:

בחזית,

אמנון ארבל:

פה,

דובר לא מזוהה:

מעל הדרך.

אמנון ארבל:

זה זה,

עמנואל זלטס:

מעל הקולונדה.

צביקה אסולין:

בחזית,

עמנואל זלטס:

הוא יוצא מהקולונדה.

אמנון ארבל:

אבל לא מרפסות סוכה.

עמנואל זלטס:

נכון, מוזר לנו.

אמנון ארבל:

הם לא רוצים סוכות. זה לא יעזור שמתאפיין,

עמנואל זלטס:

יגיעו אנשים בלי סוכה, אני אומר,

אמנון ארבל:

זה לא אזור שמתאפיין (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא, לא נסכים לזה.

עמנואל זלטס:

מי שיגור שם בלי זה, לא יודע אם נרחם עליו.

דובר לא מזוהה:

מרפסות סוכה.

עמנואל זלטס:

אני לא יודע מה הם חשבו. מסתבר שזה יהיה בחורי (לא ברור) משהו כזה, שוכרים שמה את כל הדירות.

אלדד רבינוביץ:

אבל שיהיו מתאימים למרקם ההיסטורי וכולה, לא? יכולנו להשאיר את זה.

עמנואל זלטס:

וגם את סעיפי השימור יהיה כתוב. אתה חייב, זה אזור לשימור.

אלדד רבינוביץ:

אז למחוק את זה,

יוחנן וייצמן:

שום אזור לשימור לא.

דובר לא מזוהה:

אזור לשימור.

יוחנן וייצמן:

זה אזור לפינוי בינוי מחר. כן,

אמנון ארבל:

אוקי, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, מה עוד?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

מה התחלת להגיד על ה - ,

יוחנן וייצמן:

ככה עכשיו,

עמנואל זלטס:

סעיף 6 החדש,

יוחנן וייצמן:

לא, סעיף,

עמנואל זלטס:

5, אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

עוד לפני,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

פה, פה, אנחנו צריכים את הפתרון של, הרעיון שלך הוא טוב דרך אגב, השימור לא חייב (לא ברור) את זה, להגביה את הקומה מעל הקמרון, הרעיון הוא טוב, ואז אנחנו יכולים ליצור שמה כן משהו הנדסי, שייתן לנו, שגם ייתן חיזוק לבנייה לזיז.

אמנון ארבל:

אז מה את רוצה לשנות? אולי צריך להוריד את זה, להרוס את הקירות, אולי כן יהיה צריך,

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי מקודם.

ישראל קלרמן:

שמה?

אמנון ארבל:

השאלה אם קמרון,

עמנואל זלטס:

אם זה צריך לחזק,

אמנון ארבל:

השאלה אם (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אז אתה לא יכול,

אמנון ארבל:

זה קמרון אבל.

יוחנן וייצמן:

לדקק אפשר.

ישראל קלרמן:

אי-אפשר למטה.

יוחנן וייצמן:

דקה, אני עדיין לא בממ"ד, קודם כל,

ישראל קלרמן:

ביחד, ביחד, נו.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בוא תעלה שוב את ה - , השגות, את הדף,

עמנואל זלטס:

יש שתי סוגיות.

יוחנן וייצמן:

את הנספח בינוי,

עמנואל זלטס:

הממ"ד והזה, המיקום של החזית,

אמנון ארבל:

זה?

עמנואל זלטס:

איפה הממ"דים פה? איפה שהחזית?

יוחנן וייצמן:

יופי.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר. ככה, אנחנו פה נצטרך לתת רק חיזוק אחד, בתוך הקיר ההיסטורי, בתוך הקיר הזה.

אמנון ארבל:

זה כן דיקוק.

יוחנן וייצמן:

לדקק. אז אני אומר כן יצטרך לדקק. ושתיים פה, היא בכלל רוצה לנגוס את זה בשביל ממ"ד.

חזית אחורית, לא, הנה הנה.

יוחנן וייצמן:

תעלה את זה,

עמנואל זלטס:

מקודם ראינו את זה,

אמנון ארבל:

זה השימור פה.

עמנואל זלטס:

זה היה, מקודם הורוד הזה, הנה הממ"ד פה.

אמנון ארבל:

אז שיעשה את הממ"ד במקום אחר, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

אז מה יישאר פה בדירה?

אמנון ארבל:

הממ"ד כרגע תקוע סתם באמצע הדירה, מה הבעיה לשנות את זה? תשים פה את הממ"ד, ופה את המדרגות,

יוחנן וייצמן:

הוא הסביר אבל שימור,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הנה פה המדרגות, בוא נשאל למה הדירה פה.

עמנואל זלטס:

פה אתה לא יכול ממ"ד, כי יש מרפסת מפה,

אמנון ארבל:

שתחליף את הממ"ד עם המדרגות למשל, מה הבעיה? זה בניין חדש יכולים לעשות מה שרוצים,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

אבל לא הכול חדש.

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

יש למטה,

אמנון ארבל:

על זה חדש.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה רגע את החזית,

אמנון ארבל:

תראה, תראה, זה משמרים, וכל זה חדש, מה הבעיה להזיז את הממ"ד?

יוחנן וייצמן:

היא יופי הדירוג הזה אנחנו אישרנו אותו בוועדת שימור, איפה הבעיה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן, אני לא יודע אם זה אפשרי.

יוחנן וייצמן:

לא אפשרי, לא יעשה.

אמנון ארבל:

למה לא? אם התוכנית מאפשרת, זה יעשה. מה הבעיה? שיזיזו את הממ"ד 20 ס"מ, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שיזיזו את הממ"ד 20 ס"מ, מה הבעיה? הקומות האלה, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה להיכנס 30 ס"מ בתוך הקיר?

ישראל קלרמן:

למה מה?

אמנון ארבל:

לא יודע אם יש בעיה, או אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא יודע. תראה זה בניין חדש, כל האגף הזה, מה הבעיה להזיז את זה 20 ס"מ?

יוחנן וייצמן:

כל האגף הזה נראה, נשמע כמו איזה אגף ב - ,

אמנון ארבל:

לא, אגף טיפולי,

יוחנן וייצמן:

הבניין של קרן שוסטרמן, 50 מטר.

אמנון ארבל:

לא, כל מה שלא ורוד פה, זה בנייה חדשה,

יוחנן וייצמן:

אגף,

אמנון ארבל:

נראה לי לא קריטי, וייצמן. יכולה להזיז 10 ס"מ, תאמין לי לא יקרה שום דבר,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

יכולים לסובב אותו, יכולים להזיז אותו, יכולים להעביר אותו לפה.

יוחנן וייצמן:

היא הסבירה לוועדה למה היא לא יכולה, והוועדה קיבלה את זה, אני לא זוכר את הפרטים, אתה רוצה? לא, הוועדה השתכנעה ממנו, זאת אומרת,

אמנון ארבל:

אז תסביר,

יוחנן וייצמן:

לא זוכר.

אמנון ארבל:

מה זה לא זוכר?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה אני יכול להוציא תמליל ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, נו, בוא.

יוחנן וייצמן:

אבל היא הסבירה.

אליעזר ראוכברגר:

30:13, אמרתי לכם שזה ייקח הרבה זמן,

אמנון ארבל:

לא זוכר את זה, מטריד אותי, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

הבן אדם אמר, שהתכנון (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה? תסתכל אבל, מה, מה

יוחנן וייצמן:

רק הסנטימים האלה.

אמנון ארבל:

מה כל כך (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

מה ככל חשוב לשמר את הקיר הזה?

אמנון ארבל:

אם החלטת שיש חשיבות לשמר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, הדבר היחיד שרציתי לשמר באמת, את הקמרון.

עמנואל זלטס:

תסתכל מה היא כתבה לו את זה,

יוחנן וייצמן:

הולך להיות שם חנות,

עמנואל זלטס:

תבדקי שנייה, מה היא כתבה שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

הנה.

אמנון ארבל:

מה היא כתבה?

עמנואל זלטס:

יוחנן, להיזכר מה שהיה בשימור.

יוחנן וייצמן:

היא אמרה שחייבים חלון, כעת אני נזכר,

עמנואל זלטס:

מדובר במיקום ממ"ד שאין אפשרות אחרת במקומו, חייבים חלון, ואין אפשרות בנייה למבנה לשימור, כדי שלא נפגע במבנה הקיים לעניין הורדת 70% מקירות הממ"ד, גם קירות הקיימים בעובי 1.20 מטר, וצמצמתי את הדיקוק ל – 30 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

היא מגרדת אותם קצת.

עמנואל זלטס:

בשונה מהמוצע, וחץ מזה בהמלצת השימור,

אמנון ארבל:

אבל לא הבנתי, איך זה עונה על מה, מה הבעיה להזיז אותו ימינה, 20 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

המילים שאנחנו כתבנו,

אמנון ארבל:

עדיין יהיה חלון,

יוחנן וייצמן:

את ההחלטה של וועדת שימור,

עמנואל זלטס:

ניתן לשקול,

יוחנן וייצמן:

כן כתבנו נשקל, ניתן לשקול, פגיעה הכרחית שלא תפגע ביציבות.

אמנון ארבל:

אבל אתם לא עונים לי, חבר'ה, נו מה? היום כל האגף הזה, תסתכלו רגע, כל האגף הזה חדש,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

הממ"דים החלון במקום פה, יהיה פה.

עמנואל זלטס:

אמי, חדש עד ללמטה, לכל המפלס.

אמנון ארבל:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

אם באמת הכול חדש.

אמנון ארבל:

תסתכל את הקומה למטה, תסתכל בקומה למטה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לשאול, אפשר להעלות אותה בטלפון?

אמנון ארבל:

זה המבקש, זה קומה למטה,

יוחנן וייצמן:

לשאול את שאלות,

אמנון ארבל:

רק זה משמרים. מה הבעיה להזיז את זה טיפה? מה? יש חלון,

עמנואל זלטס:

רק (לא ברור) למטה, שהורסים,

אמנון ארבל:

הורסים, הורסים,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

ראית,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שאמי יעלה אותה.

אמנון ארבל:

זה מה שקיים היום.

יוחנן וייצמן:

אמי תעלה אותה, תשאל אותה למה היא התעקשה.

אמנון ארבל:

זה מה שקיים היום.

יוחנן וייצמן:

אותנו אז היא שכנעה. שזה מה (לא ברור) אחרת.

אמנון ארבל:

חוץ מהחזית הזאתי, מפה ועד זה הכול לשימור.

צביקה אסולין:

שנעלה אותה.

עמנואל זלטס:

כל זה להריסה.

אמנון ארבל:

להריסה, סליחה, סליחה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אין בעיה. אני לא מבין מה הבעיה.

יוחנן וייצמן:

זה חלקה פצפונת, אין לה איפה לשחק.

אמנון ארבל:

אבל המיקום של הממ"ד, הוא אקראי לחלוטין, מה, למה הוא צריך להיות דווקא פה?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אקראי לצורך הפינה.

אמנון ארבל:

לא בפינה הממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בפינה עד השימור.

אמנון ארבל:

נו.

יוחנן וייצמן:

אז הוא מגרד מתוך ה – 1.20 מטר, היא אמרה 30 ס"מ, אנחנו (לא ברור) הכרחית.

אמנון ארבל:

אתה הבנת מה הטענה שלה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

החלון והזה, תסביר לי איך.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

אמנון ארבל:

אז לא הבנתי.

נפתלי לוי:

אמרת כן,

יוחנן וייצמן:

לא, היא אמרה על המיקום של החלון,

אמנון ארבל:

אז תסביר לי מה הבעיה להזיז את החלון 10 ס"מ ימינה.

אלדד רבינוביץ:

הוא רוצה להצמיד, להצמיד את החדרי מגורים או משהו,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה תשאל אותה,

אמנון ארבל:

אני לא מתכוון לשאול אותה.

יוחנן וייצמן:

אז היא אמרה, אני לא זוכר מה, אתה זוכר?

אמנון ארבל:

אבל אתה יודע לקרוא תוכניות, גם אני יודע, תסתכל פה, מה הבעיה תזיז את זה 10 ס"מ ימינה?

עמנואל זלטס:

מה המשמעות שלו לריב? מה הדיקוק של הקיר?

אמנון ארבל:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

הדיקוק של הקיר, (לא ברור) בקיר, באמת, לקיר הזה.

אמנון ארבל:

ואז הוא יהרוס את הקיר, (לא ברור) את הבניין,

יוחנן וייצמן:

כתבנו שבשלב ההיתר, אם היא תוכיח שהיא יכולה לעשות את זה, שתעשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מתוך 1.20 מטר.

אמנון ארבל:

אני אומר דברים הגיוניים, אתם אומרים - כי היא אומרת, אני קשה לי עם זה.

יוחנן וייצמן:

היא אמרה, היא שכנעה, אני לא עו"ד שלהם.

אמנון ארבל:

אבל זה לא פיסיקה גרעינית, זה כולה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ה – בן אדם ישב בוועדה, שכנע שהוא צודק, הוועדה קיבלה את עמדתו,

אמנון ארבל:

אתה לא זוכר מה? איך היא שכנעה?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה רוצה לקרוא את התמליל קודם, לא קראתי.

אמנון ארבל:

אני לא אגיד לך את מי אתה מזכיר לי, אבל בסדר. אליעזר יודע. טוב, אתם רוצים להוריד זה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להיצמד להחלטה של שימור,

אמנון ארבל:

טוב, אוקי. טוב, הלאה מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הריצופים.

יוחנן וייצמן:

ריצופים אנחנו ביקשנו,

אמנון ארבל:

מה ביקשתם?

עמנואל זלטס:

לא, רגע, שנייה שנייה לפני, לפני המחסנים,

יוחנן וייצמן:

המחסנים,

עמנואל זלטס:

למה, למה לא 20 מטר למחסנים?

יוחנן וייצמן:

כתבת בסעיף 6, בכפוף לפרסם הקלה.

אמנון ארבל:

מה זה 20?

עמנואל זלטס:

לא, הקלה, מה הקשר הקלה? אין גם הקלות בכלל היום.

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה את זה הרגע.

אמנון ארבל:

טעות, לא יודע.

יוחנן וייצמן:

היא אומרת אני רוצה את זה הרגע.

אמנון ארבל:

זה טעות.

יוחנן וייצמן:

עכשיו את הריצוף היסטורי,

עמנואל זלטס:

טענה אחרי זה, אמי.

אמנון ארבל:

לא, יותר מ-20,

עמנואל זלטס:

אם זה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

בריצוף להיצמד למה שהשימור.

אמנון ארבל:

מה השימור אמרה?

אליעזר ראוכברגר:

שלהעתיק ככל הניתן. תוסיף רק את המילים - ככל הניתן, זה הכול.

אמנון ארבל:

למה? אבל אם משמרים את הקמרון, למה שלא,

יוחנן וייצמן:

לא, הקמרון משמרים.

אמנון ארבל:

יש לשמר ריצוף היסטורי בחלל הקמרונות.

יוחנן וייצמן:

זה נשאר, הסעיף הזה אין עליו ויכוח,

אמנון ארבל:

איזה סעיף יש ויכוח?

יוחנן וייצמן:

13.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 13, הקודם.

אמנון ארבל:

13.

יוחנן וייצמן:

הסעיף הזה מקובל,

אמנון ארבל:

רגע, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן, זה בסדר.

אמנון ארבל:

שנייה בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

זה החלטת וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

13 הקודם.

אמנון ארבל:

ריצופים היסטוריים, יש לקבוע הריצופים ההיסטוריים התואמים את תיק תיעוד, שכבר הנחיות לשימורם,

יוחנן וייצמן:

12 צריך להוריד.

אמנון ארבל:

רגע, 13, אז מה קבעה וועדת שימור 13?

אליעזר ראוכברגר:

לשמור על הריצופים ההיסטוריים, ככל הניתן.

יוחנן וייצמן:

ככל הניתן להסתכל, בשלב ההיתר, יראו מה טוב, מה לא טוב.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לשלב אותם.

אליעזר ראוכברגר:

והתיק תיעוד, שיש שמה מרצפות שבורות,

יוחנן וייצמן:

לשלב,

אליעזר ראוכברגר:

כל מיני דברים כאלה, אמרו מה שאפשר,

אמנון ארבל:

אמרו שאי-אפשר להחזיר למקום אחר.

עמנואל זלטס:

לא, היא אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא, דיברנו על מקום אחר.

עמנואל זלטס:

היא אומרת שחייבים ריצוף.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר את זה אני אסביר, אמי, אני כן אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בחנות, משמרים את ה - ,

עמנואל זלטס:

תקרא את מה שהיא כתבה.

יוחנן וייצמן:

בחנות, עם הקמרון עם השימור,

אמנון ארבל:

כל אחד אפשרי, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

לא, אז מדובר על ריצוף חוץ מזה.

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

אמנון ארבל:

מה זה לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בתיק תיעוד יש עוד דברים אני לא זוכר כעת, מה את רוצה ממני?

אמנון ארבל:

אבל זה היה בשבוע שעבר.

יוחנן וייצמן:

אני אדריכל?

אמנון ארבל:

לא יודע, אתה מקבל החלטות על בסיס דברים שאומרים לך, ואתה לא זוכר אותם.

יוחנן וייצמן:

על בסיס החלטות שקיבלתי, זה בסדר?

אמנון ארבל:

לא, כי יש פה דיון, שואלים אותך שאלות מקצועיות, ואתה לא יודע לענות, אומר - אני לא זוכר, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

כעת להיצמד להמלצת וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אבל אני שואל אותך מה ההיגיון בוועדה, בהחלטה של וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

אם תרצה, אני אבדוק את זה,

אמנון ארבל:

אתה אומר, אני לא יודע, אז מה אני אמור לדעת?

יוחנן וייצמן:

אני אראה,

אמנון ארבל:

אני מודה נשבר, אני לא יודע מה לענות לך.

יוחנן וייצמן:

זה לא החלטה שהתקבלה בהצבעה. זה החלטה,

אמנון ארבל:

אפשר להסביר אותו לוועדה? שיבינו, אולי לא הוועדה, לסביר מה החלטה.

צביקה אסולין:

לא, אמי השאלה,

יוחנן וייצמן:

פעם הבא אני (לא ברור).

צביקה אסולין:

אני יכול עכשיו להגיד - לא, זה לא הגיוני,

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

לא מקבל את זה?

אמנון ארבל:

אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

צביקה אסולין:

לא, אני יכול להגיד, לא מקבל את המלצת וועדת שימור?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

צביקה אסולין:

אז אני רוצה שיורידו את הקיר הזה.

אמנון ארבל:

ברור.

צביקה אסולין:

אני לא רוצה שיהיה פה שימור בכלל, תבנו בניין חדש.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני הולך,

צביקה אסולין:

לא מעניין אותי השימור.

אמנון ארבל:

תנמק אבל,

יוחנן וייצמן:

אני גם איתו.

צביקה אסולין:

אני לא מעניין,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה,

צביקה אסולין:

אין שימור,

יוחנן וייצמן:

איננו לשימור בתב"ע היסטורי, זה בניין עלוב ומגעיל,

צביקה אסולין:

בכל תוכנית אנחנו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לבנות בניין חדש, ושלוש.

צביקה אסולין:

נו מה אתה,

יוחנן וייצמן:

בוא נפתח.

אמנון ארבל:

אני (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בוא נפתח לכיוון הזה.

אמנון ארבל:

לא, אני אגיד לך מה, מצחיק אותי, שאתם רוצים (לא ברור) ברצינות, והכול מוקלט, ואתם אומרים דברים כאילו,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

סתם, כאילו,

צביקה אסולין:

לא, לא סתם, תראה, בדרך כלל אנחנו מתייחסים לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

באמת אני חושב שצריך לשמר.

צביקה אסולין:

עשינו מה שהם אומרים,

יוחנן וייצמן:

אבל,

צביקה אסולין:

פתאום עכשיו אתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

אז אני אמרתי לך, שע"פ חוק, וועדת שימור, לצורך העניין בדיוק כמו מהנדס העיר ממליצה לוועדה הזאת, הוועדה הזאת יכולה לקבל, יכולה לא לקבל, יכולה לשנות, יכולה להפוך מה שהיא רוצה. זה החוק. זה החוק, מה?

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת שימור ממליצה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

צביקה אסולין:

אז תגיד להם שייבנו בניין חדש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה? מה הנימוק? מאיזה נימוק?

יוחנן וייצמן:

וועדת השימור הוא מייעץ ע"פ חוק.

צביקה אסולין:

זה לא יפה.

אמנון ארבל:

לא יפה, זה לא נימוק תכנוני,

יוחנן וייצמן:

למה?

צביקה אסולין:

אז מה אתה רוצה? הפוך, זה התכנוני.

יוחנן וייצמן:

אם הוועדה, אם הוועדה המקומית חושבת שאין עניין בשימור שם,

אמנון ארבל:

היא צריכה לנמק, להסביר למה,

יוחנן וייצמן:

אין עניין.

אמנון ארבל:

מה זה אין עניין?

יוחנן וייצמן:

הציבור לא ייהנה משימור,

אמנון ארבל:

אני אתכם, תחליטו מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא חושב ככה.

אמנון ארבל:

אני לא, אני לא מתנגד, אתם אנשים מבוגרים,

צביקה אסולין:

תדבר איתו.

אמנון ארבל:

תקבלו החלטות.

צביקה אסולין:

שימור זה הוא, לא אני.

אמנון ארבל:

לא, אתה מציע להרוס, הוא לא הציע להרוס.

עמנואל זלטס:

אתה אומר לא שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא הציע לפתוח.

אמנון ארבל:

תיקחו אחריות, אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

בוא, כעת בוא נעזוב את הבדיחות.

אמנון ארבל:

שיעשו פה 49 קומות גם, בוא נעשה 49 קומות.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני בעד 49 קומות.

צביקה אסולין:

איד?

אמנון ארבל:

למה לא? יללה אני בעד. וייצמן, אני בעד, להרוס את הבניין נעשה פה 49 קומות.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל בנייה של 29 מטר, כן.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

לכל הבניין,

עמנואל זלטס:

אמי, זה ליד ישיבת מיר, זה לא מכובד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה חברים, נו.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זהו, אני חושב שתיקנו את הכול.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש עוד?

אמנון ארבל:

לא, יש מלא, מה את זה תיק גדול.

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו, נשאר עוד אחד שאני לא מסכים לו.

ישראל קלרמן:

שמה?

עמנואל זלטס:

לא, לא, אמי, לא, למה? יש שם,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

למה? למה אתה לא מסכים?

אליעזר ראובברגר:

ככה, בגלל שאני חושב שצריך את אישור נכסים, כשאתה עושה מעל דרך.

ישראל קלרמן:

לא דיברו עם נכסים? זה בוודאי,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהיא כותבת, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

ובמחסנים.

אמנון ארבל:

איזה סעיף? איזה סעיף? שנייה,

אליעזר ראובברגר:

זה גמרנו, זה עברנו כבר. כן, צריכים לשנות.

ישראל קלרמן:

13.

עמנואל זלטס:

11.

אליעזר ראובברגר:

עברנו, עברנו, הכול עברנו.

עמנואל זלטס:

יש גם אחד.

יוחנן וייצמן:

דקה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דקה.

עמנואל זלטס:

סעיף 1,

אליעזר ראוכברגר:

היינו במרצפות.

צביקה אסולין:

סעיף 11,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, רגע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

13.

אמנון ארבל:

אליעזר, שנייה זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה שרון, הוא עשה את זה.

ישראל קלרמן:

החלטה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

צריך נכסים או לא?

ישראל קלרמן:

לא,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

זה טעות, לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך, תוריד. חשבתי מעל דרך, היא אומרת זה מעל דרך, אבל זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה שלהם.

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מעל דרך, אז לא בתוך הקו הכחול.

צביקה אסולין:

לא, אבל הדרך היא שהם.

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא לא אומרת את זה, היא אומרת את זה מחוץ לקו הכחול.

צביקה אסולין:

אז היא טעתה.

אליעזר ראוכברגר:

אז היא טעתה, בסדר. אוקי, אם היא טעתה בסדר.

ישראל קלרמן:

שנייה, לגבי הממ"ד.

יוחנן וייצמן:

לגבי ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו כבר.

אמנון ארבל:

יכול להיות שבצד שני.

יוחנן וייצמן:

קיבלנו להיצמד להחלטת וועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:

טיפלנו בזה.

אמנון ארבל:

אליעזר, שנייה, יכול להיות שבצד השני זה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

עמנואל זלטס:

אז תכתוב מה שמעל דרך, כאן,

צביקה אסולין:

לא, אין בצד השני מעל דרך. אין, אין דרך מצד שני.

אמנון ארבל:

לא, שנייה, שנייה.

יוחנן וייצמן:

בוא,

אמנון ארבל:

זה גבול החלקה, אז פה, איפה שדיברנו על הזיז, זה לא מעל דרך פה, זה כן מעל דרך.

עמנואל זלטס:

אז תכתוב איפה שמעל דרך, כן צריך נכסים.

יוחנן וייצמן:

אתה בכל מקרה צריך,

אמנון ארבל:

בסדר, זה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אולי יש לה היתר, כתנאי להיתר,

אמנון ארבל:

זה כן, בחלק ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת דקה,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, נו.

עמנואל זלטס:

סעיף 11 אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מה לא? כן,

יוחנן וייצמן:

אז תסדיר את הסעיפים דקה,

אליעזר ראובברגר:

הסדרנו הכול, נו.

יוחנן וייצמן:

לא, את הגג רעפים,

אמנון ארבל:

איזה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 16. 11 בוא נלך.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

יש לתקן, מה רע לך? החזית הצפונית אין צורך.

עמנואל זלטס:

אין שם כלום, אין שם כלום בחזית צפונית. כן. היא אומרת שלא קיים.

צביקה אסולין:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מה זה היא אומרת?

צביקה אסולין:

תסתכל.

עמנואל זלטס:

תסתכל בזה.

צביקה אסולין:

תסתכל ב – GIS,

עמנואל זלטס:

ב – GIS מה יש שמה?

צביקה אסולין:

אין שום דבר.

אמנון ארבל:

מה זה חזית צפונית?

צביקה אסולין:

מאחורה,

יוחנן וייצמן:

זה מזרח.

אמנון ארבל:

רגע,

חיים כהן:

קיבלנו החלטה, נקודה, בסדר.

אמנון ארבל:

מה זה צפונית? לפה, פה, זה כן לשימור, אבל זה קיר לדיקוק אבל.

יוחנן וייצמן:

יש פה קמרון, זה רק באזור קמרון, אז בוא, בוא,

אמנון ארבל:

אבל כל מה שהתוכנית מציעה לשמר, חברים, אני לא מצליח להבין, התוכנית מציעה לשמר את זה, את הורוד הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

סליחה את זה,

עמנואל זלטס:

זה צפון?

אמנון ארבל:

צפון זה זה, זה צפון. הצפון הוא פה, כן. אבל הנה הצפון, אתה רואה, צפון, זה קיר לשימור, שהוא צפוני, צריך לשמר אותו, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

אותו מדקקים רק,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם הוצאת, גם הוצאת את הממ"ד משמה.

יוחנן וייצמן:

קיבלנו,

עמנואל זלטס:

לא,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

מוועדת שימור,

צביקה אסולין:

הממ"ד בהמשך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תן לו את הממ"ד. קיבלנו את ה - , את הפנייה שלה על הממ"ד,

צביקה אסולין:

כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו נצמדים להחלטה של וועדת שימור.

אמנון ארבל:

כן, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון.

אמנון ארבל:

נכון, נכון. אבל לשמר את הקיר, זה צריך,

יוחנן וייצמן:

לשמר,

צביקה אסולין:

כן, בוודאי,

אמנון ארבל:

גם מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

למעט הגריעה לממ"ד.

אמנון ארבל:

זה כבר הורדנו, בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, שלא יסתור את זה, שלא יהיה סעיף סותר אבל, אמי.

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

עמנואל זלטס:

בדרך כלל אומר שזה כן,

יוחנן וייצמן:

למעט הממ"ד. למעט הדיקוק המוצע לצורך הממ"ד. עכשיו גג רעפים, להוריד בכלל. את סעיף 2,

עמנואל זלטס:

מה שאתה חושב,

יוחנן וייצמן:

אין צורך.

אמנון ארבל:

12.

אליעזר ראוכברגר:

13 טיפלנו. 13 טיפלנו, 23 טיפלנו, גמרנו.

אמנון ארבל:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

ממ"דים, לא, אז שוב ממ"דים, אז תשנה את הסעיף הזה גם 13.

אמנון ארבל:

החלון של הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

לא, אין לפגוע בקיר ההיסטורי, הכול צריך ממ"ד, כן אישרנו את זה.

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני כל דבר כתוב ארבע פעמים, אתה רואה אותו פעם אחת, אתה צריך לחפש איפה כתוב עוד מקום.

אמנון ארבל:

טוב. לפחות פה אתה קורא.

יוחנן וייצמן:

זיכרון יותר.

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

אז תשב קרוב גם בשימור, אני לא מבין. תעשה, וועדת שימור, תעשה וועדת שימור פה.

יוחנן וייצמן:

בוועדת שימור אני קם פשוט.

אמנון ארבל:

אתה רוצה משקפיים לוועדה?

יוחנן וייצמן:

יש לשלב, פה תוריד את,

אמנון ארבל:

סעיף, סעיף,

יוחנן וייצמן:

ב – 15 החדש.

אמנון ארבל:

כן, מה?

יוחנן וייצמן:

יש לשלב את גג הרעפים הגג רעפים החדש, גג רעפים ההיסטורי הקיים, תוריד.

אמנון ארבל:

ב – 15? פה זה,

יוחנן וייצמן:

יש לשלב, את הגג, את הגג, תוריד משמה. בשורה השנייה, עד הקיים, עד הקיים, זהו, לא, לא, תעלה בסדר.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

אגב, וסימנת מבנה היסטורי קיים לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה זה,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

הוראות התוכנית,

עמנואל זלטס:

הנה פה צריך להיות, אולי יותר הדיקוק,

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

מה שכתוב לפני.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה בסדר, למעט, מצוין, זה בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, אבל יותר כתוב פה, מקודם אמרת שכן אפשר,

יוחנן וייצמן:

ולא למעט, תסתכל על הסוגריים, זה בסדר אל תמחק אותם.

אמנון ארבל:

לא, אני מראה לו רק,

עמנואל זלטס:

כן.

אמנון ארבל:

זה תוכנית חשובה מאוד.

יוחנן וייצמן:

כן, כמעט כמו אפשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, סיימנו?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, אוקי, חברים. אנחנו עושים עכשיו הפסקה עד 14:30, 14:30 חוזרים לדיון, אפשטיין.

יוחנן וייצמן:

תודיע רק, לא, ב – 14:32.

ישראל קלרמן:

לא, 20:14.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לסגור את ההקלטה רק בבקשה?

יוחנן וייצמן:

שלושת רבעי שעה (לא ברור). מה?

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, איפה אילנית?

מיכל כהן:

אני אקרא לה רגע?

גבראל:

היא מתאוררת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בטח, אני לא, אני לא יכול בלעדיה.

אלדד רבינוביץ:

גבראל לשכנע אותו, יש לו שני תצ"רים.

אליעזר ראוכברגר:

אין תצ"רים.

אלדד רבינוביץ:

יש לו תצ"ר בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

יש תצ"רים?

גבראל:

כו,

אליעזר ראוכברגר:

למה אני לא קיבלתי?

גבראל:

פשוט התבלבלו בסדר היום קצת.

עמנואל זלטס:

לא, גבראל, הורדנו אותך מהסדר יום.

גבראל:

בלבלו אותי.

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש תצ"רים?

אלדד רבינוביץ:

קיבלתי.

גבי יש שני תצ"רים.

אלדד רבינוביץ:

הנה שני תצ"רים.

גבראל:

אם אתם,

אלדד רבינוביץ:

כבוד היושב ראש, הנה הנה בסוף הדפים האלה.

עמנואל זלטס:

שלח לי אבל שעה,

אמנון ארבל:

רשום בהתחלה תצ"ר.

אלדד רבינוביץ:

יש גם שני תצ"רים.

גבריאלי:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה הפקעה, הנה הפקעה שירדה.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הנה עוד הפקעה.

צביקה אסולין:

אני אגיד לך אני שולח לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה היה, זה הפקעה. כל החומר הזה להפקעה, הנה פה יש תצ"ר. טוב, חברים, אפשר להפעיל את ההקלטה? אמי. סיימנו את ארוחת צהריים, ורק יש לנו שני תצ"רים קטנים, ומיד אחר כך אנחנו חוזרים לתוכנית ברחוב, המגדל ברחוב אפשטיין.

תצ"רים

אליעזר ראוכברגר:

רק שני תצ"רים של גבריאלי, בשביל לשחרר אותו, בבקשה גבריאלי.

גבריאלי:

כן, אז תצ"ר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גבריאלי:

בשכונת עטרות, באזור תעשייה

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גבריאלי:

תצ"ר מספר 12012, יש טעות בתב"ע, בטבלת ההקצאות, השמאי עשה חישובים לפי שטח מדוד, ולא לפי שטח רשום, אז יש שוני בין שטח בטבלת ההקצאות בתב"ע, ובין שטח בתצ"ר מבקשים להעביר תצ"ר בסטייה.

אלדד רבינוביץ:

כמה פער?

גבריאלי:

100 מטרים פער. מגרש גדול של 3325 מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

מ – 12 אלף ל – 12, נכון?

גבריאלי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, ומה התצ"ר השני?

גבריאלי:

התצ"ר השני ברוב כספי, פרק ד', בעלים, אותם בעלים בשלוש חלקות, מבקש לחבר 3 חלקות ביחד, יש שתי חלקות,

אלדד רבינוביץ:

אני לא יושב בתיק הזה, של התצ"ר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, מיכל, לרשום שבתצ"ר הזה אלדד לא משתתף.

גבראל:

לא, אתם יכולים להשתתף אנחנו לא ממליצים.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

גבראל:

אז תצ"ר פרק ד' לקבל שלוש חלקות, אותם בעלים בחברה, בעלת הקרקע ל – 3 חלקות, אך בשתי החלקות יש תב"עות שונות,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

גבראל:

ברחוב כספי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

גבראל:

ממש עם נוף טוב מצוין,

יוחנן וייצמן:

למה הם עושים את התצ"ר הזה?

גבראל:

כן, מה?

יוחנן וייצמן:

למה הם מחברים, מה הם רוצים לעשות?

אמנון ארבל:

הם רוצים להגיש תוכנית,

גבריאלי:

הם רוצים לחבר את שלושת החלקות, אבל,

אמנון ארבל:

רוצים להגיש תוכנית,

גבריאלי:

הצעתי להם לעשות תב"ע, ולחבר בתב"ע כי יש תב"עות שונות, שנותנות הנחיות שונות, מספר הקומות שונה, בחינת חלופות, קווי בניין שונים, אז אנחנו לא המלצנו, גם אמי לא המליץ, אז וועדה צריכה להחליט.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, חברים, יש למישהו שאלות? אין, לגבי התצ"ר הקודם, אין, מאושרים שני התצ"רים,

גבריאלי:

לא,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

השני אישרתם?

עמנואל זלטס:

כמו המלצה, כמו המלצה.

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמו המלצה.

עמנואל זלטס:

אחד זה לדחות.

אליעזר ראובברגר:

רגע, את ההמלצה של כספי, זה לדחות?

יוחנן וייצמן:

כן,

גבריאלי:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

כמו המלצה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

גבריאלי:

אז מאשרים לי.

אמנון ארבל:

שלא ניתן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו מאשרים את המלצה של הדרג המקצועי, לדחות את,

גבריאלי:

תודה,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר. אוקי, תודה, גבריאלי.

המשך תוכנית 681288

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו חוזרים לתיק 6 בסדר היום, 681288, מתחם אפשטיין. אני חוזר לדוברים, למי שביקש רשות דיבור, יונתן דיבר כבר, עכשיו ברים, בבקשה אתה הבא בתור. ואחריו אלדד. בבקשה ברים.

צחי ברים:

הרי יש את הנושא של, מרפסות סוכה שמה, גינה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

השאלה איך אתה מציע להחזיר את זה?

עמנואל זלטס:

הוא מתנגד לזה.

צחי ברים:

לא, לא מתנגד.

עמנואל זלטס:

הגישו התנגדות עצמית שמה.

אמנון ארבל:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

הוא הגיש, הוא הגיש.

ישראל קלרמן:

להחזיר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שרון אבני, זה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהוא אמר, אתה רוצה, אתה רוצה,

ישראל קלרמן:

אתה מתנגד לזה.

צחי בריס:

לא מתנגד ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ישראל,

צחי בריס:

לא מתנגד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן להפנות אותנו לסעיף האמור?

צחי בריס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שאנחנו, נבקש לתקן אותו.

יוחנן וייצמן:

44 כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

43.

יוחנן וייצמן:

43? 43.

צחי בריס:

הנה 43 לדחות את ההתנגדות, לעניין דיון בהפקדה, הוחלט להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

היזם מבקש לבחון (לא ברור), בנייה לא יפגע (לא ברור) ואשר, שטחים, זכויות בנייה בהיקף של 3100, אני דיברתי על זה עם אמי, אמי גם חשב זה מרפסות מקורות, ולא הבין, אני הראיתי לו,

אמנון ארבל:

זה צריך אבל שטחים אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הראיתי לך את ה - ,

עמנואל זלטס:

המניפה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

המניפה הזאת, ובעצם זה מרפסות מקורות בדירוג, סוג של מרפסות מקורות בדירוג, בצורה של המניפה, אם אתה רוצה רק תראה את זה פה ב - ,

עמנואל זלטס:

קודם, הראית את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לך את זה פה.

עמנואל זלטס:

הראית, הראית מקודם,

אמנון ארבל:

במצגת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, במצגת זה נמצא. רואים את זה.

יוחנן וייצמן:

יש את שני הבניינים אחד ליד השני, את שני,

עמנואל זלטס:

לא, מקודם אמי הציג את זה.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה המחוזית (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בכל דבר יש שאלה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, דקה, פה כבר הצבענו כזה דבר פעם אחת במחוזית, ולא היה לנו, הרוב הלך עם הצעת
היושב ראש,

עמנואל זלטס:

זה מגיע עוד פעם עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

פה, פה, תחזור, אפילו פה רואים את זה, תחזור, הנה.

אמנון ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה,

יוחנן וייצמן:

המשחק הזה כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה המניפות האלה,

אמנון ארבל:

סולם יעקב.

אליעזר ראובברגר:

שבעים זה כל מרפסת יש לה קצת מקורה, וקצת יוצא, קצת מקורה, קצת יוצא,

עמנואל זלטס:

גם ממול,

אליעזר ראובברגר:

ככה, ככה, בצורה כזאת,

צחי ברים:

זה בשנלר. לא בשנלר, בכדורי.

עמנואל זלטס:

גם תרד טיפה למטה, תראה את זה, או זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה יוצר מוצלח.

צחי ברים:

לא, הרעיון,

ישראל קלרמן:

10 קומות ל – 34, לא,

צחי ברים:

לא, הם לא יהיו,

אמנון ארבל:

יש תוכנית שהם יעופו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה? זה (לא ברור) מה, זה מה שהוא דיבר אז,

יואל אבן:

הבעיה זה לא זאת, הבעיה זה בגלל שה - , הבניין כל כך גבוה, לייצר באמת, שמיים מעל (לא ברור)
הזה, זה אומר אלה שלמטה יהיו מאוד מאוד ארוכות, זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

לא, הן לא ארוכות.

יואל אבן :

הן לא עמודות.

אליעזר ראוכברגר :

לא, הם לא יהיו, בגלל שהם ככה, אז כולם מקבלים אותו גודל, לא, לא,

עמנואל זלטס :

לד, לד,

אליעזר ראוכברגר :

לך אחורה.

עמנואל זלטס :

לקודם טיפה, הנה זה, תראה תראה את זה,

אליעזר ראוכברגר :

אתה רואה?

עמנואל זלטס :

תראה, תראה איזה יופי.

אמנון ארבל :

זה משמין את כל הבניין.

יואל אבן :

זה משמין את הבניין למטה.

אליעזר ראוכברגר :

משמין אותו טיפה.

יואל אבן:

למטה, זה כמעט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בהרבה,

דובר לא מזוהה:

כמה?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאתה ככה, אמי,

יואל אבן:

מי עשה את זה?

עמנואל זלטס:

זה מדובאי, זה מדובאי,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבחור, בוא הנה הבחור הזה, האדריכל, מה הוא דיבר באנגלית, ההוא מבורג' (לא ברור), הוא אדריכל גוי, הוא לא יהודי בכלל. הוא הלך למד את כל הלכות סוכה בשביל להבין בכלל מה זה סוכה, מה זה נקרא פתוח, מה זה לא פתוח, כמה מידות.

עמנואל זלטס:

כמה שטוח מינימום צריך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא הלך ללמוד, ולפי זה הוא עשה את זה, עכשיו זה לא שהם יהיו ארוכות, יואל,

יואל אבן:

זה, תשאיר, תשאיר.

אליעזר ראוכברגר:

כולם יהיו אותו גדול,

יואל אבן:

תשאיר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הרעיון של המניפה.

יואל אבן:

שנייה, אני אגיד, אני אגיד, אני חושב קודם כל אין לי בעיה תקבלו, רק אני מציג, איך המבנה ייראה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל אבן:

אם זה 60 ס"מ, זה אומר שזה יהיה, נגיד 60 ס"מ, אפילו אם זה צר נורא,

אמנון ארבל:

יותר.

יואל אבן:

זה 1.20 מטר, זה כבר 1.80 מטר מהבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עומק, זה רוחב.

יואל אבן:

כן,

ישראל קלרמן:

אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עומק.

יואל אבן:

אז המשמעות היא שהבנייה, תחשוב שאתה מקבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל רק למעלה,

יואל אבן:

אם זה 60,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא ב - ,

יואל אבן:

אולי זה יותר.

אליעזר ראוכברגר:

לא בתכסית למטה.

יואל אבן:

אולי זה 80.

אליעזר ראוכברגר:

לא בתכסית למטה.

יואל אבן:

אלה כבר נורא,

ישראל קלרמן:

למטה יותר רחב.

אמנון ארבל:

למטה יותר רחב,

ישראל קלרמן:

למטה יותר רחב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בתכסית של הקרקע התכוונתי.

יואל אבן:

בפועל יש לך, השמנה של המבנה,

ישראל קלרמן:

אבל זה מתחת,

אליעזר ראוכברגר:

לא בתכסית הקרקע,

ישראל קלרמן:

הדמיה את זה, (לא ברור).

יואל אבן:

אוקי, עכשיו אני,

עמנואל זלטס:

אבל למה,

אליעזר ראוכברגר:

לא מגיע לקרקע כן,

עמנואל זלטס:

אבל פה זה התקדם. במקום שזה יהיה מרובע ככה, פה זה יקטן, אם פה זה גדל, פה זה (לא ברור).
לא, לא,

יואל אבן:

זה עד למטה הצורה הזאת.

עמנואל זלטס:

כן, אבל במקום, בתוכנית השנייה,

אמנון ארבל:

מרובע.

עמנואל זלטס:

שזה מרובע,

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש מינורי יחסית,

עמנואל זלטס:

בסדר, זה לפה ולפה.

יואל אבן:

אני אראה את זה רק בהדמיה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, בהפקדה אנחנו החלטנו עם זה,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יואל אבן:

אני יודע, לא, אני רק מציג את ה - ,

אמנון ארבל:

כן, אם המחוזית הוריד,

יואל אבן:

כי הדמיה דיברנו שכן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל אבן:

כי זה נראה הכול כזה נראה עדין ויפה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. עוד משהו? בסדר, אוקי, אוקי, בסדר, בסדר. מה?

צחי בריס:

עכשיו אמי,

עמנואל זלטס:

לייזר, לייזר הנה (לא ברור) שם.

יואל אבן:

זה לא נראה כמו שזה,

עמנואל זלטס:

תראה איזה יופי,

יואל אבן:

כן, אבל שזה סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

כדי שזה יהיה סוכה, הוא צריך לצאת יותר.

עמנואל זלטס:

לא לפה.

צחי בריס:

הוא אומר שיש טעות אופטית.

גבריאל:

לכל דירה (לא ברור).

יואל אבן:

היא נראית כאילו זה אותו דבר,

צחי בריס:

זה טעות אופטית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה נכון, אני מסכים איתם. דרך אגב המניפות האלה, גם מבחינה עיצובית, אני חושב שזה מרשים מאוד. גם עיצובית, דרך אגב ההוא, האדריכל של הבורג' בראגנה, הוא בעצמו אומר, שמבחינה עיצובית, מה?

דובר לא מזוהה:

בורג' חליפה.

אליעזר ראוכברגר:

חליפה, בראג'נה תקרא מה שאתה רוצה.

צחי ברים:

בורג' חליפה מ – 400 אי-מיילים לא (לא ברור) את המשפט.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

מה – 300 אי – מיילים שהגיעו אליך, לא יכולת להבין (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אמרתי זה הולך לספאם.

צחי ברים:

יש שמה נושא.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, תמשיך,

צחי ברים:

אמי העלה, אמי העלה את הנושא של הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

יש את הדופלקסים שהם גובה כפול.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי בריס:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא דופלקסים, זה דירות. זה דירות עם גובה כפול, למעלה, כן.

צחי בריס:

במגדל כזה ייתכן שיש כאלה דירות למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

במגדל כזה?

צחי בריס:

צריך,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים,

צחי בריס:

עושה שכל שלמגדל כזה יהיה דירות כפולות למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

נו,

צחי בריס:

השאלה אם אין בטכני, איפה להוריד את הגובה.

אמנון ארבל:

לא, לא הבנתי, עוד פעם.

אליעזר ראוכברגר:

אני אענה,

יואל אבן:

בטכני,

אמנון ארבל:

לא הורדנו מהטכני כלום.

יואל אבן:

הטכני זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפוך, הוא אומר, הוא אומר אולי אפשר להוריד,

צחי ברים:

הרי,

אליעזר ראוכברגר:

בטכני להוריד, וכך להרוויח עוד טיפה הורדה, מה שהוא אומר,

יואל אבן:

אחרי זה צריכים לוגיסטי של בניין,

אמנון ארבל:

כל מגדל שבונים יש לו קומה טכנית מאוד גבוהה, בדרך כלל הבניינים זה נראה רע, כי,

יוחנן וייצמן:

3 קומות,

אמנון ארבל:

יותר מצומצם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לראות בבניין ליד, הירוק שראינו למעלה את הצ'ופצ'יק.

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? זה מתקן (לא ברור).

גבריאלי:

מערכות חשמל.

יואל אבן:

זה מערכות מצילות חיים, במבנים כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יואל אבן:

צריכים,

מיכאל:

למה להוריד?

יואל אבן:

בגלל שהמבנה הוא צר יחסית.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי להוריד, הוא שאל, ענינו,

יואל אבן:

לא, לא, זה, את המבנה לא היה ככה צר, זה היה יותר, בגלל שהוא צר נורא אין מקום.

גבריאלי:

יש משהו כזה.

מיכאל:

סתם להוריד,

יואל אבן:

אבל מבחינת המערכות, תציגו מערכות מצילות חיים, כשהמבנה הוא מבנה גדול, (לא ברור) במקום לפרוס אותו.

אליעזר ראוכברגר:

יש דרישות של כיבוי אש, מים, כל מיני דברים.

יואל אבן:

יש לך כיבוי אש, יש לך גנראטורים, יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

גם מאגרי מים, אתה יודע מאגרי מים,

יואל אבן:

מאגרי מים,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להקים שמה? אתה יודע איזה מאגרי מים צריך לעשות שמה? לא מסתמכים על הזרנוקים שיביאו הכבאיות, או המטוסים שיבואו, יש שמה מדלי מים, בשביל הבניין עצמו,

יואל אבן:

זה אפילו, זה מדלי מים לשתייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

מה שלא היה שתוך הבניין בצורה יפה, ועדיף שישאר ככה.

יואל אבן:

יש לך פה מאגר מים,

אמנון ארבל:

איזה קומה זאת?

יואל אבן:

יש לך פה מאגר, מה שליוזר אמר, יש לך מאגר מים, בגלל שכאילו לייצר לחץ מים שיגיע עד הקומה העליונה,

צחי ברים :

אוקי, הבנתי,

יואל אבן :

תחנת מאגר.

צחי ברים :

מה שאמי אמר,

אמנון ארבל :

אי-אפשר להימנע מהקומות הטכניות, אי-אפשר להימנע, או להקטין אותם.

אליעזר ראוכברגר :

בקיצור, הוא אומר שהרעיון הוא טוב, אבל לא ישים.

מיכאל :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

הלאה, ברים קדימה.

צחי ברים :

יש את השטחי הציבור שמה, יש לנו בית כנסת, יש שמה, אגב היה לפני שבועיים, את ה - , (לא ברור)
פה עם הבית ספר של שימוש חורג, זה לא באותו מקום?

אליעזר ראוכברגר :

זה אותו מקום?

אמנון ארבל :

זה היה בניין אחר.

אליעזר ראוכברגר :

זה בניין קיים שהולך להיהרס.

אמנון ארבל :

זה.

צחי ברים:

את הבניין הזה שימוש חורג לכמה שנים?

אליעזר ראוכברגר:

דחינו, לא נתנו שום דבר, דחינו את ההכרעה, ב – 45 יום, כדי שיבוא אלינו עם, עם דו"ח.

צחי ברים:

אז בעצם אין שמה בית ספר, אין שמה, אין שמה שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

כרגע יש,

חיים כהן:

א', זה שטח פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בתב"ע,

צחי ברים:

לא, אני מדבר ב - ,

חיים כהן:

אפשטיין זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו בתב"ע החדשה. בסדר אנחנו רוצים בית ספר,

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שלו, אמרתי.

ישראל קלרמן:

הוא לא יעשה פה שימוש חורג אם יאשרו את זה פה.

אלדד רבינוביץ:

אפשרויות ל - ,

אמנון ארבל:

לא, ביקשנו להוסיף שימוש לבית ספר,

ישראל קלרמן:

אז מותר,

אליעזר ראוכברגר:

בהפקדה היה.

ישראל קלרמן:

לא צריך שימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

בהפקדה היה,

ישראל קלרמן:

אז תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לחדד את זה. צריך לחדד את זה, בסדר.

ישראל קלרמן:

זה נכנס לתב"ע, צחי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, בסדר. הלאה. לא, בעצם אתה אומר את מה שאני מסכים איתך, יש שם היום 1000 ילד, שאנחנו רוצים לעשות שימוש חורג נראה אם נעשה או לא, כפי שיחזירו לנו כרגע, דחינו את ההכרעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו לאן לזרוק את הילדים האלה.

ישראל קלרמן:

מאשרים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם אנחנו לא יכולים לבנות שם בית ספר בשביל ה- 1000 ילד, אז נבנה בשביל 400, בשביל 500, אנחנו (לא ברור), אבל לזרוק את כולם, אין לנו, אנחנו לא כל כך משופעים בשטחים לבתי ספר בירושלים, עם כל הכבוד.

צחי ברים:

אני חושב שבנושא ההשכרה של היחידות של הדיור,

חיים כהן:

לי יש (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

זה דבר מבורך שיש את זה, אני חושב שזה דבר טוב, (לא ברור), עוד פעם, אני מבין שהנושא של מלון הוא, יואל הסביר את זה, שהוא נושא מאוד מהותי,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתה רוצה? או מציע או מה?

צחי ברים:

לא 12 קומות, אז להוריד לו, אני הייתי, אני הייתי, עוד פעם, אם לא היה בוער שיהיה פה מלון, הייתי מבקש להוריד את המלון, ולעשות שמה יחידות דיור, לא להוריד את כל ה- , ההשכרה שלהם, רק לתת את כל המלון,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה להוריד את מספר הקומות?

צחי ברים:

לתת לו גם קומות, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

צחי, צחי, אתה רוצה להוריד מספר הקומות?

צחי ברים:

כן.

יואל אבן:

מה? של המלון?

אליעזר ראוכברגר:

לא, של ה -

צחי ברים:

השכרה.

אליעזר ראוכברגר:

השכרה.

צחי ברים:

להוריד את זה, כי אני רואה שאצלך חשוב מאוד המלון.

אלדד רבינוביץ:

אני לא הבנתי למה זה 15 ולא 9, 9 ו 8 – 8,

יואל אבן:

אני חושב שצריך פה כמות גדולה, כי אני חושב שזה הדבר שעוד איכשהו יכול לאפשר לבניין הזה, להיות פחות מנוכר, שייתן גם אופציה לאנשים, במעמד הבינוני, לחיות שם, ולא רק לקנות דירות מאוד מאוד יקרות,

צחי ברים:

יפה, מה?

אמנון ארבל:

זה לא רק זה, אבל, המדיניות, המדיניות,

יואל אבן:

זה צורך נורא גדול של קריית יובל, היום.

אמנון ארבל:

לא, זה לא הנושא המקצועי, המדיניות, המדיניות היא 30 קומות, והבניין הוא 42, אז 12 פער.

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון, אבל זה, למעשה שתי בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם אנחנו ככה יורדים, לא, הרעיון היה, הרעיון היה כמה דברים א', להגיע (לא ברור) של 50 (לא ברור),

צחי ברים:

שיש את המשקל.

אליעזר ראוכברגר:

ב', כי אתה מגיע ל – 30, שנייה, צחי, אני אסביר לך, מה היה הרעיון. ב – 42, אתה מגיע ל – 30, שזה יכול לקבל לפי מדיניות רק"ל, כמו שאמר יואל קודם, הוא יכל לקבל שתי מגדלים של שתי, של 30, זאת אומרת היה מגיע פה ל – 60 קומות, כן? לא בגובה, אבל 60 קומות.

צחי ברים:

בהדמיה לא כל כך הרבה (לא ברור).

אמנון ארבל:

ראיתי נו מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא היה לו.

צחי ברים:

הבעיה שלך בהשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

היה יותר, היה יותר, כי היה לי יותר קומות לקחת. היה לי יותר קומות, היה לו 60,

צחי ברים:

לא, לא,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

השכרה ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? לא, לא בטוח, לא בטוח,

יוחנן וייצמן:

25%.

אליעזר ראוכברגר:

יש לי פה, יש לי את המטרים.

צחי ברים:

אני מציע, עוד פעם אני מציע אם במלון הוא נושא חשוב אני מקבל את מה שיואל אומר,

אליעזר ראוכברגר:

תציג מה אתה רוצה להוריד לכמה, לקומה שתיים, 10, 11, כמה?

צחי ברים:

10.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בין 12 ל- 10, לא נראה לי כזה קריטי, לא קריטי.

צחי ברים:

אני מהתחלה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאפשר, גם צחי,

ישראל קלרמן:

6.

אליעזר ראוכברגר:

צחי, גם אתה חושב? אלדד.

אלדד רבינוביץ:

10.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, גם אלדד. אני חושב שאפשר לזרום עם זה, אפשר היה לזרום.

ישראל קלרמן:

הם רוצים להוריד לגמרי, אז נעשה אולי 6 באמצע.

אליעזר ראוכברגר:

מי רוצה להוריד לגמרי?

דובר לא מזוהה:

אל תרחמו על ה - ,

ישראל קלרמן:

צביקה,

יואל אבן:

היזם אומר סתם, תאמין לי.

צחי בריס:

לא אני, אני אומר אני רוצה, אני רוצה, אני מאמין במוצר של שכירות,

יואל אבן:

יו"ר הוועדה אמר,

יוחנן וייצמן:

30 מטר שהורדת להכניס.

צחי ברים:

10.

יואל אבן:

10 קומות זה עוד,

יוחנן וייצמן:

להוסיף קומות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

צחי ברים:

אנחנו בדקנו את (לא ברור)? את נושא הכלכליות,

ישראל קלרמן:

12 קומות,

צחי ברים:

אין לנו,

יוחנן וייצמן:

הדיון הוא לא הפקדה, בשלב מתן תוקף לעשות את זה, זה משהו לא פייר.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה הרגשה שלי.

חיים כהן:

חוץ מזה שזה מלון, וגם אני חושב שכירות, למה?

אמנון ארבל:

תוכנית שהייתה בדיון בוועדה מקומית הייתה בגובה 160.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תוכנית שהוצגה בוועדה מקומית הייתה בגובה 165.

יוחנן וייצמן:

בדיוק, אצלנו? לא משנה. בסדר, לא משנה, בוא תגמור את הטיעון, יש לי מה להגיד גם.

חיים כהן:

תראה, אני בנושא הזה, אני, אם ההחלטה היא שיש גם וגם, כן? אז אני נצמד למה שאתה תגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאפשר 10.

ישראל קלרמן:

10 או 12?

חיים כהן:

אלא אם כן, אתה מוכן להוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר 10, זה לא,

יואל אבן:

אבל לא יודע את מידת הכלכלי, אם זה בחדרים.

צחי ברים:

אבל (לא ברור) אומרת,

ישראל קלרמן:

למה לא?

צחי ברים:

שדרוג קטן,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור. הוא בניין אחר, בניין אחר.

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור) מה אתה רוצה?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

נראה בניין חשוד,

יואל אבן:

בהיתר, שינוי קטן, ולא,

ישראל קלרמן:

6 קומות.

יואל אבן:

פתוחה ברמה (לא ברור). אם נראה שבהמשך, ברגע שהמסה כבר קיימת, בהמשך, מעודדים, אם נראה צורך, זה אין בעיה, יש דברים שבמקומית אפשר לעשות.

יונתן פלג:

כל הדיון הזה, הוא על האם המגדל הזה יהיה מואר 10 שנים, ואז יהיה חשוד, או שיהיה חשוד מהתחלה?

צחי ברים:

אני רוצה,

יונתן פלג:

אז חברי'ה, מלכתחילה, תקשיבו לדיון, זה מה שאתם דנים עליו.

צחי ברים:

מה? שמה?

יונתן פלג:

אנחנו נעשה פה יחידות,

אליעזר ראובברגר:

10 שנים זה לא תקופה קצרה.

יונתן פלג:

נעשה פה יחידות דיור בשביל 10 שנים, כדי שיהיה קצת אור במגדל.

צחי ברים:

גם אתה רוצה ברשותך,

יונתן פלג:

הדבר הזה קיים מ – 1954, וישאר פה גם עוד 100, 300 שנה.

צחי ברים:

זה המלצה שאתה הגעת, אני רוצה להגיד לך על זה,

יונתן פלג:

הדיון הזה, בדיון הזה,

צחי ברים:

משפט.

יונתן פלג:

תחשבו על איך, (לא ברור).

צחי ברים:

אין בעיה, אני רוצה משפט, משפט. אני רוצה משפט להגיד לך, היום המצב, תהיה איתי צביקה, אני רוצה שתשמע את זה, המצב היום במדינה, זה מצב ביטחוני לא טוב, עובדתית ואתה יכול לבדוק את זה גם בתקשורת, אנשים מכל העולם יהודים מכל העולם, מגיעים איפה? פה למצב הביטחוני הלא טוב, כי בעולם יותר גרוע. מגיעים וקונים דירות פה, ויותר בירושלים גם, זה עובדתית נכון? בדקתם את הנותנים האלה? שמעתם את זה? היהודים בעולם, במצב שיש, מעדיפים להיות בישראל. עכשיו אני אומר לך כאחד שהוא נכד, לא נין, ולא 6 דורות אחרי זה, סבא שלי, קבר במו ידיו, אישה וארבע ילדים, הזכרתם קודם את יד ושם, אין לי ספק שהוא שמח שיש כאלה פרויקטים, שירושלים נבנתה. מה? התועלת היא שארץ ישראל תיבנה, ירושלים, ולקחת כזה דבר,

יונתן פלג:

נבנתה יד ושם, ותיבנה,

צחי ברים:

הוא גם השם שלא מופיע שמה, ואין לי ספק שהוא שמח על זה,

יונתן פלג:

תיבנה ותיבנה, וזה לא צריך להיות שם, המקום הזה שמיועד למגורים.

צחי ברים:

לא, אני לא בדיאלוג.

יונתן פלג:

סופר אקסקלוסיבי,

צחי ברים:

אמרתי רק כדי להגיב על מה שאתה דיברת.

יונתן פלג:

סופר אקסקלוסיבי.

חיים כהן:

מי הבא בתור?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רגע, סיימת? צחי.

צחי ברים:

בסדר, (לא ברור).

יונתן פלג:

השכירות שתהיו בעניינים,

אליעזר ראוכברגר:

סיימת?

יונתן פלג:

זה מיינימום של 2000,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד,

יונתן פלג:

מיינימום של 2000 שקל, (לא ברור), רק,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד,

יונתן פלג:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יונתן,

יונתן פלג:

בדירות קטנות. דירות קטנות,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, אם יש לך מה להוסיף, אם לא, לא חייבים.

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה להגיד כמה מילים,

אליעזר ראוכברגר:

שימו לב אנחנו כבר דנים בזה זמן לא מועט.

אלדד רבינוביץ:

אני מבין,

צחי ברים:

גם את הגובה.

אליעזר ראובברגר:

אני, אני לא,

חיים כהן:

לפי כמות המיילים, אנחנו באובר – דראפט.

אליעזר ראובברגר:

קדימה

אלדד רבינוביץ:

אני אגיד כמה מילים בעיקר ברמה הציבורית, אני מאוד מאוד מזדהה עם הרבה מהדברים שאמר, אמר יונתן בהתחלה, בתור לוחם, בתור אדם ש - , שאיבד חברים, בתור אדם שגם יש במשפחתי, בהר הרצל אני כמעט כל שנה הולך להר הרצל לטקס. משפחה לא מעט מהמשפחה שלי, גם נספו בשואה, מאוד מזדהה עם הצורך בכבוד של המקום הזה, שהמקומות האלה יהיו, מקומות ראויים, ומשמעותיים ומכובדים. ויש לי גם כאב בטן כללי כמו שאמרתי לחלק מהחברים, שלא דווקא על המקום הזה, אלא כל העלייה לגובה של העיר, בסדר אני בשיח על הדבר הזה אני עוד אני לא מדברת, אני עוד לא חושב שלמדתי או משהו שאני יודע הכול, אני כרגע אני אומר את המצב שלי כרגע. כל זה נכון, מצד אחד. מצד שני, אחרי שקצת עיינתי, וקצת ראיתי, והסתכלתי על נצפות, על מבטים, של המקום הזה מכל מיני כיוונים, יש את המערכות של העירייה, מערכות מצוינות, אם אתה מסתכל על הר הרצל, אם תסתכל מיד ושם, אתם מסתכלים מנמוך, אתה לא מסתכל ממעוף הציפור, אחרי שהורדנו קומות, ואחרי שכבר מאושרים שם בניינים, ושהאזור הזה, הוא אזור מוטה פיתוח, הדבר הזה הוא לא מפלצתי, אני לא חושב שצריך להטיל על המגדל הזה, את כל הטענות שיש, ואולי יש טענות, אבל חלק מזה, לצערי זה מעשה עשוי, חלק מזה זה בכלל לא אנחנו, אולי כל זה, זה לא אנחנו, זה וועדה מחוזית, לא שנכון להטיל על המגדל הזה, את כל, את כל הטענות, ובפועל המגדל הזה הוא לא שונה מהותית, אם אני מבין נכון, הוא לא שונה מהותית מסביבתו, הוא קצת יותר גבוה, בשביל להסתכל ללמטה, זה לא דרמטי, ולא משמעותי. אני רואה תועלות גדולות באמת בשטח פתוח, במלונאות, דיור להשכרה, אני עוד צריך ללמוד את זה קצת יותר, אני חושב שבאמת צריך לעשות פה בחינה כלכלית, ואני שמח על מה שנאמר כאן, שאולי זה ירד ל - 10, כי אחרי שכבר מאשרים לבן אדם זה צריך משהו שייבנה. אי-אפשר לאשר, אי-אפשר לתכנן בצורה, שזה לא נבנה, כי אז שום דבר לא נהיה, ונשאר כל הסלמס. זהו, זה מה שרציתי לומר, במיוחד אחרי ש - , אחרי שהדיון הזה, אני מאוד שמח, רציתי לציין שאני מאוד שמח בדיון המעמיק, אחד המתנגדים טרח לשלוח לכולם, את כל, את כל ידיעותיו תמונות וכולה, בעקבות התמונות שהוא שלח, אז באמת נעשה, אני חושב שרוב האנשים כאן הכינו את הדיון מראש, הסתכלו וצפו, סך הכול יוצא כאן משהו שהוא סביר בנסיבות, אולי לא לכתחילה, אבל זה המציאות כרגע,

אליעזר ראובברגר:

תודה. חיים,

חיים כהן:

אני רוצה להתייחס לשלוש נקודות ב - , על מה שנאמר פה בעיקר. תזכיר לי את השם.

צחי ברים:

יונתן.

חיים כהן:

יונתן העלה את הנושא, שני נקודות, אחד דיברת על נושא של קודש קודשים, ודיברת על זה בהתרגשות רבה. וגם התייחסת לנושא של הר הרצל, ויד ושם. אני לא חולק עליך, זכותך, תחשוב שזה קודש קודשים, זכותך להחליט, שזה אתה מרגיש פגוע מהדבר הזה, אבל המדד הכללי בנושאים האלה, יש את יד הרצל, ויש ושם, יד הרצל יש גוף שמייצג את מה שיש ביד הרצל,

צחי ברים:

הר הרצל.

חיים כהן:

הר הרצל סליחה, הר הרצל יש גוף שמייצג את הר הרצל, יש גוף שמייצג את יד ושם. שני הגופים האלה, אחד בכלל לא הגיש התנגדות, בכלל לא הגיש התנגדות, אפילו רימז שזה דבר מבורך. והגוף השני הגיש התנגדות ובעקבות הרגישות שלהם, אני חושב שאני מברך את מהנדס העיר שהוא זימן אותם לפגישה, בגלל הרגישות של הנושא, וכל הכבוד לך שקראת להם, ואתה לא צריך להתנצל על זה שקראת להם לנושא הזה, כי דווקא בגלל שמדובר בגוף שמייצג כל כך הרבה כאב וכל כך הרבה הייתי אומר לו, מהאוכלוסייה הכי קדושה שיש בעם ישראל, עשית את הדבר הכי נכון, אבל הנקודה הזאת שאתה מדבר על קודש הקודשים, אני למשל, אני יכול להביא דוגמא שיש קודש הקודשים, שאני חושב שאין חולק עליו, בעיר העתיקה, ורק לפני 3 (לא ברור), היה קבוצה שהחליטה לעשות מעשה שמה, ולפגוע ברגשות לא של 100, ולא של 200, אלא של חצי עם ישראל, בטענה של קודש קודשים, לנו יש קודש הקודשים, ובלענו את הרוק, לא עשינו מזה שום דבר. ככה שללכת עכשיו להפוך שזה הקודש הקודשים, מי קובע מה זה הקודש הקודשים? אתה החלטת שזה קודש קודשים, מצוין, אבל אל תגייס לעצמך, את הר הרצל ואת יד ושם, כי הם לא איתך, זה הנתונים כיום. זה דבר אחד. דבר שלישי, אני חושב שאני מצטרף לדברים של חברי ברים, שאם מישהו עוקב מה שקורה קצת בעולם, אני כחוצניק לשעבר, ואני קצת מחובר לדרום אמריקה, אין מקום שהיהודים לא מתעניינים בלקנות דירות, ובעיקר בירושלים, בעיקר.

צחי ברים:

בהחלט.

חיים כהן:

ואני אומר לך שהיזמים יוצאים, והם עצמם, הם איך אומרים? לא מאמינים, כי הם לא יכולים לספק את הכמות שיש את הדרישה הזאת. אז אני חושב שדווקא דבר כזה, שזה יכול בעיקר לספק לאנשים האלה, ושלא יגידו שזה יהיה בניין של רפאים, ממש לא, כי ביום נוצר מצב שאם מישו קונה, אז בדרך כלל מי שקונה הוא הראש המשפחה שבדרך כלל הוא נשאר שמה, אבל יש לו את הנכדים, יש לו את הבנים, שהם עושים תורנויות, שנה אחת זה נמצא, ושנה אחת זה נמצא. הרי מה שקורה היום בממילא, תראה מה שקורה היום בקינג דוד, הרי בכל המקומות האלה, שבהתחלה לפני 10 שנים, או 15 שנה, עיר רפאים, היום אתה לא מוצא דירה, הכול מוכשר, או ABNB, או במשפחות שזה, זה נתונים קיימים. אז ככה, אני חושב שהדבר מבורך, לגבי הנושא של מלון, ושכירות, אני חושב שגם לתת להם מלון, חשבתי שגם לתת להם מלון, וגם דירות להשכרה, אני חושב שזה להעמיס,

צחי ברים:

טו – מאצ'.

חיים כהן:

יותר מידי, אבל לאחר מה ששמעתי ממהנדס העיר, מה, למה הוא חושב שכדאי לעשות את זה, אני לא רואה צורך לחלוק עליו בנושא הזה. לגבי הגובה והכמות, אז אני, אני אצמד למה שיו"ר הוועדה יעלה ל - , כהצעה, וזהו, עד כאן.

אליעזר ראובברגר:

תודה. פרוידגר לא נמצא, אז ישראל קלרמן.

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה להוסיף ולא רוצה להאריך, רק אני אדבר גם על הנושא האחרון שחיים דיבר של, על ההשכרה והמלון. שמעתי פה מהחברים, מהדיבורים, אז הוא התחיל, צחי התחיל עם 10, ומהצדדים פה שמעתי שמדברים על, שלא צריך בכלל, שיהיה רק, רק מלון, ואתה אמרת, היושב ראש ליזר, אמרת שהפרויקט (לא ברור), ולכן לתקן השכרה, זה גם ללכת משהו באמצע, ולא זה, אז אמרתי 6, אמר לי שאולי עוד משהו צריך לדבר עם מהנדס העיר, ואמי,

אליעזר ראובברגר:

12, 10 אפשר, 12,

ישראל קלרמן:

גם 8 אני חושב, אבל הוא אומר, אז צריכים גם לזכור שהיזם הזה 7 שנים, רב עם הפרויקט הזה, והוא הלך כל הזמן עם מה שאמרו לו, והוא, וניסה לעשות את המקסימום,

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה רוצה טישו?

ישראל קלרמן:

כן, אתה רואה,

אמנון ארבל:

נראה לי אתה צריך טישו.

ישראל קלרמן:

אני?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה בוכה בשבילו, כאילו,

ישראל קלרמן:

לא בוכה, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כאילו הוא הולך להפסיד בגלל,

ישראל קלרמן:

לא בוכה, לא בוכה, אני אומר בסך הכול בסוף פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הולך להרוויח יפה.

ישראל קלרמן:

הוא עשה כי ביקשנו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא הולך לעשות קופה מכובדת, ואני אפרגן לו.

ישראל קלרמן:

אני לא מדבר על זה בכלל, אני לא מדבר על זה בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שזה גם העיר צריכה, אבל יונתן יכול להתווכח וזה זכותו המלאה, אבל זכותי גם, וזכותו של מהנדס העיר, זכותו שלנו,

ישראל קלרמן:

ביקשתי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שונה, ולהגיד שדירות להשכרה יתרום להחיות את הבניין,

ישראל קלרמן:

בכל אופן, גם זה וגם זה, וגם אמרתי תעשו משהו באמצע. זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

צחי ברים:

עם יואל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

צחי ברים:

שבהיתכנות של המלון, כשזה מסתדר עם (לא ברור), אז (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ואל תשכח דבר אחד, אל תשכח דבר אחד,

ישראל קלרמן:

זהו, זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

וזה, בזה יונתן צודק.

יואל אבן:

צריך מלון, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

בזה יונתן צודק, אחרי 10 שנים.

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו מכירה, זה כסף,

ישראל קלרמן:

ענית לו, ענית לו,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו את ההכנסה שלו,

ישראל קלרמן:

ענית שלו (לא ברור) הרבה זמן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

אבל אני קיבלתי, מה אתה אומר?

יואל אבן:

ברגע שהמסה מתקיימת, אחרי זה אם באמת רוצים לעשות שינוי כזה או אחר, בכמות המלונאות ביחס לדיור להשכרה, אפשר בסמכות מקומית לעשות שינוי כזה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, העלית כעת נושא נורא חשוב, זה (לא ברור), אבל צריך להתעסק עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, צביקה אסולין,

יואל אבן:

מבחינתנו זה מה שאנחנו רוצים.

צחי ברים:

יהיה לו היתכנות,

יואל אבן:

לא צריך לרשום את זה, אני אמרתי כרגע משהו שהחוק, מאפשר לנו לעשות שינויים בתוך המסה הקיימת, אז אני אומר לא, צריך ללכת כרגע מה שבנינו.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה אסולין.

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ואחריו וייצמן.

צביקה אסולין:

וייצמן, אתה רוצה קודם?

יוחנן וייצמן:

לא משנה לי, איך שאתה מחליט.

אליעזר ראוכברגר:

דבר, דבר צביקה נו.

צביקה אסולין:

אני רוצה על השכירות, אני קיבלתי לגבי השכירות, שהטילו עליהם את השכירות, זה לא היה מלכתחילה. הם אומרים שזה, אני, לא אומר, צריך אולי באמת שמה שכירות איזה, אבל שאנחנו מטילים את זה עליו כחובה, אני חושב שזה לא,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, יש לי שאלה קטנה אליך,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כשהתוכנית הגיעה אלינו,

צביקה אסולין:

אני לא מסתכל על רווח או לא רווח.

אליעזר ראוכברגר:

בטח שמסתכלים.

יוחנן וייצמן:

צריכים גם לחשוב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר הטיילו, כשהמילה הטיילו,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

המשמעות היא רווח או לא רווח.

צביקה אסולין:

זה מה שהם אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

לא הטילו עליו בשביל שיהיה יעשה עם זה כדורגל, הטילו עליו מבחינה כלכלית. צריך עכשיו לבדוק, האם זה באמת פוגע בו, בצורה אנושה כלכלית,

צביקה אסולין:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שזה,

צביקה אסולין:

הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כלכלה בכסף, אם בעוד 10 שנים הוא ישלים את זה, ומה שהוא ימכור היום ב – 100 אלף, בעוד 10 שנים הוא ימכור ב – 150 אלף.

צביקה אסולין:

כן, אבל הוא אומר כזה דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אז איך אומרים? סך הכול דוחה את הארוחה.

צביקה אסולין:

לא, הם רצו לעשות שתי מבנים למגורים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

צביקה אסולין:

בסוף אמרו להם תעשו מבנים,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, לא, רגע, רגע, גם בשני המבנים, (לא ברור) השכרה.

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאנחנו עושים בהרבה מקומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

25%,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אוקי, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

הייתי לוקח.

אליעזר ראוכברגר:

הייתי לוקח.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? יש לי הצעה פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הייתי לוקח, מתוך ה – 60, הייתי לוקח,

יוחנן וייצמן:

15 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

12, 15, קומות,

יוחנן וייצמן:

15,

אליעזר ראוכברגר:

כן. בכיף בלי שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זהו, בזה זה היה נגמר.

צביקה אסולין:

אני יכול לדבר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רק אומר, דרך אגב מה התחלתי להגיד לך, כשהוא התחיל לפני, אז בזום שהוא דיבר. כשהוא התחיל הוא היה מוכר לפחות להערכתי 30% פחות במטר ממה שהיה היום. ב – 3 שנים האלה, נתן קפיצה מטורפת כל מחירי הנדל"ן והדיור, אז את הקופה שלו הוא עושה, בינתיים הוא לא הוציא, הוא לא הוציא בינתיים כסף.

צביקה אסולין:

לא, הוא אומר כזה דבר,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מאדריכלים, אנשי מקצוע,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעכב אותו עוד שנתיים.

אליעזר ראוכברגר:

באופן יחסי זה ההוצאה הקטנה פה. כן,

צביקה אסולין:

הוא אומר, הוא אומר כזה דבר,

אליעזר ראוכברגר:

המחירים עוד יעלו.

צביקה אסולין:

תעלה,

יונתן פלג:

בוא נקרא לגיל ריבוש, מקרה רווחה באמת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, טוב, יוחנן. בסדר.

צביקה אסולין:

תן לדבר.

יוחנן וייצמן:

הוא לא סיים צביקה.

אליעזר ראוכברגר:

לא סיימת? סליחה,

צביקה אסולין:

עוד לא התחלתי אפילו, בוא.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אני מתנצל.

צביקה אסולין:

הוא אומר כזה דבר, הוא אומר הטילו עליו את המלון, הוא אומר - תשמע,

אמנון ארבל:

אף אחד לא הטיל עליו שום דבר, זה חלק מהמדיניות,

צביקה אסולין:

הוא אומר,

אמנון ארבל:

מדיניות,

יוחנן וייצמן:

מדיניות,

אמנון ארבל:

אז מה אם הוא אומר? זה לא נכון, אבל לא (לא ברור).

צביקה אסולין:

הוא רוצה להגיד את זה, מה?

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון.

צביקה אסולין:

זה לא נכון, אתה לא רוצה לשמוע?

יוחנן וייצמן:

הטילו,

אמנון ארבל:

להגיד דברים לא נכונים?

יוחנן וייצמן:

אמי.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הטילו דברים כאלה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא (לא ברור),

צביקה אסולין:

הוא אומר,

אמנון ארבל:

עצם העובדה, אחוזי בנייה בגובה כזה זה נובע, כמו שאתה נהנה מאחוזים, ומהגובה, זה נובע גם מדברים אחרים, מה זה עניין לא (לא ברור)?

צביקה אסולין:

אז הוא אומר, אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

יש פה עסקה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יש פה עסקה, אתה תיקח את זה, ואתה תיתן את זה,

אמנון ארבל:

אני נהנה ממה שאני רוצה, ומה שאתם רוצים לא, זה לא בסדר. מה?

אליעזר ראוכברגר:

מלונאות זה לטובת העיר, העיר צריכה מלונאות. גם נתתי את זה מלון. כמו יהיה לך אורחים, אורחים מכובדים, תרצה לשכן אותם במלון היוקרתי זה.

יואל אבן:

מלון זה דבר טוב, זה גם מייצר את החיים של המגדל הזה. מייצר,

צביקה אסולין:

הפוך, אני בעד, הפוך, אני בעד המלון.

יואל אבן:

וזה תמיד יהיה.

צביקה אסולין:

או מלון או שכירות.

אמנון ארבל:

מה הקשר?

צביקה אסולין:

(לא ברור) גם זה וגם זה.

אמנון ארבל:

מה הקשר?

צביקה אסולין:

למה?

אמנון ארבל:

(לא ברור),

צביקה אסולין:

ככה.

אמנון ארבל:

מה הקשר גם וגם?

יואל אבן:

כי צריך מלון,

צביקה אסולין:

אתה לא חושב מבחינתו לעשות את השכירות זה סוג של הפסד, זמני, זה הפסד,

יואל אבן:

אני, אני,

צביקה אסולין:

זה הפסד.

יואל אבן:

אני לא חושב אני לא, רק שנייה, שנייה,

צביקה אסולין:

כן, אמי.

יואל אבן:

אני בטוח,

צביקה אסולין:

נגמר הסיפור.

יואל אבן:

שנייה,

צביקה אסולין:

פה אתה אומר להתחתן איתו,

יונתן פלג:

בחירת רווח.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

יואל אבן:

הוא יוכל להרוויח יותר אם זה לא דיור להשכרה, אבל אותי הרווח שלו,

צביקה אסולין:

בדיוק,

יואל אבן:

זה לא מעניין אותי.

צביקה אסולין:

בסדר,

יואל אבן:

אני רק רוצה, אני אומר קידוחים,

צביקה אסולין:

אז אתה אומר,

יואל אבן:

תגיד לו גם (לא ברור),

אמנון ארבל:

כל שבוע, לא זוכה בלוטו,

יואל אבן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

לא זוכה כל שבוע.

יואל אבן:

אני אומר, אני מבין, אבל אנחנו צריכים להסתכל על הצרכים שלנו.

חיים כהן:

בוא נבנה ביחד.

יואל אבן:

שמענו את כל ההתנגדויות שהיו, יש כאן דברים, אני חושב שבהקשר הזה, אצלי לפחות אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בזוטא.

יואל אבן:

אני נותן את מה שגם העיר צריכה, וזהו זה. זה המחויבות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

בזוטא.

יואל אבן:

זה מלונאות.

צביקה אסולין:

אני, אני ראיתי את מה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. טוב, יוחנן, רגע, רגע, סליחה, סיימת? צביקה.

צביקה אסולין:

עוד לא,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

עכשיו כן,

צביקה אסולין:

עכשיו כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להגיד אני ראיתי היום בעיתון, צלם של המהנדס העיר, שמילאת את התפקיד שלך, ישבת עם מתנגדים כל הכבוד זה התפקיד שלך, ואני לא יודע מי שמנסה (לא ברור).

יואל אבן:

סתם.

יוחנן וייצמן:

אני לא הולך להציע לך, אחראי הפנסיה להחליף את רוחמה, אבל זה תפקידו,

יואל אבן:

אני יכול להגיד שאני ישבתי,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא ראית? לא ראית בעיתון?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

לא ראית?

יוחנן וייצמן:

היה התקפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא ראית שהוא קיבל צל"ש?

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר הרשע, ישב עם המתנגדים, סליחה,

אמנון ארבל:

אני אביא לך את הכתבה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

טוב מאוד.

יואל אבן:

לחלוטין, ודרך אגב, לא ישבתי רק איתם, ישבתי גם עם הצדדים האחרים.

יוחנן וייצמן:

זה טוב, (לא ברור).

יואל אבן:

לא בטוח שיורידו, אני לא יושב,

צביקה אסולין:

זה נמצא בהמודיע.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל אבן:

כדי להסביר.

צביקה אסולין:

המודעה זה בהמודיע?

יוחנן וייצמן:

לא,

יואל אבן:

אני עושה את זה, (לא ברור), זה לא פעם אחרונה.

יוחנן וייצמן:

אני לא קורא המודיע.

צביקה אסולין:

לא קורא את המודיע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קורא רק המבשר. (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קורא רק המבשר, כן.

מיכל כהן:

ליצמן, יותר גרוע.

יואל אבן:

ארגון כזה מכובד, שאני היה לי הכבוד לשבת איתם.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

חיים כהן:

אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, תמשיך.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, חיים,

יוחנן וייצמן:

גם אם היית יושב להתנגד כשיו"ר או מר נפש, זה בסדר גמור,

יואל אבן:

רצו ללמוד את הפרטים.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי בעצם זה, לקבל את מהנדס, המלצת מהנדס העיר למעט סעיפים 3, 4, 43, ו – 44, אני
אסביר, בכל המטלות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

תגיד אבל,

יוחנן וייצמן:

3, 4,

אמנון ארבל:

3, 4,

יוחנן וייצמן:

43 ו – 44. ושינויים מתחייבים, דקה. תנו לי להסביר, להסביר את עצמי. תוכניות, הרעיון של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

43, 44, עכשיו דיברנו, זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה צחי בריס.

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לראות מה זה 3, 4?

אמנון ארבל:

3 זה להנמיך את הגובה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להעלות את הגובה?

אמנון ארבל:

ו – 4, זה, הדירות להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה אתה רוצה שמה? 300 מטר?

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, א, אני לא יודע. אני אומר בוא, אני רוצה סתם ככה להבין, בוא נזכור, אם היינו הולכים למדיניות, ונהיה ברורים בזה, יש במדינות, עם הנמוכים, יש 25% לא סחיר. עכשיו כל מה שאתה עושה,

אמנון ארבל:

לא, לא סחיר, לא מגורים.

יוחנן וייצמן:

לא מגורים, סליחה,

אמנון ארבל:

גם מלונאות זה סחיר.

יוחנן וייצמן:

נכון, בסדר, לא, לא, מה שמקובל להגיד לא סחיר, לא מגורים, נכון, 25% זה יכול להיות תעסוקה, זה יכול להיות מלונאות.

אמנון ארבל:

גם תעסוקה זה סחיר.

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

אמנון ארבל:

הכול סחיר.

יוחנן וייצמן:

הכול מכיר. כן, הכול, כן, כן, היה, נכון, בסדר. שימושים שאינם למגורים, את זה ה מדיניות הרק"ל. ומה שנוצר פה כרגע, יוצא שאנחנו, אם אנחנו נלך עם ה - , עם העדכון, של ה - , של מהנדס העיר לצורך הדיון כעת במתן תוקף, היינו משיטים על בן אדם דבר שפרויקטים אחרים, אני לא עושה את זה. ככה, בגדול, אני חושב שאין מה לעשות פה את האייקון הזה, ולא את השתי מגדלים, זה לא מופרך, זה תוצאה אדריכלית יפה, זה יביא כבוד לירושלים, בין אם זה יהיה מונומנט, לא יהיה מונומנט, אבל (לא ברור) אם זה לשימור, אבל מבחינת העניין, זה יכול להיות אייקון כמו גשר המיתרים, אבל עוד דבר אחר.

יונתן פלג:

זה לא אייקון, זה אות קין, יוחנן, זה אות קין, זה לא אייקון.

יוחנן וייצמן:

זה, יש כאלה שאומרים את זה בגשר המיתרים. זה בסדר, אין לי טענות. אבל, סך הכול זה ויכוח אם זה מבנה יפה או לא, סביר להניח זה מבנה יפה.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

ככה, שוב אני רוצה להזכיר מה שאמר (לא ברור) זה דבר נכון, דווקא נראה שהקדושים שנמצאים בהר הרצל או, או שלזכרם בנו את יד ושם, היו מאוד שמחים, שיהיה בנייה בירושלים.

יונתן פלג:

אתה נמצא פה יום יומיים, לכמה תוכניות בעיר, יד ושם הגישו התנגדות? בהיסטוריה.

יוחנן וייצמן:

אין לי מושג, גם פה, יכול להיות, אני לא יודע,

יונתן פלג:

אחת, על מה? על מוזיאון הסובלנות, כי הם הרגישו איום מונופול על השואה.

יוחנן וייצמן:

כן,

יונתן פלג:

כן, ככלל, בוחרים לא הגיש התנגדות, לא להגיש התנגדויות,

יוחנן וייצמן:

אני לא דיברתי על יד ושם,

יונתן פלג:

במקרה הזה שקלו (לא ברור), את המדיניות,

יוחנן וייצמן:

אז אני,

יונתן פלג:

במקרה הזה, שקלו לחרוג מהמדיניות ההיסטורית של מוסדות יד ושם, שלא להגיש התנגדות,

יוחנן וייצמן:

האחים שלנו, אני לא דיברתי על יד ושם על הנהלה, דיברתי (לא ברור).

יואל אבן:

זה ממש פוגעני,

צחי ברים:

תדע לך, אני נתתי אתמול שמה,

יואל אבן:

אם זה היה פוגעני כל כך, הם היו מגישים, הם לא הגישו.

יוחנן וייצמן:

אני קראתי,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בבקשה בואו, בואו,

יוחנן וייצמן:

אני קראתי את כל ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

תנו לוייצמן לדבר, להציע לנו את ה – 250 מטר מגדל, נו.

יוחנן וייצמן:

קראתי את כל ההתנגדויות, פתחתי את זה באתר של מינהל התכנון, עברתי על כולם, גם את (לא ברור), אני רוצה להגיד כזה דבר, קראתי גם, יש גם את ההתנגדות, ההתנגדות העצמית, הם הגישו דו"ח שמאי, שזה לא רווחי, כמובן טישו, הכול בסדר. אני לא אומר לצמצם להם מילימטר במטלות ציבור, ואתם מכירים אותי, אני בא ואומר, מטלות ציבור, מצידי לקרוע או לסחוט או שאתם רוצים, זה במירכאות את היזמים, כמה שיותר, אני לא מוכן לוותר להם על שום דבר ממטלות ציבור, שייתנו פה בית ספר, ואף יותר, זאת אומרת, אני בראש שלי כמה שיותר שייתנו, אבל לתת להם זכויות, זאת אומרת אני לא מדבר על הפרויקט הזה, אני אומר כמדיניות בכל העיר. עכשיו גם, אני רוצה עוד להגיע לפני מה שאני מציע, אני גם לא יודע עד כמה חשוב במקום הזה. אני מבין את הרצון לעשות מלונאות, עד כמה באמת מלון במקום הזה הוא חשוב, אני מקודם אמרתי בדיחה להתחרות באכסניה, באכסניה בית וגן, זה דווקא יכול להזיק ל - , ליחידות האלה בעין כרם, אנחנו אומרים מלון שלום הוא לא מצליח.

יואל אבן:

אתה יודע כמה מלונאות צריך באזור הזה? כי בעין כרם קשה לעשות בתי מלון, אתם יודעים את הבעיה.

יוחנן וייצמן:

עין כרם זה שכונה לשימור,

יואל אבן:

שימור, וקשה מאוד זה,

יוחנן וייצמן:

אבל אם נעשה פה מלון, אנחנו נציק לכל ה - ,

יואל אבן:

אנשים ברגל ילכו להגיע לעין כרם ולחזור.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו נציק לכל, בעצם המלון הזה הולך להתחרות בבעלי יחידות בעין כרם, ודברים כאלה,

אמנון ארבל:

לא, איך אתה משווה צימרים למלון, אין קשר,

יואל אבן:

חלק (לא ברור) שם לייצר מלונאות, זה לא על הרק"ל,

אמנון ארבל:

מה הקשר? וייצמן.

יואל אבן:

מדיניות של הרק"ל, תאמינו לו,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא, יש לנו שני אזורי מלונאות כרגע בעיר,

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש הרבה.

יוחנן וייצמן:

לא, שני אזורים, שלוש, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

וגם בטיילת.

יואל אבן:

אתה יורד למטה לשכונה שבעין כרם, ניסינו לעשות מלונאות, לא הצלחנו, בגלל שיש בעיה תנועתית, מאוד מאוד קשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש שם גם בעיה של השימור,

יואל אבן:

של שימור, ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה אפשר לעשות מלונות בוטיק של 30 חדרים, 35 חדרים,

יואל אבן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות שם משהו,

יואל אבן:

אי-אפשר לעשות שם מלון ברמה כזאת.

יוחנן וייצמן:

אבל זה,

יואל אבן:

על הרק"ל, מה זה? אטרקציה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דירות להשכרה.

יואל אבן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר עם היזם.

אמנון ארבל:

היזם מדבר איתו, תיכף יש עדכונים.

אליעזר ראוכברגר:

תשים אותו על רמקול, נו, שכולם, שידבר עם כולנו. כן, (לא ברור), מה אתה מדבר עם יזמים באמצע דיון? באמת.

אמנון ארבל:

באמצע שאתה מדבר, לא באמצע דיון.

יוחנן וייצמן:

שפשוט אל תגיד בקול בלי המספר, אבל תגיד לי אם הוא יזם.

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי כלום.

יוחנן וייצמן:

המספר האחרון שהתקשר אליו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר את המספר הזה.

ישראל קלרמן:

של ההוא שאמרת בבוקר שהוא עובד אצלו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אצל מי הוא עובד, אצל יזם.

ישראל קלרמן:

לא יזם,

אליעזר ראוכברגר:

ההוא יותר גרוע.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נסכם שדיברנו אצל אחד,

ישראל קלרמן:

אמי,

יוחנן וייצמן:

רק מי שיקרא את התמליל פעם, דיברתי אצל אחד שהוא יותר גרוע, מאחד שיותר גרוע מיזם.

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

בוודאי, אבל אני מספר לך.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ככה, יש לנו את האזור של המלונאות בכניסה לעיר, את האזור המלונות של קינג ג'ורג', אזור מלונות הרכס, שמה לתקוע עוד מלון אחד בודד, גם שהוא יהיה 7 כוכבים, כמו שאמר היושב ראש, לא הייתי, אני לא נגד זה, אני אומר סתם, בוא לעשות חשבון, בוא שיתייחס, ההצעה שלי היא כזאת, אני אומר אני מסכים אני רוצה לזרום עם ההמלצה של אדוני מהנדס העיר עם ה – 12 קומות השכרה, אבל שזה יהיה תוספתי, אין לי בעיה אדוני, מהמטרים שאתה הצעת להוריד, כמה אתה בוא נוריד אותו מ – 200 ל – 170, ע"י צמצום קומות הלובי, וצמצום הקומות העליונות. אני אומר בוא ניקח את מה שצמצמת,

יואל אבן:

זאת אומרת להעלות את המבנה ל – 200, ו – 210.

יוחנן וייצמן:

לא להשאיר אותו בגובה המבוקש כעת בתב"ע, לא להעלות את הגובה, להשאיר אותו בגובה הזה. לצמצם את גובה הקומות, ולהכניס שמה עד כמה שניתן דירות להשכרה, אני חושב זה יכול לענות,

יואל אבן:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

על הרבה מאוד צרכים שהם רוב שנאמר פה בשולחן בשעה האחרונה.

יואל אבן:

אני חושב שאי-אפשר להתעלם מהכאב בטן שכאב פה לאנשים לגבי הגובה,

יוחנן וייצמן:

אבל 120 ומשהו,

יואל אבן:

ואת ההתנגדויות שיש, וזה אחת הסיבות, יכול להיות שאתה צודק אולי במידה מסוימת ש - , אני לא חושב שזה כזה הבדל גדול, אבל, אני חושב ש - , העובדה של הגובה נותנת כן איזה אמירה שלנו שקראנו את ההתנגדויות, הבנו שאנשים כואב הלב, ואני גם מאוד מכבד את זה, ולכן האמירה הזאתי היא חשובה. והיום מסתדר עם זה, תאמין לי שהוא מסתדר עם זה.

יוחנן וייצמן:

אני מבין,

יואל אבן:

האמירה שבאה ואומרת, אנחנו כן מורידים מהגובה, בגלל שקראנו את ההתנגדויות, והבנו את הכאב, יושב פה נציג שאנשים שכואב להם, וגם ה – 170 מטר,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל אבן:

לא יודעים איך לאכול, אבל לפחות זה איזה שהוא נותן את האזיון שצריך מבחינת ה - , שאף אחד לא ירצה מרוצה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוא, אני יכול להצביע על ההצעה שלך?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להצביע על ההצעה שלך?

יוחנן וייצמן:

אם ישראל חזר, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל פה, כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד ההצעה של וייצמן?

ישראל קלרמן:

למה? אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מי?

יוחנן וייצמן:

שנייה, ההצעה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר אותה,

ישראל קלרמן:

אבל את ההצעה אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה אחרי זה נמשיך,

יוחנן וייצמן:

לא, בגדול,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל הוא, יש פה את המלצת מהנדס העיר שבה יש לחברים לגבי ההמלצה עצמה, יש להם הצעות לעשות תיקונים בתוך ההמלצה, אבל בקופסא הם לא, הם לא רוצים לשנות, הוא רוצה לשנות בקופסא. אני,

יוחנן וייצמן:

לא, ההצעה היא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה רוצה לשנות את הקופסא.

יוחנן וייצמן:

לא, נכון, אבל ככלל לא.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לשנות מהקופסא, אני רוצה לשאול מי בעד לשנות את הקופסא, זאת אומרת מעל 170 מטר להוסיף את הדיור להשכרה שזה יהיה מעל 170 מטר את ה – 12 קומות, זאת אומרת 170 פלוס 12 קומות של דיור להשכרה, זה ההצעה שלך.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

צחי ברים:

כמה יצא הגובה בסוף?

אליעזר ראוכברגר:

תעשה חשבון.

יוחנן וייצמן:

לא להגביה, לא להגביה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

צחי ברים:

אז תסביר,

יוחנן וייצמן:

לא להגביה את הגובה.

אליעזר ראוכברגר:

מה לא להגביה?

אמנון ארבל:

הוא אומר להישאר בגובה הקיים,

ישראל קלרמן:

איך מוסיפים בלי להגביה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה 200 כעת. להוריד את כל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, להגביה מעל המלצת מהנדס העיר,

צחי בריס:

אז להשאיר את זה,

ישראל קלרמן:

לא, כמו שהוא ביקש, להשאיר את ה – 200.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה להשאיר את הגובה כמו התוכנית המופקדת.

אליעזר ראוכברגר:

בתוך ה – 30 מטר ייכנסו הדירות להשכרה,

ישראל קלרמן:

לא משנה למטה,

יואל אבן:

הוא אומר להוסיף 42 מטר גובה ב – 170 זה מה שהוא אומר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא, אז לא להוסיף, לא, אני אומר לא, אתה יודע מה? אני רוצה לצמצם את עצמי, לא להוסיף מטר על הגובה של התוכנית שהופקדה,

ישראל קלרמן:

8 קומות השכרה.

יוחנן וייצמן:

את ה - 12 קומות להשכרה. 10 קומות להשכרה, אז 10 קומות להשכרה.

ישראל קלרמן:

אז 10,

אליעזר ראוכברגר:

כל קומה 3 מטר,

יואל אבן:

אתה אומר להשאיר 200 מטר, ו - 12 השכרה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

10,

ישראל קלרמן:

במטרים זה יוצא 8,

אליעזר ראוכברגר:

3, לפי 3 מטר קומה, 10 קומות, זה 30 מטר.

אמנון ארבל:

3 (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה יצא,

אליעזר ראוכברגר:

8, בסדר,

ישראל קלרמן:

זה יוצא יותר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מי בעד הזאת של וייצמן? אין.

יוחנן וייצמן:

רוצה להצביע? אין,

אליעזר ראוכברגר:

אין. מי? מי?

יוחנן וייצמן:

אז אני מצביע בעד זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד ההצעה של וייצמן? אוקי, אז ברים וייצמן, מי נגד? יונתן, הלברשטאם, אלדד, חיים, ישראל, ואליעזר.

ישראל קלרמן:

לא, אני לא מצביע על ההצעה.

יוחנן וייצמן:

כן, לא מצביע.

ישראל קלרמן:

אני מצביע על ההצעה של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הצעה של וייצמן, אוקי,

אמנון ארבל:

הוא נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

אז יונתן, הלברטאם, אלדד, חיים ואנוכי,

יוחנן וייצמן:

נגד.

אליעזר ראוכברגר:

נגד, וישראל נמנע, ההצעה של וייצמן נפלה. עכשיו אנחנו חוזרים להצעה.

יוחנן וייצמן:

כן, ההצעה המקורית.

אליעזר ראוכברגר:

להצעה המקורית של המלצת,

ישראל קלרמן:

עם התיקונים שעשו,

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא עשינו,

יוחנן וייצמן:

עושים עכשיו, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים עכשיו שהקופסא היא 170 מטר, ואחר כך נעשה תיקונים בפנים, מי בעד הצעת, קודם כל אני מדבר עכשיו על הגובה, עוד לפני הפנימי.

ישראל קלרמן:

למה אתה עשית (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כי אני רוצה סעיף סעיף, מה הבעיה שלך?

ישראל קלרמן:

אז כל זה תצביע?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לנהל הדיון? קח, תנהל את הדיון, מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

כל סעיף תצביע, אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך, לא מצביע כל סעיף,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא כעת מצביע על,

חיים כהן:

עם (לא ברור), אתה רוצה שננהל את הדיון?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, בוא תן לנהל את הדיון, תן איך שאני מבין. עכשיו אני רוצה להצביע על הצעת מהנדס העיר של 170 מטר, שזה הגובה של הקופסא, בפנים נראה אחר כך נמשיך לדבר, קודם כל נדבר על הגובה. מי בעד המלצת מהנדס העיר שהבניין יהיה בגובה של 170 מטר ולא יותר? מה?

ישראל קלרמן:

צחי בעד זה גם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זכותו המלאה, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה לא מפריע.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? ירים את ידו, הלברשטאם, צחי, אלדד, חיים, ישראל ואליעזר. מי נגד? יונתן, מי נמנע? אין. יונתן נגד, וכל השאר בעד.

אמנון ארבל:

להימנע.

ישראל קלרמן:

נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא משתתף, לא משתתף. אוקי, אז עכשיו אנחנו בעצם החלטנו שהבניין יהיה בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

אני נמנע.

ישראל קלרמן:

וייצמן נמנע, וייצמן נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בואו נדבר על התכולה מה שנקרא, קודם כל את הקופסא סגרנו, הצבענו רוב החברים, ברור, זה הקופסא.

יוחנן וייצמן:

170.

אליעזר ראוכברגר:

170, עכשיו בואו נדבר על הבנים, בוא נדבר על הדירות להשכרה, יואל, שמעת את ההערות של החברים, שמעת את הכאבים, שמעת את הרצונות, שמעת את ההשקפות, שמעת את המחשבות, תתייחס, בבקשה. או אמי, לא משנה.

יואל אבן:

אני חושב לאור הבקשה לרדת ל – 10 קומות במקום 12, אם זה מה שאתם רוצים,

ישראל קלרמן:

8,

יואל אבן:

לא, 8 לא, הייתי משאיר מינימום 10. אז אני חושב שזה, לפי דעתי עוד פעם, זה בהחלט אפשר להביא בחשבון את מה שנאמר פה, לא פחות מ – 10, בוא נגיד, זה מה שאני חושב.

ישראל קלרמן:

כמו שאמרת מקודם,

אמנון ארבל:

שיהיה תוספת משמעותית.

ישראל קלרמן:

לפי מה שאמרת מקודם, שאחרי זה בתוכו כן הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב זה ממילא יהיה אפשרי, זה יהיה אפשרי אחר כך,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

אני אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא בתוכנית מתאר מקומית, שהיא תבוא לדיון נחליט, האם רוצים או לא, מה?

יואל אבן:

אפשר לעשות שינויים כאלה ואחרות, בהמשך,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל אבן:

לא, עשו, אין מה להגיד, דיברתי,

אליעזר ראוכברגר:

וכשיבוא, אם יזם, יכול להיות שהיזם, יכול להגיד - לא רוצה, אתם יודעים מה? אני חי עם זה, כי בעוד 10 שנים, כמו שנאמר קודם, זה דחיית רווח, יכול להיות שפתאום יורידו ריבית, ופתאום ירדו שזה חוזר להיות רווח, הרי עד לפני שנתיים שלוש, אנשים,

ישראל קלרמן:

רצו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מאוד רצו את הדיור להשכרה, הם שאפו את זה, כל מכרז,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

של רמ"י דיור להשכרה, שיצא ב – 100, נמכר ב – 200, בכפוף, למה? לא, בגלל הריביות.

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עד שהוא יבנה, ועד שזה, לך תדע. כי זה הכול, כל הכלכלה היא תמיד גלגל, פעם למעלה, פעם למטה, פעם הכלכלה צומחת יותר, לפעמים פחות, בעזרת השם מקווה שתיגמר המלחמה, ואיך אומרים? הכלכלה במדינה תתחיל לשגשג מחדש.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, עכשיו לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד, רגע, מי בעד המלצת מהנדס העיר להוריד מ – 12 ל – 10, שיהיו שמה 10 קומות של דיור להשכרה? מי בעד? הלבדשטאם, ברים, אלדד, חיים, ישראל, ואליעזר. מי נגד? יונתן, יוחנן לא משתתף.

יוחנן וייצמן:

נמנע. לא משתתף בזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משתתף בהצבעה, אוקי, אז החלטנו גם, 10 קומות, דיור להשכרה ירד בעצם 2, בהתאם להסכמתו, המלצה, בעצם ההצעה של ברים זה ואלדד, והסכמת מהנדס העיר. עכשיו יש לנו את הנושא של המלונאות.

ישראל קלרמן:

מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, קודם כל מלונאות שנייה, יש פה עוד הצעה של להשאיר את המלונאות כמו שהוצע בהפקדה, וכמו שהמלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

להוסיף,

אמנון ארבל:

להוסיף 2700 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, והמלצה, אמרתי, והמלצת מהנדס העיר, יש פה דיבור או הצעה של החברים, קצת לצמצם ולתת במקום זה, עוד דיור להשכרה, או דיור רגיל. יואל, יואל, אתה רוצה להתייחס?

יואל אבן:

אני חושב שצריך להשאיר את המלונאות כמו שהיא, הדיור להשכרה אמרנו עכשיו, לא צריך להפחית, מלונאות אני חוזר שוב, זה דבר חשוב לתחזוקה של המבנה, לחיים של המבנה, לרצון שיש שם יזם, שנמצא שם מלונאי דואג להכול,

ישראל קלרמן:

אבל אמי הסכים להוסיף את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יואל אבן:

זה צורך,

אליעזר ראוכברגר:

להוסיף 2700, לפי,

ישראל קלרמן:

הוסיפו להם כבר.

יואל אבן:

לעוד צורך, וזה גם צורך אמיתי של עין כרם, שלא צריך לשים בתי מלון.

אליעזר ראובברגר:

אם הרוב בעד לא צריך לשנות שום דבר בהמלצה.

יואל אבן:

הבתי המלון הטובים ביותר ברמה הזאת, יש רק במקומות אחרים בעיר, פה אין בתי מלון ברמה הזאת.

אליעזר ראובברגר:

מי בעד בנושא של המלונאות, כהמלצת מהנדס העיר, וכמו שחזר על זה יואל עכשיו, וגם כמו הכתוב כולל התוספת של ה - 2700 מטר שנמצאת כבר בהמלצת מהנדס העיר, מי בעד ירים את ידו, הלבשרטאם, ברים, אלדד, חיים,

ישראל קלרמן:

וייצמן גם.

אליעזר ראובברגר:

ישראל, וייצמן גם, וגם אליעזר. מי נגד? יונתן, אוקי, אז אישרנו גם את המלונאות בהתאם להמלצת מהנדס העיר, כולל התוספת של 2700 מטר. אוקי, נשאר לנו עכשיו את הנושא של המניפות האלה, המרפסות, שבעצם היו בהפקדה, ירדו, ואנחנו רוצים לחזור עליהם, הייתה הסכמה של מהנדס העיר, גם לעניין, מי בעד לאשר כמו,

יואל אבן:

לא, אני אמרתי שזה פחות טוב (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל אתה אמרת שאתה לא אכפת לך שזה נאשר את זה,

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יואל אבן:

אני חושב שהיא לא,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד, מי בעד לחזור, הוא אמר הוא דיבר על זה,

יואל אבן:

לא, אני חושב שזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שזה טיפה משמין.

יואל אבן:

אני אמרתי שהבעיה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שכן,

חיים כהן:

שמה הוא אומר שלא,

יואל אבן:

לא, אני אגיד מה אמרתי מקודם,

אלדד רבינוביץ:

תבהיר את עצמך.

יואל אבן:

מה שאמרת מקודם זה,

חיים כהן:

הולכים עכשיו להצביע,

יואל אבן:

אני אומר, אני אומר שוב. לאור העובדה שהמרפסות כמו שהן נראות בהדמיה זה מניפולציה של הדמיה. כי בפועל זה לא נראה ככה, זה משמין וגם ככה הבניין הזה יש לו נראות מאוד מאוד מורכבת, וגם נכניס גם את זה, אז זה ישמין נורא את הבניין במקומות הנמוכים, וזה כל הרצון שלנו שזה יראה משהו כמה שיותר מצומצם, אנחנו דרשנו מהיזם לצמצם, בהתחלה נבנה הרבה יותר רחב, דרשנו לצמצם, שהנראות שלו תהיה מינימאלית שייתן יותר כבוד לאזור, ואני חושב שבהקשר הזה, היזם יכול לבטל גם על ה - , ההשמנה הזאתי שהיא קיימת פה, כי הרצון שלי לפחות של לצמצם ככל הניתן.

חיים כהן:

ראית תוצאה?

יואל אבן:

נראה זה לא אזורים של סוכות, הרי בכל מקרה,

חיים כהן:

למה לא?

יואל אבן:

זה לא, לא בגבהים האלה.

חיים כהן:

למה לא?

יואל אבן:

כי זה לא בגבהים האלה.

אמנון ארבל:

גם בכל התוכניות של המגדלים בדרך כלל לא מאשרים מרפסות סוכה.

אליעזר ראובברגר:

אבל בהפקדה זה היה יואל, ורצינו את זה, אני מציע לחזור להפקדה.

יואל אבן:

לא, אז, כן, אין בעיה, אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, אני לא אמרתי שאתה, מתלהב מזה, אתה אומר אין בעיה, בסדר.

יואל אבן:

בגלל החזות זאת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא אומר הוא לא מתלהב, אני אומר אין בעיה, בסדר.

אלדד רבינוביץ:

זה אזור שהוא סך הכול מרקם דתי.

יואל אבן:

ביטלו פה, מי שרוצה, זה לא המרפסות האלה,

אלדד רבינוביץ:

סוכה היא מאוד משמעותית לאנשים. אני מבין, אבל סוכה היא מאוד משמעותית לאנשים,

חיים כהן:

אני רוצה, אני רוצה להגיד לך משהו, אתה ראית שבשולחן הזה, הרבה לא אהבו בקטע הזה, שדוחפים גם מלון, גם שכירות, גם זה. הסברנו את היחסיות שצריך,

אמנון ארבל:

לא דוחים שום דבר,

חיים כהן:

סליחה לא דוחפים.

אליעזר ראוכברגר:

מדברים.

חיים כהן:

מדברים.

אמנון ארבל:

ממליצים מקצועית.

אליעזר ראוכברגר:

ממליצים מקצועי,

חיים כהן:

ממליצים, ממליצים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר מטילים, מטילים. אמר, אמי אמר, צביקה מטילים.

אמנון ארבל:

מטילים.

חיים כהן:

אוקי, ראית שמענו את איך שהסברת, שהנושא צריך להיות הכול יחסי, והתחשב גם בנושא של המלונאות, התחשבת גם בנושא של הדיור, התחשבת גם על המחסור שיש בנושא של הדירות, התחשבת על הכול, אני חושב גם עם כל הכבוד מי שיבוא גם לגור פה, זה ציבור מסורתי, ציבור דתי שיהיה יותר קל להם לקנות, ולרכוש, ולרצות להיות מקום כזה, כשיהיה מרפסת סוכה, ולכן אני חושב שכן צריך לתת להם מענה,

יואל אבן:

שנייה אני אגיד לך, (לא ברור),

חיים כהן:

אני, לשמור על זה, לשמור על זה, אנחנו נגיע למרפסות סוכה, ציבור מסורתי זה לא צריך,

יואל אבן:

אני אומר לך אני לא בגלל המרפסות,

חיים כהן:

בפועל,

יואל אבן:

אני מסכים איתך לגמרי,

חיים כהן:

מי שרוכש, הכי הרבה בירושלים, סטטיסטית, זה ציבור מסורתי וחרדי,

יואל אבן:

אני מסכים איתך לגמרי,

חיים כהן:

זה המציאות.

יואל אבן:

לגבי המרפסות,

חיים כהן:

מבחוץ אני מדבר, חוצניקים.

יואל אבן:

אני מקבל לגמרי את מה שאתה אומר, אני חושב,

חיים כהן:

כן,

יואל אבן:

האמירות האלה הן נכונות, אבל בגלל שגם ככה המבנה הזה, ואתם שומעים פה, ורואים, קראנו את ההתנגדויות, קשה לאנשים,

חיים כהן:

בסדר,

יואל אבן:

אני חושב שככל שנצמצם יותר את ה - ,

חיים כהן:

אז תוריד את המלון,

יואל אבן:

ככל שנצמצם,

חיים כהן:

אז תוריד את השכירות,

יואל אבן:

לא, לא, היצירות שלו, אני מדבר כרגע על הנראות,

חיים כהן:

קשה לאנשים לקנות.

יואל אבן:

כשאתה מייצר משני הצדדים שלו, רחבה מהסוג, בגלל שההדמיה משקרת, אם ההדמיה, אם זה היה ככה, לא הייתה לי בעיה.

צחי ברים:

ברחל ביתך הקטנה אומר, למה בדיוק בסוכה שמה צריך לתפוס את הקושי,

חיים כהן:

לא,

יואל אבן:

זה לא סוכה.

צחי ברים:

הוא אומר,

אליעזר ראובברגר:

הוא רק העיר את זה, הוא אמר אין לי בעיה, הוא עדיין אומר - אין לי בעיה,

צביקה אסולין:

מהנדס העיר מדבר אדריכלית.

אליעזר ראובברגר:

מקצועי,

יואל אבן:

אני דיברתי,

אליעזר ראוכברגר:

מקצועי, סליחה, יואל, יואל, צחי, מקצועי הוא אמר את שלו, אבל הוא אמר, גם למרות כל מה שאמרתי, אין לי בעיה, זה בסדר, אני חי על זה, בסדר, אוקי, מי בעד ההצעה של, אנחנו בעצם חוזרים על ההפקדה שלנו, על ההחלטה שלנו בהפקדה, כולל המניפות האלה, שהם בעצם נעשו עבור מרפסות סוכה? הלבשטאם, ברים, אלדד, חיים, צביקה, ישראל, אתה לא מצביע.

חיים כהן:

יונתן,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

חיים כהן:

יונתן.

אליעזר ראוכברגר:

ואליעזר, מי נגד?

חיים כהן:

יונתן.

אליעזר ראוכברגר:

יונתן.

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

נגד, אוקי,

חיים כהן:

פה אמרת שכן, לא?

אמנון ארבל:

הוא נגד הפרויקט, מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא נגד הפרויקט, מה אתה רוצה ממנו?

חיים כהן:

לא מתחשב,

אמנון ארבל:

סוכה שלא יהיה מרפסות תלויות באוויר.

יונתן פלג:

לא, זה הסדר עדיפויות פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. זה מה שאמי מציע, הוא מוכן.

יונתן פלג:

להכניס את זה בבקשה לפרוטוקול,

אמנון ארבל:

ומה שאמי אומר,

מיכאל:

הוא אומר את זה לפרוטוקול.

יונתן פלג:

להתחשב, תגיד בקול, להתחשב, הסוכות יותר חשוב ממשפחות שכולות.

מיכאל:

אני לא מתבייש,

יונתן פלג:

זה מה שאמרת, תגיד בקול.

מיכאל:

אני יהודי, ואני לא מתבייש בזה.

יונתן פלג:

גם אני יהודי, ואני לא מתבייש בזה. אני מתבייש במילה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

יונתן פלג:

המילה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד משהו שאנחנו צריכים, לתקן בהצבעה? מה?

צביקה אסולין:

לא, אז אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

העמדה הזאת אומר אלדד.

יונתן פלג:

משפחות שאיבדו את היקר שלהם,

חיים כהן:

מה זה משנה?

יונתן פלג:

(לא ברור) לבנות סוכה, סוכות בקריית שמונה עוד לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

די, די,

יונתן פלג:

סוכות איך הן עומדות, אתה מעדיף סוכה על משפחות שכולות, אומר את זה לפרוטוקול, עם כל הכבוד.

אליעזר ראוכברגר:

די,

יונתן פלג:

בושה, תפקידך כנבחר ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

יונתן, יונתן, יצאת ידי חובה מחאת, תודה רבה, יש לנו עוד דבר שאנחנו צריכים להצביע שהיה פה עליו,

אלדד רבינוביץ:

תן המלצה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בסדר, אוקי, אחרי שהצבענו סעיף סעיף, מי בעד כלל ההמלצה? כמו שאמרנו, ירים את ידו, הלברשטאם, ברים,

ישראל קלרמן:

וויצמן.

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, וויצמן, צביקה,

יוחנן וויצמן:

לא וויצמן,

ישראל קלרמן:

וויצמן לא.

אליעזר ראוכברגר:

וויצמן לא. חיים, צביקה, לא משתתף. ישראל, בעד ואליעזר בעד, ברים בעד, כן. אז עוד פעם, אלברשטאם, ברים אלדד,

ישראל קלרמן:

וויצמן אתה לא?

אליעזר ראוכברגר:

חיים, ישראל ואליעזר. מי נגד? יונתן, מי נמנע?

צביקה אסולין:

למה?

ישראל קלרמן:

כולם בעד, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם צביקה בעד. הלבדשטאם, בריס, אלדד, חיים צביקה, ישראל ואליעזר בעד, יונתן נגד ווייצמן נמנע.

צביקה אסולין:

אני,

חיים כהן:

וייצמן זה לא מכובד,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו עוברים לסעיף הבא, אבל רק צריך לתקן את ה - , את הטקסט,

אמנון ארבל:

תוקן, זה תוקן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה רגע שנייה, של המה תוקן?

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעבור אחד אחד, לפי ההחלטות. יואל, תודה.

יואל אבן:

זהו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, סיימנו.

צחי בריס:

אם אפשר לבקש שאחת לכמה שבועות יהיה הדיון של (לא ברור), תמקד יותר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל אבן:

אתם עושים, באמת יש כאן צוות כזה טוב, אתם בטח רואים, אז אין צורך, בזכות הצוות הזה לא צריך,

צביקה אסולין:

אחלה צוות שבעולם.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ב – 4,

צביקה אסולין:

אמי, זה שלא ראית אותו, אתה צריך לבוא ביום שהוא, היום הוא היה קצת,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 4 הורדת מ – 12 ל – 10?

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

תודה רבה, תודה חברים.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. עכשיו ב-5, ב-5, ב-5 יש לנו את החינוך, אני רוצה לחדד את הנושא של בית ספר, בית ספר שלא יפחת מ-16 כיתות, וחצרות.

אמנון ארבל:

לחייב בית ספר?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שאני מחייב בית ספר.

אמנון ארבל:

בשימושים אתה מאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מחייב בית ספר, בוודאי זה היה החלטה פה.

חיים כהן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

ב-,

אמנון ארבל:

סעיף 5.

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 5,

חיים כהן:

סעיף 5, כן, דיברת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אגב בהפקדה אנחנו חייבנו,

חיים כהן:

בגלל שנמצאים שמה,

אלדד רבינוביץ:

אתה מוציא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בוא אני רואה אני מסתכל,

חיים כהן:

זה היה התייחסות, יש שמה קריית חינוך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה? עכשיו ב - ,

אמנון ארבל:

רגע שנייה, רגע שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 26,

אמנון ארבל:

שנייה, אמרנו בהחלטה, אתם אמרתם בהחלטה שימושים בשטח הציבורי ייקבעו לצורכי חינוך, דת
תרבות וקהילה, השימושים ייתנו מענה בראש ובראשונה לצורכי ציבור הקיימים כיום בפועל בתחום
התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, מה זה הקיים בפועל? זה הבית ספר.

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה בעצם מה שאמרנו.

אמנון ארבל:

לפחות השימושים יכללו בית ספר 16 כיתות.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, חצרות מה שצריך, כל הפסיליטיז, דרך אגב לא עקבתי אחרי הנושא של השלביות. אנחנו קבענו פה הכול הינף אחד, נכון?

אמנון ארבל:

זה לא נקבע, אמרתי, הכנסנו את זה בהמלצה, כי זה עלה בהתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הם רשמו בשלבי ביצוע, שתנאי לטופס 4 זה יהיה סיום,

יוחנן וייצמן:

מעטפת,

אמנון ארבל:

מבני ציבור ושל המלונאות, ואני שיניתי את זה, ואמרתי שזה הכול יהיה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

הכול יהיה בהינף אחד, בסדר, הפוך, אני בעד. אני לא רוצה להפוך את המקום לאתר בנייה, זה בוודאי שאנחנו לא רוצים, דרך אגב, זה אולי ידפוק את המלונאות, ואחרי זה מי יבוא למלון שבאתר בנייה? אף אחד לא יבוא לשם.

אמנון ארבל:

המגורים לא יבואו, כן,

אליעזר ראוכברגר:

המגורים לא יבואו, כן, אנשים, בוודאי לא בדירות יוקרה כאלה, לא רוצים לבוא להמשיך לאכול חול ואבק ורעש ו - , וכולה, בהחלט. עכשיו,

חיים כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רגע, להוסיף את המטרים הנדרשים בשביל המניפות של המרפסות. זה צריך לתקן.

אמנון ארבל:

רשמתי בסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך לתקן. איזה סעיף?

אמנון ארבל:

נדמה לי 3,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך להתייחס ל - ,

אמנון ארבל:

בהתאם לחלופה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה צריך להתייחס ב - 40 ו - 41. אולי גם 44.

אמנון ארבל:

לא, 41 זה לא, 40 זה לדחות את ההתנגדות העצמית, לא אני פשוט אכתוב בסעיף 43, יש לתקן את התוכנית בהתאם לחלופה שהוצגה בדיון להפקדה, וקיים מניפה של מרפסות סוכה מסודרות,

אליעזר ראוכברגר:

לתת, לתת שטחים,

אמנון ארבל:

להוסיף שטחי,

אליעזר ראוכברגר:

את כמות השטחים הנדרשת.

אמנון ארבל:

שנייה, שטחי בנייה בהתאם לכך.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאה אחוז. בהתאם לחלופה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. לדעתי מה שאני ראיתי מה שאני סימנתי, סיימנו.

אמנון ארבל:

כן,

אלדד רבינוביץ:

כמה הוספנו במלונאות? 2700?

אמנון ארבל:

2700.

אליעזר ראוכברגר:

2700 מטר,

אמנון ארבל:

מתחת למפלס.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה,

אמנון ארבל:

זה רק שינוי של הבינוי זה לא משהו.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אנחנו ממשיכים בסדר יום בשוטף.

מיכל כהן:

19.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו בתיק מספר 19, תודה לכולם על ההשתתפות, גם על, עד כמה שאפשר האיפוק, בכל אופן גם מי שתומך, אין שום צל של ספק שזה דיון לא קל, מדובר פה בדבר תקדימי בירושלים, לא היה עד היום, ו - ,

יונתן פלג:

(לא ברור) בירושלים תלך,

אליעזר ראובברגר:

וכל דבר כזה, למה אתה נכנס לדבר?

יונתן פלג:

(לא ברור) כלום.

אליעזר ראובברגר:

למה אתה נכנס לתוך דברי? יונתן, אני לא הפרעתי לך אף פעם. אפילו שמרתי על זכותך, וכיבדתי אותך.

יונתן פלג:

סליחה,

אליעזר ראובברגר:

במקסימום שאפשר. אני אומר זה דבר תקדימי פה בירושלים, אני כבר אומר, אני לא רוצה לראות עוד דברים כאלה, אלא אם כן יבוא משהו, לא, אני לא בטוח שלא יחזור, אלא אם כן, הוא משהו באמת גרנדיוזי.

יהודה פרוידגר:

את רוממה.

אליעזר ראובברגר:

לא כל אחד ייקח אדריכל של בורג' אל בראג'נה. אבל, מה אכפת לך.

יהודה פרוידגר:

כל רחוב הפסגה.

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע מה זה בורג' אל בראגנה? אז קודם כל,

צחי ברים:

אתה יודע מה זה בורג של חליפה.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל תבדוק מה זה בורג' אל בראגנה, זה מחנה פליטים.

יוחנן וייצמן:

נכון, בבירות.

אליעזר ראוכברגר:

זה בבירות, בלבנון, בתקופה של מלחמת לבנון הראשונה, לא השנייה, אז היה אריק שרון עם כל הבלגאן שהיה שמה, לכן אני קורא לזה בורג' אלבראג'נה, אתה מבין, אבל בסוף אנחנו רוצים לבנות את ירושלים, זה חלק מבניית ירושלים,

יהודה פרוידגר:

זה לא חלק,

אליעזר ראוכברגר:

ואני מקווה ש - , איך אומרים? שהמקום הזה באמת בסוף לא יאכזב אותנו.

יונתן פלג:

הסכר נפרץ.

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 19 בסדר היום, קדימה אמי, בבקשה.

תוכנית 1233030

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1233030, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, זאת תוכנית שמוגשת ע"י רשות מקרקעי ישראל, בקצה גיל על ציר רכבת קלה, אני אראה לכם רגע מה מדובר. נמצאים כאן, זה שכונת גילה, אנחנו מדברים על ה - , איפה שהעיגול כרגע כאן,

אלדד רבינוביץ:

זה הפקעה של גילה?

אמנון ארבל:

מה?

אלדד רבינוביץ:

בתוך שטח ההפקעה של גילה?

אמנון ארבל:

אם זה בבעלות של רמ"י, אז אני מניח של רמ"י,

אלדד רבינוביץ:

זה בעלות של רמ"י, לא הגשה של (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, הם לדעתי הבעלים, יש פה אזור שמאושר למגורים גם ע"פ התוכנית המאושרת, יש ליד זה, (לא ברור). התוכנית למעשה מציעה פה ארבעה, ארבעה מגדלים על ציר רכבת קלה, 528 יחידות דיור, קומה מסחרית, קומות תעסוקה, הם הציעו איזה שהיא הפרשה גם, את זה המצב המאושר, אתם רואים פה שתי, שני הכתמים האלה זה כבר גם היום בייעוד מגורים ע"פ תוכנית מאושרת ישנה של גילה. הם למעשה מציעים את הדבר הזה, אנחנו אני חייב להגיד שהיה לנו לא מעט פגישות איתם, וביקשנו תיקונים די משמעותיים לתוכנית, חשבנו שמעבר לעובדה שהיא נכונה וטובה, אבל צריך לעשות פה לשמור על דברים חשובים, כמו הוואדי הזה, יש פה וואדי מאוד מאוד מרכזי וחשוב.

אסף שגיא:

ממש מדרון?

אמנון ארבל:

כן, יש פה, הוואדי הזה, היו פה אפילו בטופוגרפיה,

אסף שגיא:

זה האגן של נחל (לא ברור), זה לא סתם.

אמנון ארבל:

נכון, אז אנחנו ביקשנו למעשה בהמלצה של מהנדס העיר לוועדה, אנחנו ביקשנו למעשה להפקיד בניין אחד, מארבעה, שלושה, לעשות פתיחה של כל הוואדי המאוד מאוד משמעותי הזה, שמגיע למעשה עד למטה, עד בנייה עד אזור מלחה, לשמור על הפתיחה של הוואדי בצורה משמעותית, ביקשנו קרקע,

אלדד רבינוביץ:

שלא יישפך שם פסולת בנייה,

אמנון ארבל:

זה לא בשליטה של התב"ע, אנחנו ביקשנו גם לבטול את הכבישים שיש בחזיתות האחוריות שהם הוציעו מצד אחד, כניסה לאיזה שהוא בית כנסת קיים, ויש לו כניסה מצד שני, כי אנחנו לא רוצים למעשה (לא ברור) וואדי. ולכן אנחנו מבקשים גם למצוא פתרון לפריקה וטעינה שיש למוסד של אלי"ן היום,

אליעזר ראוכברגר:

זה תירוש שמה?

אמנון ארבל:

כן, זה תירוש, וזה הכניסה לתירוש כאן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ומעבר לזה, ביקשנו לשמור על הוואדי, פתיחה של הוואדי, לעשות שלושה במקום ארבעה, ביקשנו שבניין אחד יהיה תעסוקה, הם כן, הם לא תיקנו את זה מולנו, הם, הם רצו להגיע לדיון עם התוכנית שעמדה בפני הוועדה, למרות שהם ידעו כמובן התיקונים שלנו. זה התוכנית שהוצגה, בין היתר בתוכנית שהם הציגו, יש פה גם מסדים שלדעתי הם לא נכונים במיקום הזה, כי צריך לשמור פתיחה וואדי היא חשובה, ועל הראייה, וגם קומות האלה, זה למעשה קומות חנייה. והם התייחסו להמלצה שלנו, למעשה הם לא כל כך הבינו את מה שאנחנו ביקשנו, זה לא בדיוק מה שאנחנו ביקשנו אבל, אנחנו כן ביקשנו שלושה מגדלים, ולא ארבעה, וכן נקיים, ובלי קומות מסד הם כן תיקנו את העניין של הקומות חנייה מעל הקרקע, לכיוון המדרון, והציעו פה עכשיו 30 שאנחנו ביקשנו תעסוקה, אפשר גם מגורים, אבל חשבנו שנכון שיהיה תעסוקה, הם לא עשו את הפתיחה לוואדי, כמו שביקשנו, הם כן הסכימו, אנחנו גם ביקשנו לבטל את השטח הזה, שמציעים פה, כי זה היום, בעצם פה גבעת חזן, כל זה מגרש חום מאוד גדול, הם הוסיפו פה רק את המשולש הקטן הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הם עושים שם? בית ספר?

יוחנן וייצמן:

בית ספר.

אמנון ארבל:

כן, אבל הם הציעו בתוכנית למעשה רק את המשולש הקטן הזה, שיש פה,

יוחנן וייצמן:

מה הגודל שלו?

אמנון ארבל:

זה לא משנה, זה מיותר, התוכנית פה, מגרש מאוד גדול, הגישה פה טופוגרפיה תראו את הקווי גובה פה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה נדמה לי אפילו עכשיו בית ספר בשלבי תכנון, זה לא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בשלבי תכנון,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני מכיר,

אמנון ארבל:

ביקשנו עומד ולא לייצר קירות תמך לכיוון הוואדי, וכל השאר כתוב בפניכם, זה החלטה, מאזנת בין לבנות מצד אחד ולאפשר את הבנייה, אבל כן לשמור על הערכים החשובים שיש במקום הזה.

אלדד רבינוביץ:

זה ציר רק"ל מה הגובה, כמה קומות? אמי.

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

המחלקה לאיכות הסביבה, הרשות, סליחה, שלחו חוות דעת, הטמעתם אותה בהחלטה?

אמנון ארבל:

מה הם שלחו חוות דעת?

אסף שגיא:

הם אמרו לי שהם שלחו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן, השאלה מתי.

אסף שגיא:

לא, הבנתי שלא ממש לאחרונה.

אמנון ארבל:

רגע, כן, הם שלחו את החוות דעת, זה כבר בסדר היום, זה מוטמע בחוות דעת, כן,

אסף שגיא:

אז רק ביקשו שאני אשים דגש פה על שני דברים,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

א' יש דרדרות, שפיכות עפר שהם, שהם כאילו מחוץ לקו הכחול, בגלל שזה שטח שמשתקם כבר מעצמו, אולי אפשר לשקול להכניס אותם לקו הכחול, כדי לאפשר פתרונות שיקום במסגרת התוכנית. זה דבר ראשון. דבר שני, אתה גם הראית את זה חירבת ארזה, זה מאוד קרוב, זה אתר

טבע עירוני, ויש שבילים שמובילים לשם, וכאילו בקו הכחול של התוכנית לא, התוכנית לא מתייחסת לזה, אז אם פשוט אפשר להתייחס אליהם, כי צריך קישוריות לאתר הזה.

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אסף שגיא:

זה אתר טבע עירוני, זה חירבה, זה אנשים הולכים לשמה. אני יכול להראות על המפה, זה פשוט המשך לכיוון הוודאי. אתה יודע הולכים שבת.

אמנון ארבל:

זה דווקא הם לא ביקשו, עוד פעם, מה הם ביקשו, עוד פעם?

אסף שגיא:

אם אפשר, להרחיב במידת האפשר את הקו הכחול ולכלול את הדרדרות מצפון לתוכנית, הפסולת.

אמנון ארבל:

אבל זה כל הוודאי, זה,

אסף שגיא:

זה לא כל הוודאי, זה לא כל הוודאי, ממש מה (לא ברור). בקרבה.

אמנון ארבל:

מה? פה?

אסף שגיא:

כן, זה צפון, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

יפה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לך זה? יש שם מלא (לא ברור) לדעתי.

(מדברים ביחד ברקע)

אסף שגיא:

לתת פתרון לשפיכות פסולת. גם להציג התייחסות מהשכנים שלהם, חירבת ארזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תיקנת? אמי, אנחנו מאשרים בהתאם להמלצת מהנדס עיר, כולל התיקונים.

אסף שגיא:

חירבה ארזה.

אמנון ארבל:

חירבת ארזה?

אסף שגיא:

כן,

אמנון ארבל:

טוב, אוקי,

אסף שגיא:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

20 בסדר היום.

תוכנית 1250729

אמנון ארבל:

20 בסדר היום, תוכנית 1250729, תוכנית בסמכות מחוזית, דיון להפקדה באורגוואי א/3 למעשה בקריית יובל. בניין קיים שמציע תוספת של 5 קומות מעל הבניין, ואגף שזה החשוב, אגף לכיוון הרכבת הקלה שהיום בעצם קומות החנייה הם מעל המפלס, מוצע שם אגף חדש שכולל תעסוקה

ומבנה ציבור, אני חושב שזה חשוב מאוד לטפל בכל המדרון הזה, שהיום לא נראה מטופל, כמו שצריך, ושלא יהיה קומות חנייה מעל רחוב, ולכן ממליצים להפקיד את התוכנית.

תוכנית 1291459

אמנון ארבל:

21 בסדר היום, תוכנית 1291459, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפה, תוספת קומות ויחידות דיור ממליצים להפקיד לפי המדיניות.

אלדד רבינוביץ:

אני מבין שיש הצטרפות, ככה היה כתוב בהמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא כתוב.

אלדד רבינוביץ:

היה כתוב בהמלצת, בהמלצת מהנדס העיר ראיתי, ראיתי הצטרפות, אבל לא כל כך הבנתי למה, חלקות.

אמנון ארבל:

לא, למה?

אלדד רבינוביץ:

שנייה אני אפתח.

אמנון ארבל:

כן, כן, אני אגיד, אני אסביר לך למה, סליחה, זה בסעיף הראשון, יש פה בעצם, אני אראה לכם את זה רגע, יש לנו היום בפועל למעשה כביש שמוצע כנראה זה משמש לא רק כגישה אליהם, אלא מכל החלקות שמסביב, 1291459, כבר היום בפועל, זה כביש בגין למעשה, רגע, זה כביש בגין עם ה - , עם הקירוי שמעל, הם בפועל היום, כל הכביש הקיים הזה, שמהווה גישה לכל הבניינים האלה, למעשה כל שורת הבניינים האלה, הוא בפועל, הוא לא בייעוד כביש, בקטע מסוים, ולכן ביקשנו שכל הקטע עד ייעוד הכביש זה למעשה עד הייעוד,

אלדד רבינוביץ:

תחזיר רגע את החלקות, (לא ברור) מה הבעיה שלי,

אמנון ארבל:

עד לכאן למעשה, עד הקטע הזה, שהוא, פה זה כבר ייעוד דרך, פה בקטע בטיפול נופי יוסדר כדרך.

אלדד רבינוביץ:

כל מה שהוא מטרוקה, אין לי בעיה שיצטרף, אבל זאתי חלקה של בן אדם פרטי, אני מבין מה שיש. אם אתה עכשיו מצטרף לזה, בעצם אוכל לו אתה בעלות, והוא לא מקבל, הוא לא מקבל שום דבר, הוא בשטח לבינוי, השטח שלו אתה מכשיר בעצם את הכביש על השטח שלו, צריך לצרף אותו, והם יודעים, הם יודעים שעשו את הבדיקה, אי-אפשר, אי-אפשר להצטרף על השטח שלו.

אמנון ארבל:

אבל השטח בייעוד, קודם כל אני לא יודע, אני לא יודע מי זה ומי הבעלים.

אלדד רבינוביץ:

זה ייעוד בנייה,

אמנון ארבל:

זה נוף פתוח,

נפתלי לוי:

רואים את זה,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה נוף פתוח.

אלדד רבינוביץ:

אז מה אנחנו בעצם מכשירים?

אמנון ארבל:

פה, זה אלה מגורים,

אלדד רבינוביץ:

בסדר,

אמנון ארבל:

אלה מגורים.

אלדד רבינוביץ:

אי-אפשר, אי-אפשר אבל להצטרף בלי לדעת מי הבן אדם, בלי (לא ברור) התוכנית שלו.

אמנון ארבל:

הבעלים רוצה להתנגד, יגיד התנגדות. היום בפועל, תראה, הבן אדם הזה יש לו,

אלדד רבינוביץ:

אבל לא יכולה.

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, שנייה, היום יש, זה המצב שיש פה היום,

אלדד רבינוביץ:

כן,

אמנון ארבל:

תסתכל יש פה כביש שבוצע ע"י העירייה,

אלדד רבינוביץ:

עירייה,

אמנון ארבל:

כולם נוסעים ומשתמשים בו, עד היום הוא לא בא ואמר - חבר'ה, זה שלי, אני רוצה לעשות משהו.

אלדד רבינוביץ:

בסדר,

אמנון ארבל:

אז אני לא יודע מי הבעלים, מופקדת תוכנית, הוא יכול להתנגד.

אלדד רבינוביץ:

הוא לא יכול (לא ברור). הכביש הזה הוא לכאורה הוא כביש לא חוקי, אם אני מבין נכון.

אמנון ארבל:

שכנראה העירייה עשתה.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, וועדת כספים התחייבו לי על זה, התחייבו לי שהעירייה לא משקיעה שקל, בכבישים לא חוקיים, זה נראה סתירה הדבר הזה, בסדר. אנחנו נצטרך, ונאכל את הבעלות שלי, אני לא יודע מי זה,

אמנון ארבל:

ואם אני כרגע לא מצטרף,

אליעזר ראוכברגר:

מי הוא זה, ואיזה הוא שאמר לך את זה?

אלדד רבינוביץ:

מה? עשיתי בדיקה.

אמנון ארבל:

אם אתה כרגע לא מצטרף לתוכנית, זה אומר שאתה לא יכול להסדיר את הכביש הזה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הכבישים לא חוקיים,

אמנון ארבל:

ואז אין תוכנית,

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה הוא ימצא את הבן אדם שיעשה איחוד וחלוקה,

אמנון ארבל:

אני לא מתווכח, אז הוא אומר שכרגע אתה לא מאשר את התוכנית,

אלדד רבינוביץ:

לא, אני רוצה אישור איחוד וחלוקה בהסכמה או שלא הסכמה, שהוא יהיה אחראי להגיע לבן אדם, ולגעת בו, (לא ברור) לחייב.

אמנון ארבל:

אתם רוצים לדחות את התוכנית, תגידו, אין לי.

אלדד רבינוביץ:

שזה זכויות קנייניות של בן אדם פרטי, שאני לא יודע מי הוא, אני לא יודע אם הוא יהודי, לא יודע אם ערבי, זה לא משנה לי. יש כאן, אוכלים לו את הזכויות, בלי לדבר איתו, שיעשו איחוד וחלוקה בהסכמה, שייתנו לו זכויות אגב, יעשו איחוד וחלוקה,

אליעזר ראובברגר:

מה אומרת אילנית?

אלדד רבינוביץ:

שייתנו לו זכויות בתוך הנכס. לפרסם איחוד וחלוקה, תסמן אותו,

נפתלי לוי:

יש מחכה,

אלדד רבינוביץ:

אני יכול להצטרף לאכול אותו?

יהודה פרוידגר:

איזה כתבה?

נפתלי לוי:

זה תמ"א ארצית, נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה לסמן לכביש הזה? ואם אתה מפקיע, אז אתה משלם פיצויים.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, תפקיע, תפקיע, אל תצטרפי על הגב שלו, אין בעיה רוצה להפקיע, אני מוכן להפקיע, אין בעיה, (לא ברור) תוכנית, תעשה הפקעה, זה לא מפריע לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אני אומרת יש כמה דרכים, יש איחוד וחלוקה, יש גם הפקעה, אם צריך,

אלדד רבינוביץ:

אין בעיה אני בעד, אני בעד כל הפקעה, או,

יהודה פרוידגר:

שיעשו הליך.

אלדד רבינוביץ:

כל הליך חוקי, לגיטימי, אני נגד הצטרפות על השטח שלו, בלי לדבר איתו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לצרף כאילו,

אלדד רבינוביץ:

שאנחנו, שהעירייה מצטרפת במקום החתימה שלו,

יהודה פרוידגר:

שבמקור הבן אדם, שבמקור הגישו את התוכנית,

אלדד רבינוביץ:

זה היה בלי זה,

יהודה פרוידגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

זה היה בלי זה, הם הגישו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואם הוא לא ירצה להצטרף.

אלדד רבינוביץ:

הם הגישו רק זה, ואז אמרו להם, אין לכם, אין לכם כאן, (לא ברור), אז הם סימנו את זה ככה אליו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש הוראות הפקעה?

אלדד רבינוביץ:

זה לא מופקע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה לא מופקע? אחרי התוכנית מפקיעים, לפי תוכנית, אסור להפקיע בלי.

אלדד רבינוביץ:

יש שם הוראות הפקעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה אם יש הוראת הפקעה בתוכנית,

אמנון ארבל:

מה?

אלדד רבינוביץ:

וגם אם כן, וגם אם צריך, צריך, צריך לקבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואם הוא לא יסכים, אז מה? אבל אם יש לך הוראת הפקעה, זה אומר שאפשר יהיה להפקיע הוא יכול לדרוש את ההפקעה, גם אם לא מבצעים.

נפתלי לוי:

את המשפטי שלו,

אלדד רבינוביץ:

יכול להיות שאחרי שמגיעים אליו, אפשר לעשות את זה פה, אבל זה לא דבר הוגן, זה לא דבר הוגן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כבר עניין, אבל מהבחינה הזאת זה. אמי, יש הוראות הפקעה של זה?

אמנון ארבל:

ברור, זה דרך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אז זה אומר שאפשר יהיה בהפקעה, בהפקעה,

אלדד רבינוביץ:

זה לא הדרך הנכונה, כשיש בן אדם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אלדד רבינוביץ:

יש לו חלקה, צריך, צריך להכניס אותו לתוך התוכנית, צריך לדבר איתו. אם זה היה חלקה שלי, הייתי מאוד כועס.

אמנון ארבל:

ומה ניתן לו?

יוחנן וייצמן:

יהודה,

אלדד רבינוביץ:

מה?

אמנון ארבל:

לא יכול לתת לו בנייה שמה.

אלדד רבינוביץ:

שיעשה חלוקה שלא בהסכמה.

אמנון ארבל:

הוא יכול לקבל כסף,

אלדד רבינוביץ:

למה הוא לא יכול לקבל דירה?

יהודה פרוידגר:

בהתאם לזה,

אמנון ארבל:

אמנון ארבל:

בבנייה שלהם?

אלדד רבינוביץ:

לא, בשטח הזה איחוד וחלוקה,

אמנון ארבל:

אבל פה זה (לא ברור) לבניין אבל,

אלדד רבינוביץ:

אתה עושה איחוד וחלוקה, אתה מכניס אותו, (לא ברור).

אמנון ארבל:

והוא מקבל זכויות בנייה במגרש שלהם?

אלדד רבינוביץ:

זה לא שלהם, זה איחוד וחלוקה,

אמנון ארבל:

לא, המגרש הוא שלם שמה.

אלדד רבינוביץ:

יהיה איחוד וחלוקה, איחוד וחלוקה זה,

אמנון ארבל:

אבל זה בניין קיים שמוסיף קומות, זה לא בניין, אפילו לא מגרש ריק.

אלדד רבינוביץ:

תגיד לי, יש שמה,

אמנון ארבל:

חבר'ה, אתם רוצים לדחות, תדחו, באמת אני לא, נראה לי לא סביר, יש פה הפקעה שגם זה, ככל שיבוא ויטען לקבל פיצויים, אז במקום לקבל דירה, נקבל פיצויים בכסף, לי זה לא נראה מהותי, אבל, זה הסדרה של מצב קיים בעיני,

אלדד רבינוביץ:

יש את הדרך המלך לעשות, דרך המלך שיש לשני, שני מגרשים, אתה עושה איחוד וחלוקה.

אמנון ארבל:

אבל כשיש לך שני מגרשים שאחד בייעוד מגורים, ואחד ייעוד נוף פתוח, אתה תעשה ביניהם איחוד וחלוקה, השווי היחסי שהוא מקבל, בגלל שהוא נכנס לנוף פתוח, והם מגורים, הוא אפסי.

אלדד רבינוביץ:

כן, זה לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

ולכן הוא מקבל מעט מאוד, אולי בכלל עדיף שהוא יקבל פיצוי הפקעה, אני לא יודע, אני לא רשמתי את זה.

אלדד רבינוביץ:

אני פניתי לא מזמן תוכנית,

נפתלי לוי:

אי-אפשר לבנות שמה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אתם אומרים? חברים, יהודה, חיים, מה אתם אומרים?

נפתלי לוי:

הוא צודק, מה שאתה אומר, שטח פתוח.

יהודה פרוידגר:

למה שבן אדם (לא ברור) בלי לעשות תהליך נורמאלי.

אמנון ארבל:

למה מה?

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא יכולים להיות תחליף לדבר,

אמנון ארבל:

אבל הסדרה של מצב קיים, יש פה היום כביש,

אלדד רבינוביץ:

המצב הקיים הוא לא חוקי כרגע,

אמנון ארבל:

הוא לא חוקי, אבל הוא לא בא להתלונן על זה אבל.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, כי אולי, אולי הוא מופקד בשם מדינה, או אולי הוא לא יודע,

אמנון ארבל:

אז מי מקבל את זה? אתה תעשה שנפקד?

אלדד רבינוביץ:

של המדינה. מה זאת אומרת?

אמנון ארבל:

אתה דואג עכשיו למדינה אתה דואג?

אלדד רבינוביץ:

גם, גם למישהו שלא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. הבנתי.

אלדד רבינוביץ:

אני לא יכול לדעת של מי זה, לא עשיתי על זה מחקר.

אמנון ארבל:

אנחנו בעשרות תוכניות, בוודאי במזרח העיר מסדירים כבישים קיימים, ומאפשרים גישה, שיהיה להם גישה, זה חלק מהתפקיד של הרשות המקומית.

אלדד רבינוביץ:

לא יכול להיות על חשבון, על חשבון (לא ברור).

אמנון ארבל:

הצטרפות רוב המקרים להסביר מרחב ציבורי זה מה שאנחנו עושים גם פה, ולכן ככל שיהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, מה את אומרת?

אמנון ארבל:

זה שאלה לא משפטיות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה זה לא שאלה משפטיות,

אמנון ארבל:

זה לא משפטי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גם שאלה משפטיות, זה גם וגם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נגיד ככה, הרי, איחוד וחלוקה יסרבל את הכול, אני לא חושבת שהייתי עושה, הולכת על איחוד וחלוקה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הוא יסכים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפקעה אפשר לעשות, כי יש הוראות הפקעה,

אליעזר ראוכברגר:

הפקעה הוא יקבל כסף, יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל לנסות לאתר אותו, ולפנות אליו, זה כבר משהו אחר, אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אבל הוא, השאלה אם הוא,

אליעזר ראובברגר :

אפשר, אפשר אולי להוריד את זה מסדר היום, שיפנה אליו, לא לדחות את זה, להוריד מסדר היום, שיפנה אליו, וינסה לאתר אותו, ויחתים אותו.

אלדד רבינוביץ :

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר :

כן, ואם הוא לא יצליח תוך, נאמר 30 יום, שיבוא לפה, ואז נראה.

עו"ד אילנית מיכאלי :

גם, נכון,

אליעזר ראובברגר :

אני מציע נוריד את זה מסדר היום.

עו"ד אילנית מיכאלי :

בוא, יש פה איזה משהו שמגיש תוכנית,

אליעזר ראובברגר :

נוריד את זה מסדר היום, (לא ברור) מסד היום 30 יום, שה – 30 יום האלה, ינסה להחתים אותו, ואם לא, שיחזור לכאן,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כן,

אליעזר ראובברגר :

הלאה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

להמליץ לו להביא את החתימה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מן הסתם,

יוחנן וייצמן:

הנה סוף סוף קיבלנו ספאס על אלנבי ולא על, על בורגי, על בורגי חליפה, אנחנו כל היום מקבלים בורגי חליפה, סוף סוף על אלנבי אחד.

אלדד רבינוביץ:

כיכר אלנבי.

אליעזר ראוכברגר:

גינה באלנבי. נו. אוקי, אמי,

יוחנן וייצמן:

יש שלם אני מחכה להם.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

תוכנית 1096874

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1096874, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה תיקון החלטה להפקדה (לא ברור) 36.

אליעזר ראוכברגר:

מחוזית,

אמנון ארבל:

התוכנית הוגשה כסמכות וועדה מחוזית, אבל בעצם עכשיו התיקון החלטה זה להעביר את זה לסמכות מקומית, קיבלנו הנחייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה תיקון להעביר את זה למחוזית.

אמנון ארבל:

שאין צורך, שאין צורך, שזה יהיה בסמכות מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

אין פה שום שינוי, רק הסמכות.

אמנון ארבל:

כן, רק את השטח שהיה שצ"פ והפך אותו לחום, אישרנו שמה חדר טרנספורמציה, וגם את זה אפשר לעשות במסגרת תוכנית כלל עירונית, לתחנות טרנספורמציה,

יהודה פרוידגר:

איזה בניין ברמת אשכול?

אמנון ארבל:

זה בניין של, של אני אראה את זה, מגרש חום לצורך העניין, שמבקש להוסיף זכויות בנייה, מצב חדש.

יהודה פרוידגר:

כתוב שם הריסה שם.

אמנון ארבל:

כן, יש שמה מבנה קטן שהורסים. זה לא, אני אראה רגע. התיקון זה לשנות לסמכות מחוזית. זה המגרש החום, פה למעשה הורסים את זה, בונים פה אגף חדש, וזה קודם, הוחלט שאי-אפשר לעשות עם התוכנית בינוי, זה מול בית באיר, כל הזמן אומר אליעזר, וצדק, זה הכביש זה גולדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אפיקים.

אמנון ארבל:

כן, אז פה, להוסיף קומות, 7 קומות, ואנחנו ביקשנו לכלול את השצ"פ, להוסיף תחנת טרנספורמציה, אז נוריד את זה, במגרש החום, אפשר לקדם בסמכות הוועדה המקומית, וזה התיקון.

אליעזר ראובברגר:

בסדר גמור, הלאה.

תוכנית 1340843

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1340843, תוכנית בסמכות המחוזית, דיון להפקדה, בבית חנינה בניין 6 קומות, שמציע הפרשה לשצ"פ, להכשיר בניין קיים ועבירות בנייה, אנחנו ממליצים להפקיד, בהתאם למדיניות.

תוכנית 1285808

אמנון ארבל:

24 בסדר היום, תוכנית 1285808, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בלפור, זה בעצם בלפור (לא ברור), בית ראש הממשלה, יש פה בקשה למעשה,

אליעזר ראובברגר:

אני מציע, אני מציע סיור,

אמנון ארבל:

בתוך הבית? יש שם היום מעל, קודם שבמסגרת הליכים שזה נקרא הוועדה למתקנים ביטחוניים אישור, ולמ"פ, כן, את המתקן, את זה למשל, זה למעשה הסככה שיש פה כרגע, זה הסככה הזאתי כאן, שנמצאת על הכביש, שמאפשר לצרכים ביטחוניים, בדיוק להסתרה של דברים, נגמר התקופה שהם יכולים להאריך את זה במסגרת הולמ"פ, מאיזה שהיא תב"ע שמאפשרת בייעו לדרך, הסככה הזאתי, ואנחנו המלצנו להפקיד. לצרכים הביטחוניים שיש שם.

אליעזר ראובברגר:

יש מישהו שמתנגד לסיור?

יוחנן וייצמן:

לא לסיור, אני רוצה, אני אגיד לך מה שקורה איתם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

לפעמים סתם (לא ברור), לעבור.

יהודה פרוידגר:

גם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

פה כתוב בכפוף לבדיקה, לא באנו לעשות אחרי זה בדיקה ביטחונית, ולך הביתה. שיוכלו להזמין פיקוח.

אמנון ארבל:

שמה?

יהודה פרוידגר:

מה הולך להיות שמה?

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

הוא הולך לחזור לבניין?

נפתלי לוי:

לאיפה הגעת?

אליעזר ראוכברגר:

זה בא אחריו, מה?

נפתלי לוי:

ראו אותך, מכירים אותך, יוחנן, אתה הבעייתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה. האמת היא שאתה צודק.

אמנון ארבל:

לא בשבת אבל.

יוחנן וייצמן:

בשבת היה.

יהודה פרוידגר:

למה עכשיו נזכרו להם?

אליעזר ראובברגר:

כי נגמר להם הזמן שהם יכולים לעשות את זה בלי הסדר.

יוחנן וייצמן:

זה היה היתר,

תוכנית 1065879

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר, תוכנית 1065879, תוכנית בסמכות מחוזית, דיון להפקדה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מתחם האודס.

דוברת לא מזוהה:

יש לנו מצגת.

אמנון ארבל:

בגילה, יש לנו כן, יש לנו גם מצגת פה.

יוחנן וייצמן:

יש חתימות? איפה החבר'ה של,

אמנון ארבל:

של מה?

יוחנן וייצמן:

של העבודה הקהילתית, מה איתם?

מיכל כהן:

הם יכולים לבוא עוד שתי דקות, זה בסדר?

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כי אם לא התקבל, כן, התשובה היא כן. אז בוא תמשיך הלאה. גם בית כנסת אני רואה דברים
פה לא מסודרים.

תוכנית 1095850

אמנון ארבל:

26 בסדר היום, תוכנית 1095850, תוכנית בשמשון פולנסקי 12 בבוכרים, תוכנית בסמכות מקומית
דיון להפקדה, מציעים פה הרחבות יחידות דיור, הרחבות פלוס פיצול דירות, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

שנייה רגע, רגע, שנייה.

יוחנן וייצמן:

ב – 26?

אמנון ארבל:

כן. 26,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות יהיה? בתוספת קומה? אמי.

אמנון ארבל:

יש משהו שאתם רוצים להגיד? לייזר.

יהודה פרוידגר:

אמי, עם התוספת קומה, כמה קומות יהיו? בבוכרים שם.

אמנון ארבל:

בוכרים? סך הכול 5 קומות. זה הרחבות לפיצול דירות, זה לא תוספת קומות.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אמנון ארבל:

בסך הכול הבניין יהיה, סליחה תוספת קומה, קומת יחידת דיור חדשה, סך הכול 6 קומות, כן, 6 קומות סך הכול, אנחנו המלצנו, המלצנו לחיוב, כן, אין טעם שיוצא דופן פה, אלא אם כן,

יהודה פרוידגר:

מה עם חנייה? אין חנייה.

אמנון ארבל:

לא, זה הרחבות.

יוחנן וייצמן:

זה התב"ע היסטורית שמה, לא דורשת חנייה.

יהודה פרוידגר:

התוספת עוד יחידת דיור אחת רק? או שיש גם עוד פיצולים?

אמנון ארבל:

כבר קיבלנו כבר פנייה, אני מעזור לך, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הבאנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לעבור על זה,

אמנון ארבל:

לגבי המחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים והמרפסות אני רואה,

אמנון ארבל:

לא, מרפסות אני לא זוכר דווקא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אבל מחסנים דיברו על תכנון של הקומה, והם דיברו על זה שהם מבקשים לבטל את ה - , לבטל את ה - , נו, איך זה נקרא? את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים קומת מחסנים מלאה, נו, איזה מספר זה אנחנו?

יהודה פרוידגור:

26.

אמנון ארבל:

26.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי.

מיכל כהן:

כן, זה מה שהוא אומר שיהיה להפקדת השלמת החומרים (לא ברור), דו"ח חברתי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל התוכנית מציעה,

יהודה פרוידגר:

עם כל הפיצולים, כמה דירות אנחנו מוסיפים שמה בסוף?

אמנון ארבל:

זה רק הרחבות, לא מוסיפים, מבחינת פיצול דירות?

יהודה פרוידגר:

לא, מבחינת פיצול,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הנה בסעיף, בסעיף מחסנים, ב – 4, א/4, ב/4, סליחה א/4 בעצם. הם רוצים שיהיה כמו שמוצע, שבתוכנית מציעה קומת מחסנים מלאה.

אמנון ארבל:

כן, נתנו קומת מחסנים מלאה, יש שמה, יש שמה שטחים מבוזבזים סתם, ולא נכונים, זה מחסנים, מעבר נורא רחבים, ביקשנו לעשות יותר יעיל.

אליעזר ראוכברגר:

שאפשר, אפשר לתת מחסנים עד 20 מטר,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה, כתבנו שיש פה מעברים רחבים, שניתן לצמצם לטובת מחסנים חדשים. יש לנצל באופן מיטבי את הקומה, זה כל מה שכתבנו.

אליעזר ראוכברגר:

איפה כתוב?

אמנון ארבל:

סעיף 5.

אליעזר ראוכברגר:

לא, 5, סעיף 4 אני מדבר,

אמנון ארבל:

לא, תראה סעיף 5, במחסנים.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך משהו שונה מאצלי?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, המחסנים,

אמנון ארבל:

לצמצם את המעבר בקומת החנייה, לא (לא ברור), מחסנים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא הורדנו שום דבר, רק אמרנו שיעשו את זה בצורה יותר יעילה, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה יהיה עד 50, הם רוצים לאחד מחסנים קיימים,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה (לא ברור) מחסנים, יש שמה מעברים נורא רחבים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לך בעיה עם גודל המחסנים.

אמנון ארבל:

לא, גודל מחסנים לא אמרתי שיש בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה.

אמנון ארבל:

לא כתוב, הנה ההמלצה אבל. באופן לא מיטבי,

אליעזר ראוכברגר:

כותב שאפשר לפי הנחיות מרחביות,

אמנון ארבל:

לא העברנו על זה,

אליעזר ראוכברגר:

לפי ההנחיות המרחביות, ניתן לקבל מחסן עד 20 מטר (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם למוצע מוצעת קומת מחסנים מלאה, כדי לתת את המקסימום לכל דירה בבניין,

אמנון ארבל:

אני יודע מה היא כתבה, אבל זה לא נכון מה שהיא כתבה, כי לא ביקשנו לצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאה אחוז,

אמנון ארבל:

את המחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו מרפסות.

אמנון ארבל:

מה יש במרפסות?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה פה בכלל שיש לי התייחסות למרפסות.

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

יש, אני רואה מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה פה התייחסות, ומה זה הדבר נוסף?

אמנון ארבל:

החוות דעת קונסטרוקטור,

אליעזר ראוכברגר:

קונסטרוקטור,

אמנון ארבל:

היא תנאי להפקדה, היא מציעה פה חפירה של קומה שלמה, מתחת לבניין, אומרים שזה יהיה תנאי להפקדה, זה אפשרי או לא אפשרי?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה יהיה תנאי להיתר?

אמנון ארבל:

שאם זה לא יתאפשר, אז אין סיבה לעשות את המחסנים הלאה, לא ניתן את זה, אם זה לא אפשרי. מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם בהיתר לא יהיה, אז לא יהיה את המחסנים,

אמנון ארבל:

אבל זכויות ניתנו, ואז יעשו את זה, יעבירו את זה למקום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

לשירות.

אמנון ארבל:

אין סיבה שיחפרו מתחת לבניין שלם, אנחנו, אמרנו (לא ברור). לא נראה לי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יהודה פרוידגר:

בעצם מתווספים שתי יחידות דיור? אחת פיצול ואחת,

יוחנן וייצמן:

סטייה ניכרת על מגורים.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, 27.

אמנון ארבל:

אחת פיצול, ואחת למעלה, כן. שתי יחידות,

יהודה פרוידגר:

זה רחוב צר שאין בו חנייה בכלל. (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא קריטי, שתי יחידות עומס תחבורתי? מה?

יהודה פרוידגר:

עוד שתי חניות,

אמנון ארבל:

באזור הזה, לאף אחד אין חניות, דירה (לא ברור) לזה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, 27.

תוכנית 1320548

אמנון ארבל:

27 בסדר היום, 1320548, תוכנית בסמכות מקומית, קב ונקי 3 במקור ברוך, תוכנית שמבקשת תוספת קומה חדשה, עמודת ממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

גם פה הייתה איזה פנייה.

אמנון ארבל:

תוספות המלצנו להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה גם פה הייתה איזה פנייה.

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

פה הם מבקשים לגבי הנושא של הממ"דים והגג רעפים, שיהיה בהתאם להמלצת וועדת שימור.

אמנון ארבל:

אני חושב שוועדת שימור,

יהודה פרוידגר:

איזה רחוב זה?

אמנון ארבל:

אגב גם וועדת שימור פה,

אליעזר ראוכברגר:

קב ונקי.

אמנון ארבל:

קב ונקי, התלבטה.

יוחנן וייצמן:

התלבטה מאוד, לא היה פתרון בסוף.

אמנון ארבל:

אבל תראה, יש פה דירה גם בבניין, התוספת של הממ"ד בחזית, נותנת פתרון לשתי דירות, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

ויש דירה אחרת בבניין, דירה 7, שגם היא לא מקבלת ממ"ד, מקבלת חדר מחוזק, וגם הם יכולים לקבל שני חדרים מחוזקים, והכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

חדר מחוזק הם לא יעשו.

אמנון ארבל:

למה שלא יעשו?

יוחנן וייצמן:

למה שהם לא יעשו,

אמנון ארבל:

שני ממ"דים, אחד זה לדירה שפוצלה בעבירת בנייה, ואחד זה דירה רגילה, זה הכל הסיפור. זה כל הסיפור. אני חושב,

יוחנן וייצמן:

הדירה הזאתי לא מגיע לה ממ"ד? נו.

אמנון ארבל:

אם זה פוגע בחזית לשימור בבניין כזה, כן, אז אפשר גם לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא חזית לשימור.

אמנון ארבל:

זה בניין, אני יכול להראות אותו, בניין עם,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

עובדה שגם אתם אמרתם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נראה (לא ברור) כמו בית ישראל.

אמנון ארבל:

זה בניין נחמד, ויפה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה סביר מה שכתבתי פה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להצמד,

אמנון ארבל:

לחזק זה רק לשתי דירות, אני לא חושב שזה צריך להיות.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאפשר להיצמד ל - ,

אמנון ארבל:

למה? תסביר, מה? תסביר אבל.

יוחנן וייצמן:

חשבתי ש - , אם וועדת שימור מחליטה משהו היא לא אמורה לנמק פה, היא נתנה כבר את הנימוקים שלה. גם, החליטו,

אמנון ארבל:

אתה רוצה לשמוע,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לדחות את המלצת השימור, אז תנמק.

אמנון ארבל:

אני אשמח לנמק.

יוחנן וייצמן:

אם הוועדה רוצה לדחות את המלצה,

אמנון ארבל:

הויכוחים,

יוחנן וייצמן:

וועדת השימור,

אמנון ארבל:

הויכוחים האלה נורא מיותרים, בגלל שאתה מקבל החלטה בשיקול הדעת וועדת שימור, הוועדה (לא ברור) זכאית לשמוע מה החלטת ולמה, מה?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני מסביר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה ראתה את המקום, הצורך בממ"דים גובר על כל דבר, זה בנושא הממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לראות את המיקום של הממ"דים?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יוחנן וייצמן:

ישבנו, ראינו,

אליעזר ראוכברגר:

27.

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביקשנו עמודת ממ"ד מינימאלי בחזית, בלי תוספות. בחנו את התוכנית, ראינו שע"פ (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דווקא זה אני כן זוכר את הדיון.

אמנון ארבל:

לפחות חלק.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אבוא, אני אשתדל לבוא יותר מאוחר לוועדה.

אמנון ארבל:

זה זה הממ"ד.

יוחנן וייצמן:

אם יהיה פה שגריר של השימור, ומה שכתבתם, מה שכתבנו לא מספיק,

אמנון ארבל:

מה? אנחנו צריכים להגיד אמן בלי להבין?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה עושה לך חיים קלים.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

השגריר של השימור בנגד לא בבעד.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

תראה זה התוספת שהם מציעים,

יוחנן וייצמן:

ממש לא,

אמנון ארבל:

זה הבניין, זה התוספת, מציעים פה ממ"ד, ועוד נשאר הרחבה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

וועדת שימור אמרה רק,

יוחנן וייצמן:

הרחבה לא לתת.

אמנון ארבל:

אני אומר,

יוחנן וייצמן:

את הממ"ד ביקשנו לכווץ.

אמנון ארבל:

הדירה הזאתי יכולה לקבל ממ"ד כאן, צמוד לממ"ד הזה, אז היא פתורה לצורך העניין. בקומה מעל זה, זה אותה דירה, למעשה זה דירה 2, כי זה הרחבה של הדירה שלמטה, אז גם פה זה לא מיותר. פה יש דירה שמקבלת ממ"ד, כי אין סוגיה, אמרתי זה אחת הדירות דירה 4 שלא מקבלת. ואז למטה יש פה דירה שפוצלה בעבירת בנייה ועכשיו אמרנו תן לה מענה, כן הדירה שפוצלה מקבלת ממ"ד, והדירה שנשארה לא מקבלת ממ"ד, דירה 7 למשל פה אין לה ממ"ד, לא מקבלת ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

למה? מה זה אין שמה בצד ימין?

אמנון ארבל:

זה הדירה בתוך זה,

עמנואל זלטס:

דירה 10.

אמנון ארבל:

8 קיבלה פה, ו – 9 קיבלה שם, דירה 7 הם לא מציעים ממ"ד,

עמנואל זלטס:

מה אתה מבקש, מה אתה מבקש?

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו לבטל את הממ"ד, עם כל הכבוד לשתי הדירות האלה, אחת שפוצלה בעבירת בנייה והשנייה שהיא קומה,

יוחנן וייצמן:

וכעת התוכנית,

אמנון ארבל:

כמו שדירה 7 לא קיבלה ממ"ד, יקבלו שני חדרים מחוזקים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה לא צודק.

אמנון ארבל:

ומה עם דירה 7? אתה לא דואג לדירה 7?

יוחנן וייצמן:

הם יבקשו ממ"ד, איפה, איפה לתת להם? תציע לי.

אמנון ארבל:

צמוד לממ"ד הזה, מה? אם אתה כבר רוצה לבנות להם פה ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן להם, הוא ניתן להם,

אמנון ארבל:

כיערנו עוד יותר את הבניין,

עמנואל זלטס:

לבחון אפשרות של,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה, בכלל ממ"דים בחזית.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שיהיה מצב, שיהיה דירה בלי ממ"ד.

אמנון ארבל:

אבל יש מקרים שנותנים חדרים מחוזקים, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

זה לא נותן חדרים מחוזקים, היית נותן לו חדר מחוזק, זה נכון, לבן אדם לא יהיה מוטיבציה לחזק חדר בבית שלו.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה חושב שזה לא (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

בשביל זה הביא אותי, בשביל זה המדינה העבירה חוק,

אמנון ארבל:

גם וועדת שימור חשבה, שנכון לשמור על החזית, אני אראה תיכף את הבניין,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כי,

יוחנן וייצמן:

מלכתחילה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מיוחדת.

יוחנן וייצמן:

לכתחילה היינו שרוצים לשמור,

אמנון ארבל:

אגב מגישי התוכנית (לא ברור) לכל המתחם הזה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

מגישי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

תוכנית פינוי בינוי, אז אני לא בדיון.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

אם הוגשה תוכנית לפינוי בינוי,

אמנון ארבל:

נפתח תיק אצלנו לכל המתחם, זה הוצג לך גם אליעזר. הוצגה התוכנית,

יוחנן וייצמן:

תיק,

אמנון ארבל:

הוצגה תוכנית לכל,

יוחנן וייצמן:

אני לא משתתף בדיון.

יהודה פרוידגר:

77 – 78?

אמנון ארבל:

מה הקשר?

מיכל כהן:

לא, אבל בהערה מסודרת, מה אתה רוצה? להציג?

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן יוצא מהדיון.

מיכל כהן:

לא ככה, כאילו,

אמנון ארבל:

נפתח תיק,

יוחנן וייצמן:

ניגוד עניינים,

אמנון ארבל:

נפתח אצלנו תיק, כדי (לא ברור), הנפתח תיק הוצג גם ליושב ראש הוועדה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שנפתח תיק.

אמנון ארבל:

לכל המתחם הזה.

אליעזר ראוכברגר:

המשולש.

אמנון ארבל:

לכל המתחם הזה, כרגע זה הבניין,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לראות את החזית?

חיים כהן:

לכן תגיד, בשימור לא ידעת.

יוחנן וייצמן:

שימור לא ידענו שנפתח תיק.

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יוחנן וייצמן:

גורא היה היושב ראש.

אלדד רבינוביץ:

מה מיוחד בחזית הזאת?

אמנון ארבל:

חזית אופיינית לתקופה, היא כולה נשארה נקייה לצורך העניין בלי, ופה עכשיו תוקעים עמודת ממ"דים אחת בחזית.

עמנואל זלטס:

כי אז לא היה מלחמה,

אמנון ארבל:

זה רק שני בנינים,

עמנואל זלטס:

המלחמה קרתה עכשיו, לא בזמן שבנו את זה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אפשר לפעמים לשתוק. וייצמן לא מציג.

אליעזר ראוכברגר:

מאיזה שנה הבניין הזה?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

יהודה פרוידגר:

מה זה הבניין מולו, מולו עם המיליון מזגנים שם?

יוחנן וייצמן:

קופת חולים.

יהודה פרוידגר:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

קופת חולים של הסוכר או של הלב, אני כבר לא זוכר.

אסף שגיא:

זה כללית?

יוחנן וייצמן:

כן,

אסף שגיא:

זה ליד, אבל זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

לא, יש גם פה, וגם פה, דקה. זה על שרי ישראל.

אמנון ארבל:

זה לא זה, סליחה, סליחה, לא. רגע, רגע, טעיתי. איפה העמוד. כן, קומה ראשונה נבנתה ב – 1927, ב – 1936, כן, בינוי היסטורי קיים, השייך למרקם המבנה ההיסטורי, בשכונת מקור ברוך, מייצג את ראשית הבנייה המודרניסטית, למגורים בירושלים, ובנייה ימי המנדט הבריטי, לפני בשנות ה – 30, תחילת שימוש וחיפוי אבן וקירות בטון, (לא ברור). חזית אופיינית לבניין. החלטה, אליעזר.

עמנואל זלטס:

אגב, אגב הפנייה הזה קב נקי,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

הפניה שלה זה לבקש כמו החלטת וועדת שימור.

אמנון ארבל:

טוב שבאת, עמנואל.

אליעזר ראוכברגר:

זה מבוקש.

אלדד רבינוביץ:

אז כאילו, אז זה ייהרס?

אמנון ארבל:

לא יודע, יכול להיות, במסגרת פינוי בינוי שלושה או ארבעה בניינים שאמרנו שהוא צריך לשמור אותם, צריך לבדוק את הערכים שלהם, והם עשו את זה.

אלדד רבינוביץ:

לשמר חזיתות כאילו?

עמנואל זלטס:

זה מה שהיא רוצה.

יהודה פרוידגר:

השאלה כמה זה פוגע.

אמנון ארבל:

כן קיבלתי טענה להוריד לעיר, כי באמת זה לא במקום.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה בזה דבר קריטי, אמי. אני לא רואה את זה כזה ערכים.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

אתה צריך

אליעזר ראוכברגר:

בסוף, בכל אופן צריך לחזק את הבניין. גם ממ"ד זה חיזוק,

עמנואל זלטס:

מי שיכול, יכול,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מה שכתוב.

אמנון ארבל:

כן, תמיד שדירה פוצלה בתוך הדירה, והדירה המקורית לא מקבלת ממ"ד, והדירה המפוצלת מקבלת ממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה אפשר לעשות? כל אחד לפי האפשרויות שלו.

אמנון ארבל:

אפשר לא לאשר את הפיצול דירה למשל? שיהיה ממ"ד אחד בדירה, ודירה יהיה לה פתרון ממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר אני מבין מעשה עשוי, לא?

אמנון ארבל:

מה זה? עבירת בנייה זה,

עמנואל זלטס:

זה הולך להיות פינוי בינוי בשטח הזה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אמרתי, יש פה, כל ההיתכנות,

עמנואל זלטס:

יש שם משהו?

אמנון ארבל:

כן, אמרתי,

עמנואל זלטס:

אז זה בכלל פחות טוב, כי זה ייהרס יכול להיות.

אמנון ארבל:

לא, לא בטוח שזה ייהרס, שאר המתחם, זה אולי בניין לשימור, אני לא יודע. שהם הגישו זה לא אומר שום דבר.

עמנואל זלטס:

זה בטוח.

אליעזר ראוכברגר:

מה? פינוי בינוי, לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, מה שהגישו.

אלדד רבינוביץ:

הפיצול.

עמנואל זלטס:

עכשיו ביקשו.

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה.

עמנואל זלטס:

עכשיו מבקשים.

אליעזר ראוכברגר:

פיצול הוא למעשה עשוי.

אמנון ארבל:

עבירת בנייה, הם מבקשים להכשיר את זה, הם מבקשים להכשיר את זה, צריך להתייחס, אם החשש באמת שלכל דירה יהיה ממ"ד, אני מבין את החשש הזה, אז מה ההיגיון שדירה שפוצלה בעבירת בנייה תקבל והבניין לא יקבל?

עמנואל זלטס:

אם אפשר, אם אפשר, אפשר.

אמנון ארבל:

אפשר לא לאשר את הפיצול, ואז אפשר, מה זה אפשר אפשר? זאת הייתה כל הדירה, הוא פיצל אותה לאיזה דירה מצויקמקת של,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

חצי חדר עם שירותים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הוא חוקי, לא לעבירה.

אמנון ארבל:

כן, אם, אם הדאגה זה לממ"ד, כי אין ברירה, אז,

עמנואל זלטס:

אגב, אם הוא עושה גם פיצול,

אמנון ארבל:

הדירה 10, יש פה שירותים, מרפסת שירות חצי חדר, ועכשיו ממ"ד, זה הדירה. מה הגיוני בזה?
תסתכל, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אז יהיה לו חדר, הממ"ד זה גם חדר.

אמנון ארבל:

תסתכל דירה אבל,

עמנואל זלטס:

לא, אבל אמר, הוא גם יבנה את זה 60%,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה אילוף.

עמנואל זלטס:

הוא הביא הסכמות שכנים בטח על זה.

אמנון ארבל:

מה זה קשור למה שאני אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה אילוף, אמי.

אמנון ארבל:

מה אילוף? אליעזר. מה אילוף? תסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, האילוף הוא, שנינו מסכימים שממ"דים תמיד (לא ברור).

אמנון ארבל:

נו.

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אז פה עכשיו זה אילוף, שהוא יקבל, וההוא לא, מה אני יכול לעשות?

אמנון ארבל:

מה ההיגיון בזה אבל?

אליעזר ראוכברגר:

ההיגיון בזה, שאני יכול לפחות לתת איך אומרים? לראובן אני לא יכול לתת, לשמעון אני כן יכול לתת, כי שמעון מצבו נחות יותר, אבל אני יכול לתת לו, קח, יהיה לו מיגון יותר, יותר טוב.

אמנון ארבל:

תסתכל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פיצל,

אמנון ארבל:

זה לא קיים, הם פיצלו את זה מה שקיים בדירה פה, זה שירותים, אמבטיה, מרפסת שירות ומסדרון, וחצי חדר, זה הדירה. עכשיו גם מוסיפים ממ"ד לדירה.

אליעזר ראוכברגר:

דירה לבן אדם יחיד הוא בודד. חדר שינה, שירותים מקלחת,

עמנואל זלטס:

דיורית חוקית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, סוג של דיורית. נכון,

עמנואל זלטס:

חוקית.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הוא יקבל ממ"ד שאם חס ושלום יהיה טיל, הוא יהיה לו לאן לרוץ.

עמנואל זלטס:

בוא נגיד זה דיורית,

אליעזר ראוכברגר:

אז יהיה לו ממ"ד, אמר, שאם חס ושלום, יהיה התקפת טילים, יהיה לו לאן להתמגן.

אמנון ארבל:

למי? לדירה הזו לא יהיה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שאמרתי, אמרתי אני מסכים איתך שהוא במצב נחות, אבל בגלל שהוא במצב נחות, אני לא רואה,

אמנון ארבל:

אתה יצרת את המצב הנחות הזה.

עמנואל זלטס:

אמר, אגב, אגב הדירה הגדולה יותר, יכולה לבוא בשלב היתר, ולחזק חדר קיים, אם הוא רוצה פתרון.

אמנון ארבל:

אז אני הצעתי שגם הם יקבלו חדר מחוזק, ולא ממ"ד,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

כדי לא לפגוע בחזית.

עמנואל זלטס:

אבל אם אפשר ממ"ד, יהיה לו ממ"ד,

אמנון ארבל:

אבל אי-אפשר (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אפשר ממ"ד, תראה.

אמנון ארבל:

אני אומר שאי-אפשר,

עמנואל זלטס:

לא, לדירה של, לדירה,

אמנון ארבל:

מה? אתה לא מקשיב לדיון, אתה בא ואומר משהו,

עמנואל זלטס:

אני הקשבת.

אמנון ארבל:

אמרנו בהתחלה שהמלצה שלא יהיה ממ"דים בכלל לחזית, וגם וועדת שימור התלבטה על זה, בסוף אמרה את המינימום שאפשרי, כי הנקודת מוצא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בדיוק גם מה שאני אמרתי,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

וגם כשהוא אומר את מה שאני אמרתי. זה המינימום, בסדר.

אמנון ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מחדש פה משהו.

אמנון ארבל:

טוב, החלטה שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

נראה לי שדירה 7 ירוצו אליו לדירה 10 לממ"ד.

עמנואל זלטס:

שיעשה פתח כניסה אם צריך,

אמנון ארבל:

בטח.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, אולי יאחדו את הדירות אחר כך, לך תדע? יכול להיות.

חיים כהן:

עם ממ"ד אחד גדול.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

אז בוא נגדיל את הממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

עם ממ"ד,

חיים כהן:

אם הממ"ד

עמנואל זלטס:

18 מטר. כמו וועדת שימור לא צריך לכתוב את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

28 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

רגע, גם את 2, קיבלת את 2?

אמנון ארבל:

מה זה 2?

עמנואל זלטס:

זה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה עם זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תראה את הבנייה שלה, נו, תגיד מה הבעיה.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

סעיף 2 עכשיו מרפסות.

עמנואל זלטס:

לא, לא, יש פה סעיף עצים. הנה תראה את סעיף 7.

אמנון ארבל:

אבל זה גם וועדה שימור ביקשה, אז מה? זה לא, אין וועדת שימור.

עמנואל זלטס:

וועדת שימור ביקשה?

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

מודל גושני.

אמנון ארבל:

זה הורדנו.

עמנואל זלטס:

מה זה?

אמנון ארבל:

זה הורדנו.

עמנואל זלטס:

למה צריך (לא ברור)? הם עושים.

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

סעיף 18, תברואה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

היה היסטוריה.

יוחנן וייצמן:

זה ההיסטוריה, אבל אני הפעלתי אותו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא ליצמן ולא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כי הוא לא היה אז, הוא לא היה שר, הוא היה מפוטר, אז זה היה בתקופה שהוא התפטר בגלל.

אליעזר ראוכברגר:

הוא חזר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

והביא לנו קדחת.

יוחנן וייצמן:

קדחת במקרה הטוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אגב, סקר עצים צריך, יש פה עצים שם? מבקשים סקר? פה שלושה עצים?

חיים כהן:

בוא, בוא נתקדם, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר, עד שיתקן.

אמנון ארבל:

החסימה איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

החסימה ב – 18.

תוכנית 1318849

אמנון ארבל:

טוב, 28 בסדר היום, תוכנית 1318849 תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בבית חנינה, יש פה מעבר קיים שמוביל לבניין שיהיה לו גישה, והם מבקשים טיפה להרחיב את המעבר, כדי שיהיה מספיק רחב, שיאפשר מדרכה, כן, זה חלקה קטנטונת. המלצנו להצטרף, זה נראה,

אלדד רבינוביץ:

אני מבקש רק שההצטרפות תהיה בשטחים הציבוריים התב"עיים, ולא בחלקים הפרטיים, בחלקה 41.

אמנון ארבל:

רגע, זה שטח שהיום יש בו שביל, אתם רואים, אבל שהוא לא ממש נבנה במקום,

יהודה פרוידגר:

רגע, איפה הכבישים?

אמנון ארבל:

זה המגרש שיש היום מעבר שהוא כאן, המעבר הזה הוא לא מספיק בשביל תחום דרך, כי רוצים להוסיף יחידות דיור, ולכן ביקשנו קצת להרחיב אותו בשטח שרואים כאן, מה? מה אתה אמרת?

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) הצטרפות על חשבון השטח הירוק כאן, (לא ברור), חלקה 40, 141, כי הבעלים הוא 142, וזה בעצם הוא לא כלול בתוך (לא ברור), להצטרף.

אמנון ארבל:

הדבר הזה?

אלדד רבינוביץ:

עד שלא נצטרף, לא אמרתי,

אמנון ארבל:

אבל אתה רוצה ליצור רחוב, שיאפשר מעבר רכב, אם אתה לא עושה את זה, אתה לא עושה את זה.

אלדד רבינוביץ:

שיצטרף אותו.

אמנון ארבל:

מה זה אתה לא יכול? מאיפה המשפט הזה אני לא יכול? אני לא מבין.

אלדד רבינוביץ:

זה לא שטח חום, ולא שטח ירוק,

אמנון ארבל:

נכון, שטח פרטי.

אלדד רבינוביץ:

שטח פרטי של בן אדם, אני כעירייה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הפקעה כרגע, מה הבעיה?

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) החלקה שלו.

אמנון ארבל:

אז אל תאשר את התוכנית,

יהודה פרוידגר:

מה? יפקיעו לו?

אלדד רבינוביץ:

אם אתה רוצה אפשר גם לא לאשר.

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

זה כמו הקודם.

אמנון ארבל:

כן, בדיוק כמו הקודם.

אלדד רבינוביץ:

לצרף אותו, אני לא מבין מה,

אמנון ארבל:

אז בוא נדחה את התוכנית, אין בעיה, אתה יודע אני לא כל כך מבין את הלוגיקה לאן אתה חותר, ואומר את מה שאתה אומר,

אלדד רבינוביץ:

הלוגיקה שלי אומרת,

אמנון ארבל:

אבל,

אלדד רבינוביץ:

שאתה רוצה להיכנס,

אמנון ארבל:

אז אתה רוצה להסדיר, המטרה שלך גם כוועדה מקומית לייצר גישה למגרשים, שאין להם גישה, עכשיו פה יש מגרש שאין לו גישה, מאושרת שביל הולכי רגל, אז אתה אומר יש פה בעיה, רוצה לפתור אותה, המשמעות של לפתור אותה, זה כן, אני לא אני אוהב גם לצמצם שטחים חומים. אני אומר אם אין ברירה, אני גם גורע משטח החום.

אלדד רבינוביץ:

זה לא מפריע.

אמנון ארבל:

אז אתה גורע פה 3, או 10 מטרים ממגרש פרטי, שאין לו מה לעשות איתו, אגב בשביל להסדיר את הדרך, איפה זה בעייתי, אני לא מבין, כי כל המשמעות של הפקעה.

אלדד רבינוביץ:

אם אתה תחתים אותו, אם לא,

אמנון ארבל:

אבל זה כל המשמעות של הפקעה, אתה מפקיע לצורך הסדרת דרך לגישה, למגרש שאין לו גישה.

אלדד רבינוביץ:

זה לא, לא מתחילים מהפקעה. מתחילים לדבר,

אמנון ארבל:

מה זה לא מתחילים מהפקעה?

אלדד רבינוביץ:

כשיש בן אדם זה תוכנית פרטית, זה לא תוכנית עירונית, יש בן אדם רוצה לעשות לעצמו תוכנית, קודם כל שידבר עם השכן שלו, קודם שיביא את החתימה שלו,

אמנון ארבל:

אבל,

אלדד רבינוביץ:

אין, אם אפשר.

אמנון ארבל:

אתה אומר, אתה אומר משפט שברמה העקרונית הוא נורא נכון, אבל (לא ברור) להסתכל פה, אבל אתה מסתכל בחלקה הזאתי, שיש לה פה נימה, שאין לי מושג למה נוצר הדבר המגוחך הזה, שבין המגרש לבין המגרש, יש פה רצועה שאין לו מה לעשות עם זה שום דבר, ואני מפקיע לו מספר מטרים, שונים לחלוטין, שאין לו מה לעשות איתם ממילא. אז צריך לתת גם שיקול דעת גם הגיוני להגיד מה שאתה אומר, אז שמה אתה אומר חלקה שלמה מפקיעים, זהו, אני יכול להבין את הלוגיקה, פה אני לא יכול להבין את הלוגיקה.

אלדד רבינוביץ:

אני מאמין מאוד בזכות הקניין,

אמנון ארבל:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אם יש בן אדם שינהל בעצמו את הנושא, על השתי (לא ברור).

אמנון ארבל:

(לא ברור) של הוועדה המקומית יש סמכות להגיד שטח שמיועד להפקעה, לצורך הסדרת מרחב ציבורי,

אלדד רבינוביץ:

כן, יש הרבה מאוד פסיקה, אבל זה שבן אדם תן לו לנהל לעצמו את ה – 2 מטר שלו, שהשכן שלו צריך, לא יצליח, לא יעבוד, אם תתחיל מ - , קודם כל לבקש ממנו החתמה, יכול להיות שזה קרה, ולא ראיתי זה במסמכים.

אמנון ארבל:

לא, זה לא קרה, כי אני חושב, זה לא סביר אני חושב.

אלדד רבינוביץ:

אז אני, ההערה שלי שצריך ככה לקבוע, קודם כל לדבר עם בן אדם, זה אנשים, עם פרצוף, עם זכויות, לדבר איתו, לא עובד, נעבור להפקעה.

אמנון ארבל:

אליעזר, לא נתווכח. אליעזר, מה אתה רוצה לעשות עם זה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אם אפשר בלי החלק הפרטי, רק הציבורי,

אמנון ארבל:

אי-אפשר, אתה רוצה לייצר פה רוחב שיאפשר מעבר רכב.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני מבין את מה שאתה אומר, אני לא, מצד שני, אני מבין את מה שאתה אומר,

יהודה פרוידגר:

איפה זה עטורות, איפה זה, באזור מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בית חנינה,

אמנון ארבל:

לא משנה, אי – שם בבית חנינה.

יהודה פרוידגר:

איפה בבית חנינה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:

מה נפקא מינה?

אמנון ארבל:

מה זה משנה? מה שנשאר?

יהודה פרוידגר:

כמה עוברים לידו?

אמנון ארבל:

איפה?

יהודה פרוידגר:

שום, זה לא קשור,

אלדד רבינוביץ:

זה כניסה למגרש שלו.

אמנון ארבל:

לא, לא, זה מגרש קטן,

אלדד רבינוביץ:

שם לדעתי, אז זה תחליט,

אמנון ארבל:

המגרש הזה,

אלדד רבינוביץ:

השכן שלו הפרטי, אז שידבר איתו, או שלא ידבר איתו, ואם אי-אפשר, אז נגיע להפקעה, אבל דברים כאלה לא יקרו בכל מקום, נורמאלי.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נעשה כמו הקודם, 30 יום.

אלדד רבינוביץ:

כן, ניתן לו.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר. אז תוריד את זה מסדר היום, 30 יום שיביא חתימה של ההוא, לא יצליח להביא, יחזור לכאן, ואז נעשה את זה כמו שעכשיו עם הפקעה, אבל לפחות איך אומרים? ניתן את הצ'אנס להגיע להסכמה.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אותה החלטה כמו ב - ,

אמנון ארבל:

כן, כן, אין בעיה.

אלדד רבינוביץ:

תכתוב שיביא את הזה,

יוחנן וייצמן:

כמו ב - 21, אוקי.

תוכנית 1234459

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, 1234459, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מתחם חינוך בגואטמלה, זה קריית חינוך שלמה, שטחים חומים, שהיא גם כן, אנחנו רוצים להגיש פה תוכנית שבמקרה הסמכות מחוזית להעצמה של שטחים חומים, והיות וזה מגרש חום, צריך את ההחלטה של הוועדה להגיש את התוכנית, ושתוכל לעמוד בתנאי סף. אנחנו מבקשים שהוועדה המקומית תחליט, הכול כמובן מגרש חום בבעלות עיריית ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא הצטרפות הוועדה המקומית, זה גם, המגישה,

אמנון ארבל:

הגשת התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מגישה,

אמנון ארבל:

הגשת התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב הצטרפות, זה לא הצטרפות.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מגישה.

אמנון ארבל:

בהחלטה, הוועדה המקומית מחליטה להגיש את התוכנית שכוללת שטחים ציבוריים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

מיכל כהן:

כן,

תוכנית 1230200

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1230200, תיקון החלטה להפקדה, רחוב רחמילביץ' פסגת זאב דרום,

יהודה פרוידגר:

זה מזרח.

אמנון ארבל:

זה חוזר לדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מזרח, זה לא דרום.

יהודה פרוידגר:

זה לא דרום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה טעות.

אמנון ארבל:

אוקי, סליחה, אני מתקן את זה. הייתה פה פנייה אליכם, ביקשנו שינוי שלביות,

עמנואל זלטס:

זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אתם ביקשתם,

עמנואל זלטס:

רצו צמיחה מלמטה למעלה. זה כי ביקשת הינף אחד, והם אמרו שלא כולם רוצים,

אמנון ארבל:

הוועדה ביקשה, לא אני, אני לא מבקש, הוועדה החליטה.

עמנואל זלטס:

לא, הוועדה החליטה בהתאם להמלצה, שזה יהיה בהינף אחד כל העמודה, הם פנו, הסבירו שלא כולם רוצים לבנות, וזה יעכב את כולם עכשיו, אין הקלות. ולכן ביקשו כאן שזה יהיה כמו שהם ביקשו, רק (לא ברור) שהוגש זה צמיחה מלמטה למעלה. כמו שבדרך כלל עושים בוועדה פה.

אמנון ארבל:

לבטל למעשה את סעיף 6. הנה כמו שהם ביקשו.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

תוכנית 1263904

אמנון ארבל:

טוב, הלאה, 31 בסדר היום, תוכנית 1263904, תוכנית בסמכות מקומית, באליעזרוב 7 בתל – ארזה, תיקון החלטה להפקדה, היה פה תוכנית שבעצם החלטנו להפקיד, והייתה פנייה ליושב ראש הוועדה לדייר שלא קיבל הרחבה, בתוכנית והוא ישב איתנו, והוא מבקש גם הרחבה, וראינו שזה סביר והגיוני, ואנחנו ממליצים לאשר גם פה,

ישראל קלרמן:

חנייה, והחנייה, היה שמה איזה סיפור של חנייה, הביאו אישור.

אמנון ארבל:

אישור, ההחלטה נשארת לפי, לפי מה שהיה, ואנחנו כן מאפשרים את התוספת הנוספת הזאת.

אמנון ארבל:

תוכנית 32 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

זה ירד.

אמנון ארבל:

מה?

תוכנית 1049188

אליעזר ראוכברגר:

זה ירד. פה יש 32 בנווה יעקב, למי שיש את זה, זה ירד.

מיכל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

104,

אמנון ארבל:

כן, זה ירד. יש שם מתנגד, זה ירד לוועדה הבאה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 1049188 ירד,

אמנון ארבל:

זה גם נקבע טעון אישור שר, וגם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה אישור שר?

חיים כהן:

מה זה?

עמנואל זלטס:

ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

בניין חדש, בניין ציבור.

אמנון ארבל:

הוא הגיש באיחור הנאו, אבל אמרנו שלפנים משורת הדין, נזמין אותו.

חיים כהן:

מה זה?

אמנון ארבל:

התוכנית לגני ילדים משתמשת,

אליעזר ראוכברגר:

זה ב - ,

אמנון ארבל:

נווה יעקב.

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש שם בית ספר גני ילדים אחד מול השני, אחד ליד השני, בצמוד ממש ל - , מעל הקיר של פיקוד מרכז. אז יש שם מתנגד שהגיש באיחור, אבל אנחנו, נשמע אותו, כן,

חיים כהן:

ירד.

אליעזר ראוכברגר:

ירד, כן, וועדה הבא יזמנו אותו,

אמנון ארבל:

זימנו אותו.

מיכל כהן:

ב - 24.

ישראל קלרמן:

ואחרון.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אחרון.

אמנון ארבל:

תוכנית 33,

תוכנית 410704

אליעזר ראובברגר:

410704,

אמנון ארבל:

כן, תוכנית, זה תוכנית ברחוב הנביאים 5166/ב, מתחם בית החולים זיו, זה תוכנית שכבר,

אליעזר ראובברגר:

ביקור חולים,

אמנון ארבל:

אושרה, זה נקרא בית חולים זיו,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, זיו,

אמנון ארבל:

ביקור חולים לשעבר.

יהודה פרוידגר:

היסטורי זה זיו, מתים מהנשמה.

אמנון ארבל:

קודמה פה תוכנית למעשה ע"י יזם פרטי, לשמר את הבניין כמובן הראשי, ולהוסיף שני, שני בניינים נוספים, וגם היה שם תוספת (לא ברור) תוכנית לשימושי, שימושי רפואה, התוכנית כבר קיבלה תוקף ואושרה, והוגשה עליה עתירה לבית המשפט ע"י נתן קרמר, ירושלים שקופה, בבית המשפט החליטו לדיון לוועדה המחוזית, בעניין של הביטול של החדר יולדות, למעשה בתוכנית היום יש שמה, היום אין למעשה, אבל היה שמה למעשה לא מעט זמן,

יהודה פרוידגר:

היה שריפה שבגלל זה זה עבר.

אמנון ארבל:

הנושא הזה זה חזר לוועדה המחוזית, שקיימה דיון, וחזרה על ההחלטה שלה, כי בגלל שמשרד הבריאות מתנגד, אז זה למעשה חזרה על ההחלטה שלא יהיה אפשר לקיים שמה את ה - , את החדר יולדות, אבל בסעיף 5 הוועדה ביקשה שהוועדה המקומית, שהצטרפה בעבר לתוכנית, אבל הניסוח הוא לא היה נכון, כי בזמנו,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור, תחזור על ההצטרפות,

אמנון ארבל:

הוועדה המקומית בזמנו היה כתוב שהוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

טכני לגמרי.

אמנון ארבל:

מאשרת לעיריית ירושלים, וזה לא נכון, כי יש שמה חלקה בבעלות עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

זה טכני לגמרי. היום היום הניסוח לא עיריית ירושלים, אלא וועדה מקומית.

אמנון ארבל:

היום הוועדה המקומית יכולה לאשר לוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

החלטה של שרית,

אמנון ארבל:

המועצה יכולה לאשר לעירייה, אז אנחנו מתקנים רק את זה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה?

מיכל כהן:

האודס.

אמנון ארבל:

איזה מספר זה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל יש פה חבר וועדה רוצה לדבר על זה. נשאר אחד פתוח.

אמנון ארבל:

25.

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שנייה,

יוחנן וייצמן:

בקשה מאיתנו להצטרף לתוכנית שהצבענו נגדה היא קצת חוצפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא הצבענו נגדה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו המלצנו אחרת, מההחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם לא נכון.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

המלצנו להצטרף, ואמרנו שבבית חולים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו המלצנו,

אליעזר ראובברגר:

מבקשים שיהיה שמה בית חולים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אבל אמרנו בכפוף לאישור משרד הבריאות. משרד הבריאות לא מסכים, מה אני יכול? אין שמה, סל אחד, סל שני, אף אחד לא מוכן. אז מה? היום מציעים מרפאות, (לא ברור), שלא יהיה?

יוחנן וייצמן:

משרד הבריאות,

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

יכול לא לתת רישיון, אבל בוא נעזוב את זה, עוד שנייה, בתיקון 20 לתמ"א/1 ביקשה גם הוועדה המקומית וגם מחוזית לאשר שם שימוש בית חולים, אפילו פרסום לא היה פה, אני צילמתי את המודעות, הם לא היו במקום חוקי, חלק מהצוות המקצועי במשרד הבריאות שתמיד יכל לא לתת רישיון הפעלה לבית חולים, הוא הצליח כעת במסווה של התנגדות, תכנונית בטיחות של שריפה, למנוע שירות מתושבי ירושלים, קראתי את (לא ברור) של ההחלטה של הוועדה מחוזית, הם (לא ברור) בלשון המעטה, לפני נתוני משרד הבריאות, שיעור התמותה בביקור חולים, הם נותנים, היו נמוכים מהממוצע.

עמנואל זלטס:

הם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

המשרד מעולם לא (לא ברור) על ביקור חולים, הוא יכל לעשות.

ישראל קלרמן:

על סגירת ביקור חולים.

יוחנן וייצמן:

על סגירת ביקור חולים,

אליעזר ראובברגר:

הוא אפילו לא יודע מה הוא כתב לו בנאום. מה קרמר כתב לו.

יוחנן וייצמן:

ראית?

אליעזר ראובברגר:

אני ראיתי. לפני כן היה בטלפון.

ישראל קלרמן:

לא, אבל מה הבעיה? להכניס את זה, מה?

אליעזר ראובברגר:

אני לא עושה צחוק.

ישראל קלרמן:

צחוק.

אליעזר ראובברגר:

בוודאי, פעמיים גם השר נכנס, וגם השר השני, לא מסכימים לעשות זה, אז מה אני אגיד? אני רוצה את המרפאות, ככה לא יהיה לי מרפאות, לפחות שיהיה לי מרפאות. אוקי, עוד מישהו רוצה לדבר?

יהודה פרוידגר:

יש שמה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

יש שמה אולטרסאונד.

אליעזר ראובברגר:

היום יש שם גורניש,

יהודה פרוידגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

היום יש שם גורניש, לפי החלטת הוועדה מחוזית,

יהודה פרוידגר:

יש לך (לא ברור) השר.

אליעזר ראוכברגר:

משרד הבריאות,

יהודה פרוידגר:

שמה יש את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו משרד הבריאות אומר, אני אעשה מרפאות נשים, אני אעשה מרפאות לכאלה. אתם רוצים בבקשה תשאירו את זה (לא ברור), יהיה גורניש. אני אומר, איך אומרים? אני פרקטי, ואני אומר לפחות ניקח מה שמתאים, זה גם טוב לציבור, זה גם לא יהיה ציבור, את המרפאות, זה משרד הבריאות כן מאשר, יש שמה מרפאות לנשים, כמו שאמר אולטרסאונד, וכל הדברים האלה, כן יהיה פה. בית חולים לא יהיה, עכשיו גם הבעלים, הבעלים הוא שערי צדק, הוא לא רוצה, הוא אומר, אני יכול, אני יכול להכריח מישהו? לא,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום, הבעלים אמר שהוא כן רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

תסתכל בהחלטה של זה,

אליעזר ראוכברגר:

של מי?

יוחנן וייצמן:

של ההתנגדויות.

אליעזר ראובברגר:

הבנתי, הבנתי, כן,

יוחנן וייצמן:

הבעלים אמר שהוא רוצה.

יהודה פרוידגר:

כיוון שאת כל היולדות העבירו לשערי צדק.

אליעזר ראובברגר:

גם, גם לפני כן, כולל היולדות בסיכון, גם לפני כן, כל היולדות, כל אלה היו הולכים נדמה לי (לא ברור), שמה, וממילא זה הלך והתמעט.

יהודה פרוידגר:

שאלה, שאלה משפטית, אילנית, כיוון שאת כל אלה, ביקור חולים יעבירו לשערי צדק, ויש פה דיון על הקטע של, ואלי מלכה קרא לי בניגוד עניינים של מה שקשור לחדר יולדות של שערי צדק, אסור לי להשתתף, כי הבת שלי מיילדת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

25.

יהודה פרוידגר:

אז בניגוד עניינים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, גם אני בניגוד, סתם. גם אני בניגוד עניינים,

ישראל קלרמן:

את גם מיילדת שמה?

אליעזר ראובברגר:

הבת שלי ילדה בשערי צדק,

ישראל קלרמן:

גם הבת שלי,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר? ישראל, מי בעד המלצת מהנדס העיר? ירים את ידו, יהודה, הלברשטאם, פרוידגר, אלדד, חיים, ישראל, אליעזר, צביקה, אתה בעד המלצת מהנדס העיר?

צביקה אסולין:

אני בעד אמי, לא יודע

אליעזר ראוכברגר:

בעד המלצת אמי.

צביקה אסולין:

אני לא מכיר את מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

בעד המלצת אמי/מהנדס העיר, מי נגד?

יוחנן וייצמן:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אושר בהתאם להמלצת מהנדס העיר, 25 בסדר היום אחרון,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר לנו פתוח, בבקשה, אמי תציג.

המשך תוכנית 1065879

אמנון ארבל:

תוכנית 1065879, תוכנית בסמכות מחוזית דיון להפקדה, מדובר פה, יש פה מצגת קצרה, אתם רואים גילה, על קו הרכבת הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יש, פה בניין, לבניין הזה, שלמעשה מציע התחדשות עירונית, יש בבקשה הזה,

צביקה אסולין:

מה שם הרחוב?

יהודה פרוידגר:

האודם.

אמנון ארבל:

זה האודם מאחורה, והמרגלית זה הרחוב הראשי. יש פה למעשה בניין שנראה ככה, הנה זה הבניין, סליחה, פה רגע, זה הבניין, הבניין הארוך הזה. אנחנו רואים אותו פה למטה, בניין די סטנדרטי בגילה, שיושב מצד אחד על רכבת הקלה, מצד שני על השכונה,

יהודה פרוידגר:

איפה יציאה למנהרות פה?

אמנון ארבל:

איזה מנהרות?

צביקה אסולין:

לא, זה שמאלה.

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בקצה לכיוון הפארק.

צביקה אסולין:

שמאלה זה.

אמנון ארבל:

אתה רואה ממש, זה הכניסה לגילה החדשה, וזה הסיבוב שהיום פה עם ה - , פה דיברנו על תוכנית מקודם של רמ"י, של ה - של הוואדי עם ה - , עם הבנייה החדשה. התוכנית למעשה מציעה הריסה של הבניין, בנייה של שני בניינים חדשים, שני מגדלים, למעשה, רואים אותם כאן, התוכנית מציעה סך הכול, 282 יחידות דיור, בשני בניינים, אחד 35, ואחד 33 קומות, כמו שאמרתי 280, 280 יחידות דיור, מוצע פה מכפיל מאוד גבוה, לטעמנו, זה מה שמציעים. המכפילים שמציעים פה הוא מכפיל של 5.8,

אליעזר ראובברגר:

כמה?

אמנון ארבל:

5.8,

אליעזר ראובברגר:

למה כל כך קצת?

אמנון ארבל:

בתוכנית שאושרה ליד, כרגע נמצאת בהפקדה.

אליעזר ראובברגר:

למה כל כך מעט?

אמנון ארבל:

בתוכנית שנמצאת כרגע בהפקדה,

אליעזר ראובברגר:

שיתפרעו.

אמנון ארבל:

יש מכפיל של 4.2, זה פער של בערך, מתוך ה - 280 הוא מוריד 80 יחידות דיור, זה פער מאוד מאוד משמעותי, אנחנו מבקשים לצמצם זה בהתאם,

אליעזר ראובברגר:

כמה קומות זה?

אמנון ארבל:

ברגע, כרגע זה שני מגדלים, של 35 ו- 33 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה באלה בקומה? לא, אני רוצה לעשות חשבון, אם יורידו את ה- 80,

אמנון ארבל:

אפשר לעשות פה, לעשות פה בניין אחד 30 קומות, ואחד של 10, בינוי נוסף של 5, תוכנית אחרת לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

יללה, אז בוא נמליץ ככה.

אמנון ארבל:

כתבנו. כתבנו בסעיף 1,

אליעזר ראוכברגר:

אחד 30, אחד 10, כן. אחד מרקמי, אחד גבוה.

יהודה פרוידגר:

כמה אנחנו רוצים?

אמנון ארבל:

רגע,

יהודה פרוידגר:

33, 35 כמה אנחנו רוצים להוריד?

אליעזר ראוכברגר:

80 יחידות דיור.

אמנון ארבל:

אם נעשה פה מכפיל סביר, אמרנו שאם נעשה פה מכפיל סביר, אין בעיה, אם נעשה פה מכפיל סביר של בערך 4.2, תוריד שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אחד ירד ל – 10, ואחד ירד ל – 30.

אמנון ארבל:

יכול להיות שונה לחלוטין,

אליעזר ראוכברגר:

31, לא משנה.

אמנון ארבל:

נכון, כתבנו לבחון חלופות נוספות לשינוי שני מגדלים, מגדל אחד בגובה 30 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

12, כן, לא משנה, טוב.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

10, 12, 29, 32,

יהודה פרוידגר:

מה? מה יש פה הפרשות לצורכי ציבור שלו?

אמנון ארבל:

יש הפרשות שאנחנו ביקשנו רגע, אנחנו ביקשנו פה, היות וזה יצומצם, אמרתי, כנראה רק התוספת של בערך 150 יחידות דיור, אנחנו ביקשנו פה, מעונות יום של 441 מטר ושלוש כיתות, שלוש כיתות גני ילדים ובית כנסת בהיקף של 250 מטר.

חיים כהן:

מה? מה?

אמנון ארבל:

אשכול מעונות יום, שלוש כיתות גני ילדים, ובית כנסת של 250 מטר, יכול להיות שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה אשכול גן ילדים?

אמנון ארבל:

מעונות יום. אשכול מעונות יום.

אליעזר ראוכברגר:

זה 3.

אמנון ארבל:

שלושה גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

פלוס,

אמנון ארבל:

ובית כנסת של 250 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה 3 כיתות מעונות יום זה האשכול, יש 3 גני ילדים, ובית כנסת 250 מטר.

אמנון ארבל:

נכון, עכשיו כתבתי פה, וסביר להניח שיצומצם בצורה משמעותית, ואז יכול להיות שגם ההפרשה תרד, כי זה 80 יחידות דיור פחות,

יהודה פרוידגר:

חצי שטחים פתוחים שהוא חתך?

אמנון ארבל:

לא, אין פה שטחים פתוחים,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה? אתה יכול להראות לי?

חיים כהן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

כן, בטח.

אליעזר ראובברגר:

המכלול של גילה.

חיים כהן:

הוא מראה, הוא מראה,

יוחנן וייצמן:

יש פה הצטרפות, יש פה עירייה?

אמנון ארבל:

זה רחוב האודס, פה מאחורה, זה,

אליעזר ראובברגר:

אתה יכול לעשות את זה משולב שנראה רחובות?

אמנון ארבל:

לא, זה בתוך המצגת, אז רגע.

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים חלק מהתוכנית? אמי.

אמנון ארבל:

יש פה רצועה צרה שתיכף אני אראה לכם שהיא, שמבקשים כן,

אליעזר ראובברגר:

תעשה רגע משולב.

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם באזור התירוש.

אמנון ארבל:

כן, תירוש זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה ליד התירוש.

אמנון ארבל:

נכון, זה האודם, אתה רואה זה, יש תוכנית לאודם.

אליעזר ראוכברגר:

היה לנו היום, היה לנו.

אמנון ארבל:

הם הגישו עכשיו.

יהודה פרוידגר:

התירוש,

אמנון ארבל:

זה האודם, זה,

יהודה פרוידגר:

כמה בניינים הגישו בתירוש? 4?

אמנון ארבל:

בתוכנית הקודמת?

יהודה פרוידגר:

לא, עכשיו שהגישו,

אמנון ארבל:

יש שני מגדלים,

יהודה פרוידגר:

לא, בתירוש שאמרת הגישו עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

פה, פה, אני רוצה פשוט שלא יידבק מהחבר שלו, ששמה זה לא בסדר, לכן אני רוצה שתענה מה ש -
, יש שם את הר דוף,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ממש רחוב ליד, כן,

אמנון ארבל:

הלאה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד רחוב מעל,

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

ושמה הם בונים על הצטרפות שלנו, למרות שאין חתימות,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אני לא רוצה שיידבק עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

מה קורה פה?

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני שואל, אם יש, אם יש הצטרפות, או אין הצטרפות.

אמנון ארבל:

הוא הגיש הצטרפות, אני אגיד לכם למה, כי בייעודי קרקע,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור)

יוחנן וייצמן:

כמה חתימות יש?

אלדד רבינוביץ:

אנחנו חותמים רק אחרי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצה הצטרפות.

אמנון ארבל:

ה, הם יכולים להסתדר בלעדינו, אנחנו ביקשנו להצטרף, רק בגלל החלקה הזאתי, תראו כאן.

יוחנן וייצמן:

הם יכולים להסתדר בלעדינו? אז אנחנו כן, יכולים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז אני לא צריך להצטרף.

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי הם לא ייקחו את החתימות האלה.

אמנון ארבל:

בגלל החלקה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם אני לא אצטרף, הם יצטרכו לעמוד ולהזיע, בשביל להגיע את החתימות הנדרשות.

אמנון ארבל:

זה בגלל החלקה, זה חלקה 6 שזה הייעוד המוזר הזה, אתם רואים את הקטע הצר הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, אנחנו צריכים,

אמנון ארבל:

אני רק מסביר, אחרי זה תגידו מה שאתם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, אבל אני אומר אנחנו צריכים לעשות מעשה, אנחנו צריכים לעשות מעשה, ולומר, רבותי, אנחנו לא מחליפים דיירים, נקודה.

יוחנן וייצמן:

זה ברור.

אלדד רבינוביץ:

נצטרף אחרי שיהיה את כל החתימות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה קורה? בוא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, רגע בוא נשמע את ה - , את שמך לפרוטוקול.

רותם:

רותם עובד קהילתי התחדשות עירונית,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רותם:

המחלקה לעבודה קהילתית.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רותם:

הדו"ח החברתי שאנחנו קיבלנו לפני משהו כמו 3 שנים, זיהינו בניין אחד, שבאמת יש בו בעיה, של חתימות, וזה נתונים, בניין אחד, וזה נתונים שהיזם העביר אלינו, אנחנו לא בודקים, אנחנו קיבלנו את הנתונים האלה.

אמנון ארבל:

כל התוכנית זה בניין אחד.

רותם:

מה זה?

אמנון ארבל:

כל התוכנית זה בניין אחד.

רותם:

לא, אז אחת הכניסות,

דוברת לא מזוהה:

כניסה.

רותם:

כניסה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור זה התוכנית?

אמנון ארבל:

48 יחידות,

רותם:

זה 8 בכל, 8 בכל כניסה, אנחנו ביקשנו שהוא יפנה אלינו כדי לראות אם יש צורך בגישור, יש יחידה לגישור, ולבניית דיאלוגים, שאנחנו יכולים לעזור בזה, לא קיבלנו פנייה, אז אני רק אומר את זה לפרוטוקול, כמובן ההצעה עדיין פתוחה ואני אשמח לעזור בזה. כן אנחנו עוד לא קיבלנו מיפוי קשישים, ועדכון לדוח, וזה מה שרציתי לבקש להוסיף, שנדע מה המצב שם, גם מבחינת הקשישים, ושהם מלווים,

יהודה פרוידגר:

לא רק קשישים, עולים, כל,

רותם:

קשישים וצרכים מיוחדים, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה תנאי להפקדה צריך להיות השלמת,

יהודה פרוידגר:

התוכנית החברתית,

רותם:

דו"ח חברתי.

יהודה פרוידגר:

דו"ח חברתי.

רותם:

ומיפוי קשישים.

אליעזר ראוכברגר:

ומיפוי קשישים.

יהודה פרוידגר:

ציפוי קשישים, צמי"ד.

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה.

רותם:

כן,

אליעזר ראובברגר:

ואני מציע את הנושא של ההצטרפות, אנחנו מורידים, לכתוב שאנחנו נצטרף, לאחר שיהיה את סך החתימות הנדרשות. אנחנו לא באים להחליף דיירים. מקובל על כולם? חברים. כן, אוקי, עוד משהו? אמי.

רותם:

כבר שלחנו,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

רותם:

היו צריכים לעדכן.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה לכולם.

רותם:

תודה.

אליעזר ראובברגר:

היה נעים מאוד. הישיבה נעולה, הישיבה נעולה,

יוחנן וייצמן:

מחר מה יש?

אליעזר ראובברגר:

מחר יש התנגדויות, לא הרבה נדמה לי 5 תיקים, תודה לכולם.

יהודה פרוידגר:

בקיצור הרווחתם (לא ברור) נפטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור?

יהודה פרוידגר:

הוא זכה.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה היית?

יהודה פרוידגר:

בגלל זה איחרתי לזה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? עשינו הצבעה.

מיכל כהן:

אז רגע, אנחנו לא אישרנו את הפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:

עדיין ההקלטה פתוחה.הקלטה פתוחה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה. אוקי תסגור את ההקלטה, אמי.

סיום הדיון